

د کتاب خانگونې:

د کتاب نوم: غوره لیکنې

لیکوال: شاه محمود میاخبل

کمپوز: لیکوال

خپرندوی: شاه محمود میاخبل فرهنگي او تولنیز مرکز

د پښتی ډیـزاین: رحمن الله بهير

چاپ شمېر:

چاپ نېټمه: ۱۳۹۶ / ۱۷ / ۲۰۱۷ م

چاپؤى:

د چاپ حقوق يې له لیکوال او خپرونکي مرکز سره خوندي دي

Ketabton.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

- الف - د..... ۱. سریزه.....
- ۱..... ۲. ۲۰۱۶م کال مبارکی.....
- ۱..... ۳. د شهید نقیب احمد خپلواک په یاد.....
- ۱۳..... ۴. وطن د وطن په خلکو بشه شکاری.....
- ۱۴..... ۵. هر جامه چې عورت پې وساتې هماغه اسلامي ده.....
- ۱۴..... ۶. د کړکټ شل اوریزه لوې مسابقه نن د زمبابې له هېواد سره.....
- ۱۵..... ۷. یوه وړه تبصره د اشنا له ټلوپزیون سره زما د مرکې په اړه.....
- ۱۷..... ۸. د ملک نیاز په یاد.....
- ۱۹..... ۹. د شینوارو د بل قومي مشر په کور ځانمرګی برید.....
- ۲۰..... ۱۰. قضاوټ دروند او سخت کار دی.....
- ۲۱..... ۱۱. انساني وحشيان.....
- ۲۲..... ۱۲. ایا دا خبره سمه ده چې مخامنځ به د چا ستاینه نه کوي؟.....
- ۲۲..... ۱۳. د داعش د کسانو معاش به د دوى په درد په اخترت کې.....
- ۲۳..... ۱۴. ساده ژوند محتاج ژوند نه وایي.....
- ۲۳..... ۱۵. د الحاج زبیر خاکسار شهادت.....
- ۲۴..... ۱۶. د ولس زور د خدای زور دی.....
- ۲۵..... ۱۷. انډیوالی او حکومتداري سره فرق لري.....
- ۲۶..... ۱۸. د راتلونکو احتمالي پارلماني پاکنو لپاره دوه احتمالي
- ۲۷..... ۱۹. افغانستان په آسيا کې د قولو نه وروسته پاتې هېواد لقب.....
- ۲۸..... ۲۰. کابینه او فیصلې او د جمهور رئیس نه هیله.....
- ۲۹..... ۲۱. مننه د ختیخ د مدنۍ قولنو له څوانانو.....

غوره لیکنې

۲۲. د پرتمین شاه محمود خان میاخبېل ستاینگوندې ته.....
۳۱.....
۲۳. دوه عکسونه د دوستانو سره شریکوم.....
۳۴.....
۲۴. د یویشتمې د جګړې لپاره د شلمې پېږي. تاکتیکونه.....
۳۶.....
۲۵. د ګوګل په ژبارې کې د پښتو ژډه اضافه کوم.....
۴۱.....
۲۶. خېل تربوران وېروم.....
۴۲.....
۲۷. د مشرانو کار د وطن په ګټه د کادرونو نه مناسبه ګټه.....
۴۲.....
۲۸. د وخت مدیریت او د کار د مؤثریت اهمیت.....
۴۳.....
۲۹. دا بناسته ماشوم ووژل شو.....
۴۴.....
۳۰. د دوستانو مرسته مې د شهیدانو کورنۍ ته ورسوله.....
۴۵.....
۳۱. د سرکافو او ویه پور د یو شمېرانو مشرانو سره.....
۴۶.....
۳۲. زېږي.....
۴۷
۳۳. هر سې پیدا دی خېل خېل کار لره که نه.....
۵۰.....
۳۴. منه او کوروداني.....
۵۰.....
۳۵. ما ته زما د مشرزوی نایل محمود میاخبېل لیک.....
۵۶.....
۳۶. د شاه محمود د میاخبېل فرهنگي مرکز د پرانیستې په پار د یار.....
۵۷.....
۳۷. د بشکلی خبرونو ویبانې لیکنه.....
۶۰.....
۳۸. د کونې او لوګر والي صاحبانو د میاخبېل فرهنگي مرکز وکوت.....
۶۲
۳۹. د میرزا ماما (داکتیر کبیر ستوري) په یاد.....
۶۵.....
۴۰. د ننګرهار پوهنتون د رئیس بېرک میاخبېل سره لیدنه.....
۷۸.....
۴۱. په پارلمان کې د کونې د وکیل سخی مشوانبې عمل غندل.....
۸۰.....
۴۲. عجیبه قضاوتنه په فیسبوک کې ګورم.....
۸۹.....
۴۳. د کتاب د ورځی په یاد.....
۹۰.....

غوره لیکنې

٤٤. منه او کورودانی.....
 ٤٥. د ثور او مه او اتمه.....
 ٤٦. د یومعصوم ماشوم اختطاف او شهادت.....
 ٤٧. کور ودانی او منه، د حاجي صاحب فاروق ساپي نه.....
 ٤٨. د پکتیا له فرهنگي قولنو نه منه.....
 ٤٩. د لوگریه ولايت کې د والي حليم فدایي د کارونو ستاینه.....
 ٥٠. په افغانیت افتخار.....
 ٥١. د څوانانو، متوضو او زړو ترمنځ باید تراو موجود وي.....
 ٥٢. الله تعالی انسان ته خومره عقل ورکړي دي.....
 ٥٣. په لندن کې د جمهور رئيس غني په پراندي مظاهري.....
 ٥٤. زما لور او زوم دواړه د پوهنتون نه فارغ شول.....
 ٥٥. د طلوع ټالوبزیون د تور او سپین په بروګرام کې د حکومت.....
 ٥٦. د دایکندي د وکيل اسدالله سعادتي مرکه.....
 ٥٧. د قانون د حاکمیت نشتون د افغانستان د سقوط نخښه د.....
 ٥٨. په پېچ دره کې توره شپه.....
 ٥٩. د کونفر د روغتون حالت.....
 ٦٠. پاکستان همېشه منکر وي چې د طالبانو حمایت کوي.....
 ٦١. د مدنۍ قولني جنگسالاران.....
 ٦٢. هدف مو نه دی پاکلی اما مبارزه کوو.....
 ٦٣. له کلي ووځه؛ خو له نرخه مه ووځه.....
 ٦٤. Peers pressure يا د ملګرو فشار او یوه هیله.....
 ٦٥. پیشو تر هغه وي شبخه چې په غونډه نه وي پېښه.....

غوره لیکنې

۶۶. مور په قولنه کې د گلونو گلدستې ته اړتیا لرو.....
 ۶۷. پشتو فریواله ورڅ.....
 ۶۸. د فیسبوک د مخترع مارک زوګربړگ مصاحبه.....
 ۶۹. د نورو د بنو تجربو نه باید زد ټرو.....
 ۷۰. د صحې کنارابونو او قشنابونو انقلاب ته اړتیا ده.....
 ۷۱. ګاوندې هبواډ ته د افغانی مهاجرو په وړاندې داسې بې رحمه.....
 ۷۲. د فیسبوک په دوستانو کې چان په کار دی که نه.....
 ۷۳. د خیالي امنیتي اړګانونو پرسونل او خیالي دولتي مصارفات.....
 ۷۴. په تورخم کې د افغانستان او پاکستان ترمنځ نښته.....
 ۷۵. د افغانستان په حالاتو نه لایق پوهېږي او نه نالایق.....
 ۷۶. ستاسي څه فیلنګ دی.....
 ۷۷. د پلار د ورڅې په یاد.....
 ۷۸. د دفاع نوي وزیر صاحب ته.....
 ۷۹. لیکل زما قضاؤت ستاسي.....
 ۸۰. ژبه.....
 ۸۱. د افغانی تحلیګرانو په یاد.....
 ۸۲. د اعش تقبیح کول.....
 ۸۳. خاصه کونپې اصطلاح.....
 ۸۴. د دولتي چارواکو تغییر او تبدیل ته ډېر مه خوشاله کېږي.....
 ۸۵. د ملګرو ملتونو د عمومي سرمنشي د خاصو استازو سره.....
 ۸۶. د جنګ عدم موجودیت د سولې معنۍ نه لري.....
 ۸۷. د صحرایي محکمو غندل.....

غوره لیکنې

- ۱۶۹..... ۸۸. د خولې لپاره حجاب په کار.....
- ۱۷۷..... ۸۹. د اغېړلې هرڅه په خپل خان دي.....
- ۱۷۷..... ۹۰. مور باید کور جوړ کړو نه خانونو نه ګوتني.....
- ۱۷۸..... ۹۱. یوه لنډه جمله اوږد تحلیل ته اړتیا لري.....
- ۱۷۹..... ۹۲. د هویت بحران.....
- ۱۸۲..... ۹۳. په وارسا کې د افغانستان سره د ناتو ہیپوادونو د ملاتېر دوام.....
- ۱۸۵..... ۹۴. د حکومت توصیف او یا په حکومت نیوکه ګناه نه ۵۵.....
- ۱۸۸..... ۹۵. د وارسا د نظامي مرستو د ژمنو په اړه زموږ وطنداران خفه دي.....
- ۱۸۹..... ۹۶. په فیسیوک کې د عامه ذهنیت معلومول یا نظرسنجلی.....
- ۱۹۰..... ۹۷. د جنګ تاوان.....
- ۱۹۰..... ۹۸. ولی غربی نېړۍ پر مختالې ۵۵.....
- ۱۹۴..... ۹۹. د انټرنېټ استعمال شیطانې عمل دي او ۵۶ نه.....
- ۱۹۶..... ۱۰۰. ملکیت د هر چا خپل دي.....
- ۱۹۷..... ۱۰۱. د اکثریت رول په دیموکراسی کې.....
- ۱۹۹..... ۱۰۲. وايې مطلق قدرت، مطلق فساد رامنځته کوي.....
- ۲۰۰..... ۱۰۳. اکبر پادشاه او بیربل.....
- ۲۰۱..... ۱۰۴. له مولوی محمد یونس خالص سره مرکه.....
- ۲۰۲..... ۱۰۵. د ټاکنو د تې لپاره د درد درېیم مسکن فرمان.....
- ۲۰۳..... ۱۰۶. ژورنالیزم یا اکتیویزم (Activism).....
- ۲۰۴..... ۱۰۷. ایا د امنیتی اړکانونو د منسوبینو وينه د نورو نه ۵۵ کمه.....
- ۲۰۵..... ۱۰۸. مابین همه کجا این بیچاره هم کچ.....
- ۲۰۶..... ۱۰۹. په تصمیم نیولو کې عجله.....

۱۱۰. تر خپلې وسی د قدرت نه سو استفاده يا د ځنګل قانون.....
 ۲۰۶.....
۱۱۱. يا الله ته په دې بعضی ژورنالستانو ور حمېري!.....
 ۲۰۷.....
۱۱۲. د خدای بخشنلي کشمېرخان د جنازي په مراسمو یوه لندېه تبصره.....
 ۲۰۸.....
۱۱۳. د ننګرهار په پوهنتون کې د سولې او کړکېچ د مرکز پرانیسته.....
 ۲۱۰.....
۱۱۴. د مشروانو د کاغذی عکسونو سره عکس اخیستل.....
 ۲۱۲.....
۱۱۵. وايي مېره ووژنه خو مېرانه يې مه وزنه (د محمود صيقل په اړه).....
 ۲۱۴.....
۱۱۶. په لوگر کې د پاکستان د هليکوپتر سقوط.....
 ۲۱۵.....
۱۱۷. د افغانستان د پیازو صادرات.....
 ۲۱۵.....
۱۱۸. د کونفر ولایت کتاب چاپ ته تیار شو.....
 ۲۱۶.....
۱۱۹. په ننګرهار کې د الشفاتش په نامه روغتون.....
 ۲۱۷.....
۱۲۰. د نورو قضاوت.....
 ۲۱۹.....
۱۲۱. د آزادۍ د ورځې په اړه.....
 ۲۱۹.....
۱۲۲. د حکومت سقوط د نظام سقوط دي.....
 ۲۲۰.....
۱۲۳. د آزادۍ د ورځې په مراسمو کې حبیب الله کلکانی عکس لکول.....
 ۲۲۴.....
۱۲۴. پولیست سیاست.....
 ۲۲۶.....
۱۲۵. مور د دائمي سولې لپاره ډېږي او بردي مبارزې ته اړتیا لرو.....
 ۲۲۶.....
۱۲۶. د تېرو خو لسیزو جګړي او د سولې ناکامې هڅې.....
 ۲۳۱.....
۱۲۷. د ټاکنو د اصلاحاتو په اړه د افغانستان د کابینې د پريکړي هرکلی...
 ۲۳۶.....
۱۲۸. ملي سرود ته نه پاخېدل.....
 ۲۳۸.....
۱۲۹. په اصطلاح د سیاسي نخبه ګانو جفا د افغانافو سره.....
 ۲۳۹.....
۱۳۰. زمانوي کتاب د چاپ نه راووت.....
 ۲۴۰.....
۱۳۱. د ۲۰۱۰ م کال د پارلمان پربکړي ته درناوي.....
 ۲۴۲.....

غوره لیکنې

۱۳۲. زړه مو د تیپې نه کلک شوی دي.....	۲۴۳
۱۳۳. د رسمي او غیر رسمي سفرونو د تبلیغاتو تر منځ توپير.....	۲۴۵
۱۳۴. د نظام ډولونه د افغانستان ستونزه حل کولی نه شي.....	۲۴۹
۱۳۵. بعضی کسان د خولي له خوا د اسھال په مرض اخته دي.....	۲۵۱
۱۳۶. د سولې نړیواله ورڅ.....	۲۵۲
۱۳۷. که غواړې چې ټوپک نه زړه بد کړې نو نخښه ورنه لري کېږد.....	۲۵۴
۱۳۸. د کونفره او انار.....	۲۵۵
۱۳۹. فرکسونی نهادونه او ستونزی.....	۲۵۷
۱۴۰. د ترازې دیو د عکسونو خپرولو په اړه یوه لنډه مشوره.....	۲۷۲
۱۴۱. د اتفاق او اتحاد ډولونه.....	۲۷۳
۱۴۲. حکومت او اسلامي حزب سره د سولې د هوکړې لاسلیک.....	۲۷۴
۱۴۳. د پیر صاحب سید احمد ګلاني د هلو څلونه منه.....	۲۷۵
۱۴۴. د شهید ریانی د تلين په غونډه کې د نا مناسبو الفاظو استعمالول...	۲۷۶
۱۴۵. ضد او نقیض خبرې.....	۲۷۹
۱۴۶. افراط او تفریط.....	۲۸۰
۱۴۷. د ننګرهار د شینوارو ستونزه.....	۲۸۰
۱۴۸. د ننګرهار د ولایت آوازې.....	۲۸۱
۱۴۹. د معلم د ورځې په یاد.....	۲۸۵
۱۵۰. د کونفره د کتاب مخکته.....	۲۸۵
۱۵۱. هم مرداري خوري او هم مکوبنه خندۍ.....	۲۸۸
۱۵۲. د لوټګي ورڅ.....	۲۸۹
۱۵۳. د ورڅو د تجلیلولو لړې.....	۲۹۰

غوره لیکنې

۱۵۴. مثبت بدلون هله خلی د ستایلو دي ۲۹۲
۱۵۵. لیدرшиپ او مدیریت ۲۹۳
۱۵۶. د عاشورا د ورخې دوه حملې ۲۹۴
۱۵۷. د قدرت د نفوذ يا Authority، مشروعیت ۲۹۴
۱۵۸. چې گرځې ډېر څه به اوري او ګوري؛ تبلیغی حضراتو ته مشوره ۲۹۶
۱۵۹. د بیروکراسی تال چال ۲۹۹
۱۶۰. د مخابراتو د جعلی شبکو عمده غلاوی ۳۰۰
۱۶۱. له فیسبوک او یا نورو رسنیو نه زړه مه بدؤ ۳۰۱
۱۶۲. زما دا نهه بلديکونه تکمیل شول ۳۰۲
۱۶۳. د ماشومان او لویانو ترمنځ توپير ۳۰۳
۱۶۴. ناست په سیاسي چوکیو دي خو فکرونه یې د چریکي ۳۰۳
۱۶۵. جې باوري نه یاست، د چا مه پنه وایاست او مه بد ۳۰۴
۱۶۶. جګړه به وګتي خو جنګ ګټلي نه شي ۳۰۵
۱۶۷. د لیکلولنده مشوره څوانانو ته ۳۰۸
۱۶۸. دوی د بل چا زامن دي ۳۰۸
۱۶۹. شرافت د انسان په علم او ادب دي نه په نسب ۳۰۹
۱۷۰. عمده تقاضت د حکومت او د مسلحو مخالفینو او ترورستانو ترمنځ ۳۱۰
۱۷۱. د خپلواک په یاد د سولې انسټیتوت له خوا د نبان رسامي وښودل شوه ۳۱۰
۱۷۲. مثبت فکر کول په خپله مؤثریت دي ۳۱۳
۱۷۳. ستا په جنت کې دي ژرنډي وي ۳۱۴
۱۷۴. شخصي اجنباوي او که ملي اجنباوي ۳۱۵
۱۷۵. امریکا د جمهوري ریاست ټاکنې ۳۲۲

١٧٦. بريالي نوماند کاري برياليتوب او ناکامي د تاکنو وروسته معلومېږي ..	٣٢٤
١٧٧. وايی ناراستي د کور فنيستي ٥٥.....	٣٢٥
١٧٨. احساساتي برخوردونه.....	٣٢٦
١٧٩. د بعضې ملکونو د خلکو او مشرانو نه دا مرغان هم هوښيار دي.....	٣٢٧
١٨٠. وزير صاحبانو بودجه شايد د نې بدې ورځي لپاره ساتلي وي.....	٣٢٨
١٨١. دا زموږ وزيرانواليان، وګيلان، قاضيان ولې دومره سېک شول.....	٣٢٩
١٨٢. په واشنگتن کې د افغان سفير داکتر حمدالله محب سره کته.....	٣٣١
١٨٣. پارلمان په دوه ورڅو کې پنځه وزیران سلب اعتناد کړل.....	٣٣٢
١٨٤. په حکومت کې د قولو نه ستوفزمنې دندې کومې دي.....	٣٣٣
١٨٥. ليکل د خه لپاره.....	٣٣٤
١٨٦. مرغان هم د نې هوا نه خوند اخلي.....	٣٣٦
١٨٧. افغانانو ته کاذب غورو او درواغجن تاریخ پاتې دي.....	٣٣٧
١٨٨. دنیا په اميد خورل کېږي خو کله د انسان اړمانونه.....	٣٣٩
١٨٩. شرع ظاهر مني.....	٣٤٠
١٩٠. فكري انکشاف او فكري رغونه.....	٣٤٢
١٩١. اول خان جور کړئ بيا خپل کور، کلي او وطن جور کړئ.....	٣٤٣
١٩٢. موږ باید په خپلو ليکنو کې مرچکي کم کړو.....	٣٤٤
١٩٣. هسي یوه چوټ اندازه پوښته.....	٣٤٥
١٩٤. د مدیر او رهبر ترمنځ فرق.....	٣٤٩
١٩٥. د محمد رياض قصه.....	٣٥٠
١٩٦. د فيدل کاسترو د ژوند محاسبه یا قضاوت.....	٣٥١
١٩٧. خاورې به دا وطن جورشي چې انجینران ېې په دار خرول کېږي.....	٣٥٢

غوره لیکنې

۱۹۸.	د ځمکي خلکو د خدای په امان.....	۳۵۴
۱۹۹.	فکر.....	۳۵۷
۲۰۰.	د فیسبوک د مفتیانو د فتوا نه ځان ساټل.....	۳۵۸
۲۰۱.	افغانستان لپاره د تربیاز پروسه په کار ده.....	۳۵۸
۲۰۲.	هسي یادونه.....	۳۵۹
۲۰۳.	څلور نسله سالمي روزني نه اړتیا ده.....	۳۶۴
۲۰۴.	د ولس او حکومت ترمنځ رابطه او فیسبوکي مبارزه.....	۳۶۵
۲۰۵.	د یو نظام د بقا لپاره حقوقی او سیاسي مشروعیت دواړه مهم.....	۳۶۶
۲۰۶.	د فیسبوک د لیکنو په اړه دوه نظرونه.....	۳۶۷
۲۰۷.	تقریر مرکزي کول بسه کار نه دی.....	۳۶۸
۲۰۸.	افغانستان کې پرزا شته خو انجن تري جوړولی نه شو.....	۳۷۰
۲۰۹.	په هر قيمت چې وي باید د جنګ مخه ونیول شي.....	۳۷۰
۲۱۰.	د ویلو او لیکلوا زبه باید ساده او عام فهمه کړو نه سخته.....	۳۷۴
۲۱۱.	راحی چې بسه خبرونه د خپلو سیمو سره شریک کړو.....	۲۷۵
۲۱۲.	د ځوانانو لپاره د قلم د بنوونیز، ټولنیز او فرهنگي مرکز نه مننه.....	۳۷۷
۲۱۳.	د پروفیشنستانيو قضاوته هم عجیبې غونډي وي.....	۳۷۹
۲۱۴.	د وخت او د امکاناتو د مصرف محاسبه همپشه په کار ده.....	۳۸۱
۲۱۵.	د خپلې سیمې یو بل بسه خبر.....	۳۸۲
۲۱۶.	نیم بسمل مرغه.....	۳۸۴
۲۱۷.	زموږه نړۍ یوه وروسته پاتې نړۍ ده.....	۳۸۵
۲۱۸.	د سټونزو د حل لپاره یوه طریقه؛ د مخابراتي شبکو تجربه.....	۳۸۶
۲۱۹.	ژوند په هرحالت کې قوله مبارزه ده.....	۳۸۸

غوره ليكنې

د مطبو عاتو په چګر کې د تولنيزو شبکو وده او پراختيا په ربنتيا د نه پرتلي
يو ستر بدلون دی. په وروستيو کلونو کې يې د نړۍ په ګوت کوت کې د
داسې اغیزو شاهدان وو چې د عامو رسنیو له تاثیراتو پورته وو: د لېسيا،
مصر، تونس، سورېي، يوکراین او نورو پاخه نظامونه يې يا پنګ او يا يې
په ابدی بحران کړپ کړل. د امریکې په خېر د یو ستر قدرت ولسمشر يې له
برکته په کرسی کښېناست. دا چې لا به په نړۍ کې د خومره نورو سترو
بدلونونو جوګه ګرځي د هر چا په حدس پوري تړلې د.

د تولنيزو شبکو څانګړنه دا ده چې په اسانۍ او بې له عواقبو پکې هر سې
کولای شي چې هم کمره مین واوسي، هم ژورنالست، هم کارشناس، هم
سياستمدار، هم مشر هم کشر هم هر بل خه چې زړه يې وغواړي.

تولنيزې شبکې که له يوې خوا ګټې لري په دې چې خلک نبردي کوي، د
معلوماتو په شريکولو کې چتکتیا راولي، هر وګړي د غږ خښتنوي او داسې
نور له بل لوري خپلې ژوري خاميانې هم لري او باعث د سترو ستونزو او
بحرانونو ګرځېدلاي شي.

په فردې انداز که له يو لوري د شخصيت جوړ بدنه يوه وسیله ده له بل
لوري د شخصيت وژنې موثره وسله ثابتېدلاي شي. په يوه احساساتي خبره له
يوه کس خخه په خو شیبو کې اتل جوړوي خو په يوه بله احساساتي

غوره ليكنې

غيرمئونقه خبره له بل خخه ملي غدار. كه بنه استعمال شي د ملي وحدت د تىنگبىت سبب گرئي خو د بلې خوا د ملي نفاق هم بهترىنه وسileه كېدai
شي

د گران دوست شاه محمود مياخېل د تولىزۇ شبکو ليكنې زما په دې خوبىپى دى او په لپالتىيا يې لولر چې د گران ھپاد ئانگىري حالت ته په پام كې د تولىزۇ شبکو پورتنيو او نورو حساسو اغېزۇ ته متوجه دى. كه له يو لوري يې په ليكنو كې د پند او ئىرىكتىيا پىغامونه دى، له بل لوري يې ليكنې د تولىزۇ شبکو لپاره غوره معىارونه او بېلگى دى. نو له دې امله مې خە موده وراندى گران ورور مياخېل ته وراندىز وکر چې خېلىپى د تولىزۇ شبکو ليكنې دې د يو ڪتاب په توگە چاپ او عنوان دې يې (غوره ليكنې) كېرى. دا چې قدرمن مياخېل صاحب زما د وراندىز مطابق دې ڪتاب په چاپ وتوانىد لا زياتو برياليتوبونو د غوبىتىپە خوا كې ورتە مباركى هم وايم او لوستونكۇ ته په زړه پوري مطالعه غواړم.

په درنىشت

حضرت عمر زاخېلوا

د سرخو خبرې:

دا كتاب، غوره ويناوي زما د فيسبوکي ليکنو او بحثونو درپيمه تولگه ده. دې نه مخکې لومړنۍ تولگه د مخکتاب او دويه د درپيمې زاوې په نومونه چاپ شوې دي. د درپواړو کتابونه نومونه ما د دوستانو سره په مشوره غوره کېږي دي. د لومړي كتاب نوم مې د ثناء الله تسل او اسدالله ساحل په مشوره غوره کړ او د دوى دليل دا و چې د فيسبوک له نوم سره زيات خلک اشنا دي او د لوستونکو به خوبن شي؛ نو په دې توګه د كتاب مخ هم د فيسبوک په شکل ډيزاین شو. د دویم كتاب نوم مې درپيمه زاوې څکه کېښود چې استاد هجرت الله اختيار راته مشوره راکړه، چې ده د كتاب مسوده په غور سره لوستلي ده او په ليکنو کې افراط او تفریط نشه دي او په ډپرو ځایونو کې د مسایلو په اړه د حل وړاندیزونه هم شوي دي؛ نو که په دې كتاب د درپيمې زاوې نوم کېښودل شي بهه به وي. ما د اختيار صاحب مشوره ومنله او په دویم توک مې درپيمه زاوې نوم کېښود. د اختيار صاحب ورور رحمان الله بهير د كتاب پښتی ډيزاین کړه پر پښتی درې لاسونه په درې رنگونو کې انځور شوي چې د افغانستان د بېرغ له رنگونو سره شباهت لري. زما د وړاندیز پر اساس یې د لاسونو د غنوالي کچه یا سایزونه شين لاس لوی، ورپس یې سور او تور وپوکۍ و. له لاسو نه زما تعېير دا و چې

غوره ليکني

تور لاسونه همپشه د تشویق او کار کولو مخه نیسي او په پته د خلکو د پرمختگ مانع گرئي. د سور لاس خاوندان همپشه د خلکو احساسات راپاروي او خلک تشدد او جنگ ته تشویقوي اما د مسایلو د حل لپاره کومه مشخصه لار نه لري. شين لاس همپشه خلک تشویقوي او د مسایلو د حل لپاره ورلاندزونه او بنودني هم لري؛ نو کله چې شين لاس په سره او تور لاس غلبه وکړه، په هغه صورت کې به په افغانستان کې ثبات رامنځته شي. د دې کتاب نوم مې غوره ویناوي ځکه کېښود چې پا کستان کې د افغانستان سفير او د جمهور رئيس خاص استاري ډاکټر حضرت عمر زاخبلوال صاحب چې زما د خو لسيزو نبردي ملګري او دوست دی، د پاکستان نه راته د ۲۰۱۶م کال د جولای په اوومه نېټه ايميل راولپرہ او د اختر د مبارکي ترڅنگ يې راته ليکلي وو، چې:
ورورجانه!

زه ستا پوستونه د فيسبوك له لاري په ډېرې دلچسپي او شوق سره لوړ او ستاسي ليکني د الفت صاحب د غوره نثرونو سره شbahat لري او که واصله ووايم نو ستا ليکني ډېرې هدفمندي او د افغانستان د ورځنيو مسایلو په اړه برابري دي. اميد لرم چې د دې ليکنو مجموعه د کتاب په توګه چاپ کړئ او که غوره ویناوي نوم پري کښېږدئ نو ډېر بشه به وي.

که خه هم د ډاکټر صاحب زاخبلوال خپله لورپنه د چې زما ليکني يې د الفت صاحب د ليکنو سره تشبه کړي دي خو زه په علمي او ادبې لحاظ د

الفت صاحب د شاگردانو په ليکه کې هم نه راهم او د هغه شخصيت ته زه خاص احترام لرم. د دې خبرې يادونه با يد وکرم چې دالفت صاحب غوره نترونه او د غوره شعرونو تولګي ما په ابتدائيه سوونئي کې چې زه په پنځم او شپږم تولګي کې وم لوستلي و څکه زما خداي بخښلي پلار دا کتابونه په کور کې درلودل او همبشه به يې چې کله خبرې او يا ويناوي کولي نو د الفت صاحب د نترونو او شعرونو ذكر به يې همبشه په خپلو خبرو کې کاوه. کله چې زه د دولسم صنف نه خلاص شوم نو د الفت صاحب د غوره نترونو کتاب مې يو څل بیا ولوسته او د هغه د لیکنو نقل قول مې په خپلو لیکنو کې پخوا هم کړي دی. نو په دی توګه زما لیکنې د الفت صاحب د لیکنو نه الهام اخيستي او د هغه ليکنې مې ډپري خوبنېبری څکه عامه فهمه او د افغانستان د اجتماعي ستونرو سره خاص تراو يې درلوده.

البهه د هر وخت تولنيزې ستونزې سره توپير لري نو ما په خپلو لیکنو کې کوبښن کړي چې د افغانستان روانې تولنيزې ستونزې په ګوته او د نړيوالو تحولاتو په رنا کې خپل نظر وړاندې کرم. په دې لیکنو کې کوبښن شوی چې ولس او حکومت دواړه خپلو مسوولیتونو ته متوجه شي تر دې چې د افغانستان د ستونزو لپاره مناسبې حل لاري چاري په شريکه ولتیول شي. حکومت بې له ولسه او ولس بې له حکومته نه شي کولای چې خلکو ته خدمت وکړي شي. د افغانستان په تولنه کې لویه ستونزه دا ده چې هم اشخاص او دلي او هم دولتي چارواکي او مشران په نيوکو او دوي خپلو

غوره ليکني

ستونزو ته په متوجه کولو خفه کېږي او په ډپرو مواردونو کې د دوى انتقاد کوونکو ته د دېمن په سترګه گوري. زه د داسې ليکنو جرأت او ولس او حکومت خپلو ستونزو ته متوجه کول اړین بولمر. د ستونزو د حل لپاره لوړنۍ مرحله دا د چې د ستونزې موجودیت خوک ومنی که د ستونزې موجودیت خوک ونه منی نو بیا خود ستونزو لپاره د حل لار هیڅکله نه شي پیدا کېدلی او دې ته د تکذیب يا Denial حالت وايي.

له ۲۰۱۳م کال راپه دې خوا ما د فیسبوک ليکنو ته خاصه توجهه درلوده ځکه په سلګونو او حتی په زرګونو دوستانو زما ليکنې خوبسي کړي او یا بې تبصرې پرې ليکلې دې. د دې دوستانو منټې او منفي تبصرې مې هم یو خه دلته رانقل کړې دي او هدف مې دا و، چې مورب باید د ملي او محلې مسائلو په اړه موضوعاتو کې بې تفاوته پاتې نه شو، د ويناو او نیوکو جرأت باید ولرو او هم د خلکو د نیوکو په مقابل کې حوصله وښيو، چې د ملي او محلې مسائلو په اړه یو مثبت ډیالوگ ته لاره هوارة کړو. داسې بحثونه همېشې په ولسونو کې او په خاصه توګه په ځوانانو کې مثبت فکري تحول رامنځته کوي او د تحمل او انتقاد پذيرې روحيه تقويه کوي. که داسې بحثونو ته لاره هوارة نه شي او ولس په تiarو کې وسائل شي، نو په دې حالت کې ځوانان هرو مرو د افراط او تفریط لوري ته مخه کوي. دا ليکنې ټولی په ۲۰۱۶م کال کې تاریخ وار د افغانستان د روانو ستونزو او سياسي مسائلو سره په تراو شوې دي.

غوره ليکنې

په اخر کې زه د فيسبوک له ټولو هغه دوستانو نه چې په دې بحثونو کې يې
برخه اخیستله او يا يې زه تشویق کړي یم، د زړه له کومې مننه کوم. همدا
شان زه د بناغلي اسدالله ساحل نه مننه کوم چې د دې کتاب په بیا لوستلو سره
يې زما د غلطيانو اصلاح کړې ده. زه د ګران رحمن الله بهير نه مننه کوم چې
د دې کتاب په ډيزاین کې يې د تېر په خېر زیار ګاللې دی.

نور ستاسي او د دې ليکنو ترمنځ نه حايل کېږم، اميد دې چې لوستلونکي
ترې مثبته گته واخلي.

په درنښت

شاه محمود مياخېل

۲۰۱۶ م کال مبارکۍ:

د جنوری لوړۍ نېټه، ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

د ۲۰۱۶ م نوي کال د پیل مبارکي ټولو دوستانو ته وړاندې کوم. په افغانستان او په ټوله نړۍ کې د سولې او سوکالې په هیله!

ارامې او سوله د انسانانو په خپل لاس کې ده، چې خنګه د ځانونو لپاره د سکون فضا جوړه کړي. مسلمانان خو باید دا ایت شریف هیڅکله له یاده ونه باسي که په خپل ځان کې تغییر رانه ولئ نو الله تعالى هم ستاسې په حالت کې تغییر نه راوی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغِيرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ).

د شهید نقیب احمد خپلواک په یاد:

۲۰۱۶ سپتember د کابل، کابل

د ۲۰۱۴ م کال د اکتوبر په شپارسمه، په امریکا کې د متحده ایالاتو د سولې انسټیتوټ د ټکنالوژۍ د روان بهير د رابرسبره کولو په موخه یو کنفرنس جوړ کړي و، په دې بحث کېده چې، د افغانستان په

غوره لیکنې

ولسواکۍ کې د تولنيزو رسنيو او تکنالوژي اغېزې او تاثيرات خه دي.

(TECH RISING: THE INFLUENCE OF SOCIAL MEDIA AND NEW TECHNOLOGIES IN AFGHANISTAN'S DEMOCRACY)

دغه کنفرانس ته له افغانستان خخه هم یو شمېر د سوشل مېڈیا فعالین، د سیاسي علومو استادان او د مدنې ټولنو غږي دعوت شوي وو. سهار چې کنفرانس ته لارم، په دریئ راسره پنځه نور افغانان: ايميل پسرلي، رحيم الله بشارت، مجید قرار، حبیب خان تو تاخېل، بنایسته سعادت لامع او یو بنکلی څوان نقیب احمد څلواک ملګري شول. تو تاخېل او څلواک ما له دي د مخه نه پېژندل او په لوړې خل ورسره دلته معرفې شوم. کنفرانس کې موبه هر یو په څل وار په افغانستان کې د سوشل مېڈیا د استعمال په پراخېدو، او د څوانې ولسواکۍ په غورپدا کې یې پر اهمیت خبرې وکړې. د کنفرانس نه وروسته ما دې څوانانو ته د افغانانو له دود او دستور سره سم ست سلا وکړه، چې ما سره د مابنام لپاره مېلمانه شي. دوى زړه نا زړه وو، خو زه خبر شوم چې دوى له هغه هوتيل نه چې پکې او سېږي، وځۍ او ځانته بل ځای لټوي، نو ما ورته وویل چې بل ځای دې نه نیسي او ما ته خه ستونزه نشته، ځکه چې موبه خو کوره نبدي سره او سېږو او یو کور تاسې ته خالي کولی شو. له ډېر اصرار نه وروسته دوى ومنله، خو ويې ویل، چې څلواک سبا ته وختي پرواز لري او دا بل نېه دليل و، چې بايد له ماسره مېلمانه شوي واي ځکه چې زموږ کور د واشنګتن ډالس

غوره لیکنی

هوایی ډگر ته نبردې دی او کولی مو شول چې سهار مهال خپلواک
صاحب په اسانی هوایی ډگر ته ورسوو.

بالاخره تصمیم په دې شو چې دوی زماسره لار شي، مور ورته زما د
زوی ضیا میاڅل کور خالي کړ. زه د شپی تر یوه وخته له دوی سره پاتې
شوم، بیا ترې کورته راغلم او ضیا ورسره هماغلته و. سهار چې ورغلم،
ویې ویل چې د خپلواک نه پرواز تللی و او بیا په ډېر تکلیف ورته دوی
په بل پرواز کې ځای پیدا کړ. د دې لنډې خو ساعته یېدنې وروسته، د
خپلواک څېره او خبرې زما په فکر کې ډېرې پاتې نه شوې او بیا مو سره
په لنډ وخت کې لیدل هم ونه شول.

تېر کال د جون په میاشت کې مور د کابل په دفتر کې یو خه تغیرات
راوستل او د قانون د حاکمیت د برخې لپاره مو یو پوست اعلان کړ. د دې
پوست لپاره مو داسې کس په کار و، چې هم د حقوقو په رشته کې نه
تعلیم او تجربه ولري او هم د ادارې او مدیریت په برخه کې پوهه او
ورتیا ولري. دغه پوست ته د سلهاو کسانو په منځ کې یو هم خدای
بخښلی نقیب احمد خپلواک خپل اسناد راستولی وو او لنډ لیست (شارت
لیست) ته یې هم نوم ختلی و. دا به مبالغه نه وياو زما د دفتر د پروګرام
تیول کار کوونکي راسره بنایي دا تصدیق کړي چې ما تل تیول کسان د یوې
رنې پروسې په ترڅ کې نیولي دي او دا توپیر مې نه دی کړي چې خوک د
کوم ځای دی او کوم قوم پورې تراو لري. زه شخصاً د قوم او سمت په
بنیاد د کارکوونکو د ګمارنې سخت مخالف یم. خدای دې وکړي چې په

غوره لیکنې

یوه دفتر کې تول کارکونکي یوازې د یوه قوم وي، خو باید د ظوابطو او رنې پروسې په بنست راغلي وي، نه د روابطو او قانون ماتونې په صورت کې.

په اخره کې ما هم د نهایې نوماندانو سره د انترويو په پینل کې برخه واخیستله او د شهید نقیب احمد خپلواک سره مو انترويو وکړه. اوس هغه وخت تېر دی خو ده زموږ د پینل تول غړي په دې قانع کړل چې ولې د دغه پوست ته اپلای کړې او د دې قابلیت لري چې د متحده ایالاتو د سولې د انسټیتوت د پرواګرام منیجر په توګه کار وکړي. د پینل گډونوالو د رایو په اتفاق سره دی د دغه پوست لپاره وتاکه او یو خه تخنیکي ستونزې وي چې خنګه خپل تدریس ته هم دوام ورکړي او هم زموږ سره کار وکړي. خو هغه مو هم حل کړې او ده ته مو د دندې رسمي غونښتنیک واستولو. خدای شاهد دې چې تر دې دمه دی زما له یاد وتلی و چې ګوندې دی ما په واشنګتن کې لیدلی او کېدای شي چې دا به زما بې توجهي او یا د فکر زوبوالی وي خو ده راته وویل چې ما او تا خو واشنګتن کې سره لیدلی و. ده ۲۰۱۵ م کال د جولای په ۲۰۲۴ زموږ سره کار پیل کړ او د هماغو لوړېيو ورڅو نه بې په پېر صداقت سره د دفتر د تولو ملګرو سره چېر بنه روابط جوړ کړل او دا بې وښودله چې د مدیریت او ادارې بنه استعداد لري او هم په حقوقی مسایلو ډېر وارد او پوه دی او د تولو ملګرو او همکارانو په زړونو کې بې یو خاص ځای پیدا کړ. دی د متحده ایالاتو د سولې په انسټیتوت کې د کار کولو نه سخت

غوره لیکنې

خوشاله و او همپشه به يې ماته وييل چې ده په امریکا کې د افغانستان په سفارت کې انترنشپ کاوه نو دا يې ارزو وه چې باید په يو تحقیقاتي مرکز کې کار وکړي ترڅو د تحقیق او پالیسي په ساحه کې تجربه حاصله کري او دا به د ده په راتلونکې ژوند کې مهم رول ولوبوی.

د ۲۰۱۶ م کال د جنوري په میاشت کې موبایل د خپلو دوه نورو همکارانو، حمیدالله ناطق او پوپل حبیبی سره واشنگتن ته د خپل دفتر کلنۍ غونډې ته لاړو او ما دوي ته وویل چې که تاسې یو خو ورځی هلته د کنفرانس نه د مخه او یا وروسته پاتې کېږئ نو زما سره او سېدلۍ شې او خه ستونزه نشته دي. دوي هلته دوه شپې د کنفرانس نه د مخه زموږ په کور کې پاتې شول او زما د زامنو سره يې خاص ملګرتوب پیدا شو او ټول د ده د پوهې، انسانیت، ادب او په پراخه ټنډه د خبرو او بحث نه ډېر متاثره شول. د کنفرانس نه وروسته دوي بېرته افغانستان ته راغل. په تېر خه د پاسه یوه کال کې د شهید نقیب احمد خپلواک او زموږ د دفتر د ملګرو او همکارانو تر منځ صمیمیت د یوې ورځی نه تر بلې پورې زیاتېده او ده د ټولو په زړونو کې خاص ځای پیدا کړ.

څو میاشتې د مخه د ده نيا وفات شوې وه او زه د دوي کور ته لوړۍ څل د دعا لپاره لایم چې دوي ختم کړي و او د ده پلار خارنوال صاحب بشیر احمد مو د لوړۍ څل لپاره ولیده. دا چې د خپل پلار او کورنۍ ته زما په اړه ډېر توصیفونه کړي و نو د ډوډی خورولو په وخت يې پلار راته د اخلاص په درلودلو سره وویل چې زه د نقیب نه بل هیڅ خه طمعه نه لرم

غوره لیکنی

او ډېر زموږ خیال ساتي خو په یوه خیز ترې خفه یم چې دی ولې واده نه کوي او ته ورته باید ووايې چې هرو مرو باید چېرته چې د د خوبنه وي او هرڅوک یې چې خوبنه وي، زه ورسره موافق یم خو دی باید هرو مرو واده وکړي. ما ورته وویل چې خارنوال صاحب دا ستا خبره سمه ده او موب به دا تشویق کړو چې کوژده او واده وکړي. نقیب هم د تل په خپر ازاده مسکا وکړه او هیڅ یې ونه وویل.

د روزې نه د مخه په امریکې کې وم چې خپلواک راته ایمیل راولپوره، لیکلې یې وو چې، دی غواړي د بین الملي حقوقو په خانګه کې اکسفورد پوهنتون کې د بلې ماستري لپاره داخله وکړي ستاسي مشوره غواړم؟ ما ورته وویل چې زه همپشه په دې خوشالپرم چې زما د د فتر همکارانو ته د تعلیم او تحصیل لاره هواره شي او زه موافق یم. په اکسفورد پوهنتون کې داخله اسانه کار نه دی او بالاخره ما هم ورته یو تصدیق ولیکه او په دغه رقابتی پروګرام کې دی قبول شو او د سپتember په میاشت کې د د سبقونه پیل کېدل چې کال کې یوه میاشت یې باید هلته تېره کړې واي، خو ژوند ورسره یاري ونه کړه د ده دا ارمان نیمګړې پاتې شو.

د اگست په ۲۴ مه نېټه چې د افغانستان په امریکایې پوهنتون باندي حمله کېږي، زموږ غرمه سره شريکه وه او د غرمي دودې په وخت کې ما وویل چې په چین کې د یو داسې ډایناسور اسکلیټ کشف شوي دي، چې وايې وزړې یې درلوډې او الوتل یې کولی شو. د همدي خبرې نه د خلقت يا Creation Theory په تیوري بحث پیل شو او هر چا په خپل انداز

غوره لیکنی

نظر ورکاوه خو خدای بخنبلی خپلواک په دې اړه دومره بنه معلومات درلودل چې هم یې د دین له پلوه او هم یې د ساینسی علومو په رنا کې ډېر بنه بحث وکړ. په همدي ورڅه ماسپینین شهید خپلواک او عزت الله وقار زما دفتر ته دوه ځلې راغلل او مشوره یې غونښله چې غواړي د راتلونکې سه شنبې په ورڅه د جلال آباد بنار په سپین غر هوټل کې د قانون د حاکمیت د شبکې په اړه یوه غونډه جوړه کړي؛ نو ما ورته وویل چې هلتنه یې مه جوړوئ او د امنیت له پلوه به دا بنه وي چې د بناروالۍ مېلمستون د کنفرانس په خونه کې دا غونډه جوړه کړي. دی بیا راغي او راته یې وویل چې د بناروالۍ مېلمستون ۱۵۰۰۰ افغانی غواړي او یو شرط یې دا دی که په همدي ورڅه د ولایت مقام دا خونه په کار وه؛ نو بیا شاید موبه ته د غونډې اجازه رانه کړي. ما ورته وویل که پیسيي د دولت حساب ته ځی نو بنه خبره ده او که د دولت حساب ته نه ځی نو مه یې ورکوه او زه به د والۍ صاحب او یا د ولایت د معاون ګردیوال صاحب سره وغږېږم او خه ستونزه به نه وي. دا زما د ده سره اخري دیدن او خبرې وي.

په همدي ورڅه زه لوړ مريض وم او د معمول په خلاف وختي تقریباً درې بجې کورته لاروم چې استراحت وکړم. د مابنام د ملائکه نه وروسته د مزل لپاره له کوره ووتلم چې زما زوي، ضیا د امریکا نه راته تليفون وکړ چې که زه د ډاکټر فرید څنین سره تماس ونيسم او که خه مرسته وکړي شم نو بنه به وي، ځکه د هغه مېرمن چې په امریکې کې ده سخته په تشوشیش کې ده. ما ورته وویل چې ولې په تشوشیش کې ده؟ ده راته وویل چې ته

غوره لیکنې

خبر نه يې چې د افغانستان په امریکایي پوهنتون باندې جګړه روانه ده. سمدلاسه مې مزل پرېښوده، کور ته راغلم او د خپلو ملګرو او همکارانو او په امریکایي پوهنتون کې د نورو دوستانو او خپلوانو تليفونو ته مې د زنگونو وهل پیل کړل.

د ډاکټر ثین، نقیب خپلواک او صدیق الله ربستیا چې درې واپس هلتله درس ورکاوه، د دوی تليفونو کار نه ورکاوه او بند وو. زما د ترور زوی، هنر عمرزی چې هلتله درس وایه بالاخره تليفون اوچت کړ او ويې ویل چې دوی یو شمېر زیات استادان او محصلین په لوړۍ مرحله کې د شا د دروازې له لارې راټوتل او جګړه روانه ده. د کابل د قوماندانۍ عملیاتی مرستېال، جنرال ګل اغا روحاني ته مې زنګ وواهه، ده راته وویل چې ترورستان داخل د پوهنتون محوطې ته ننوتلي دي او جګړه روانه ده او تلفات هم شته دي.

زما د دفتر همکارانو اطمینان راکړ چې صدیق الله ربستیا په پوهنتون کې نشته او د هند سفارت ته په همدي ورځي د ويژې اخیستلو لپاره تللى دی او د نقیب احمد خپلواک نه يې د تللو اجازه اخیستې ده. زما د زوی باجه حاجی افضل چې هم هلتله درس وایې تليفون يې کار نه کاوه خو بالاخره هغه هم پیدا شو چې د دپوال نه يې څان اچولی و او ملا يې خوره شوي وه او هم يې په اغزن مزي لاسونه زخمی شوي وو، په روغتون کې و خو وضعیت يې بنه و. همدا شان د خپل دفتر همکارانو ته مې وویل چې د نقیب د کورنۍ سره اړیکه ونیسي که هغوي سره يې تماس نیولی وي. د

غوره لیکنی

شپی په اتو بجو او اته ويشت دقیقو مې خپلواک ته مسیح ولپرہ که هر وخت دې فرصت پیدا کړ نو موبه ته خپل احوال راولپرہ خو دا فرصت په لاس ورنغي. د نقیب ورور اسرار احمد په کابل کې و او هغه هم د نقیب د یو نبردي ملګري شکیب سره هلي خلی کولې چې د نقیب په اړه خه معلومات ترلاسه کړي. دوى زما د همکارانو سره په مسلسله توګه توله شپه په اړیکه کې وو ځکه د پوهنتون سره نبردي د عملیاتو ساحې ته نبردي د ورتگ اجازه نه وه.

جګره چې خومره او برداښه هماغومره زموږ تشویش اضافه کېده او رنګ په رنګ او azi مو او ربدلي. تقریباً د شپی دوه بجي ډاکټر ثین وکړای شول چې د پوهنتون نه راوو خوی او په ټويټر کې یې د خپل صحت پیغام ولیکه نو ما ورنه د نقیب پوښته وکړه چې هغه دی لیدلې دی او که نه ده راته وویل چې مابنام یې لیدلې و چې په خپل صنف کې یې محصلینو ته درس ورکاوه او د هغې نه وروسته یې نه دی لیدلې. زما تشویش دقیقه په دقیقه زیاترده. زما د دفتر همکارانو یوسف کارګر، طارق احمد او یو شمېر ساتونکو او ما توله شپه په وینبهه تېره کړه او ساعت په ساعت به مو د کابل قومدانۍ سره اړیکه نیوله او هم دوى اکثره روغتونونه لټول که چېږي زخمی شوي وي، نو شاید چې په کوم روغتون کې یې پیدا کړو. د شپی په نیمایی کې یو لست خپور شو چې اولس کسه زخمیان ایرجنسی روغتون ته انتقال شوي او د یو کس نوم نقیب دی. که خه هم د دغه تېي شوي کس د پلار نوم د نقیب د پلار د نوم سره توپیر درلو ده خو ما بیا هم

غوره لیکنی

خپلو همکارانو ته وویل چې تاسې لار شي او پوره معلومات بې وکړئ. دغه تېي شوي نقیب د لوګر او سپدونکی و او زموږ هیله بیا په ناهیلی بدله شوه. د استقلال، وزیر اکبرخان، ابن سینا، ایرجنسی او د شهید داود خان خلور سوه بستريز روغتونونه تول دوى ولیدل او نقیب بې د شهیدانو او تېيانو په منځ کې پیدا نه کړ.

سهار شو او د لمانځه نه وروسته، پنځه بجې راته جنزال ګل اغا خان تليفون وکړ چې جګړه ختمه شوله او هغه خوک چې دنه بند پاتې وو، اوس راوخي نو تاسې هم هلته د پوهنتون په دروازه کې انتظار وکړئ چې گوندي نقیب هم راووخي. اسرار احمد، کارگر او طارق هلته منظر وو خو تر پنځو بجو او پنځه خلوپښت دقیقو پوري یو یو کس راوت خو نقیب د دوى په منځ کې نه و. هماغه و چې په شپرو بجو د سهار مې بیا د دوى سره اړیکه ونیوله او دوى راته وویل چې په تپرو پنځلسو دقیقو کې هيڅوک نه دي راوتلي او د نقیب خه پته نه لکېږي. ما بیا جنزال ګل اغا خان ته تليفون وکړ چې د پوهنتون په داخل کې ایا مرې او تېيان شته دي او که نه؟ هغه راته وویل چې نه تول مرې او تېيان روغتونو ته انتقال شوي دي او هيڅوک پاتې نه دي. ما ورته وویل چې نه په داخل کې خوک پاتې دي او نه دې په روغتونو کې شته دي؛ نو د ده مرې او ژوندی خه شو؛ ده راته وویل چې یو خو دقیقي وخت باید ده ورکړم چې پوره معلومات حاصل کړي، بیا به ما ته احوال راکړي. تقریباً د لس دقیقو نه وروسته بې راته تليفون وکړ چې دوى یو خه شهیدان د عدلی طب خانګي

غوره لیکنی

ته لېږدلي دي او که هلتنه يې هم لته وکړئ نو بنه به وي. هماغه و چې کارګر او طارق ته مې وویل چې تاسې د کابل عدلی طب خانګي ته لار شئ او هلتنه يې معلومات وکړئ. دوي د اسرار سره هلتنه لارل او د لبر ځنډه نه وروسته يې راته وویل چې نقیب شیهد شوی او جسد يې په عدلی طب کې پروت دی.

د نقیب احمد خپلواک د شهادت غږ زما په سینه د خنجر گوزار و او پېدریغه مې کېیکې کې او سمدلاسه مې د عدلی طب په لوري حرکت وکړ. د امنیتي ستونزو لپاره د عدلی طب په لوري د موټرو تګ او راتګ او هم عدلی طب ته د ننوتو اجازه نه وه خو دا چې جنزال ګل اغا زما د ورتګ خبر دوي ته ورکړۍ وه او د کورنيو چارو وزارت کې د پخوانی معینیت لپاره زما موټرو ته يې اجازه ورکړه او عدلی طب ته داخل شوم. اسرار او زما د فتر همکارانو په غېړ کې کلک ونیولم او خپل زړه مو په ژړا بنه ستړی کړ. د عدلی طب زېر زمیني ته داخل شوم چې د د دوه ترورستانو جسدونه په لاره کې پراته و او د خدای بخنبلی شهید نقیب احمد خپلواک جسد په تذکره پروت و چې ټول وجود يې په وینو ککړ او نور جسدونه هم هلتنه و. ما خپلو همکارانو او د عدلی طب مسوولینو ته وویل چې نور خوک دنه مه پرېږدئ چې د نقیب په وینو کې ککړ جسد په دی شکل وګوري او د عدلی طب مسوولینو ته مې وویل که همدلتنه ده ته غسل او کفن ورکړل شي او په تابوت کې کېښودل شي؛ نو بنه به وي. د هغوي دې هم کور ودان وي، همداسې يې وکړل او د نقیب

غوره لیکنې

جنازه مو سهار په لس نيمو بجو د دوستانو، خپلوانو او زما د دفتر د همکارانو په مرسته د عدلی طب نه واخیستله او د جلال آباد په لور مو حرکت وکړي. جنازه مو جلال آباد بنار سره نبردي د شهید نقیب کلي قاسم آباد سیمې د بحرآباد کلي ته یوره. هلته په سلهاو کسانو د جنازې د رسپدو انتظار کاوه او د جناري په ليدو، په سلهاو کسانو د نقیب خپلوانو، ملګرو او دوستانو د زړه او د سترګو نه د وینو اوښکې روانې وي او د ټولو زرونه ېي د تل پاره زخمې کړل. جنازه په خلور بجو د دوي په پلنۍ هدیره کې خاوروته وسپارل شوه او ټولو د ده په حمیده اخلاقو، تواضع او علمیت شاهدی ورکوله.

د دې صحني پادول اسانه کار دی خو د دغه لوی غم لیدل او د هغه د قلم په ژبه لیکل اسانه کار نه دی. په ټپو خو لسيزو کې زما ورونه شهیدان شوي او مړه شوي دي؛ خو د نقیب شهادت زه د هغوی د مرګ نه هم زيات وحورو لم دا حکمه چې دی څوان و، قاري د قرآن او ديني عالمر و، په سياسي او حقوقی علومو کې ېي د ماستري ترکچې زده کړې کړې وې. د پوهنتون استاد و، سولې او د قانون د حاکمیت په ساحه کې ېي کار کاوه او د افغانستان راتلونکې و. د خپل ژوند د ۳۱ کلونو نه ېي ۲۶ کاله په تعليم او تدریس تېر کړل او ډېر ډېر ارمانونه او پلانونه ېي درلودل. خو د ده او همدا شان د نورو هغه کسانو ارمانونه په همدي شپه د وحشی ترورستانو له لاسه له خاورو سره خاورې شول. دی واقعاً شهید دې، د خپل او نورو د ژوند د بهتری له ډېر ارمانونو سره له دې دنيا نه لار، خو د

غوره لیکنې

شهادت دغه له درد د کې خاطرې او د ده مسکا لکه چې په دې عکس کې
يې گورئ، د تل لپاره به زما په زړه کې پاتې وي. الله تعالی دې هغه وبخښي
او د هغه کورني او دوستانو ته دي الله تعالی جمیل صبر ورکړي.
انا الله وانا الله راجعون.

دا پورته لیکنه د پژواک خبرې آژانس هم خپره کړې ده: goo.gl/ynX\sr

وطن د وطن په خلکو بنه سکاري:

۲۶ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

دا ادعا ډېر پخه او په افتخار سره کوو چې وطن زموږ مور ده او مورب
افغانانو ته خپل وطن د بل هرچا نه ډېر ګران دی خو زما په اند زموږ په
دي ادعا کې ډېره زیاته مبالغه او تناقض شته دي. د پوهاند ډاکټر بهاؤالدين
مجروح د مور شعر که واورئ نو بیا به په ژرا شئ چې له وطن مور سره
مورب خومره جفا کړې ده!

<https://www.youtube.com/watch?v=pbptf2LZjbI>

که چا ته وطن د مور حیثیت ولري؛ نو د مور بچې ډېر خواړه وي ولو
که خفه سره خفه هم وي، په مرګ يې نه پېرزو کېږي، په درد او غم يې
نه خوشالېږي او که باعزته او بنه ژوند ولري نو د مور په بچو سېږي
افتخار هم کوي.

که زموږ دا ادعا سمه وي چې وطن مورب ته د مور حیثیت لري نو د
وطن خلک باید مورب ته هم بې له استشنا، ژې او سمت هم ګران وي. دا نه

غوره لیکنې

شي کېدلى چې وطن درته گران دی خو د وطن د بچو په مرگ، توهين، تحقير، دربدري او ذلت باندي خوشاله كېږي. څکه وطن بي له خلکو وطن نه دی بلکې هسي غرونه، سيندونه، دشتې او ځنګلونه دي. وطن د وطن په خلکو نبه بشکاري. رائئ چې له يو بل سره مينه وکړو له يو بل بايد نفترت او کرکه ونه کړو.

هـ جـامـهـ چـېـ عـورـتـ پـېـ وـسـاتـيـ هـمـاـعـهـ اـسـلاـمـيـ جـامـهـ ۵۵:

د جنوري دويه نېټه، کال ۲۰۱۶م، ويرجنيا، امریکا

هر ملک خانته جلا جلا جامي او رواجونه لري او هیش داسي جامي نشهه چې موبه هغه جامو ته اسلامي جامي ووايو. موبه فکر کوو چې د عربانو او بد لباس او يا د بسخو تور حجاب اسلامي جامه ۵۵. داسي نه ده دا د عربانو د ګلتور او د جامو د اغوستلو د رواج برخه ده. د اسلام له نقطه نظره د عورت پتول مهم دي چې عورت بسخو او نرانو لپاره تعريف شوي ده.

د کرکت شل اوریزه لوبي مسابقه نن د زمبابې له هېواد سره:

د جنوري لسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ويرجنيا، امریکا

څيل کارونه مو پرېښو دل د کرکت لوبي ته ناست یم دعا به کوو چې افغانستان دا لوبيه بیا وګتي. که د کرکت او تبلیغي جماعت کارونو زور واخیست، ان شالله افغانستان کې به د کارمونندې هلو څلوا ته هیش

غوره لیکنې

ضرورت نه وي او قول ولس به مصروفه وي. د دین او دنيا لپاره همدا دوه کارونه اكتفا کوي. د افغانستان د هوسايني په هيله.

يوه وره تبصره د اشنا له ټلوبزيون سره زما د مرکې په اړه:

د جنوري ۱۵ ماهه نېته، کال ۲۰۱۶، ويرجينا

د جنوري په ديارلسمه نېته ما د امريكا له اشنا د ټلوبزيون يوه مرکه سره وکړه چې د اولس زرو نه زياتو کسانو دا مرکه د فيسبوك له لاري ليدلي وه او په لس گونو کسانو شريکه کړي وه خو یو خو محدودو نا معلومو کسانو چې جعلي اکاونتونه لري او حتى ځئينې پې د بنخو په نامه هم دي، يو خه منفي تبصري درلودې او دا دېرې پې د استخاراتو له خوا موظف کسان دي چې جعلي اکاونتونه لري او همپشه غواړي چې د افغانستان او د هغو افغانانو پر ضد چې وطن ته متعهد دي، تخریب وکړي نو د وطنوالو د اګاهي لپاره غواړم چې دا لاندې تبصره د خپل فيسبوك په صفحه پوست کړم:

دوه ورځې د مخه ما د اشنا ټلوبزيون سره مرکه درلوده او د نطاقې پونښته دا وه چې د امريكا جمهور رئيس د کانګرس ته د وينا پرمهاں يو څل د افغانستان نوم ياد کړ حال دا چې کانګرس ته په تپرو خو کلونو کې پې په خپله کلنۍ بيانيه کې د افغانستان نوم خو خو څلې ياد کړي و نو داسي معلومېږي چې د تپر کلونو په پرتله د امريكا توجه افغانستان ته لبره شوي ده؛ نو دا مسئله خنګه ارزوی؟

غوره لیکنې

اول خو په مطبوعاتي مرکه کې خبرپال ته نشي ويلى چې دا پونستنه له ما نه وکړه او يا دا پونستنه مه کوه. زما څواب ډېر واضح و چې کله د امریکا توجه په تېرو ۱۵ کلونو کې افغانستان ته زياته و هم افغانستان مشکلات درلودل او که توجه کمه وي هم به افغانستان مشکلات ولري ځکه تر خو چې افغانانو په خپله د خپل ځان لپاره کارنه ونه کړي او حکومت داري بشه شوي نه وي د افغانستان ستونزې به همداسي روانې وي او دا سلسله د تېرو درې خلور لسيزو نه راپه دي خواروانه ده.

دغه مرکه تقریباً ۱۷ زره کسانو له خوا د فیسبوک له لاری لیدل شوې ده خو د ۱۷ زره کسانو نه لس پنځلس کسانو نظرونه ډېر زما او زما د مرکې په اړه منفي وو، چې اکثره دغه کسان زه نه پېژنم او شاید ما هم سم ونه پېژني خو دا کسان په بهرنیو استخباراتو پورې اړه لري او جعلی اکاونټيونه لري او همپشه غواړي چې سمه خبره کړه کړي او په عین حال کې شخصیت کشي هم وکړي. که په ۱۷ زره لیدونکو کې د محدودو کسانو منفي نظرونه چندان مهم هم نه دي او چې یو خه مخالف ونه لري نو بیاخو به هر خه سم وي.

دا مسئله مې ځکه پوست کړه چې اول تاسي زما په خبرو کې وګوري چې کومه خبره ما سمه نه ده کړي. زه په دي پوه نه شوم چې د دي جعلی اکاونټونو د اشخاصو هدف خه دي؟ ايا دوى غواړي چې امریکا يا نور هېوادونه دي په افغانستان کې مداخله ولري او هغه هم د دوى له لاري؟ دویه خبره دا ده چې د افغانستان د گټو او منافعو پر ضد خومره منظم کار

غوره لیکنی

د افغانستان د دېمنانو له خوا روان دی او دی ته بايد زموږ افغانان که په حکومت کې دی او که بهر بايد متوجه اوسي. هغه مشهور متل دی چې د یو خو کسانو په خوله سیند نه مردارېږي.

د ملک نیاز په یاد:

انالله و انا الله راجعون

د جنوري ۱۵ مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، ویرجینا، امریکا

په ډېر خواشینی سره د فیسبوک له لارې خبر شوم چې د ننګرهار او خاصتاً د شینوارو د سیمې مشهور مشر، د جرگو او مرکو سپړی چې همېشه یې د خپل ولس اواز اوچت ساتلي و، ملک نیاز اکا د دې فاني دنیا سره خدای په امانی وکړه. د نوموري مرینه نه یوازې د هغه د کورني او دوستانو لپاره بلکې د مشرقي او افغانستان د ولس لپاره یوه لویه ضایعه ۵۵. ملک نیاز د خپل ولس همېشه ملاتې کړي او د افغانستان د دېمنانو په مقابل کې همېشه کلک ولاړ قومي مشر و. مرحوم ملک نیاز چل او ول یاد نه او همېشه به یې خپله خبره بې له ویرې دولتي مشرانو ته د جمهور رئيس نه نیولې تر کښته چارواکو پورې په ډېره زپورتیا کوله. متسافانه موږ همېشه مرې ستایو خو ما د ملک نیاز سره د هغه په ژوند هم نبودې اړیکې درلوډې او یو ارمان مې پاتې شو چې زما اراده وه چې د ملک نیاز اکا سره به خو ساعتونه تېروم او د باجور د تاریخي جګړې په اړه به د دې نه معلومات اخلم. ملک نیاز په دغه جګړه کې برخه درلوډه.

غوره لیکني

په ۲۰۱۰ م کال کې ملک نياز او د مشرقي نور سپين بيري مشورتې لوبي جرگه ته راغلي وو او زه هم د کونړ ولايت له خوا د دغې جرگې غږي ومو ما د ملک نياز او د شينوارو د نورو سپين بيرو سره ډپري بنې مرکې وکړي او زياتره د شپې له خوا به زما کور ته چې د لوبي جرگې له خېمې سره نبردي و، تللو او هلته به مو ګپ شب سره لګاوه. ما له دي مشرانو نه ډپر خه ياد کړل. الله تعالى دی ملک نياز وبخښي، د هغه کورني، دوستانو او د مشرقي ټولو مشرانو ته د الله تعالى د درباره صبر جميل غواړم. د نوموري تشه نه ډکډونکې ده او داسي مشران ډپر کم پیدا کپري.

د ملک نياز په ياد دا خو عکسونه دلته د فيسبوك له لاري د دوستانو سره شريکوم.

د شینوارو د بل قومي مشر په کور ځانمرگي برید:

د جنوري ۱۷ نېټه، کال ۲۰۱۶م، ویرجینیا، امریکا

خو شپې مخکې خبر شوم چې د ملک عثمان په کور کې يو کس ځانمرگې حمله کړي ده چې دیارلس کسه شهیدان او ۱۴ کسه زخمیان شوي دي. په زخمی شوو کسانو کې ملک عثمان او د هغه زوی هم شامل

دي. دا لاندې لوړنې پوست مې په فیسبوک کې ولیکه:

الله تعالى دي خير کري خبر مې واور بد چې ملک عثمان د شینوارو او د هغه زوی هم د جلال آباد په ځانمرگې حمله کې زخمی شوي دي. د وطن دبمنانو په مشرانو پسې راخیستې ده چې زموږ مشرتابه ختم کړي او بیا دوی ته او به خړې وي ترڅو خپل ماھیان پکې ونیسي او هر نوع ظلم به د افغانستان په ولس کوي. الله تعالى دي ورحمبري.

په بل پوست کې مې ولیکل:

نه مې غونښتل چې دا دوه عکسونه پوست کړم خو زړه مې طاقت ونه کړ ځکه دېر لري يم او روغتون ته د ملک عثمان پوښتنې ته نشم رسپدلي خو د ده په درد ځورېرم او د ده تبسم راسره دي. که د شینوارو نوم يادېده نو د ملک عثمان او ملک نیاز نومونه به هرو مرو يادېږي. ملک نیاز اکا په خپل مرګ د دي فاني دنيا نه لارو او الله تعالى دي ملک عثمان ته عاجله شفا ورکړي چې بیا يې په مسکا ووينم. الله تعالى دي د پرونۍ پېښي ټولو

غوره لیکني

شهیدانو ته جنت فردوس نصیب کړي او تولو زخمیانو ته د الله له درباره
عاجله شفا غواړم.

قضاؤت دروند او سخت کار دی:

د جنوري ۱۹۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، د واشنگتن دالس هوایي ډګر،
امریكا

که په یوه کوته کې دوه ملګري وي، یو وغواړي چې خان مړ کړي اما
دا بل کوشش وکړي، چې هغه خان مړ نه کړي؛ خو بالاخره دا ملګري یې
په دې وتوانېږي چې خپل خان مړ کړي. کله چې د ده ملګري که خه هم
 مجرم نه دی او کوشش یې کړي دی چې د ده ملګري خان مړ نه کړي خو
وایي شرع ظاهر مني نو د مقتول ملګري باندې قاضي د مجرم حکم کولي

غوره لیکنی

شي او هغه ته د اعدام سزا ورکولی شي. موبه باید په خپلو قضاوتونو کې
دېر احتیاط وکړو.

انسانی وحشیان:

د جنوري ۲۰۱۶ مه نېټه، کال ۲۰۱۶، دوبې د سهار خلور بچې
داسې کسان چې جومات او هدیره، واده او خیرات، مکتب او مدرسه،
مدرس او معلم، ملا او مولوی، پوهنتون او علم، دنيوي او معنوی
ارزښتونه، حجره او کلي، تاریخي آثار او زیارتونه، حکومت او نظام، مشر
او کشر، بسئې او مأشومان، مور او خور، احترام او عاطفه، وطن او قوم
او داسې نور ارزښتونه نه پېژني، زما په اند د داسې کسانو ظاهري شکل د
انسان دی خو عمل یې د وحشی ځناورو نه بدتر دی ځکه وحشی ځناور
چې په خټېه ماره شي نو بیا ارامه ساه اخلي او پېځایه نور حیوانات نه
وژنې.

دا انساني وحشيان په وړلو، وينو تویولو، د ارزښتونو په له منځه وړلو،
د خپل قام او وطن په تخریبولو هیڅ نه مرېږي. د دوی مقابله په دعاګانو
نه کېږي بلکې د دوی مقابله باید حکومت وکړي ترڅو حکومت خپل
ولس راتیول کړي او ولس هم باید په حکومت اعتبار وکړي، چې تول په
ګډه د دې انساني وحشيانو په مقابل کې مبارزه وکړي. زموږ د نسل ژوند
ټول په جنګ او ویره کې تېر شو خو که په ګډه مبارزه ونه کړو نو زموږ
راتلونکي نسل به هم د دې انساني وحشيانو له شره په امن کې نه وي.

ایا دا خبره سمه د چې مخامنځ به د چا ستاینه نه کوي؟

د جنوري ۲۰۱۶ مه نېټه، کال ۲۰۱۶، دوبې

د لوگر قدرمن والي محمد حليم فدائي خپل د فيسبوک په پانه کې سوال

کړي و چې:

ایا دا خبره سمه د چې مخامنځ به د چا ستاینه نه کوي؟

ما ورته په څواب کې دا لاندې خو ټکي وليکل. د دوستانو نظر هم

مهم دی چې خه واي.

فدايي صاحب سلام! هر انسان خپل قوي او ضعيفه ټکي پېژني. که د قوي ټکو ستاینه وشي نو بنه ده او هغه لاره نوره هم بايد انسان تعقیب کړي او که په دې پوهېږي چې ستاینه کوونکۍ زما د ضعيفه اړخونو ستاینه کوي او هغه ستاینه په ما کې نشته نو بايد دا انسان وپېژني چې چاپلوس دی او د چاپلوسانو نه بايد ځان وساتي او که ځان نه شي ساتلى نو په خوله يې پیاز هم مه خوره. په درښت

د داعش د کسانو معاش به د دوى په درد په اخترت کې و خوري او که نه؟

د جنوري ۲۰۱۶ مه نېټه، کال ۲۰۱۶، کابل

پرون یو چا راته وویل چې داعش خپلو کسانو ته خلوینېت زره

افغانۍ معاش تعیینوی خو هیچا د دوى پیسي کور ته نه دي وړي ځکه ټول

غوره لیکنې

وژل کېږي او د کسانو معاش يې د دوى د مشرانو سره پاتې کېږي. زما په
اند په اخترت کې به يې هم دا معاش په درد ونه خوری.

ساده ژوند محتاج ژوند ته نه وايي:

د جنوري ۲۰۱۶ء، نېټۍ، کابل

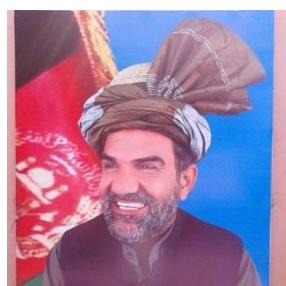
ساده ژوند هغه دی چې محتاج نه اوسي، کبر ونه لري، زيات تکلف په
ناسته، ولاړه او خوراک کې ونه کړي. څان درته بېخایه لوی معلوم نه شي
او په هرنوع موقف او مقام کې چې اوسي د انسان په ناسته ولاړه او
برخورد کې بايد تغیر رانه شي یعنې نور بايد د نظره کم او محتاج ونه
ګني. د خپل څان د ګتې، موقف او نوم ګټلو ترڅنګ بايد نورو ته د
خدمت هدف درسره وي. نو په دې توګه زما په اند ساده ژوند محتاج
ژوند ته نه وايي بلکې ساده ژوند بې تکلفه ژوند ته وايي.

د الحاج زبیر خاکسار شهادت:

انا لله وانا اليه راجعون

د جنوري ۲۰۱۶ء، کابل

د الحاج زبیر خاکسار شهادت تېر مابنام د
ننګرهار ولایت د سره روډ په سيمه کې
دردونکې پېښه ده. که خه هم د نوموري د وژل
کېدو لامل نه دی معلوم خو په دې وطن کې چې

غوره لیکنی

هره قطره وينه توپېږي د افسوس او خفگان خبره ده. زبیر خاکسار لیکوال، شاعر او هنرمند او ویل کېږي چې د چا سره ېې هیڅ دشمنی نه درلو ده. الله تعالی دې خاکسار صاحب وبخښي او د نومورې په شهادت د هغه کورنۍ، دوستانو او د افغانستان تولو لیکوالانو او شاعرانو ته د الله تعالی له درباره صبر جمیل غواړم.

د ولس زور د خدای زور دي:

د فروری د میاشتې ۳۰ مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

د افغانستان موجوده نظام اسلامي جمهوریت دی چې د اساسی قانون په اساس د انتخاباتو له لارې دا موجوده حکومت جوړ شوي دي. زما په اند د افغانستان د ولس مطلق اکثریت د دې نظام ملاتېر کوي او دا نه غواړي چې دا نظام خدای ناخواسته سقوط وکړي، څکه د سقوط په حالت کې د اپوزیسونونو، پوزیسونونو او هم د ملت خیر نشته دی خودا باید ومنو چې د حکومت سره ولس ستونزې لري. هغه معقول او مناسب توقعات چې د حکومت نه د افغانسان خلک لري تر اوسه پوري هغه توقعات برآورده شوي نه دي.

افغان ملت همېشه د نظام نه ملاتېر کړي دي اما حکومتونو همېشه د ولس نه ملاتېر نه دي کړي او یوازې د خو محدودو کسانو او یا ډلو د ملاتېر او یا د هغوي د ګټيو د خوندي ساتلو لپاره ېې د ولس ګټيو ته شا کړي ده. که حکومت غواړي چې د ملت ملاتېر ولري نو باید د ملت د ګټيو نه

غوره لیکنی

ملاپر و کپری او د خو محدودو کسانو د ملاپر نه باید تپر شي. که خه هم نور محمد تره کي د ولس په زور اتكا نه درلوده او د خلق په گوند يې اتكا درلوده خو دا خبره يې چې د ولس زور د خدای زور دی سمه خبره وه. اوس دا په حکومت پوري اړه لري که حکومت د ولس زور او ملاپر غواړي نو د خو محدودو کسانو د ملاپر او یا د هغوي د ګتو خوندي ساتلو نه باید تپر شي؛ اوس هم او به د ورخه تپري نه دي.

انډیوالی او حکومتداري سره فرق لري:

د فروري ۴۰مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

په انګلېسي ژبه کې یو متل چې وايې: Friendship is a friendship and business is a business يعني کار او انډیوالی سره مه ګډوئ. تیم باید په انډیوالی جوړ نه شي بلکې تیم باید په کاري ظرفیت، صداقت او د ژمنتیا اصولو په پام کې نیولو سره جوړ شي. که د کار په دوران کې انډیوالی د خپل دفتر د ملګرو سره جوړه شوه نودا فرق نه کوي، ځکه د دغو انډیوالانو نه بیا بشه قوي تیم جوړ پدای شي او د هر کاري ملګري قوي او ضعیفه تکی یو بل ته معلومېږي او بیا بشه مدیر کولی شي چې د دغو ملګرو نه په سم او مناسب ځای کې کار واخلي.

زما په اند تر خو چې حکومتداري او یا د هر دفتر مدیریت په یوازې انډیوالی روان وي؛ نو د هغه حکومت، دفتر او مدیر خخه د کار او خدمت طمعه نه ده په کار. زما وړاندیز د افغانستان جمهور رئیس ته دا

غوره لیکنې

دی چې نور د انډیوالی د حکومت نه باید تېر شي او د هغو صلاحیتونو نه باید په معقوله او مؤثره توګه کارواخلي چې د افغانستان اساسی قانون ده ته ورکړي دي. د ملي وحدت حکومت د توافقنامې په لوړۍ سرکې راغلي چې د اساسی قانون ارزښتونه باید تحقق ومومي. که خوک توافقنامه مني نو د توافقنامې ټول تکي باید ومني نه یوازې هغه تکي چې د دوی په گته دی. که دا کار ونه شي فکر نه کوم چې دا وړۍ شپږ شي.

د راتلونکو احتمالي پارلماني ټاکنو لپاره دوه احتمالي نوماندان:

د فروری ۶ممه، ۲۰۱۶ کال، کابل

د فبروری په پنځمه نېټه (پنجشنبه) د جوزجان په ولايت کې د جمهوري ریاست لوړۍ مرستېل، جلالتماب جنزال دوستم د څوانانو په یوې غونډه کې اعلان وکړ، چې د ده لور او زوی به په راتلونکو پارلماني ټاکنو کې د دوی نوماندان وي. دا دستور دی چې هر پلار غواړي چې خپل او لادونو ته رشد ورکړي اما خبره دا ده چې ایا دا به د دیموکراسۍ تمیل وي او که دا به د نیپوتیزم (Nepotism) یعنې د خپلو خپلوانو حکومتداری یا د الیگارکي (Oligarchy) یعنې د خو محدودو کسانو او پلو د حکومتولی ګونه وي.

د انتخاباتو د اصلاحاتو په خاص کمېسیون کې د کاوون کاکړ او زما د اعتراض یوه مهمه موضوع همدا وه که احزابو ته باج یا سهم ورکړل شي؛ نو د احزابو مشران به یوازې د خپلو کورنیو غږي او یا هغه کسان چې د

غوره لیکنې

دوي په خوبنه وي پارلمان ته راولپري ځکه تر او سه پوري لا ديموکراتيکو احزابو په افغانستان کې رشد نه دی کړي. زياتو مشرانو د احزابو په نامه د ملت نه باج اخیستي او که د دوي دا د باج سلسله نوره هم قانوني شکل ومومي، دا به له افغان ملت سره جفا وي او د ملت حق به دوي ته ورکړل شوي وي. د جمهوري رياست د لوړۍ مرستېال دا اعلان بې یوه بنه بېلګه.

.٥٥

جلالتماب جمهور رئيس نن خپل لوړۍ مرستېال، د هغه زوي او لور هم خپل حضور ته بللي وو، کېدای شي چې دوي ډاد ورکړي وي که پارلمان ته دوي راغل نو دوي به د ملي وحدت د حکومت نه کلک ملاتېر کوي. د ديموکراسۍ نه د الګارکي په لوري.

افغانستان په آسيا کې د قولو نه وروسته پاتې هېواد لقب غوره کړ:

د فبرورۍ نهمه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

پرون د ملګرو ملتونو د UNDP اداره راپور خپور کړ چې افغانستان د نړۍ په کچه د ۱۸۸ هېوادونو په منځ ۱۷۱ درجه او په آسيا کې تر قولو وروسته پاتې هېواد دي. د دي نه مخکې د خار نړيوالي ادارې په خپل راپور کې ويلۍ وو چې د نړۍ په کچه افغانستان د درېو فاسدترینو هېوادونو د ډلي نه دي. د دغه راپور په اړه ما خپل فيسبوک په پانه وليکل:

غوره لیکنی

(دا زموږ د خیالي غرور پایله د چې همپشه زموږ په غورونو کې د تورې شرنگهار دی اما نه پوهېرو چې توره یوازې وژل کوي.)

کا بینه او فیصلې او د جمهور رئیس نه هیله:

د فبروری لسمه نېته، کال ۲۰۱۶م، کابل

همدا اوس خبر شوم چې د نن ورځې د کابینې په جلسه کې د انتخاباتو په قانون او طرزالعمل باندي بحث شوي دي. جمهوررئیس نیت لري چې یو خل بیا د پارلمان د رخصتیو په حالت کې او د غیابت نه د موقع په استفاده، د انتخاباتو په اړه تقنيني فرمان ورکړي. همداسي فرمان مخکې هم د پارلمان له خوارد شوی و. د افسوس خبره دا د چې د کابینې هیڅ یو وزیر د دغه فرمان په ګټو او تاوان بحث نه دی کړي او ټولو ورسه غټ غټ سرونه خوځولی دي. دا مو کابینه او دا مو فیصلې. الله تعالی دې وطن ته خير کړي.

زما هیله د جمهور رئیس نه دا د چې دا فرمان امضانه کړي. یو قصه مې راپه یاد شوله:

پلار مې دی خدای وبخنېي قصه کوله چې یو وخت د معارف وزیر د بلخ ولايت ته تللی و او هلته ورته خلکو د محل د ستونزو په اړه شکایتونه او پیشنهادونه کړي وو. د معارف وزیر ورته ويلى چې زه د معارف وزیر یم او دا شکایتونه او پیشنهادونه په ما پوري اړه نه لري. یو سپین بېرى ورجګ شوی او ورته ېې ويلى وو چې: ما مې دانیم که تو

غوره لیکنی

وزیر معارف هستی، سرو کار تو همراه بچه ها، کتابچه و قلم است اما تو در کابینه عضویت داری و مشکلات ما را باید در کابینه مطرح کنی و به حضور صدراعظم میتوانی که مشکلات ما را برسانی.

دکابینې وزیر تر او سه نه پوهېږي چې د دوی کار په کابینه کې د تولو ملي مسایلو په اړه، بحث او تصمیم نیول دي نه یوازې د خپل وزارت د کاغذاتو په اړه بحث کول. د کابینې وزیر باید یوازې سر ونه خوئوي او په هر مسئله کې باید ملي موقف ونیسي څکه هره فیصله د کابینې د افغانستان د ثبات په اړه مثبت او منفي اغېز لري. که سمه فیصله نه وي باید جمهور رئیس ته واضح ووایي چې مورد د هغو فیصلو سره چې د ملت په توان وي موافق نه يو. د وزیرانو کار یوازې سرخوئول نه دي.

منه د ختیځ د مدنۍ قولنو له څوانانو:

د فبروری ۱۲ امه نېټه، کابل ۲۰۱۶م، جلال آباد

پرون د ختیځ ولايتونو يو شمېر زياتو مدنۍ قولنو او فعالانو په جلال آباد کې زما د کارونو د قدردانی اړوند یوه پرمنیه غونډه جوړه کړي وه. که مبالغه ونه کرم، د کیفیت او کمیت په لحظه به په ننګرهار کې دا لوړنۍ منظمه غونډه وه چې په اتفاق او وحدت سره څوانانو جوړه کړي وه. دا څوانان احساساتي څوانان نه وو. دوی استادان، ادبیان، قانون پوهان، بنه مدیران او په نورو مسلکي ساحو کې بنه متخصصین وو. که خه هم زه په خپل خان کې دومره خه نه گورم لکه چې دوی زما قدردانی

غوره لیکنی

وکړه خو دومره باید ووايم چې دا د دې ځوانو فرهنگيانيو، ادييانو، استادانو، مخورو او په وطن مينو افغانانو خپله لوبي وه چې زما د کارونو قدردانی يې وکړه.

پرون ماته دوي يو نوي احساس راکړ، هغه دا چې تقریباً په تېرو خلورو لسيزو کې که هرڅومره زموږ ولس د خپلو او پردو د لاسه خپل شوي خو لا اوس هم د دې ملت د احساس ډيوه د خپل وطن او ولس سره د مينې مړه نه ده. زه په دې عقیده لرم چې زموږ د دې نوي او تعليم یافته نسل فکري خوختښت به ان شالله د افغانستان په راتلونکې کې فعاله ونډه ولري او د افغانستان راتلونکې به د دوي په علمي قوت، هود او ژمنتیا لرلو سره جوړېږي. همدا شان زه د پکتیا د ځوانانو او د اوښتون د ټولنې د استازو نه هم مننه کوم چې دوي په دې غونډه کې يې برخه واخیستله. که احساس نه وي نو په اوسينيو شرایطو کې د دومره لري ځای نه خوک یوې غونډه ته نه ځې. د دوي نه هم مننه کوم چې ماته يې د خپلې سيمې لونګۍ ډالي او په سر کړه.

زه په خاصه توګه د دې غونډې د یوڅو کسو د تنظيم کوونکو، استاد عبدالبصیر سباوون، استاد هجرت الله هجرت، فطرت صاحب، شاداب صاحب، بشاليز صاحب او ګنو نورو وينا والو نه نهايت زياته مننه کوم. دوي ماته په شريکه یو ستايينليک هم راکړ.

الله تعالى دې زموږ د افغانانو د احساس او وطنپالې د ميني ډيوه همداسي بله ساتي. د پرامنه او سوکاله افغانستان په هيله

غوره لیکنی

په دې غونډه کې د ملک میرام ګل خان په نامه طنزیه گروپ یو تن
نوید شینواری د اکادمۍ په استازی هم یوه طنزیه مقاله په لاندې ډول
لیکلې وه او هغه یې ولوسته. دا باید یاده کرم چې د ملک میرام اکادمۍ
گروپ ډېرې سبې لیکنې په فیسبوک کې کوي او د ټولنې ستونزې او سم
انځور خپل ولس ته په ګوته کوي. د پیغام متن په لاندې ډول و چې زما دا
عکس یې د توقي سره د خپل فیسبوک په اکونت خپور کړي

د پوتمین شاه محمود خان میاخېل ستاینځونډې ته د اکادمۍ پیغام:

ملک میرام ګل اکادمۍ د خیال په پلوشو
کې د منګوال له کلې راوتي شاه محمود خان
ته د تشریفاتو ملکي قطعه او د بهه راغلاست
يو عدد توصیفي ترانه تقدیموی !
ویاپلی میاخېل د سبې حکومتداری
لاینس لرونکې ډربور دی او په دې برخه
کې عادي ډربورانو ته تن نه بردی. همدا وجه
ده چې په دې برخه کې خارجی کلانتران هم
ده ته د احترام ورمهښونه کبروی !

والا حضرت میاخېل په دې وروستیو کې د
یوې څېرنې د مېچنې له تاولو وروسته د

غوره لیکنې

افغانستان د معمارانو کتاب تقدیم کړ چې د ارزښت جوال یې لس کسه
پاخه جوالي لیکوالان هم نه شي پورته کولی!
د شاه محمود خان د شخصیت په اړه به د علومو اکادمۍ د غږي او د
ازادو مجلسونو د نامتو مبصر قیوم جان مشوانۍ دا وینا رانقل کړو چې
وايې: ((جناب میاڅل زموږ په حضور کې ژوندي مجربه او بې ضرره
نسخه ۵، چې د راتلونکي نسل خُشك اذهان او پاشي کوي))
د غونډې جوړونکو، که ستر میاڅل ته سپه په خټو کې نه وي نښې
او د اخلاص وبدې یې عطر وريني وي؛ نو اکادمۍ په بشپړ قوت سره دا
هڅه نه یوازې دا چې ستایي بلکې د غونډې جوړونکو ته مبارکي
ورکوي چې ستاسې سرونه ستاسې په تنو ارزې او د کار سرونه دي!
دعا د خير

په ګلورینو ولو

ستاسې ملک میرام ګل خان
نوټ: دا پیغام په یاده غونډه کې په لايف توګه د ملک یګانه او نازدانه
وراره نوید شینواري په ايجي ولوست!
د پورته ظنزيه لیکنې په اړه ما وليکل:

د ملک میرام ګل خان اکا د اکادمۍ نه زیاته مننه چې دا ظنز یې د
پنجشنبې په ورڅ د خپل یګانه با استعدا ده وراره نوید شینواري په بشکلې
او بنه ايجي اواز کې ولوسته. د ملک میرام ګل خان اکادمۍ ته په اطمینان
سره ويلی شم چې نه ما ته د چا پښه په خټو کې بنده ده او نه زما خو

غوره لیکنې

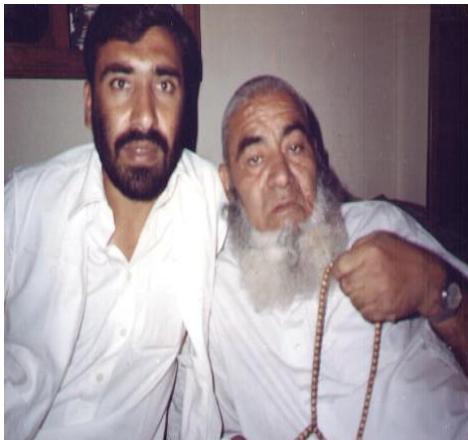
همکاري به سره کوو او په دې خبره به مې نه ملامتوى. د چا چې خومره وسه وي هماگومره به خپلو خلکو او وطن ته خدمت کوي او په یو بل به اعتماد کوو؛ خو احسان به نه کوو. دا همکاري به د ملي منافعو د اصولو په بنیاد وي نه د فساد کولو او شخصي هدفونو لپاره. البته زما شخصي هدف همدا دې چې امن وي ترڅو زه او زما او لادونه او کورنى په امن کې ژوند وکړي او په نهايټ کې د ټول افغانستان ولس په امن کې ژوند پېرکړي او بیا همدادې مجلسونه په دېرو او حجره کې بې له ترهګرۍ او ویرې سره جوړکړو.

د ملک میرام ګل خان اکاډمي ته او هم د ختیئ ولايتونځوانانو ته چې د دې غونډې ترتیب او تنظیم یې کړي و، ستاسي په لاس همدا توقي ډالی کوم هيله ده چې همدا توقي سم وروزې او په خبرو یې راولي ترڅو خپلو خلکو او وطن ته خدمت وکړي ځکه د انسانانو نه؛ خو تر او سه پوره نه شوله. کېدای شي د دې توقي د خبرو نه عبرت واخلو او الله تعالى موږ ټول په سمه لار روان کړي. په مينه او درښت

دوه عکسونه د دوستانو سره شريکوم يو د Valentine Day او بل د دلوی ۲۷ مې نېټې په خاطر:

د فبرورۍ ۱۵ ماهه نېټې، ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن له افغانستان خخه د
روسي پوچونو د وتلو ورڅ وه
او هم د مينې يا Valentine
Day ورڅ هم وه نو هرچا دا
دوه ورځې په مختلفو
شکلونو تجلیلولپی او د
فيسبوک په پابلو کې عکسونه
او خپل نظریات شريکول. ما

هم د دوستانو سره دا عکسونه او لاندې لیکنه شريکه کړه.

اول عکس: ما هم يو وخت په جهاد کې د خپل پلار سره برخه درلوده.
نه مو دا ټانکونه کبار کړي، نه مو غلاوې کړي، نه مو خوک وژلي او نه
مو په چا احسان کړي دي. بنه و که بد تاریخ به قضاوت کوي. خدای
بخنېلي پلار مې، مدیر سید محمود حسرت، د يو خادر سره په خاص کونې
کې گرځیده او تر اخر د عمره پوري هماغله و چې وفات شو. انالله و انا
الله راجعون.

غوره لیکنې

د دويم عکس د مینې ورخې په اړه: ما مې د خپل پلار سره سخته زیاته مینه درلوده او د مشر زوي په حیث مې ورسه انديسوالي هم درلوده؛ نو ځکه دا عکس مې پوست کړ. زما د تجربې او زده کړي زیاته برخه د هغه سره د خبرو، مجلسونو او کار کولو پایله ده، بالاخاصه د افغانستان په اداري سیستم پوهېدل مې د هغه نه یاد کړي دي. روح دې بناد وي او الله تعالى دې ورته جتنونه ورکړي.

نوټ: دا سې په سلهاو ټانکونه په کونړ کې د روسانو نه پاتې وو او کله چې کونړ د ۱۹۸۸ کال د اکتوبر په میاشت تخليه شو؛ نو په هغه وخت کې ما د امریکا غږ راډيو سره کار کاوه نو قوماندانانو ته مې وویل چې که ټول ټانکونه د کونړ په یوه سیمه کې راتول شي او موزیم په شکل یې وساتئ نو ډېر به بشه وي. خو متاسفانه د پاکستان نه ورپسي د ویلدنګ ماشینونه راول او دا ټول ټانکونه کبار شول او اوسيپني یې د لاهور په فابريکو کې ويلىې شولي. د پورته لیکنې په اړه په سلهاو کامنتيونه وو خو زيات توصيفي اړخ یې درلود نو ځکه ما دلته رانقل نه کړ او زیاترو دوستانو زما خداي بخښلي پلار ته دعاوې کړي وي. الله تعالى دې د دوى دعاوې په خپل دربار کې قبولې کړي او زما پلار ته دې جنت فردوس په نصيب شي.

د یویشتمي د جگړي لپاره د شلمي پېړي تاکتیکونه او یوه تراژیديکه زړه بورنوونکي قصه:

د فبروری ۱۷ مه نېټه، ۲۰۱۶ کال، کابل

نه مې غوښتل چې دا قصه ولیکم خو زړه مې طاقت ونه کړ او کېدای شي چې موبه لپاره د عبرت یوه قصه وي چې د خپلو اولادونو په راتلونکي فکر وکړو او خپل اولادونه د جدي مراقبت لاندې ونيسو ځکه منطقې يې ناولې کړي او دا ډلي زموږ د ځوانانو د انحراف لپاره له هر ډول تاکتیکونو نه کار اخلي تر خو خپل غیر انساني او غير اسلامي شومو اهدافو ته ورسېږي. دا ډلي زموږ ځوانانو ته دين، پيسې او نور خيالي جنتونه وسیله کوي او غواړي چې زموږ ځوانان منحرف کړي.

تر شلمي پېړي پوري د جنګونو په موخو او پوئي تاکتیکونو کې چندان تفاوت نه. د جنګونو عوامل همېشه وېره، اقتصادي ګتني او عزت يا غرور ساتل وو. د پورته اهدافو لپاره ايدیالوژي او د نیشنلیزم په بنیاد د خلکو احساسات راپارول وسیله وه تر خو جنګي مشران د ولس ملاتې لاسته راوړي او د جنګ انګېزه ژوندي وساتي. د دبمن د ضعيفه کولو لپاره د جنګ تاکتیکونه هم په درې ډوله وو: د دبمن قوت تقسيمول او پاشر، په نا خبره توګه په دبمن حمله کول او د دبمن په منځ کې د پنځم ستون پیداکول، ترڅو د تبلیغاتو له لارې د دبمن مورال او روحيه ضعيفه کړي. روحي جنګ يا Psychological War د سور جنګ لویه برخه وه.

د یویشتمې پېپې په سر کې د جنګ تاکتیکونه د جبهه يې جګړې او چريکي جګړې (Conventional War) (Guerilla War) نه په ځان وژونکې يا Suicide جګړه باندي بدل شول. د ځانمرګې جګړې د له منځه وړولو لپاره د جبهې او چريکي جګړو تاکتیکونه په درد نه خوري. دا داسې معنى لري لکه ماشي چې په توب ولې نو ځکه تر او سه په افغانستان کې او هم د نېړي په نورو سيمو کې د موجوده جګړو پایله د ناکامۍ سره مخامنځ ده او ورڅه په ورڅ د جنګ لنه پراخښوي. زه دلته په Conspiracy Theory یا د شک کولو په تیوري باندي خبرې نه کوم ځکه د شک کولو په تیوري باندي شرقی تولنه او بالخاصه د اسلامي هپوادونو او سپدونکي خاصه عقیده لري او دا جدا بحث دي. د شک تیوري زموږ په وطن کې هغه مشهور مثل ته ورته ده چې وايي د یو لغmani سره یو کس په لاره تله نو د لغmani هري خبرې ته یې د شک په سترګه کاته او د ځان سره به یې ويل کډاي شي په دې خبره کې هم د لغmani خه چل وي. شرقی تولنو ته هرڅه د شک د تیوري په هنداره کې بنکاري او د خپل اولس تولی نيمګرتیاوې او وروسته والي د پردو د مداخلې سبب گئي.

د فروری په ۱۲۰۰هـ نېټه د نورستان والي حافظ عبدالقيوم راته په جلال آباد کې قصه وکړه چې د کامدېش د سيمې یو مشهور قومي مشر مولوي محمدصادق په خپله سيمه کې د طالبانو او داعش پر ضد فعالیت کاوه خو هغوي ورته د مولوي محمد صادق زوي داسې تربیه کړ چې په خپل پلار ځانمرګې حمله وکړي. مولوي محمد صادق چې په دې اړه ثقه معلومات

غوره لیکنی

درلودل؛ نو کله چې د ده زوي چې د منفجره موادو واسکت یې په تن و او د دې خواته راتله نو هغه یې د مخه په کلاشينکوف توپک وویشت او مر یې کړ. وروسته چې د خپل زوي مږي لټوي نو د ځانمرګي واسکت یې په تن و. دasic نوري عيني قضې شته چې پوره رسيرچ او تحقیق ته اړتیا لري. د دغه قضې کولو په وخت کې د جمهور رئيس مشاور وزیر اسدالله وفا هم ناست و.

که مور دغه پورته قضيې ته وګورو نو دا واقعاً یوه زره بوبنوونکې او تراژیدیکه پېښه ده او الله تعالى دې هيڅوک د دasic ستونزې او حالت سره نه مخامنځ کوي. مور تول اولادونه، ورونه او خپلواں لرو او دا ډېرہ سخته صحنه ده چې پلار دې پر خپل زوي د توپک ماشه کش کړي او خپل زوي دې ووژني. الله تعالى دې مور او تاسې تول د دasic حالت نه وساتي. سوال دا دی چې د مولوي صاحب محمد صادق زوي خنګه دې ته حاضر شو چې خپل پلار چې هغه هم یو مشهوره ديني عالم دې ووژني. که دا فرض کړو چې د مولوي صاحب او د ده د زوي سره په عقیده کې خه توپير و نو ابراهيم (ع) خو خپل پلار آذر چې کافر و ونه واژه او نه نوح (ع) خپل زوي کنعان چې کافر و واژه. همدا شان لوط (ع) خپله بنځه چې کافره و ونه وژله او نه محمد (ص) خپل ترہ ابو لهب چې کافر و واژه. په اسلام کې همپشه دا تاکید شوی دی چې د خپلوانو سره باید خپل علايق قطع نه کړئ او دا گناه لري نو وژل یې خو لویه گناه ده. که مولوي صاحب او د ده زوي سره په مذهبی توګه خه اختلاف نظر درلوده

غوره لیکنی

خو دواړه مسلمانان وو، نو خنګه مسلمان خپل مسلمان پلار وژني. که خه هم زه ملا نه یم خو اوس تاسې ما ته ووایئ چې د اوستني روانې جګړې کوم اړخ اسلامي او مذهبی شکل لري.

که تاسې دې پورته قضيې ته وګوري نو د داسې جګړې ګټبل د چریکي او جبهه یې جګړو په تاکتیکونو سره نه شي ګټبل کډاۍ خکه دا کسان چې ځانونه وژني، دوى نه د مرګ او بندیخانې نه ویربوري او نه ورته څله کورني، دین، وطن او قوم او یا نور ارزښتونه خه اهمیت لري. دوى د تکفيري ایدیالوژۍ د تبلیغاتو لاندې راغلي دي. د داسې کسانو ماغزه په مطلقه توګه وینځل يا Brain Wash شوي دي. یعنې د دوى ماغزه د نورو تولو ارزښتونو نه وینځل شوي او پاک شوي دي او یوازې د تکفيري ایدیالوژۍ تبلیغاتو د دوى په ماغزو کې ځای نیولی دي. البته دا ډول تبلیغات د هغو ځوانانو په ماغزو کې ډېر اثر کوي چې لا د پختګي مرحلې ته نه وي رسپدلي. تکفيري ایدیالوژۍ پیروان په دې عقیده دي چې خوک د دوى پیرو نه وي هغه که مسلمان وي او که کافر باید ووژل شي او دا سلسله باید د قیامت د ورځې پورې دوام پیدا کړي. زما په اند دوى د الله د مخلوق د پیدایښت په خلاف مبارزه کوي او فکر کوم چې دوى دا نه گوري چې الله تعالى رب العالمين دي.

زما په اند د دې ډول جګړو د مخنيوي لپاره یوازنې لار کلکه هماهنګي، هر اړخیزه او دوامداره مبارزه ده. دا مبارزه باید د مساجدو او مکاتبو نه نیولې د کلې او کور په سطحه دوام پیدا کړي ترڅو د دې

غوره لیکنی

تکفیری ډلو مخه و نیول شي او زموږ څوانان نور جذب نه کړي. همدا شان په سيمه یېزه او نړيواله کچه د تکفیري ډلو روزنونه یا د تولید فابريکې او د مالي منابعو سرچينې که په هر ځای او هر ملک کې وي باید له منځه لارې شي. که دا ډول مبارزه ونه شي زموږ په ملک او سيمه کې د ناسالمه حکومتداري له امله زييات څوانان پېکاره دي او د دې تکفيري ډلو له خوا د دوي د جلب او جذب لپاره بنه لاره هواره ده. که د دې ډلو په مقابل کې پخوا سم اقدام شوي واي نو افغانستان به د ستونزو سره مخامنځ نه واي او که اوسم هم هر اړخیزه مبارزه د دوي په مقابل کې ونه شي، د جنګونو دا سلسله به ډېر زييات وخت دوام وکړي او زموږ زييات وطنوال به د تکفيري جګړو بشکار شي.

د پورتنۍ لیکنې په اړه هم ډېرو دوستانو خپلې تبصرې لیکلې وي او مننې یې کړي وي خو ما دلته یوازې د صديق الله رشتيا صاحب دا لاندې تبصره رانقل کړه:

فاعتبروا يا اولي الابصار: الاية: اي د سترګو ((عقل)) خاوندانو ((تاسي د دې نه)) عبرت واخلئ!!

واقعاً ډېره دردونکې کيسه ده، زه خو وايم چې دا کيسه خومره هم شريکه شي لابه هم کمه وي. د ايت کريه ((فاعتبروا يا اولي الابصار. الاية)) ژباره او هدف دا دې چې دا ډول کيسونه موږ باید عبرت واخلو. يوه مشهوره غوره وينا ده چې وايي: قصص الاولون، مواعظ الاخرين: يعني د لوړيو خلکو کيسې د وروستيو لپاره د پند او نصیحت

غوره لیکني

باعث دی. بناغلی میاخېل صاحب ستاسې منطقی، دیني او علمي تحلیل د دې کیسې لپاره هغه خه دی چې زموږ د دې بې وزلي او دردېلې ټولنې لپاره په کې د ستونزې په ډاګه کولو او بې مثاله دیني بېلگو چې د ابراهیم (ع) د پلار آذر، د نوح (ع) د زوی کتعان، د لوط (ع) مېرمن د حضرت محمد (ص) د ترءَ ابو لهب کیسې يادول یو قوي استدلال او معقولیت افاده کوي . په گوتو مو برکت ډېر جالب تحلیل!!
نویټ: روھي ویپانې هم دا لیکنه نشر کړه:

<http://www.rohi.af/fullstory.php?id=٤٣٧١٤>

او هم د پژواک خبری آژانس دا لیکنه نشر ته وسپارله:

<http://goo.gl/BMpLCh>

د گوګل په ژبارې کې د پښتو ژبه اضافه کوم:

۱۸ فبروری ۲۰۱۶ م کال، کابل

د پرون راهیسي د فیسبوک په پابلو کې سخته خوشالي وه چې پښتو ژبارنه گوګل ته داخله شوه او هر چا په برپتو لاسونه کش کول چې گوندي دا د دوى د فعالیت پایله ده؛ نو ما دا لاندې خو جملې ولیکلې:
د گوګل د ژبارنه ژبارې مې وشمارې نو ۱۰۳ ژبو ته رسپدلي فکر کوم چې پښتو ته یې او س خاصه توجه وکړه که خنګه؟!!

دا بهه کار دی چې د گوګل مارکېت کې پښتو اضافه شوه خو دا د هغوي د مارکېتنګ برخه ده. مور باید خپلې ژبارې او وطن ته په خپله کار

غورہ لیکنی

وکپو. که خفه نه شئ نو چېرخ خوشالی هم په کار نه د هکه مورد ته دا
مصنوعی خوشالیا رابخنې.

خپل تربوران ویروم:

د فبروری ۲۳ مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

زمور د کلی یو ملک یوه ورخ د کلی نایی نا حقه وهلی و. چاد ملک
نه پونستنه کړې وه چې دا نایی دې ولې نا حقه وواهه ځکه دا خو غریب
او بېچاره سړی و. ده ورته په څواب کې ويلي وو چې دا خو مې ځکه
وواهه چې په څيلو تربورانو مې وسه نه کېده او په دې مې خپله تنده د
انتقام ماته کړه، چې زما تربوران را خڅه وویرېږي. ما ويلى
اممممممممممم

د مشرانو کار د وطن په ګته د کادرونو نه مناسبه او په ځایه ګټل اخیستل

دی:

د فبروری ۲۳ مه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

بنه مشر او بنه نظام هغه دی چې پردي خپل کړي نه دا چې خپل درنه پردي شي. د تولنې په جوړ بدلو کې موبد هر چا ته اړتیا لرو. د بېلګې په توګه که معمار بنه او تجربه کار وي نو ماتې او نیمې خبنتې هم په مناسب ئای کې د دېوال استعمالوي او هیڅ توټه د ماتو خبنتو ترې نه پاتې کېږي. که معیار نه پوهېږي نو ماتې خبنتې خود سره استعمالولي

غوره لیکنې

نه شي بلکې روغې خښتې هم ماتوي. نو په دې توګه زما په اند، د ظرفیت يا کادرنوو کمې په افغانستان کې نشته خو ستونزه دا ده چې د کادرنوو نه مناسبه او په ئای گتې نه اخیستل کېږي.

د وخت مدیریت او د کار د مؤثریت اهمیت:

د فبروری ۲۵ ممه نېټه، ۲۰۱۶ م کال، کابل

هر خوک چې لایې وهی چې ڈېر کار کوم او وخت نه لرم معنی يې دا ده چې په مدیریت نه پوهېږي او نه د مدیریت طبیعی استعداد لري. پرون په یوه پېښنګ کې مودر ته وویل شول چې نارمل انسان د ۸۰ نه تر ۱۰ ساعتونو زیات مؤثر کار کولی نه شي یعنې د اته ساعتونو مسلسل کار نه وروسته انسان سم فکري ترکز نه شي کولاي. که خوک وايې چې زه ۱۵ یا شل ساعته کارکوم مطلب دا چې اته ساعته مؤثره کار کوي او د کار په نورو اضافي ساعتونو کې چې کوم سم کار يې کړي وي هغه هم خرابوي. د رياضي په اصطلاح مثبت ضرب منفي پايله د کار به يې هرو مرو منفي وي. یو مشهور عالې تونی شوارتز وايې:

“Manage your energy, not your time”

د خپل انرژۍ مدیریت وکړئ نه د خپل وخت یعنې په دې معنی چې د خپل صحت فزيکي، فکري او روحي اړخونه باید په پام کې ونيسي. د ۱۵۰ کالو تحقیقاتو ثابته کړي ده هغه کسان چې د اونۍ ۴۰ ساعته کارکوي د هغوي مؤثریت د کار د هغه کسانو نه چې په اونۍ کې ۵۲، ۶۰ او د هغه

غوره لیکنی

نه زیات کارکوي زیات دی. الله تعالی هم شپه د خوب لپاره او ورخ د کار او ژوند کولو لپاره پیدا کړي ده. که مزمل سورت ته وګورو نو الله تعالی ټوله شپه عبادت هم په خپلو بندگانو بند کړي او ورته یې ویلی چې د شپې درپیمه حصه یا د هغه نه هم کم عبادت کوي. د لازیاتو معلوماتو لپاره د انګلېسي ژبې دا مقاله لوستلی شئ. بنه جمعه ولرئ.

http://www.salon.com/2012/03/14/bring_back_the_40_hour_work_week

دا بنایسته ماشوم ووژل شو:

د مارچ نهمه نېټه، کال ۲۰۱۶م، جلال آباد

الله تعالی دې د افغانستان په ولس ورحمېږي.
نه د خوشالیو په نمانځلو پوهېږو او نه د غم. د
کرکت د خوشالیو په ډزو کې دا بنایسته ماشوم
ووژل شو. الله تعالی دې د دې ماشوم کورنۍ ته
صبر ورکړي. هغه چا چې هوایي ډزې کړي وي
د دې ماشوم عکس یې لیدلي وي که نور خه نه
وې نو د خپل څان سره به خو خجالت وکابري.

خدای دې وکړي چې د خوشالیو د نمانځلو په وخت نور داسې عمل
تکرار نه شي او د دې ماشوم قرباني اخري قرباني وي. دا زموږ د ټولو دنده
ده، هغه کسان چې غواړي د خوشالیو په وخت کې ډزې وکړي باید مخه

غوره لیکنی

بې ونیسو او د حکومت مسؤولیت خو هیخ وجه توجیه کېدلی نه شي چې
په جرایمو سترګي پتوی.

د دوستانو مرسته مې د شهیدانو کورنۍ ته ورسوله:

د مارچ يولسمه نېټه، کال ۲۰۱۶، کونړ

نن د کونړ
ولایت د یو شمېر
مشرانو سره مې د
مروري ولسوالۍ د
ایسار کلې ته سفر
وکړ او هغه نغده
مرسته چې کاون
کاکړ او ما د خپلو

نړدي دوستانو او ملګرو نه راتوله کړي وه هغه کورنۍ ته ورسوله، چې په
خانمۍ ګې حمله کې بې دري زامن شهیدان شوي او یو بل ورور یې زخمی
شوي و. دغه ځانګړې پېښه د فروری په ۲۷ مه نېټه د کونړ ولایت په مرکز
اسعد آباد کې د ولایت مقام مخي ته شوې وه چې ټول شپاپش کسان
شهیدان شوي او ۵۱ کسان زخمیان شوي و. دغه مالي مرسته ټوله پنځه لکه
اتلس زره درې سوه او شل افغانی (۳۲۰، ۵۱۸).

غوره لیکنې

د دغۇ شەھیدانو پلار عظيم خان نومېرى چې مشر زوي يې حبیب الله نومېدە چې يو كوندە، دوه نجوني او يو زوي ترې پاتې دی. دويم زوي يې احسان الله نومېدە چې يوه كوندە، يو زوي او يو لور ترې پاتې دی. درېيم زوي يې روح الله نومېدە چې يوه كوندە او يو زوي ترې پاتې دی. خلورم زوي يې جعفر نومېرى چې اوس هم د جلال آباد په يوه روغتون کې د درملنې لاندې دی خود كورنى په قول صحې وضعه يې په بنو کېدو ده. زه د حاجي صاحب فضل اکبره، حاجي صاحب روزي، حاجي صاحب عليم گل، ڈاکټر صاحب سيد قاهر عاطف، استاد هجرت الله هجرت، استاد عبدالبصیر سباوون، حاجي فدا محمود او قاري عبدالهادي نه مننه کوم چې زما ملګرتوب يې کاوه او زما سره يې د مروري ولسوالى ته سفر وکړ.

د سرکانو او وته پور د يو شمېرانو مشرانو سره:

د مارچ ۱۲ مه نېtie، کال ۲۰۱۶م، چغه سرای، کونړ

نن مې د کونړ درنو
مشرانو ملک محمد میران،
ملک رئيس خان، ملک
محمد اسلام او معاون
حاجي صاحب سره د جهاد
او هجرت قصې وکري او
هم مې د دوى سره د کونړ

غوره لیکنې

په قومي جوړښتونو مرکې وکړې ترڅو د کونړ په اړوند خپل کتاب چې تر یو حده پوري مې پري کار کړي تکمیل کړم. د دوى نه مننه کوم چې د سرکانو او وته پور ولسواليو نه راغلل او زحمت يې وګاللو. د بنې خوا نه د برکندي حاجي فضل اکبر چې په معاون حاجي شهرت لري، د سرکانو د ګنجګل د سيمې مشر حاجي رئیس خان، د وته پور حاجي محمد اسلام، د سرکانو د ګنجګل مشهور مشر ملک محمد میران او لیکوال. د ملک محمد میران یوه مهمه خبره دلتہ رانقل کوم چې ويې ويل که غواړئ چې د کلي سره تربورولي وکړئ باید د خپل ورور سره جوړ اوسي او که غواړئ چې د ورور سره تربورولي وکړئ باید د کلي سره جوړ اوسي ځکه په یوه وخت په دوه جبهو کې نه شئ جنګېدلې.

ذېږي:

د مارچ ۱۵ ماهه نېټه، ۲۰۱۶ م کال، کابل

د کونړ ولايت مرکز اسعدآباد ته د فایير اپتیک د کیبل د غخیدو کارونه په درز سره روان دي. د دې انتر نېټې کیبل په غخیدو سره به د کونړ ولايت د زیاتو سیمو ولسونو ته انټرنېټ په ډېره ارزانه یه عرضه شي.

غوره لیکنی

د دې پوست په اړه د بعضې دوستانو غږګونونه مختلف وو. چا بې تایید کاوه او بعضې دوستانو دا نظر و چې برق نه وي، او خلکو ته ډودۍ نه وي نو په انټرنېټ به خه وکړي.

يو کس د عابد کاظمي په نامه لیکلی:

څومره کومک او پیسې چې وطن ته راغلي که هغه په نظر کې ونسو نو دا کارونه هیڅ هم نه دي. مياخېل صاحب زه منم چې د وطن په پرمختګ باید هر افغان خوشاله شي

خو کوم شي ته چې اولويت يا لوړیتوب ورکول په کار دي په هغه خو زموږ سیاستمدارانو سترګي پې او په غورونو یې خپري اچولي دي.

ما یې په ځواب کې ولیکل چې:

په تللو پسې زړه مه غورخوه هغه خه چې په لاس مو دي باید سمه گټه ترې پورته کړو. په هر حال ستاسي نظر هم په خپل ځای سم دي.

صديق وزیر لیکلی وو:

مياخېل صاحب يو
متل دي چې(يو د لوړې)
مرې بل ور ته سر ته
پراتې پخولې) ما په کونې
کې یو خه وخت تېر
کړي ډېر غيرتى او مېلمه
دوست خلک دي سره له

غوره لیکنی

دې چې غربت اوچ ته رسپدلى خو بیا هم دوي خپله حجره او دېره د هر چا په وړاندې خلاصه ساتلي، د ژوند ډېر مشکلات لري. د مثال په ډول برق 'امنيت' بې روزگاري 'مجهز کلينيک' په لسګونو داسي نور 'اول چې برق نه وي انتربېت هیڅ فایده نه لري 'لكه اسلحه چې کارتوس ونه لري. زه خپله د کامي یم خو د یو افغان په حيث باید دا ووايم چې کونړ کې هیڅ قسم پرمختګ زه نه وینم. حکومت ورته خاصه توجه نه ده کړي سره له دې چې ډېر وطن پرسته خلک دي. زما په نظر انتربېت به صرف شتمنو خلکو ته یو خه فایده مند وي خو غریب ته چې اکثریت هم دی هیڅ فایده نه لري. مننه

ما د پورته لیکنی په څواب کې ولیکل:

مننه وزیر صاحب! دا ستاسي حسن نظر دي. اوسلو شمسي برق د کونړ په اکثره کورونو کې شته دی چې هم خلک ټلوپزیون ګوري او هم د اوپړی پکي پرې چلوی. په هر ساحه کې چې پرمختګ کېږي بنه خبره ده. داسي وخت فکر نه کوم چې د نړۍ په یوه هپواد کې راغلې وي، چې هر پرمختګ په یوه وخت شوې وي. انکشاف ورو ورو کېږي خو ورانول د وطن یو دم وي. الله تعالی مودې نور دا وطن د ورانولو نه وساتي.

هه سړی پیدا دی خپل خپل کار لره که نه:

د مارچ ۱۷ مه نېټه، کال ۲۰۱۶ م، کابل

د پر داسې لیکوالان، د پوهنتون استادان، سیاسي مبصرین او ادبیان پېژنم که ورته د مدیریت معمولی چاري هم وروسپارې؛ نو هغه نه شي سمبالولي خو بعضې وخت د دوستانو احساسات داسې وي که ده او هغه ته وزارت ورکړل شي نو دپر بنه به وي او هر خه به سم کړي. زما په اند مدیریت د علمي پوهې ترڅنګ طبیعی استعداد هم غواړي چې د انسان په طبیعت کې اغبرل شوي وي. هر اقتصاد پوه بنه تجار کېدلې نه شي. که داسې نه وي نو هر د اقتصاد استاد به میلونر واي.

منه او کورودانۍ:

mineh pe tolou ratiwou ziatajri kله راځه کله به درخُم mineh

د مارچ ۲۱ مه نېټه، کوټپ، کوټپ،
د قدرمنو درنو استادانو، علمای
کرامو، مخورو، سپین بیرو، ادبیانو،
شاعرانو، لیکوالانو او ټوانانو نه د
زړه له کومې منه کوم چې پرون
يعني د ۱۳۹۵ هجري شمسي کال په
لومړۍ ورځ د کوټپ ولايت د خاص

غوره لیکنې

کونړ ولسوالۍ د تز په کلی کې د شاه محمود میاخپل د فرهنگي او تولنيز مرکز په پرانیست غونډه کې یې ګډون وکړ. زه د هر یو نه په ځانګړي توګه مننه کوم چې دوي زحمت ګاللي و او د ډپرو لرو پرتو ولايتونو نه د کونړ ولايت او په خاصه توګه د خاص کونړ ولسوالۍ ته تشریف راوري و. که د وطن سره مینه او محبت نه وي نو د یوې غونډې لپاره خوک دومره لري څایونو نه په اوسينيو شرایطو کې سفر نه کوي. الله تعالى دي د دوي هر قدم د ايمان په تله کې واچوي. د قدرمنو درنو استادانو، علماني

کرامو، مخورو، سپین بېرو، اديبانو، شاعرانو، ليکوالانو او څوانانو نه د

غوره لیکني

زره له کومې مننه کوم چې پرون يعني د ۱۳۹۵ هجري شمسي کال په لوړۍ ورڅ د کونړ ولایت د خاص کونړ ولسوالۍ د تزر په کلي کې د شاه محمود مياخیل د فرهنگي او ټولنیز مرکز په پرانیست غونډه کې یې ګډون وکړ. زه د هر یو نه په څانګړي توګه مننه کوم چې دوی زحمت ګالله و او د ډپرو لرو پرتو ولایتونو نه د کونړ ولایت او په خاصه توګه د خاص کونړ ولسوالۍ ته تشریف راوړي و. که د وطن سره مینه او محبت

نه وي نو د یوې غونډې لپاره خوک د دومره لري څایونو نه په اوسينيو شرایطو کې سفر نه کوي. الله تعالی دې د دوی هر قدم د ايمان په تله کې واچوي.

غوره لیکنی

د دغه دوستانو راتگ خاص کونې ته دا وښودله چې دوی د افغانستان سره خاصه مینه لري او دوی د افغانستان په هرگوت کې په یوه وړوکې لاسته راوړنه هم نهایت زیات خوشالېږي. الله تعالی دې په افغانستان کې دایي سوله ټینګه کړي چې افغانان په اسانۍ سره د یو ولايت نه بل ولايت ته سفرونه وکړي او خپل دوستان او ملګري د نېړدي نه وګوري، وايې:

مینه په تلو راتلو زیاتپري
کله رائه کله به درحمن مېنه

کېدای شي چې د دوستانو او وطنوالو سره دا سوال پیداشي چې ولې ما دا مرکز په خپل نامه ونماوه او هم مې ورسه ټولینزه کلمه اضافه کړه. که خه هم پوهنواں محمد اسماعیل یون صاحب په خپلو خبرو کې په دې اړه ډېره بشه رپا واچوله خو زه هم دا زیاتوم چې که د یو فرهنگي او ټولنیز مرکز ژوندی سرپرست نه وي، هغه مرکز تر ډېره وخته سم نه چلپري او بیا بالاخره سقوط کوي. الله تعالی دې ماته د توفیق راکړي چې په راتلونکې کې دا مرکز پالمر اونوره هم وده ورته ورکړم. په دې ډاده یم چې زما او لادونه او کورنې به تر یوه وخته زما نه وروسته هم د دې مرکز پالنه وکړي. یوه خبره غواړم چې دوستانو ته واضحه کرم چې ما په خپل ۳۸ کلن کاري ژوند کې همپشه په خپل معاش ګوزاره کړي ده او دا مرکز ما د خپل معاش نه د صرفه جویي په نتیجه کې جوړکړي دی. کېدای شي چې ما دومره خدمت خپل ولس او خلکو ته نه وي کړي خو دا خبره په ډېر جرأت سره کولی شم چې د خپل وطن او خلکو سره مې خیانت نه دي

غوره ليکني

کپري او نه مې د چا سره په فساد کې برخه اخيستلي ده. الله تعالى ما ته هم د حلالې لاري همېشه دومره معاش راکپري چې زما د مناسب او منعنهال ژوند د اړتیاو نه زیاته وه او کمه نه وه. په ما د خپلو اوه اولادونو همدا حق و چې سم یې وروزم او دوى به تعليم وکپري خو په ما د خپلو اولادونو او کورنۍ دا حق نشته دې چې هغوي ته د حلالو او حرامو لارو بلدينګونه جوړ کړم.

غوره لیکنې

د تولنيز کلمه ما د فرهنگي هلوخلو ترڅنګ ځکه زیاته کړه چې زموږ زیاتې ستونزې تولنيزې او خپلمنځي دي. فرهنگي هلي ځلې باید

زموره فکري ذهنوونو ته وده ورکړي ترڅو موره خپلې تولنيزې ستونزې حل کړو او د نړیوالو سره سیال شو. فکري تغییر او د تولنيزو ستونزو له منځه وړل د افغانستان د سوکالی یوازنې لار ده. که موره په خپله په خپل ژوند او ورځنیو کړو او وړو کې فکري او تولنيز تغییر رانه ولو، هیڅوک په دې اړه زموږ سره مرسته نه شي کولۍ او د دوی مرستې که په بنه نیت هم وي زموږ په درد نه

غوره لیکنی

خوري خدای مهربانه دی چې داسي نور مرکزونه به هم د هپواد په هره ولسوالۍ کې د هغو دوستانو او وطنوالو له خوا چې وسه یې لري، په راتلونکې کې جوړکړي ترڅو مور خپل فرهنگ او ګلتور ته رشد ورکړو او ټولنيزې ستونزې په خپله حل کړو. په اخره کې د محمد داود پاند او استاد قاري فضل هادي نه په خاصه توګه مننه کوم چې د دې غونديې چارې یې په مخ بیولې. همدا شان د پښتونخواه د خوبزې شاعري او لیکوالي حسینه ګل تنها نه مننه کوم چې دې غونديې ته یې تشریف راوري و د هپواد د آرامې او سوکالې په هيله.

پژواک خبرې اژانس او تاند ويپ پانې هم د پورته مرکز په اړه دا لاندې خبرې راپورنه خپاره کړي وو:

<http://www.taand.com/archives/۶۶۳۹۰>

<http://www.pajhwok.com/dr/node/۴۴۹۴۹۴>

ما ته زما د مشرزوی نایل محمود میاخېل لیک:

د مارچ د میاشتې ۲۰۱۶ء، نېټه، کال ۱۳۹۵ هجري شمسي کال په لوړۍ نېټه چې ما د کونړ ولايت د خاص کونړ په ولسوالۍ کې په خپل نامه فرهنگي او ټولنيز مرکز پرانیسته؛ نو زما مشرزوی ډاکټر نایل محمود میاخېل راته د امریکا نه ایمیل راولپرہ. که خه هم نه مې غونښتل چې دا ایمیل فیسبوک له لارې

غوره لیکنې

پوست کېم خو دا چې تشویقی جنبه يې درلوده نو د دوستانو سره مې
شريک کړ.

سلام ميرزا للا،

خدای دې وکړي چې تاسې به اوسي او د نوي مرکز د پرائیستو
مبارکي درته وايم. اميد لرم چې د دې مرکز پرائیستنه به موبه، د کونړ
خلکو ته او هم د افغانستان ولس ته د رنځا لار پرائیزی.
ان شاء الله، موبه به خپله نهايی وسه وکړو چې د دې مرکز ډیوه ژوندي.
وساتو او د دې مرکز موخي په راتلونکو کلونو کې عملی کړو.
په احترام، نایل محمود میاخېل

د کونړ ولايت په خاص کونړ ولسوالۍ کې د شامحمدو میاخېل فرهنگي

مرکز پرائیستل کېدو په پار د زيار مدنې ټولني مبارکي:

زيار مدنې ټولنه وياري، چې په يو داسي کار د هېواد يو سیاستوال او
فرهنگي شخص ته مبارکي ورکوي، چې ترسره کول يې کلك هود او د
وطن او ولس مينه غواړي، دا سپری شامحمدو میاخېل دي. بناغلي میاخېل
يو سیاستوال، فرهنگي او لیکوال دي، چې له تېرو خو کلونو راهيسې د
هېواد په سياسي، ادبی، فرهنگي او کليوالۍ ناسته پاستو کې به فعال هم
دي. د دې فرهنگي مرکز بنسټ اينبودونکي شاه محمود میاخېل وویل چې
دغه مرکز يې په شخصي لګښت په دوه جريبه Ҳمکه کې رغولي دي
وویل: ((دا يو تعليمي مرکز د چې څوانان له فيس پرته په کې زده کړي

غوره لیکنې

کولای شي او قومي مشران کولای شي د جرگو او مرکو لپاره گته تري پورته کړي)).

دا يو ستر نوبت دی، چې په خپله شخصي ځمکه کې يو ستر فرهنگي مرکز پرانیزی او د خپلې سیمې د خلکو د ژوند او پوهې د کچې د لوړولو په پار ېې دا هرڅه وقف کړي دي. په دې مرکز کې په وړیا توګه د ځوانانو لپاره د زده کړي په موخه سیمینارونه، ورکشاپونه او د جرگو مرکو کولو لاره هوارپوي. دا يو ستر کار دي او د دې ستر کار بدله دې خدای په دواړو جهانونو کې ورکړي .

زيار مدنۍ ټولنه په خپل دغسې یوه هپوادوال وياري او د نورو هڅو او خدمت په پار ېې لوی څښتن تعالی ته لاسونه لپه کوي، چې زموږ په وطن کې دې دغسې بچې ډېر کړي، چې وکولای شي، وطن له او سنیو بدمرغیو وژغوري .

میاخپل صاحب، کونړيانو، فرهنگیانو او ټولو افغانانو ته دې مبارک وي.

درنښت

د زیار مدنۍ ټولنې دارلانشا

د بىكلى خبرونو وىبپاپى لىكنە: د شاه محمود مياخېل د فرهنگى او
تولىزىز مرکز پە اړه
د پژواک د خبri آڙانس نه:

د بدۇ خبرونو ډېرى رىنى ڈكىي دى، موبىر لە تاسې سره بنه او بىكلى خبرونه شريکوو. د کونې ولايت پە خاچى كونې ولسوالى کې د شامحمدود مياخېل فرهنگى او تولىزىز مرکز پرانيستل شو.
پە دې مرکز کې پە ورپا توګه د ځوانانو لپاره د زده کړي پە موخه سيمينارونه، ورکشاپونه او د جرگو مرکو کولو لاره هوارېږي.

د دې فرهنگي مرکز بىنست ايسبودونكى شاه محمود مياخېل وویل چې دغه مرکز يې پە شخصي لگېبت پە دوه جرييە Ҳمکه کې رغولى دى وویل: ((دا يو تعليمي مرکز دى چې ځوانان له فيس پرتە پە کې زده کړي کولاي شي او قومي مشران کولاي شي د جرگو او مرکو لپاره گته تري پورتە کړي. ((دھ وویل چې د دې مرکز تالار پە يو وخت کې د درپيو سوو کسانو د ناستي ورتيا لري او ډېر ژر به پە کې كتابتون ھم فعاله شي)). د خاچى كونې ولسوالى د قومي شورا مشر ملک طاووس خان وویل: ((زه له شامحمدود نه مننە کوم ځکه پخوا موبى پە دې ولسوالى کې داسي کوم ځای نه درلود.)) د خاچى كونې ولسوالى د ځوانانو شورا مشر ميرسلام مجاور وویل چې ځينې وختونه يو شمېر نا دولتي مؤسسي غواړي

غوره لیکنی

د څوانانو لپاره ځینې پروګرامونه جوړ کړي، خو د ځای د نشتون له امله دغه چاره بیا نه ترسره کېږي.

د وویل: ((د دې مرکز په جوړې د سره نور موږ دغه مشکل نه لرو اوس به هر ډول پروګرامونه دلته جوړېږي)).

د پښتونخوا لیکوالې او ژورنالېستې حسینه ګل تنها د دې مرکز د پرانیستې پرمھال پژواک ته وویل: ((د دغه شان مرکزوونو جوړېدل ډېر مهم دي، ځکه دغه مرکز له ځانه سره کتابتون هم لري او موږ باید کوبنېن وکړو چې د څوانانو ترمنځ د کتاب لوستل مروج کړو)) دغه راز په دې غونډه کې د ملي تحریک گوند مشر محمد اسماعیل یون وویل چې د دې مرکز له کتابتون سره به د سلګونو جلدو کتابونو مرسته وکړي. د کونې د اطلاعاتو او فرهنگ رئیس جنت ګل فدا وویل چې د اطلاعاتو او کلتور وزارت هم پلان لري چې په ځینو ولسوالیو کې کتابونونه جوړ کړي. ده وویل چې د یاد مرکز له کتابتون سره به هم د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت د کتابونو مرسته وکړي، دا لوړۍ حل دي، چې په کونې کې دغسې یو مرکز پرانیستل کېږي او د څوانانو په واک کې ورکول کېږي.

د کونړ او لوګر ولايتونو والي صاحبانو او د ولايتي کميتي رئیسانو د شاه محمود مياخېل مرکز وکوت

پرونون د اپريل د مياشتې په لومړۍ نېټه کال ۲۰۱۶م، د لوګر ولايت

محترم والي صاحب محمد حليم فدائي، د کونړ و لايت محترم والي صاحب وحیدالله کليمزي، د دواړو ولايتونو د ولايتي شوراګانو محترمو رئيس صاحبانو، دولايتي شورا ګانو محترمو غرييو، او يو شمېر نورو قومي مشرانو او څوانانو د کونړ ولايت د خاص کونړ په ولسوالي کې د شاه محمود مياخېل فرهنگي او ټولنيز مرکز نه کته وکړه. زه د ټولو د راتګ نه دغه مرکز ته، د زړه له کومې مننه کوم او هم د خاص کونړ د ولس نه مننه کوم چې د دې دوستانو مېلمه پالنه يې وکړه.

د کونړ والي صاحب په خپل فيسبوك پانه لیکلې وو:

د کونړ او لوګر ولايتو奴 واليانو د خاص کونړ د فرهنگي او تولنيز
مرکز خخه لیدنه وکړه

د لوګر والي محمد حلیم فدایي د یو پلاوي په ملتیا کونړ ولايت ته
سفر وکړ او د دې ولايت له والي الحاج وحیدالله کلیمزی او قومي مشرانو

سره يې ناسته و کړه او د سيمه يېزې حکومتوالی پراختیا، سولي او ثبات د
ټینګښت په برخه کې يې د کونړ د ولايتی
د کېنې خوانه وحیدالله کلیمز، شاه محمود میاخیل، حلیم فدایي او ترشا

جنرال سید خیلی د کونړ ولايت امنیه قوماندان

غوره لیکنی

اداري او ولسونو هشي وستايلې. د کونړ والي او راغلي پلاوي د ډيونډه فرضي کربني ته خبرمه د خاص کونړ ولسوالي په تنر کلي کې د شاه محمود مياخېل د فرهنگي او ټولنيز مرکز خخه لیدنه وکړه او د ډياد مرکز جوږيدل ېې د هېواد د فرهنگ، ادبی او تاریخي ويابونو د خوندي ساتلو او ډيادې سيمې د خلکو د ټولنيزو ستونزو دهواری په برخه کې د ويابه ډک ګام وباله او د تقويه په برخه کې ېې ورسره دهمکاري ژمنه وکړ. د کونړ والي الحاج وحيدالله کليمزي د لوگر ولايت د مشرتا به او ورسره مل پلاوي سفر د ملي یووالۍ او د دواړو ولايتونو د دولتي ادارو او ولسونو ترمنځ د اړیکو پراختیا او قوي همغرۍ رامنئته کېدو په برخه کې ارزښتن ګام وباله، نوموري زیاته کړه، کونړ د امنیت، بسکلاګانو او د علم او پوهې تایوبې دی او ولسونو ېې د سولې او ثبات د ټینګښت په لاره کې د هیڅ راز همکاري خخه ډډه نه ده کړي بناغلي کليمزي د شاه محمود مياخېل فرهنگي هشي وستايلې او د دود سره سم د ولايت مقام له لوري چمتوشوي ډالي د کونړ والي او ولايتي شورا رئيس په لاسونو راغلي ميلمنوته ورکړل شوي.

قاري صاحب ضيال الرحمن ضيال لیکلی وو:

mineh phe tolou ratlu ziataپري

کله رازه کله به خه درخم mineh

غوره لیکنی

تپه ورخ زره ته رانبردې دوست د لوگر پیاوړې او فرهنگپال والي بناغلي محمد حلیم فدایي او ورسه مل پلاوي د لوگر د ولايتي شورا رئيس او اعضاو یې ننګرهار همپشه بهار ته تشریف راوري و. لومړي ورخ د ننګرهار د شریفو ولسونو په نماینده گې موږ ورته غرمني تiarه کړي وه. د شپې د ننګرهار د والي له خوا ورته مېلمستیا برابره شوې وه. په دوهمه ورخ موپه خاص کونړ تز کلي کې د پیاوړې لیکوال او سیاستوال او فرهنگپال مشر بناغلي شامحمدو میاخېل د فرهنگي او ټولنیز مرکز خخه پداسي حال کې لیدنه وکړه چې د کونړ والي او ورسه مل پلاوي ولايتي شورا رئيس او اعضاو هم شتون درلود. واقعاً میاخېل صاحب په زړه پورې ستر نوبت د فرهنگي او ټولنیز مرکز په برخه کې کړي. سهارني سوچه کليوالي ناشته راته جناب میاخېل صاحب په ډېره مينه تiarه کړي وه چې مننه تري کوو. غرمني مو د کونړ د محترم والي صاحب او ولايتي شورا سره وه.

د سفر هدف:

د لوگر، ننګرهار، کونړ ولسونو ترمنځ همغري د ورونو ولسونو ترمنځ د بنو اړیکو د رامنځ ته کولو په موڅه ووږ موبد د بناغلي فدایي صاحب دان وښت ستایو او مننه تري کوو. له نورو واليانو، څوانانو، مدني ټولنو هيله لرو چې په هېواد دنه سفرونه وکړي ترڅو د نورو قومونو له فرهنگ او دودونو سره اشنا شي او همدارنګه د سولې بهه سفیران واوسېړو. په پای کې د کونړ د شریفو ولسونو، د کونړ دولي صاحب او

غوره لیکنی

پیاوړی مشر شاه محمود میاخېل خخه بیا هم مننه چې د کونړ عنعنوي ډالۍ یې مېلمنو ته د اعزاز په شکل ورکړي. د مینې مو پورروري یو.

د میرزا ماما (ډاکټر کبیر ستوري) په یاد:

ډاکټر کبیر ستوري

زه نه غواړم چې د ډاکټر کبیر ستوري د ژوند په علمي او سیاسي اړخونو وغږبېم، څکه چې ګنيو دوستانو د هغه کتابونه، مقالې او شعرونه لوستي دي او د ویلو لپاره به ډېر خه ولري. زه غواړم چې په دې وړه مقاله کې د ډاکټر کبیر ستوري سره زما د شخصي اړیکو، تراو او لیدنو کتنو په اړه خه ولیکم.

وړوکۍ وم، هغه وخت په کلونو نه پوهېدم، خو دا مې یاد دي د کابل په واصل آباد سيمه کې د عمراخان په ابتدایه بنوونځي کې چې اوس د عمراخان لپسه ده، د دویم صنف زده کوونکۍ وم، ډاکټر کبیر ستوري چې موبد ورته میرزا ماما وايه، جرمني ته د لوړو زده کړو لپاره روان و. نو؛ زما پلار خدای بخنیلي سید محمود حسرت چې په هغه وخت کې یې د کورنيو

غوره لیکنی

چارو په وزارت کې کار کاوه، موبه یې د ځان سره واخیستلو او کابل هوايي ډګر ته یې یورو چې د ډاکټر کبیر ستوري سره چې تازه د رحمان بابا لپسي د دولسم صنف نه فارغ شوي و، خدای په امامي وکړو. د کابل هوايي ډګر ته ورغلو او دا زما لوړۍ خل و چې هوايي ډګر ته لارم. د کابل هوايي ډګر په رستورانت کې چې د میدان د ودانۍ د بام په سرو، موبه چای وختنه. د چای خبیلو نه وروسته مو کبیر ماما سره خدای په امامي وکړه او دی د الوتکې په لور و خوئید. بهه مې یاد شي چې موبه ورته د کابل د هوايي ډګر د ودانۍ په بام ولار وو او ده د الوتکې له دننه تر هغو لاسونه خوئول چې الوتکه والوته.

دا ۱۹۶۴م کال و چې ډاکټر کبیر ستوري د لورو تحصیلاتو لپاره پخوانی غربی المان ته لار. په هغه وخت کې زه ده په سیاسي افکارو، په مکتب کې د زده کړې په کچه او یا نورو راشه درشه باندې نه پوهېدم ځکه وړوکې وم او د ده د شخصیت، پوهې او سیاسي افکارو اندازه مې نه شوه لګولی. زما مینه د د سره یوازې د ماماولې په بنیاد وه او په مور مې ډېر گران و. ډاکټر کبیر ستوري او زما بل ماما محمد نعیم چې دواړه د رحمن بابا په لپسه کې شاګردان وو او هلته په لیلیه کې او سپدل نو؛ اکثره به د پنجشنبې په ورڅ زموږ کور ته راتلله، ځکه چې هغه وخت د لیلې د شاګردانو او محصلینو لپاره په کابل کې دا یوه لویه تفریح وه، چې د جمعې شپه یا ورڅ د خپلو خپلوانو او دوستانو کورونو ته ورشی. د پوهنتون د دورې په وخت کې ما هم د دې تفریح خوند لیدلی دی.

زما خدای بخبلی پلار دېر اجتماعي او سخني سپري و، نو د جمعي په ورڅ به زمور نور خپلوان هم چې په مختلفو مکتبونو کې يې درس وايه، زمور کورته راتلل او په اصطلاح بنه مېله به ګرمه وه. په هغه وخت کې چې د جامو وينځلوا ماشينونه نه وو، نو زما مور به همېشه د ډی خپلوانو جامي هم وينځلې او پلار به مې زياترو ته یو خه جمعه ګي يعني د جمعي د ورځي د خرچې په نامه لس شل افغانۍ هم ورکولي. خو زما د ماماګانو کورنى چې په سيمه کې یوڅه اندازه متموله کورنى وه، کله به چې دوي دواړه کابل ته راتلل نو نيا به مې ورته د خرچې پيسې ورکولي، دوي به دغه پيسې زما له مور سره اينبودې او د جمعي په ورڅ به يې تري د یوې اونۍ د خرچ لپاره یوه اندازه بېرته اخيستې. د ډې پيسو سربېره کېير ماما یوه بله پتېه پانګه هم لرله، او هغه دا چې زما نيا به زما مور ته یوڅه پيسې پتې ورکولي او ويل به يې چې کېير بد مصرفه دی نو که پيسو ته يې ضرورت شو، دا پيسې به له نعيم نه پتې ورکوي چې هغه خفه نه شي. د کېير ماما بد مصري في همدا وه چې ده به پيسې په خپلو دوستانو او انډیواليانو مصرفولي او د پيسو د جمع کولو او زياتو پيسو د راټولولو شوقي نه و او د عمر تر اخره پوري يې همدا حال و. په هغه وخت کې به د خارج نه محصلينو خپلو کورونو ته یو خه پيسې لېږلې خوده به د جرمني نه کابل ته د راتګ تکت هم له کوره غوبنته. زما پلار په اوښيتوب سربېره، د خاص کونېر په ابتدایه نسونځي کې د ډاکټر کېير ستوري استاد هم و. دا

غوره لیکنې

چې ډاکټر ستوري د مکتب په دوره کې همېشه اول نمره و نو په پلار مې ڈېر زیات گران و.

پخوا چې ټلیفونونه
عام نه و نو د یو بل سره
رابطه چندان نه وه او
څوک به چې خارج ته
لار نو میاشتې او کلونه به
یې نیول چې دی د کور او
کور د ده له حاله خبر شي.

ليکوال د ډاکټر کېير ستوري سره
ډاکټر کېير ستوري په اول ځل د
غربي المان نه په رخصتۍ افغانستان
ته راغي، نو زما د پلار وظيفه په مزار شريف کې وه، موږ ورسره هلته وو،
نو دی مې ونه ليد. دويم ځل دی په ۱۳۵۰ هجري شمسي کال کې کونړ ته
راغي، نو زه د خاص کونړ په لپسه کې د نهم تولګي زده کوونکي وم یعنې
تقریباً پس له اته کلونو مې ولید. دا چې زموږ د خپلواونو او ترورزو تعداد
زيات و، ده به هر خوري په ويل چې که ڈېرې ته د وړئي لس ځلې هم
راخئ، ماته به ځانونه رامعرفي کوي، چې نومونه مو ياد کرم او له ياده مې
ونه وځئ.

په دې وخت کې ډاکټر ستوري په خپله ماستري کار کاوه او د ذهنې
کچې د معلومولو لپاره یې د ريسچ سوالونه جوړ کېي وو. دا یې د خاص

غوره لیکنې

کونې او عمراخان په لپسو کې په شادگردانو و ازمويل. په خصوصى توګه يې په خپلو خپلوانو هم تجربه کړل او ما ته يې وویل چې خوريه! ستا ذهن ډېر بشه دي او دا چې زه هم په مكتب کې اول نمره وم نو راته يې وویل چې ته به هرو مرو خارج ته ئې، نو د اوس نه ورته ځان تیار کړه.

په دې وخت کې ده د پښتو او د پښتنو د حقوقنو خبرې هم کولی، خو زموږ پري چندان سر نه خلاصېده نو یوه ورڅه ورته ما وویل چې ماما په کونې کې دا ستا خبرې خه په درد خوري ئکه دلته خو نور قومونه نشه او ټول په پښتو خبرې کوي. ده راته وویل چې دا سمه ده چېرته چې نور قومونه نشه نو زموږ د نورو قومونو سره خه حساسیت هم نشه خو په خارج کې د نورو قومونو کسان ځانونه افغانان معرفې کوي او پښتنو ته کوچیان او د بدوي کسانو خطاب کوي چې دوى د افغانستان او پښتونخوا په سيمه کې تګ او راتګ کوي او د افغانستان دایي استوګن نه دي. خود دې خلاف بیا په کابل د افغان نوم یوازې د پښتنو ګنې او پښتنو ته د افغان غول خطاب کوي او ځانونو ته افغانان نه وايي. داسې دوه ګونی چلنډ سې مجبوروی چې د پښتنو د هویت او حقوقو لپاره مبارزه وکړي.

په دغه وخت کې ډاکټر کېير ستوري او یو شمېر نورو ملګرو لکه قدوس ندر، د المان په دويچې ويلی راډيو کې د پښتو ژې پروګرام نوي پیل کړي و او موب ته يې ويل چې تاسي باید هره اونۍ د ټولو دوستانو او خپلوانو له خوا دوه سوه ليکونه راولېږئ، چې ووايي دوى د پښتو پروګرام اوري او خوبن يې دي. دا ليکونه به موب ليکل او د پوستې له

غوره لیکنې

لارې به مو دويچي ويلي راديو ته لېرل. د هماغه وخت د کونښتونو او د ډاکټر کبیر او د ده ملګرو د هلو څلو له امله د دويچي ويلي په راديو کې د پښتو پروګرام اوس هم شته دي.

خنګه چې مخکې مې يادونه وکړه، هغه وخت کې تیلفونونه نه وو او د لیکونو د پرو راوړو چاره ستونزمنه وه، نو کله به چې میاشتې، میاشتې وروسته د کبیر ماما کوم لیک راوسپد، نو زما خدای بخښلې نیا به هغه لیک د بالښت لاندې اینېنۍ و او چې موبد به یې لیدو ته ورغلو، زربه یې رواخیست او ویل به یې ماته د کبیر خط ووایه، چې تسل مې پري وشي. دا لیک به یې په بېلاپلو خلکو دومره ډېر ولوسته چې اخر به د لیک کاغذ وشرپده او په همدي به یې د کبیر د لیدو تنده ماتوله.

کله چې ډاکټر کبیر د دويچي ويلي په راديو کې کار پیل کړ او د پښتو خبرونه به یې ویل نو دا زما د نیا لپاره یوه لویه سرگرمي وه. راديو به یې د کت سرته پرته وه او هره ورځ به یې د دويچي ويلي خبرونه اورپدل. که خه هم زما نیا ډېره پوهه او مدبړه سنه وه، خو د هغه وخت د افغانو بشو فکري پراختیا ته پام سره، فکر نه کوم چې د خبرونو نه یې چندان خوند اخیست خو هدف یې یوازې دا و چې د خپل زوی غږ واوري.

په وروستیو وختونوکې چې تیپ ریکاردر (تیپونه) راوتل، نو بیا به ډاکټر کبیر خپلې خبرې ثبولي او د لیک په ځای به یې د تیپ کیستونه خپلې مور او کورنۍ ته رالېرل. نیا به مې بیا هم تیپ ریکاردر د کت سر

غوره لیکنی

ته پروت او د شپې د ویدو کېدو نه د مخه به یې ويیې چې د کبیری کیست
ورواچوئ چې زه ویده شم.

ډاکټر ستوري بیا المان ته لارو او خلور کاله وروسته چې زه د دولسم
صنف نه فارغ شوي وم، بیا افغانستان ته راغي. دی به معمولا خلور کاله
پس د اوپري په موسم کې افغانستان ته راته. په دې وخت کې زه یو خه په
سياسي مسایلو پوه شوي وم او د سياسي بحثونو لړ مې پیليلي شو، که دا
مبالغه ونه کرم نو په خوریونو کې زه ورته ڈېر گران وم او فکر کوم چې
دا به د د سره زما د فکري تړاو او په سياسي مسایلو د بحث له امله وو.
موږ کله هم په مادي مسایلو بحث نه کاوه اما نورو خپلوانو به په مادي
مسایلو ڈېر بحث کاوه چې خومره دې معاش دی او خه کوي او داسي
نور. د د به دا خبرې چندان نه خوبنېدي. په کابل کې یوه ورڅه په شهرنو
کې پښتو تولني ته د تګ په تکل روان و، ده له یو چا نه په پښتو د پښتو
تولني د پتې پونښته وکړه، خو هغه کس ورته په دری څواب ورکړ. ده
ورته وویل چې زه په دری نه پوهېږم که دا راته په پښتو ووایي نو بشه به
وي. هغه نفر په تکلیف پښتو وویله او چې حرکت مو وکړ نو راته یې
وویل چې خوريه بشه په تکلیف خو مې په دې بیچاره پښتو وویله. زما په
اند دا د هر چا حق دی چې خپلې ژې ته په خپله کار وکړي او نور خوک
په دې متهم نه کړي چې ولې خپلې ژې ته کار کوي. متسافانه زموږ اکثره
پښتانه نور د خپلو نیمګړتیاو لپاره ملامتوي او په خپله هیڅ نه کوي نو دا
سم کار نه دی.

غوره لیکنی

ډاکټر کبیر بېرتە المان ته لارو او د وطن حالات سره بدل شول. په ۱۳۵۷ هجری شمسی کال کې په کابل کې د ثور کودتا وشوه، دنه او بهر د خلکو ترمنځ د اړیکو ساتلو چینلونه له منځه لارل، تماسونه پري شول، د مرگ او ژوند خبره شوه او په دې لپ کې موبد مهاجر شولو، زیات وخت مو په غرونو کې تېر کړ او بیا پاکستان ته مهاجر شولو. (د هجرت او مهاجرت قصی زما په کتاب د واقعیتونو په بهير کې لوستی شئ). یو وخت مو سره تماس ونيوه څکه دی هم د خپلی کورنۍ سره بي رابطې شوي و. زما بل ماما محمد نعیم هم مهاجر شوي او د کبیر ماما کورنۍ او مشر ورور عبدالجليل ملنګ لا هم په افغانستان کې وو. دی مو وهخاوه چې پېښور ته راشي او هم به د ده کورنۍ پېښور ته راشي او د یوبل سره به وګورو. هماغه وو، چې په ۱۹۸۲م کال کې پېښور ته راغي. په پېښور کې د پښتنو د ځینې مشرانو سره د ليدو نه وروسته لا یوه اونۍ نه وه تېر چې د پاکستان د حکومت له خوا ونيول شو. په هغه وخت کې جنزال ضیا الحق د پاکستان نظامي واکمن و، د جهادي ډلو طرفداری یې کوله. هغه په پاکستان کې او هم د افغانانو په منځ کې د ملي ډلو او کسانو درشد سخت مخالف و. په دغه وخت کې ما په پېښور کې د یو امریکایي پروفیسر سره د انتروپولوجي ریسرچ کاوه.

ډاکټر کبیر تقریباً اتلس میاشتې د پېښور په سنتېرل جیل کې بندی و او حتی د خپلی کورنۍ سره یې هم لیده کاته نه کېدل. د ده سره به موبد هغه وخت لیده چې دی به یې هره اونۍ اتكريې په لاس د کچرو مجسٹریت

غوره لیکنی

(قاضي) ته راوست، او مور به د لري نه لиде او که کله به چې د سپاهيانو مزاج بنه وه او د چایو په نامه به مو یو خو روپې ورکړې نو د دې لاره به ېي برابوله چې یو خو خبرې ورسره وکړو. د د گناه دا وه چې ولې ېي د پښتنو د مشرانو سره لیدنه کښه کوله. د پښبور په سنترل جېل او بالخاصه په لوړيو شپو او ورڅو کې چې مور ته د د د بندی کېدو د ځای درک نه و معلوم، د پښبور په بالاحصار کې شکنجه شوي و او په تورو خونو کې کوټه قلافي و. په پښبور کې د جرماني قونسل به هره اونۍ سنترل جيل ته د ډاکټر کبیر ليدو ته ورتلو، ځکه دی د المان غږ راديو کارکوونکي و او مور ته به ېي اطمینان راکوه چې نن دی که سبا، دی به خلاصېري. په دې نن سبا کې اتلس میاشتې ووتلي.

کله چې د پاکستان حکومت د جرماني په منځګړيتوب تصميم ونيوه چې ډاکټر کبیر راخلاص کړي؛ نو مور ته ېي احوال راولپېره چې د د پاسپورت راپوري چې دی مور له پاکستان نه وکابو او جرماني ته ېي لپرو. ما د د پاسپورت چې موده ېي تپه شوې وه، واخیست او اسلام آباد ته مې د جرماني سفارت ته یور چې موده ېي تمدید کړي. د جرماني سفارت ډېر بنه وضعیت وکړ او ډېر ژر ېي پاسپورت تمدید کړ. دا ۱۹۸۴ م کال و، دی ېي له زندانه خوشې کړ، خو کور ته د تلو اجازه ېي ورنه کړه او کورني ېي ورسره د لېږي شبې لپاره د پښبور په یوه هوتل کې ولیدل، زما بل ماما محمد نعیم او زه ورسره اسلام آباد ته لapro او په هوایي میدان کې مو ورسره خدای په امنی وکړه. د حالاتو د خرابېدو له امله یا زموږ رابطه

غوره لیکنی

سره منظمه نه وه او یوازې کله کله به مو د ده کوم لیک تر لاسه کړ. ما ته یې وویل چې جرمني ته راشه او که جرمني دې خوبن نه و نو بېرته تللی شې او ژبه به خو یاده کړې خو موبه هم د جهاد او د افغانستان د آزادۍ په ولولو کې غرق وو؛ نو جرمني ته مې د تګ زړه نه کړ او پلار مې هم راته اجازه نه راکوله.

په ۱۹۸۷ کال کې چې ما د امریکا غږ رادیو لپاره د محلی خبریال په توګه کار کاوه او هم د بلجیم د کمبئی مرستیال وم، په یوه رسمي سفر امریکا ته لارم او د امریکې نه دراتگ په وخت کې بلجیم ته د دوه اوینيو لپاره لارم. ما د کبیر ماما سره اړیکه ونیوله چې که بلجیم ته راشی نوښه به وي ځکه په هغه وخت د اروپا ټولنه نه وه جوړه شوي او د وپزې مشکل و. کبیر ماما د بلجیم د لیژ بنار ته زما د لیدو لپاره راغي او نیت مو و چې هالیندې ته لار شو. خو دا چې د د سره نقشه نه وه نو خو ساعته مو د لیژ په بنار کې سرگردانه تېر کړل چې بالاخره د شپې یوه بجه شوه نو راته وي ویل چې، ما به بېرته زما د کوربه کړه کښته کړې، دی به بله اوښی راشی، بیا به هالیندې ته لار شو. هغه وخت لوگزامبورک، هالیند او بلجیم د بنیلاکس په نامه یوه ګډه ویزه درلوډ. کبیر ماما یوه اوښی وروسته بیا بلجیم ته راغي او د هغه ځای نه د هالیند روتردام ته لارو. په لاره مو بشې قصې وکړې او شپې مو سره یوځای تېره کړه. په سبا دی بېرته جرمني ته لارو او زه د پېښور په طرف و خوځېدم. یوه خبره چې ما ورته وکړه هغه دا وه چې پېښور د ټوانانو لپاره او د ده او لادونو د زده کړې لپاره برابر

غوره لیکنې

چاپېریال نه لري او که خپله کورنى جرمىي ته راولې نو بنه به وي. ده راته وویل چې زه به پىسىي درلېبرم او خوک چې سبق وايىي مرسته ورسوه کوه خو که دوى دلته راولې نو دوى ييا د وطن او خپلو خلکو په درد نه خوري.

په هر حال دى له خپلې کورنى نه ليرې پاتې شو ځکه پېښور ته راتلىلى نه شو او افغانستان کې جنګ روان و. په ۱۹۹۰ م کال زه امریکا ته لارم او په ۱۹۹۲ م کال کې جرمىي ته د ده د ليدو لپاره لارم. يوه اونى مو سره یو ځای تېرہ کړه، دويچې ويلی راديو مو ولیده او د کولن پوهنتون مو چې ده په کې هلتہ خپله دوکتورا اخیستي وه، ولیده. د ده ژوند ساده و او د ده کوتاه د دېرو افغانانو، پېښتو او خپلوانو لپاره دېره وه. دېر بحثونه مو د وطن د حالاتو په اړه وکړل او ترې د تګ په وخت کې مې ورته ييا تکرار کړه چې د افغانستان حالات معلوم نه دي نو بنه به دا وي چې خپله کورنى جرمىي ته راولې. ده راته بنه وکړه او له هغې نه وروسته يې لوړۍ خپله مېرمن او دوه زامن نسيم ستوري او ايميل ستوري جرمىي ته بوتلل.

په ۱۹۹۶ م کال کې چې کله د سوات افضل خان لالا، د پېښير بهتوبه کابينه کې د شمالي علاقه جاتو وزير و، پاکتر کېر ستوري يې رسمي مېلمه کړ او پس له دولس کلونو یوڅل بیا پاکستان ته راغى. په دغه وخت کې زه هم له امریکا نه پاکستان ته د خپلې کورنى د ليدو لپاره راغلې وم. د اسلام آباد هوایي ډګر کې ورته خان لالا په خپله هرکلي ووایه او ييا د خان لالا کور ته لارو. شېه مو هلتہ وکړه او د هغه ځای نه د خان لالا سره

غوره لیکنی

سوات لارو. د سوات نه وروسته چارسدې ته راغلو او د ولی خان سره مو ولیدل. همدا شان مو په اکوره ختک کې د اجمل ختک سره ولیدل. يوه میاشت يې په پاکستان کې تپره کړه او بیا بېرته جرمني ته لار. په دې وخت کې طالبانو کابل نیولی و او سیاسي بحثونه ډېر ګرم وو. ولی خان وویل چې پاکستان خو د طالبانو حمایت کوي خو په حقیقت طالبان د پاکستان لپاره ډېر خطرناک دي څکه د طالبانو څاله خو په پاکستان کې ده او دلته شل زره مدرسي دي.

آخر حل زما په خیال چې په ۲۰۰۵ م کال په مني کې ما کبیر ماما ولیده چې زه جرمني د مونشن بنار سره نبردي د اوږد امرګاو په سيمه کې د ناتيو تعليمي مرکز کې د لکچر لپاره تللى و م او یو دوه شبې مې د ده سره هم په ويسلنگ بشارګوتي کې وکړي. په همدي پېرہ راته د ده کورني وویل چې کبیر ماما ستا خبره مني او که تشويق يې کړې چې د زړه عملیات وکړي نو بشه به وي. ما چې ورته دا خبره یاده کړه نو ده راته عملی دلایل وویل چې د زړه عملیات زما لپاره فایده نه لري او د زړه عملیات يې ونه کړ. په همدي وخت کې یوه شبې نا وخته چې تقریباً یوولس بجې به وي نو راته يې وویل چې خوريه څه بهر به ووځو او قدم به ووهو او ازاده هوا به تنفس کړو. د ويسلنگ په بنار کې مو قدم واھه چې یو ترافیکي خراغ ته ورسپدو او انتظار مو کاوه چې خراغ شين شي او موږ د سرک نه پورې ووځو، په دغه وخت کې ده راته وویل چې خوريه! زما تقریباً خلوینېت کاله وشول چې زه په جرمني کې او سېرم، دلته مې لسانس، ماستري او

غوره لیکنی

دوكتورا و اخيستله او د دې خلکو په ژوند، گلتور او ژبه هم بنه پوهېږم خو ما ته داسي بسکاري لکه چې ما دلته خلوېښت ورځې تېږي کړې وي او هیڅ مې زړه دلته نه دی نښتی. بله خبره یې راته دا وکړه چې د ۵ يو وخت فکر کاوه چې افغانستان ته به ځی، بنه کتابونه به لیکنی او په اکاديمیک ډګر کې به ډپر کار کوي خو زیاته یې کړه چې زموږ د پښتنو ژوند داسي کارونو ته چمتو نه دی ځکه اکاديمیک کارونه ځانته فکر او ژوند غواړي او موږ هیڅ وخت ځانته کېږو نه، نو اوس هره ورخ په دويچې ويلی راديو کې د خپل رسمي کار نه دوه درې ساعته زیات پاتې کېږم او یوڅه ليکم. که واړه کتابونه هم وي باید چاپ یې کرم او اوس وخت کې لوی لوی کتابونه هسې هم خوک نه لولي. ده وویل چې د شعرونو ويلو نه زما مطلب دا دې چې دا د پښتو شعرونه هنمندان ریکارډ کړي او د پښتنو په کوروونو کې یې خلک واوري. بله مهمه خبره یې راته دا وکړه چې ده زما یادښتونه لیدلي وو نو راته یې وویل چې خوريه دې پسيمه ګرځه چې بنه تحقیق او رسروچ وکړي او بیا کتاب چاپ کړي نو بنه به دا وي چې خپل یادښتونه منظم کړي او چاپ یې کړي. په دې وخت کې ما د کورنيوچارو د وزارت د معینیت نه استعفا ورکړي وه او زیات شخصی یادښتونه راسره وو نو ما هم ورته لستونې راونځښتل چې، خپل یادښتونه چاپ کرم او دا دې اوس زما اته کتابونه چاپ شوي او درې نور چاپ ته تیار دي خو یوازې یو کتاب چې د بېړنې لوېې جرګې په اړه و، هغه کېږي ماما ولید او نور یې ونه لیدل. کاش چې دې ژوندي واي او زما

غوره لیکنې

دا نورې لیکنې يې هم لیدلې وای ئىكە دى د علمي کارونو په ارزښت پوهېده او همبېشە به يې زه تشویقولر؛ خو ژوند همبېشە نیمگړي دى او د انسان امېدونه نه پوره کېږي، الله تعالى دې هغه وبخښي او جنت فردوس دې يې نصیب شي. انا الله وانا الله راجعون.

پورتنۍ مقاله روھي و بیبانې، تاند و بیبانې او پژواک خبری اژانس هم خپره کړه

<http://www.taand.com/archives/۶۷۱۶۸>

<http://www.rohi.af/fullstory.php?id=۴۴۷۴۸>

<http://goo.gl/Dal\MB>

د ننګرها پوهنتون د رئیس بېرک میاخېل سره لیدنه:

۱۰ اپریل ۲۰۱۶ م کال، ننګرها پوهنتون، جلال آباد

نن مو د ننګرها پوهنتون رئیس پوهندوی بېرک میاخېل سره، د دغه پوهنتون د محصلینو د چارو مرستېال استاد نعیم سروري او اداري مرستېال صاحب سره دېر بنه او تفصيلي مجلس درلو ده چې خنګه سره د Peace Education په اړوند همکاري وکړو ترڅو دا مضمون د پوهنتون د نصاب جز وګرځي او په عملی توګه محصلین پکې برخه واخلي. د ننګرها پوهنتون مشرتابه په دې اړه پوره لپواليما وښودله او ژمنه يې وکړه چې دا پروګرام به په لومړي سر کې په پنځو پوهنځيو کې تطبيقوي. زه شخصاً د ننګرها پوهنتون د نوي مشرتابه نه مننه کوم چې د ننګرها پوهنتون په

غوره لیکنې

چاپېریال کې يې فزييکي بيارغاونه، تدرسيي او تشکيلاتي چارو کې پوره مثبت تعغير د پخوا په پرتله راوستلي دي.

\

دوي ته دې الله تعالى نور هم توفيق ورکړي چې خپل ولس او خلکو ته خدمت وکړي او د پوهنتون چاري سمې کړي. د یو هپواد د پرمختګ لپاره ااسي بنست سم تعليمي نظام دي. پوهنتونو کې د معاري او د موجوده حالاتو سره مناسب زده کړې خورا مهمې دي. د ما سره زما د دفتر همکاران حميدالله ناطق صاحب او رفيع الله ستانکزى صاحب هم ملګري وو.

په پارلمان کې د کونړ د وکيل حاجي سخي مشواني عمل غندل:

۱۳ اپريل کال ۲۰۱۶، کابل

نن د کونړ د وکيل حاجي سخي مشواني د انکشاف دهات وزیر، انجینېر نصیر دراني له خوا په دې متهم کړ چې گوندي ده د یوې پروژۍ نه شل سلنې کمپشن غونبستلي دي. کله چې د انکشاف دهات وزیر د استجواب له پارلمان ته رائحي نو حاجي ظاهر د ننګرهار ولايت استازى چې لوړۍ مرستېال دي، ریاست د ولسي جرګې کوي او عرفان الله عرفان دویم منشي د حاجي سخي خبرې قطع کوي نو دی راپاڅېري او عرفان الله عرفان د ګربوان نه نیسي. هغه ورته وايې چې ته پوه شه او وزیر دې نو منډه اخلي او د وزیر میز ته ورئي او په هغه باندې ګوزار کوي. زه لوړنې کونړۍ ووم چې د حاجي سخي دا عمل مې په کلکه وغانده او په فيسبوک کې مې ولیکل:

نن زه د یو کونړي په توګه د یو کونړي وکيل عمل په پارلمان کې چې په یو وزیر ګوزار کوي، په کله غندم. پارلمان د دليل او منطق ځای دی نه د جنګ میدان.

زما دا لیکنه د ډپرو کونړو له خوا تایید شوه نو یا ما بله لیکنه په همدي ورڅه وکړه:

لندغر په حکومت او پارلمان کې؟

غوره لیکنی

که تاسې د حکومت او پارلمان هغو غړو ته چې لنډغری کوي لبر متوجه شئ، گوري چې دوي هغه کسان دي چې په مختلفو مافیايو کړيو کې لاس لري، په غلا، رشوت او چپاولونو یې صرفه نه ده کړي، دوي کوشش کړي چې د خپلو سیمو مخور او تعليمیاافتہ طبقه وحېي او بیا د خپل قوم او ډلي د حقوقو په شعارونو نور هم ځانونه چاق کړي. دوي نه د ځان په ابرو دي او نه د وطن. زما افسوس هغه تعليمیاافتہ کسانو ته دي چې دوي لا اوس هم د لنډغرو حمایت او صفت کوي. زما په اند اوس د لنډغرو سیزن دی او بهه خریدار لري. د حکومت مشرتابه هم د لنډغرو په ملا تپلو فخر کوي. (د دي نه یوه ورڅ د مخه جنزال دوستم په اړګ د جمهور رئیس اشرف غني ملا په دستمال وترله او ويې ويل چې موبد ازبکان ستا حمایت کوو. دا بهه کار دي چې ازبکان د جمهور رئیس حمایت وکړي خو دوستم د لوړۍ مرستې په توګه باید د حکومت ملاتړر وکړي خو داعمل د تپلو پزیون په څپو څور شو چې ډېر نمایشي او ې خونده او هسي تصنعي بهه یې درلوده)

یوه قصه مې راپه یاد شوله:

کله چې ما د کورنيو چارو په وزارت کې کار کاوه، د شينډند یو لنډغر (قوماندان امان الله د زيرکوه) چې اوس خدای بخښلي دي، یوه ورڅ مو وزارت ته راوغونسته او (د هرات د ولائي اسمعيل خان سره مو په ميز کښناوه) او ما فکر کاوه چې دي به په ټولو حالاتو پوهېږي، د بهه او بد فرق به کولی شي او موبد به ورسره مرسته وکړو چې د هرات په محلې

غوره لیکنی

حکومت کې برخه ولري او د منطق او دليل له لاري به د خپلو خلکو حقوق ترلاسه کړي. خو د همدا یوه خبره کوله چې زه د پښتنو حقوق غواړم او ریاستونه نه غواړم. نو ما ورته وویل چې په شعارونو او یوازې جنګ حقوق نه غونښتل کېږي ترڅو ته کومه معقوله طرحه ونه لري. بل تا ته چا دا حق درکړې چې تاسې د یو لوی قوم استازیتوب په خپله سیمه کې وکړئ.

بریالی عمرزی صاحب راته ولیکل:

جناب میاخپل صاحب زما سلامونه او نېکې هیلې ومنه. ستاسو د دې لیکنې خخه د اسې جوتپېږي چې په خپلو پرونيو خرگندونو پښپمان یاست ولې په درې ژبه کې یو متل چې وايی ماهی را که هر وقت از آب بکېږي تازه است.

ما ورته ولیکل چې:

پښمانه نه یم خو د هغوی دی هم پونښته وشي ټکه د فراه وکیل خه ونه کړل همداسې په مزار کې د عطا او دوستم ډلو د مظاهرو له امله خلک زخمنیان او مړه شول. زما خبره دا ده چې که جدي او مناسب برخوردونه ونه شي ستونزې نورې هم زیاتپېږي.
په فیسبوک کې مې بله لیکنه په سبا وکړه:
یوه بله خبره!

غوره لیکنی

پرون خو ما د کونې د وکيل دا عمل په داخل د پارلمان کې وغندلو. ايا
دا خبره به خوک سپينه کړي هغه وکيلانو چې له پارلمان بهري پوليس
وهلي او خلک یې زخميان کړي، چا ترې پوبنته کړي او که نه؟
يو مشر سپين بديري مریض او د مرګ انتظار یې کاوه، نو زوي ورته
ویلي و چې پلاره! زموږ د چرګو هګۍ چا پتې کړي دي. پلار یې ورته
ویلي و چې د هګيو د ورکدو پوبنته وکړئ. زوي ویلي و چې اوس به د
هګيو په سر د چا سره خه جنګ او جنجال کوو پربرده غور به پري نه
ښورو. خو ورځې وروسته یې زوي ورته ویلي وو چې ولا زموږ چرګې
هم چا پتې کړي دي. پلار یې ورته ویلي و چې د هګيو پوبنته وکړئ.
زوي ورته ویلي وو چې موږ د چرګو خبره کوو او ته وايې د هګيو پوبنته
وکړئ. زوي یې بیا د چرګو پوبنته نه وه کړه نو خو ورځې وروسته یې
غوا چا پته کړه نو بیا یې پلار خبر شو او زوي ته یې وویل چې د هګيو
پوبنته وکړئ. زوي یې فکر وکړ چې د پلار یې اعصاب خراب شوي دي
ঢکه چې موږ ورته وايو چې غوا ورکه شوي او دي وايې چې د هګيو
پوبنته وکړئ. پلار یې ورته وویل زويه! زما اعصاب خراب شوي نه دي
خو که د هګيو پوبنته مو کړي واي نو ستاسي چرگان او غوا به چا نه
پټولای. غل هم فکر کړي چې ته شوده او بوده سړي یې او د خه شي
پوبنته نه شي کولي نو غوا یې هم درنه یوره. که حکومت په اوله کې د
هغو وکيلانو، زورمندانو او قانون ماتونکو سره لبر په جرأت برخورد کړي
واي نو هیچا به په پارلمان کې دنه او نه د پارلمان نه بهر د خلکو توهین،

غوره لیکنی

قتل، غارت، لوټ او داسې نور جرایم کړي وای. دا سلسله په پخوانی حکومت کې او هم په اوسمی حکومت کې دوام لري، بېلګي یې ډېري زیاتي دي.

سلطان محمد الیاس سلطانزی راته ولیکل:

میاخېل صاحب خفه کېږه مه دا وزیران هم د سپړی زامن نه دي تاته بهتر معلومات شته دی دا چې په تېرو وختو کې تا هم په اوچتو چوکيو کار کري دي ته او خدای تا په خپل وخت کې د معین او د مشاور په صفت کار کړي دي؟ تا د خپل ولايت کنر ته او بیا خاص کنر څوانانو ته د وظيفي د پیدا کولو کوم اقدام کړي؟ نه هیڅ د مشوابې طرفداري نه کوم هغه خه چې کېږي بنه یې کړي زموږ استازی دی زموږ په رایو دي مقام ته رسیدلی دی دا کار ما او تا کړي چې موبد رایه نه وی ورکړې ولې به نن داسې بدہ پېښه رامنځته کیده. نن چېهر څوان گوري له ما نه نیولې تر نورو څوانانوپوري هر وزارت ته چې ورشو د وظيفې عريضه مو په لاس کې وي او وکيل صاحبان مو هم د غوره نیولي وي، وزیر صاحب په چوکۍ ناست او خونې چلن و کړي ورته ووايې ته خلاص یې نور موبد پوه شه او ستا دا کس زه به یې مقرر کرم خواخې خبر ته به راشم همدا وزیر به درته ووايې سبا دومره بجې راشه چپورشی بیا به سکرتر صاحب به ووايې که پنځه زره دالر ورکولی شي نو بنه او که نه یې شي ورکولی لار دي وهه همدا وکیلان د وزیرانو په مذهب پوهېږي..

ما ورته په څواب کې ولیکل:

غوره لیکنی

سلطانزی صاحب! اول خو زه په انتقاد خفه کېږم نه. که معقول و او زما نیمگړتیا په نخبنه شي نو خوشالیبرم او خپل ځان به اصلاح کرم. دا زما د ژوند تګ لاره ده. راغلو ستاسو خبری ته که په زرهاو نه وي نو په سل گونو کسان ما مقرر کړي او روزلي دي. دويه خبره دا ده چې قضاوت هغه وخت سپری نسه کولی شي چې کافي معلومات ولري. ما د وه کال په وزارت کې کار کېږي چې يو کال مشاور ورم او بل کال معین ورم. دا ۱۱ کاله پخوا و هغه وخت دومره کم امکانات و چې لس موږرو د خريد لپاره وزارت بودجه نه درلوده او د پوليسو معاش ۱۸ ډالره و. دوه کاله موږ ووهل چې وزارت ته بودجه پیدا کړو. بیا هم د تحکیم ثبات پروګرام موږ پیل کړ او یوازې په کونړ کې ما شپږ ولسوالي جوړکړي، دوه کاله مبارزه زموږ په حکومت کې دنه او هم بهر روانه وه چې زما د کورنیو چارو وزارت کتاب که ولوئ نو بیا به ان شا الله سم قضاوت وکړئ. زه د افغانستان معین ورم او د افغانستان په کچه ارزونه کولی شي. بل دا چې ما په داسي وزارت کې چې منبع د فساد وه کومه بدنامې کونړو ته نه ده راوبری او نه خوک ویلې شي چې ما د چانه رشوت اخيستي دي او یا مې د خيانت د جوال خوله د چا سره نیولې وي. په هرحال زه چې خه کوم هغه زما مسؤوليت دی او هر خوک چې لږ لږ خپل وطن او خلکو ته کار وکړې بهتره ده، په یو بل به احسان نه کوو.

سلطانزی صاحب بیا ولیکل:

غوره لیکنی

میاخپل صاحب زه په تا انتقاد نه کوم فکر کوم چپتاسو په خپل وخت کې چې د یو افغان په حیث ډېر کارونه کړي دي امکان لري زه به پوره معلومات پیدا کړم او ستاسي په حضور کې به یې کېږدم. خبره اصلی زموږ د وکیل صاحب وه هغه ما مخکې ذکر کړي وه هغه چې کوم کار کړي د خپل شخصی غرض لپاره به یې نه وي کړي. کېدای شی د ملت د ستونزو په درد درد من شوی وي او د اسې غلط عکسل العمل یې وښوده دا چېزمور ډېری وکیلان په قانون نه پوهېږي چېيو چاته د قانون له مخی قناعت ورکړي بس د زور نه کار اخلي. په همدي ځای به یې پرېږدو کنه زموږ ګناه زموږ ده چې رایه مو ورکړي ده

په هر صورت، راهم ستاسو کارنامو ته رښتیا به ووايو تاسو به په فساد کې لاس نه لري او سوک چېفساد کوي کېدای شي د هغوي مخه تاسو هم نیولي وي. نن چې زه تاسو سره په دی بحث کوم دا هم ستاسو د نیک اقدام نتېجه ده دنن نه دووه لسیزی وړاندې تاسو د خاص کونړ لیسه زموږ څوانانو پر مخ پرانیسته او د وخت نه د ګټې اخیستو نه موبه بیا خپلو ټولګیو ته روان شو. نن چېموبه خه زده کړي ستاسي برکت دی که نه موبه به اوس د جهل او ناپوهی په لمپو کې شپې او ورځې تپرولي. رالنډه به یې کرم تاسو ته زه ډېر احترام لرم زموږ شمله یې دا چپتاسو په خپلې ولسوالۍ کې یو فرهنگي اداره پرانسته ډېر خوبن شوم که د الله ج رضا وه بیا به له نړدی نه وګورو او په ټولو ادارو باندی به بحث وکړو. که ستاسي د لاسه پوره وه ډېر و ادارو کې به تغییر راولو ستاسي په همکاري یوه خبره رایاده شوه

غوره لیکنی

کېدای شي چېر دوستان پري خفه هم شي که دا لیکنه وگوري او يا بې خوک بې تر غوبرو ورسوی. ډېر بد به راباندي ووايي. چې دی ليوني ته گوره په خاص کونر ولسوالي کې ډېر داسي مکاتب شته دی چېتاسې به هم پري خبر ياست چې دوهه / وخته تدریس کوي يو ئاي معاش د دولت له بوديچې اخلي او بل معاش د سویدن کميتي نه اخلي ډېر ځوانان گورو چې درې، خلور او پنځه کاله کېږي چې د پوهنتون نه فارغ شوي او تر دی ساعت پوري بې روزگاره دي که په دې برخه که کوم اقدام تر سره کري الله ج به ډېر زيات اجرونه درکړي نور دې په لوی رب العزت سپارم بريالي اوسي په خپلو چارو کې...
ما بې په ځواب کې ولیکل:

مننه! بحث به کوو څکه هدف مو اصلاح ده او زه بیخي نه خفه کېرم.
که ولس زموږ آباد او تعليميافته وي نو زه پري خوشاله کېرم. ما په کراتو
ویلي چې خه مې تر وسې پوره وي کوم به بې او دا زما مسؤوليت دی او
څه طمعه نه لرم کنه ۲۲ کاله دمخه خو ما مزدوری کوله او منصب مې نه
درلوده اما دخپلې مزدوری نه مې دخاص کونړ مکاتب چلول نه مې ان
جې او درلوده او نه بل تجارت خو که هر خوک لوړ څه وکړي اخر
تری دریاب جو پېږي. د ليدو په هيله

۱۶ اپریل ۲۰۱۶ م کال مې په فيسبوک کې ولیکل:

نن مازديگر مو په هغه جرګه کې برخه واخيستله چې د انکشاف
دهات وزيرنصری دراني صاحب په کورکې چې گن شمېر قومي مشرانو،

غوره لیکنی

دولتي چارواکو او مخورو له خوا جوره شوي وه. د جرگه هدف د چارشنبه په ورخ د وکيل سخي مشوانې له خوا په پارلمان کې د نوموري د احساساتي او عجولانه برخورد په اره وه او وکيل سخي مشوانې خپله ملامتيا ومنله. دا پېښه کوم پلان شوي پېښه نه وه چې سياسي، قومي، سمتی او یا د پارلمان او حکومت ترمنځ کومه ستونزه وه. دراني صاحب په خبلو خبرو کې وویل چې د کونړ شريفو خلکو د بل هرچا نه دا عمل زيات غندلي او دې د ټولو کونرو د احساساتو نه منندوي دي. مور هم د وکيل مشوانې دا عمل چې په خپله ګناه یې اعتراض وکړ وستایه.

که پورته بحث ته متوجه شونو د سم افهام او تفهمیم په پایله کې روغه جوره وشه او دا موضوع نوره جنجالی نه شوله. خو بیا هم بعضې کسانو لیکل چې ده ته باید سزا ورکړل شي حال دا چې ولسي جرگه په خپله پريکړه کې وکيل مشوانې د لسو ورڅو لپاره د پارلمان نه اخراج کړ.
نو ما بیا ولیکل:

هر عمل جدا جدا محاسبه کېږي. که یو چا پرون بد کار کړي وي او نن بشه کاروکړي نو پرونې عمل ته یې بد او نني عمل ته یې بشه باید ووايو. که داسې ووايو چې پرون دې بد کړي نو ته نور بشه کار مه کوه او ستاد نن ورځې بشه کار هم د غندلو دی ځکه پرون تا بد کړي دي نو دا سمه نه ده او په دې توګه بیا مور نه شو کولای چې په کور او ټولنه کې اصلاحات راولو. د ټولنې سره برخورد زموږ باید داسې وي لکه پلار چې د اولاد سره برخورد کوي. که زوي بد کار وکړي نو پلار ورته نصحيت کوي چې

غوره لیکنی

زویه نن دې بد کار و کړ سبادا بد بیا ونه کړي. جزاګانې هم دخیف او
تأدیبې ډول نه پیل کېږي او شدید یا اشد مجازات ته رسپری.

عجیبه قضاوتونه په فیسبوک کې گورم؟

۱۸ اپریل، ۲۰۱۶ کال کابل

چا چې د چا سره په ګیله او به خبلي دي
د هماغو ملاتړکوي کورکورانه

سیاست او ملګرتوب

او کاکګې سره ګډوډه ده

عقیده هم د ملګرتوب

په تله تلل کېږي

اقتصاد او تجارت هم

په اصولو نه بلکې په ملګرتوب روان دی

او همداسي نور.....

يو خوا هندو ستري خدائ نا راضه

او بل خوا هم عجیبه خلک

هندو زور شو مسلمان نه شو

همدي ته وايي د عقيدي

او سیاست کمزوري

همدي ته وايي

غوره لیکنې

د کمونیکیشن خلا
او همدي ته وايي
چې اهداف رانه ورک دي
او ملي خطر نه پېژنو
د سوکړوکو او سبو جنګ و
په منځ کې دل شول
د مرچکو غونډې لعلونه
وطن وسو او ملت غرق شو
موږ لا او س هم په الف زر آ
او ب زر به کې يو
گاونديان په کومه خوا روان دی
دنيا په کومه خوا روانه ده
او موږ په کومه خوا
په فضل د مولا هرڅه به جوړ شي

د کتاب د ورځي په یاد:

۲۳ اپریل ۲۰۱۶م، کابل

پرون مو د خاص کونړ په ولسوالي کې د شاه محمود مېاخيل فرهنګي
او ټولنيز مرکز کې زما د نوي کتاب د مخکتني په موقع د خلور مختلفو
عنوانو (خوانانو لپاره حقوقوي پوهاوي کتاب، ټولنيز ژوند په اسلام کې، د

غوره لیکنی

وطن مهاران او درپیمه زاویه) د کتابونو ۸۰۰ ټوکه د غوندې په گډونوالو او ځوانانو وویشل. د کتاب د ورځی په مناسبت مو همدومره د وسی پوره وه.

منه او کورودانی:

۲۲ اپریل ۲۰۱۶ م کال، خاص کونړ

پرون د کونړ ولایت د خاص کونړیه ولسوالي کې زما د نوي کتاب (درپیمه زاویه: فیسوکی لیکنې او خاطرې) د مختکنې غوندې وه. په دغه غوندې کې د قومونو او قبایلو د چارو محترم وزیر محمد ګلاب منګل، د همدغه وزارت سیاسي معین لیکوال، ادیب او شاعر خیروندی عبدالغفور

غوره لیکنی

لپوال، د ننگرهار د پوهنتون رئیس پوهندوی ببرک میاخپل، په پارلمان کې د کندوز استازى انجنيير کمال ساپې، استاد نعمت الله کرياب، استاد هجرت الله اختيار، استاد عبدالبصیر سباوون، قاري ضيال الرحمن ضيا، سناطور رفيع الله حيدرى، محمد انور سلطاني، شفيق الله شاداب، شاعر شرافت میاخپل، استاد نقیب الله خپلواك، احمد الله ارجيوال، د علومو د اکادمۍ غربیو عبدالقيوم زاهد مشوانی او عبدالظاهر شکیب، روح الله انوری، فضل واحد افکاري، ملنگزى، خان ملي سالارزى، ډاکټر محمدیونس بارگامي، میرویس وردک، عبدالوکیل آټک، شاعر رمضان صایم، د لغمان د ولایتي شورا رئیس طاوس خان او گن شمېر نورو څوانانو، قومي مشرانو، لیکوالانو، اديبانو، شاعرانو او د علم او فرهنگ مینه والو برخه درلوده. که د علم او فرهنگ او هم د خپلو خلکو او وطن سره مینه نه وي نو دومره او بد سفر خوک د یوې غونډې لپاره د کابل، لغمان، ننگرهار، او د کونړ د نورو ولسواليونه په او سنې شرایطو کې نه کوي. زه د هر یو د راتګ نه په ځانګړې توګه د زړه له کومې منته کوم او موبه ته یې وياب راوښنه.

دا کتاب د شاه محمود مېاخيل د فرهنگي او تولنيز مرکز له خوا چاپ شوي دي.

د ثور او مه او اتمه:

۲۷ اپریل ۲۰۱۶ م کال، کابل

دوه بنې وي او مېړه يې ترې سخت په تکلیف و. د یوې نوم عایشه و او د بلی ګله. نو ده به ویلي چې:

نه عاشه نبه ده اونه ګله بلا دی و خوري یو تربله
نه او م د ثور بسه دی او نه اتم بلا دی و خوري یو تربله
او س پري هم نه پوهېبرو ځکه د دواړو تحولونو اهداف
انترناسونالیستي و او حال دا چې د یو هېواد حريم او ځمکه د یو چا
ملکیت دی او د یو چا په ملکیت تجاوز د غندلو دی. رائحي چې دا خپل
ملکیت وساتو او چې خپل ملکیت مو د هر ډول مرضونو نه وساته نو یا
به ټول ارامه او سوکاله ژوند ولرو. د آباد او سوکاله افغانستان په هیله!

د پورته کامنت په اړه په لس گونو دوستانو زما خبره تایید کړې وه؛ خو
نظیف زیرک راته لیکلی وو:

میاخپل صاحب، تاریخ به هیڅکله ۷ او ۸ ثور هیر نه کېږي، ځکه ۷ د
ثور د طاغوت او باطل ورخ وه او ۸ ثور د حق او قربانی ورخ وه، د
مجاهدینو څخه باید اول کمونستان او خلقیان ډېر ۷ د ثور وغندی ځکه
دوئ غولول شوي و او دغه ۳۸ کاله غمیزه هم د هغويه د کودتا لامل ده،
که اتمه ده او که او مه = یوه رنا او بله تیاره ده

ماې په څواب کې ولیکل:

غوره لیکنې

زیرک صاحب سلامونه!

موبره او تاسې ټول د جهاد په صف کې شريک و او قرباني مو ورکړي دی. البته په چا احسان نه کړو. مسایل سره باید ګډ نه کړو. زما په لیکنه کې د جهاد کلمه نه ده ذکر شوي. دا ډېر او برد او تفصيلي بحث ته اړتیا لري چې د فیسبوک له لارې نه شي کېدلې خو بحث ځکه په کار دی چې موبه بايد واقعيتونه ومنو او په کل کې درته یو خو نقطې په گوته کوم.

د ظاهرخان او داود خان په حکومتونو کې پاسپورت اخيستل ډېر سخت کار، خارج سره د افغانانو روابط ډېر محدود و، یوه ورقه دې هم بې له حکومت د اجازې چاپ کولی نه شوه او داسي نور. زموږ محصلین که شرق ته تللي، که غرب ته او یا اسلامي هبوادونو ته نو د دوی سره د خپل وطن او خلکو د رشد او انکشاف او تحصلي سطحي د لوړیدلو فکر و. خودوی هم د هماغه ملک د سیاسي انگیزو د اغیز لاندې راغلي و که هغه سوسيالستي مفکوره وه، که امپرياليستي مفکوره وه که اسلامي وه او یا نيشنالستيکي مفکوره وه. په هغه وخت کې نورو هبوادونو کې او هم په افغانستان کې د وروسته والي علت او موجب د وخت دكتاتوري نظامونه و او د هرې ايدیالوژۍ پیروانو به د وروستوالي علت پړه به په یو بل اچوله. د جوانان مسلمان او یا څوانو مسلمانانو ډلې مشران د داود خان په وخت کې پاکستان ته لاړول او د هغه ځای نه تربیه او مجہز شول او د افغانستان حکومت پر ضد یې عملیات پیل کړل یعنې دا مسئله د ۷ د ثور نه مخکي وه.

غوره لیکنې

کله چې خلقیان راغل د دوی ډېرې سهوي او حتی جنایتونه وکړل او دا د تاریخ جز دي. که ایدیالوژي ترى لري کړو نو د دوی هم د مجاهدینو ډلو په شان په خو ډلو ويشل شوي و، د ایدیالوژي په نیلي سپاره و او په غير اهاګانه توګه يې خپل وطنوال ووژل، د دوی کورونه يې وران کړل او داخلي جګرو ته يې زمنیه مساعده کړه او د پردو لاسونه په پوره توګه افغانستان ته راوغهېدل.

مجاهدینو ډلي هم هماغه خه وکړل چې د دوی کول. ډېر افغانان په پاکستان کې لا درکه شول، داخلي جنگونه يې په خپل منځ کې وکړل او چې قدرت ته ورسېدل نو د کابل جنگونه او جنایتونو نه سترګي پېټولي نه شو. ډېر کسان د پاكو احساساتو قرباني شول.

د شوروی اتحاد د سقوط نه مخکې او هم وروسته، د بهرنیانو لپاره او په خاصه توګه لویو ستر قوتونو لپاره ایدیالوژي د اقتصادي ګټو وسیله ووه که نه مارکسیزم او امپریالیزم دوه جدا اقتصادي نظامونه و. د شوروی اتحاد د سقوط نه وروسته، اوس ایدیالوژي ډېر لبر اهمیت لري او مسئله توله اقتصادي ده. دا چې دومره تحولات په دنيا کې راغل او دومره قرآنۍ مو ورکړې، زموږ سرونه باید لبر د دنيا په سیاست خلاص شي چې خنګه موبد کولای شو، خپل اقتصادي ګټي وساتو او دا ولس د فقر او غربت نه وژغورو. افغانستان اسلامي هېواد دې او اسلامي هېواد به وي خو که فقیر وي نو بیا موبد داسي کارونه کوو چې هغه د اسلام د عقیدې سره هیڅ سر نه خوري او هره ورڅه موبد او تاسې په لس گونو داسي مسائل ګورو چې

غوره لیکنې

حتى هغه کسان چې ځانونو ته د اسلام ټیکه داران وايې هم د اسلام پیروي نه کوي. وطن جو پول ملي انگېزه او حاکمیت د قانون غواړي ترڅو اجتماعي عدالت د یو باشباته نظام لپاره تامین شي. په درنښت

د یوم مخصوص ماشوم اختطاف او شهادت:

۲۹ اپریل ۲۰۱۶ م کال، کابل

قاري ضيال الرحمن ضياء د خپل فيسبوك په پانه لیکلی وو او دا عکسونه بې څاره کړي وو:

انالله واناليه راجعون

چې د بل په درد دردمند شي درد هغه دي
د خپل ځان په درد حيوان هم نه پوهېږي

د دې خبر په اوريديو مې سخت تکان و خور، غيرله ژرا او دعا کولومې
بله هيله نشه، ظالمه خنگه دې په دې تنکي ګلاب د مرگ زره کېدلو،
دالو مرۍ پېښه نده خو دا دا پوست او انځور دومره شريک کړئ چې ان
تر ولسمشره ورسېږي، ترڅو عاملین ې په عاجل ګرفتار او په اعدام ې
محکوم کړي!

دا کوچنی اباسين نومېږي، د نهه خويندو یوازنې ورور و چې له ننه
درې مياشتې ورلاندې د کابل له کارتې نو نه یوې دلي انسان تبتوونکو
وتبتاوه او په بدل کې ېپه له کورنۍ خخه د سل زره ډالرو غوبښته وشه،
خو کورنۍ ېپه دومره پيسې نه درلودې، وروسته ېپه د لاس یوه ګوته غوشه
او کورنۍ ته ېپه راواستولي و خو... بیا هم پيسې پیدا نه شوې او بل اخره
ظامانو نن په بې رحمى سره په شهادت ورساوه.

کورنۍ ته ېپه د زره صبر غواړم

غوره لیکنې

يالله ج ته مو نور د ظالمانو د ظلم او دسيسو وساتې، امين ثم امين
ما د فيسبوک په خپله پانه دا پورته عکسونه او لیکنه شريکه کړه او
وليکل:

وحشت هم حد لري دا انسانان خناور شوي او هر غل او قاتل باید
اشد مجازات شي تر خو نور عبرت ترې واخلي. د ظالمانو سره صله رحمي د
ظلم حمایت دی.

کور ودانۍ او مننه، د حاجي صاحب فاروق ساپي نه:

د مې میاشتې لوړۍ نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

زه د حاجي صاحب فاروق ساپي نه یو نړۍ مننه کوم چې د شاه محمود
مېاخيل فرهنگي او ټولنیز مرکز سره یې ۱۰۰۰ امریکایي ډالره مرسته وکړه
او دا مرسته به د کتابخانې په الماريو ولګول شي.

که خه هم زه نه غواړم چې د مرکز په نوم د دوستانو نه مرسته وغواړم
حکه خه چې زما په وسه پوره وي هغه به کوم خو بعضې خپلواں او
دوستان چې د نبردي نه له ما سره په اړیکه کې دی غواړي چې په دې مرکز
کې له ما سره په خپله خوبنه او مینه برخه واخلي، زه د دوى د مرستو نه
منندوی یم او د دوى نوم به د مرکز په مجله کې چې (وستل) نومېږي او په
هرو درپو میاشتو کې به خپرېږي نشروم.

د (وستل) نوم د علومو اکادمۍ د غړي څېښوال عبدالقیوم مشواني
وراندیز او نن د کابل راډيو او ټلوېزیون د عمومي رئيس زرین انځور په

غوره لیکنې

مشوره خوبن شو او د شاه محمود میاخېل د فرهنگي او تولنيز مرکز نشيروه وي.

د پكتيا له فرهنگي تولنو نه مننه:

٧ می ٢٠١٦ م کال، کابل

پرون د پكتيا ولايت فرهنگي تولنو لکه د سمون ګلتوري تولنې، د پكتيا پریس ګلب، د لوې پكتيا فرهنگي مرکز، د پكتيانيو خویندو د همغري مرکز، د مصور بنسټ، د مدار ويپ پاني، د پكتيا د پوهنتون استادانو او محصلينو، ليکوالانو، ادييانو او شاعرانو، د پكتيا پوهنتون په تالار کې، زما لپاره مانځغونډه جوره کړي وه. په دغه غونډه کې چې په سل ګونو خویندو او ورونو ګډون کړي و، زه د دي غونډې د تولو ګډونوالو او ترتیب کوونکو نه نهايټ زیات مننه کوم چې زما د کارونو او ليکنو ستاینه يې وکړه. ما دومره خه نه دي کړي لکه چې خومره زه دوى وستايلم، زموږ يې قدردانۍ وکړه او د پكتيا د دود او دستور سره سم يې شمله زما په سر کړه. د پكتيا فرهنگپال ولسونه په خپله قدرمن ولسونه دی چې د نورو قدردانۍ کوي.

دا غونډه چې د کييفيت او کميټ په لحاظ درنده غونډه وه، د غونډې څانګړې او مهمه برخه دا وه چې دا غونډه د قومي او سمتی ساحې نه بهر وه چې د هېواد د نورو سيمو او ولايتو奴 نه ګن شمېرو ليکوالانو او په وطن مينو اشخاص ګډون په کې کړي و او په ملي مسایلو بحث وشو.

په دې غونډه کې د لوګر قدرمن او هخاند والي صاحب محمد حليم فدائي، د جمهور رئيس د ټولنيزو چار ارشد سلاکار استاد لعل پاچا ازمون، د فراه پخواني والي شپزاد صاحب، د لوګر پخواني والي اقبال عزيزي، د ودان افغانستان گوند مشر محمد يار صاحب، د پکتيا د اطلاعاتو او فرهنگ رئيس شفا مشفق صاحب، د پکتيا د ولايتي شورا پخواني رئيس بنایسته جان احدي صاحب، د پکتيا پوهنتون استادانو او ژورنالستانو گډون درلوده. زه د پکتيا د پریس کلب نه مننه کوم چې د غزل مابنام یې د شیرالله مراد صاحب په یاد برابر کړي و او ډېره بنه مشاعره وه او ما ترې ډېر بنه خوند واختیست

چې زموږ د ولسونو احساس لا مړ نه دی او ان شاالله د افغانستان
راتلونکې ډېره روښانه وي. زه په خاصهه توګه د داؤد تپان صاحب او سمیع
الله پیوند صاحب نه مننه کوم چې د

غوره لیکنی

خپلو ملګرو سره بې د نورو هلو څلوا ترڅنگ فريکي ستر يا ډېره
وګالله.

د غونډي ګډونوالو ته ما خلورسوه جلده کتابونه ډالي کړل خدائی دي
وکړي چې د دوي د لوستلو یوڅه تنده پري ماته شي. په اخره کې مې د
ګډونوالو او د پوهنتون محصلينو سره عکسونه وویستل او هم مو د پکتیا
ولایت محترم والي صاحب نصرت سره د هغه په دفتر کې وکتل.

د غزل شپې مانبا مني ګډونډي انځور

<http://www.pajhwok.com/en/2016/05/07/special-gathering-pays-tribute-miakhel-paktia>

غوره لیکلی

د لوگر والي صاحب محمد حلیم فدایي د پورته غونډې په اړه د لوگر ولايت په فيسبوک پاڼه لیکلی و:

ترقولو لوی فاتح هغه دی چې خپل ځان فتح کړي:

ياده خبر د لوگر والي محمد حلیم فدایي د پکتیا ولايت مدنی ټولنو، ژورنالستانو، لیکوالانو او د پوهنتون استادانو له خوا د هېواد وتلي لیکوال او سیاستوال شاه محمود میاخپل په نمانځغونډه کې وکړه، ياده غونډه چې د پکتیا پوهنتون د غونډو په تالار کې جوړه شوې وه، د لوگراو لغمان پخوانۍ والي محمد اقبال عزیزي، د فراه پخوانۍ والي شېرزاد، د ولسمشر مشاور لال پاچا ازمون د هېواد له بېلابېلو ولايتونو څخه راغلو لیکوالانو او د قلم خاوندانو او د پکتیا پوهنتون محصلینو ګډون کړي و.

د لوگر والي محمد حلیم فدایي يادې غونډې ته په خبرو کې د شاه محمود میاخپل د خدمتونو يادونه او ستاینه وکړه، والي وویل جګړه په دوه ډوله د یو بالقوه او بله بالفعل جګړه ده، چې موږ په بالفعل جګړه کې بشکيل شوې یو او بالقوه جګړه چې نسلی، فرهنګي او معلوماتي خلا رامنځته کوي د جګړې خطرناک ترين ډول دی چې شاه محمود میاخپل د جګړي په مقابل کې د جهاني تجربو څخه د ځان وخت او ټولنې مدیریت تربل هر چا څخه په بنه ډول کړي دي.

والي وویل تر خو چې یو انسان د خپل لس سانتي متړه مغز او یو نیم متړ بدن فتح نه کړای شي نو ټولنه او جهان نه شي فتح کولای، او که چېرته د خپل ځان لپاره لرلید ونه شو تاکلی، نه شو کولای د هېواد لرلید وټاکو.

غوره لیکنی

موب باید د مشرانو د نوم او تصویر غخولو لپاره نه بلکې د هغوي د فکر
غخولو لپاره کار وکړو.

همدراګه فدایي د پکتیا ولايت د ټولو مدنی ټولنو، لیکوالانو او
ژورنالستانو خخه مننه وکړه او دغه گام یې وستایلو.

په غونډه کې اقبال عزیزي، استاد لال پاچا ازمون، لیکوال او شاعر
عبدالحمد م Hammond یار او د پکتیا د ولايتی شورا د پخوانی رئيس سربپره د
پوهنتون استادانو، قومي مشرانو او لیکوالانو هم د شاه محمود میاخېل د
هپواد لپاره د کارونو ستاینه وکړه او د د اسې غونډو جوړول یې وستایل.
غونډه کې شاه محمود میاخېل هم خبرې وکړې او د غونډې جوړونکو
خخه یې مننه وکړه.

په پای کې د لوګر والي او یوتن قومي مشرله خوا د پکتیا د مدنی ټولنو
له خوا برابره شوې لونګۍ او ستاینليک ورکړل شو.

د لوګرې ولايت کې د محترم والي محمد حلیم فدایي د کارونو یاودنه او

ستاینه:

۷ مې ۲۰۱۶ م کال، کابل

پرون مو د پکتیا ولايت ته د تګ په مهال د لوګر ولايت مرکز وکوت
او غرمه مو د لوګر محترم والي محمد حلیم فدایي صاحب سره تپه کړه. د
لوګر محترم والي یو کال وړاندې د والي په توګه وټاکل شو خو په دې لند
وخت کې او په لبرو امکاناتو سره ده د ولايت مقام، استوګنځی او ماحول

غوره لیکنی

ته دومره تغییر ورکپري دی چې ما هیڅ فکر نه کاوه ځکه دا ولايت ما مخکې لیدلی و چې چندان خوندې یې نه وه. د دې نه سربپره، د اميرابdal د غره سره یې بنه تفریحی ځای جوړ کپري او ان شالله چې که دا ونې غتې شي نو د لوګر او هم د نورو ولايتونو او په خاصه توګه به د کابل ولايت اوسيدونکو ته بنه د تفريح ځای وي. لوګر ډېر تاریخي ولايت دی اما چا ورته سم کار نه دی کپري سره له دې چې ډېر لوړ پوري چارواکي یې درلودل. د سراجي مؤلف چې د ميراث مهمه برخه ده لوګري دی، اميرابdal او حسن ابدال سره ورونه و، يعقوب چرخي صاحب، غلام حيدرخان چرخي، عبدالمالک عبدالرحيم زى او داسي نور او د اوسمې حکومت به خو خبرې نه کوو چې د تولو سيمو نه لویه ونډه په حکومت کې لري.

د فدائيي صاحب د تولو نه مهم ابتکار د ۷۲۶ کلونو نه وروسته د صرف بهائيي چاپ په نوي بنې او په پښتو ژبه دی او دا یې د لوګر ولايت تولو مدرسو ته ويشلي دي. موږ په مكتب کې ضرب او ضربا ډېر وايه خو په معنۍ یې نه پوهېدو. دا د عربي ژبي گرامر کې طالبانو او شاګردانو ته وهل کېږي. دا چې موږ د عربي ژبي په گرامر کې طالبانو او شاګردانو ته وهل په مغزو کې بددو؛ نو د اوسمې تدریسي مېټود سره سم کار نه دی او فدائيي صاحب د ضربه کلمه په خدمه بدله کپري او د شاګردد او طالب په مغزو کې بايد د وهلو په ځای بايد خدمت کېښودل شي. فدائيي صاحب نه مننه چې یوسل او پنځوس جلده دا نوي کتاب یې موږ ته ډالي کړ.

غوره لیکنې

يو خه چې مهم وو، هغه دا وو چې د ولایت د دفتر په ساحه کې
بنایسته جومات چې ۲۵۰ کسه پکې څایپری جوړ کړي او دا جومات به د
شهید ارسلان جمال په نوم ونوموي. ارسلان جمال د لوګر ولایت محترم والي
و چې د اختر په ورځ په جومات کې په شهادت ورسپده.

غوره لیکنې

په افغانیت افتخار:

۹ می ۲۰۱۶ م کال، کابل

غوره لیکني

په دې عکس کې دې قدرمن او سپېخلي افغان ته وګورئ چې په یوې لري پرتې سرحدې ولسوالي خاص کونړ کې د خپل وطن بيرغ ورباندي خومره گران دې چې د خپلې کراچې په خندو یې لګولۍ او افتخار پري کوي. دې د خپل ولس او خپل وطن سره خيانت نه کوي او خپلو اولادونو ته حلال رزق گتني او په خپل افغانیت افتخار کوي.

او سدا راته وواياست چې دې قهرمان دې او که یو وزير، والي، رئيس، مامور، وکيل، معلم او بل دولتي چارواکي چې هم معاش لري او هم د دولتي امکاناتو نه گته اخلي اما دې تولو امتيازاتو د پاسه له خپل ولس او خلکو سره خيانت کوي. خپله دنده په صداقت نه اجرا کوي او د دولت د ضعيفه کولو لپاره په هیڅ نه شرمېږي. داسې دولتي چارواکو ته چې د خپل ولس او وطن سره خيانت کوي، دوى ته د دې سپېخلي افغان په پرتله شرم او خجالت په کار دې.

د ځوانانو، متوسطو او زړو فسلونو ترمنځ باید تړاو موجود وي:

۱۰ می ۲۰۱۶ م کال، دوبې هوایي ډګر

پرون مابنام په یو ډېر بنه محفل کې و م چې ځوان دېپلوماتان، دولتي چارواکي او د مدني تولنو غړو پکې برخه درلوه. دا دوستانه محفل، چين ته د افغانستان د نوی سفير جانان موسى زې په وياړ چور شوي و. په محفل کې شايد د تولو نه زما عمر زيات و. که خه هم په افغانستان کې د ځوانۍ عمر معلوم نه دې چې یو خوک د کوم عمر ترمنځ وي چې د

غوره لیکنې

خوان لقب ورته ورکړل شي خو اکثره ګډون کوونکي د پیغمبری عمر ته نبودي وو. سوال دا دی چې په دې وختونو کې همدا یو شعار ډېر زیات عام شوي او د هرکاره و په خوله دی چې د خوانانو نه باید کار واخیستل شي او خوانانو ته باید موقع ورکړل شي.

د پرسنیب په لحاظ دا سمه خبره ده خو په عین وخت کې دا ډول شعارونه تولنه نوره هم تقسیموی ځکه یو نسل د بل نسل سره تراو ته سخته اړتیا لري او مور نه شو کولای چې د دې تراو اهمیت ته په کمه سترګه و ګورو. خوانانو ته په کار ده چې هم د خپلو مشرانو احترام و کړي او هم باید د دوی د تجربو نه گتې و اخلي تر خو مور یوه سالمه تولنه ولرو چې د هرنسل کسان پکې خپل څای و ګوري. که د خوانو نیالګو سمه روزنه ونه شي نو دا نیالګي یا وچېږي او یا حاصل د میوې به یې ډېر کم وي. خدای دې وکړې چې زما خبره په خوانانو بدہ ونه لګېږي ځکه د دوی خبرې په ما بدې نه لګېږي.

الله تعالى انسان ته خومره عقل ورکړي دی:

۱۱ مې ۲۰۱۶م، ویرجينیا، امریکا

پرون د دوبې نه
امریکا ته په ایربس
۳۸۰-۸۰۰
د لومرۍ خل لپاره

۱۰۹

غوره لیکنې

راتلم چې د دنيا د سورليو د الوتکو د ټولو نه لویه الوتکه ده چې د سر نه ترلکي او د وزررونو ترساحي پوري د دي الوتکي مساحت ۷۹.۸ X ۷۲.۷ متره مربع کېږي چې تقریباً درې جرييە حمکه کېږي. دی يعني ۵,۸۰۱.۴۶ متره مربع کېږي چې تقریباً درې جرييە حمکه کېږي. دا دوه منزله الوتکه د ۶۱۵ سورليو ظرفیت لري چې سورليو ته د درې وخته خورو ترڅنګ تشابونه او نور سهولتونه تر شاوره پوري لري. دا الوتکه تر ۱۵,۰۰۰ کیلومترو پوري فاصله بې له دمې وهلى شي او موبد بې په ۱۴ ساعتونو کې واشنگتن ته راوسولو. په عکس کې د دي الوتکي ترڅنګ د اماراتو د شرکت د نورو الوتکو تفصیل هم کتلی شي.

ما ویل چې الله تعالی انسان ته خومره عقل ورکړي چې دا درې جربې الوتکه بې د سورليو اوسل گونو بکسونو سره په هوا روانه کړي ده. ما ته د کونډې د زول د فلم صحنې راپه یاد شولي چې د افغانستان د بنارونو او اطراfonونو ترمنځ د ژوند واتېن بې په دې فلم کې ډېر به تمیل کړي دی. د افغانستان او د دنيا د نورو ملکونو ترمنځ تفاوت همدومره دی، چې خنګه د کونډې زوی په خپل فلم کې تمیل کړي دی. موبد لا اوس هم د فیل په غور کې ویده یو او په جنګ افتخار کوو. زما په اند، نه اسلام د کشف او انکشاف مخه نیسي او نه انسانیت. بېخایه ارادی او غیرارادی جنګونو، بېخایه غرور او تشن په نامه شعارونو زموږ حالت داسې کړي دی چې د آسیا په هېوادونو کې افغانستان د ټولو نه وروسته پاتې هېواد دی.

غوره لیکنی

د پورته پوست په اړه ډپرو دوستان به او مثبت نظرونه پوست کړي
وو خو یو تن د وحدت افغان په نامه چې مستعار نوم یې دی لې متفاوت او
انتقادی پوستونه کړې وو، چې غواړم کټ مټ، زما او د د پوستونه دلته
رانقل کرم:

افسوس دی چې همدي مشرانو چې اوس خلکو ته د نورو خلکو د
الوتكو صفتونه کوي همدوی خلکو ته د جهاد فضایل بیانول. دی مشرانو
څله په امریکا او اروپا کي ژوند غوره کړ او د دې بدېخت وطن خلکو
ته یې جهاد جهاد یاداوه. اوس چې دا خلک په داسې الوتكو کي سفرونه
کوي علت یې دا دی چې دوی خپل خلک بدېخته کړل. په هغوي یې جهاد
وکړ، هغوا ته یې ونه ويل چې په بچیانوباندې تعلیم وکړي بلکي هغوا ته
یې وویل چې جهاد وکړي. نو اوس تاسو ووايې د یو مجاهد ملت نه نور
څه ته کېدای شي. د مجاهد ملت بیوزله سخی په لاس ګارو کي د تورخم
په دروازه کي بندی ولاړي وي او جهادی مشران یې په لویو لویو الوتكو
کي سفرونه کوي. خدای به دا ملت له دی هم بدتر کړي چې داسې مجاهد
مشران لري او د مجاهد مشرانو پیروي کوي.

ما ورته په ځواب کې ولیکل:

وحدت افغان صاحب! خبره دا ده چې هرنظام که په هرنوم وي او
اجتماعی عدالت پکې نه وي نو خلک ترى فرار کوي. د هغه وخت
درژیونو نه فرار په څله خوبنې نه و، دا فرار وروسته د مجاهدینو په
وخت کې، هم د طالیانو په وخت کې او اوس هم دوام لري.

غوره لیکنی

دطیار و صفت منحیث چکر او طیاره کې د تگ لپاره نه دی کړی هدف مې دا دی چې موبه باید د خپلو استعدادونو نه کار واخلو نه دا چې د فرار زمینه ورته مساعده کړو. دامریکا یو راز د ترقى همدا دی چې د نورو هپوادونو نه استعدادونه جذبوي. موبه خو د نورور هپوادونو نه استعدادونه شو جذبولي خو خپل استعدادونه رانه هم فرار کوي. دا مسایل او زمود ستونزې په عاطفى برخوردونو باندې حل کیدي نشي. ترخو موبه د احساساتو په عوض منطقی او سم خورد د خپلو ستونزو په اړوند ونه کړو زمود ستونزې به په خپل حال پاتې وي او ورڅ په ورڅ به زیاتېږي.

ده بیا ولیکل:

د ناسمو رژیمونو سره سیاسي مبارزه هم کډای شي یواخېي دا نه ده چې بې سواده خلک بې د نورو د ګټو لپاره د جهاد په نامه راوپاروه او وطن پری له یو مخه خراب کړه. که دا مشران په حقه واي نو دی ته به بې هم فکر کړای واي چې د پاکستان په مرسته د وخت د حکومت را پرڅول او د هپواد ورانول د خلکو او هپواد په ګټه نه وو. دا جهاد افغانستان دفاع پاکستان او د هپواد د ورانولو په بیه د جهادی مشرانو او قومندانانو ګټي پکي وي. د ډاکټر نجیب حکومت چې مجہزه اردو او منظم حکومت بې درلود همدي جهادي تیکه دارانو د جهاد تر نامه لاندې رانسکور کړ. هغه سپري ډپري ناري وکړي چې راځي روسان تللى دي راشی نوري دنيا ته وګوري خلک خه کوي او موبه خه کوو. هغه سپري ۲۸ کاله مخکي

غوره لیکنی

خلکو ته وویل چې رائحي چې وطن ته ترقی ورکړو، سوله وکړو او پر مخ لار شو. خو د جهادی بامبرانو ګتني په دی کي وي چې دا وطن به زپ زپ کري او د وطن بشئي یې بیا پاکستانی ډاکټر ته په لاس ګارې کي روانې وي. فکر وکړي که ۲۸ کاله مخکي خلکو د هغه سري خبره منلي واي اوس به موبه په ډېر به حالت کي واي البه جهادی مشرانو به دومره شتمني نه لرلاي.

ما ورته په ځواب کې بیا ولیکل:

کله چې د نظام واکداران اعتبار د لاسه ورکړي نو بیا سمه خبره یې هم خوک نه مني. بله مهمه خبره دا ده چې زموږ ولس همپشه په تیارو کې ساتل شوی او پخوانیو مشرانو هم د څانه ابتکار نه درلوده او نه او ورپسی مشرانو. که زموږ او یا دهغه کسانو چې موبه ورته مشران وايو او کیست یې سرچېه واچوو نو گورو جې خومره اشتباوي شوی دي. داشتباو تکرار په خپله دیو ملت او دهغه ملتونو د مشرانو ضعف بنایي. موبه اوس ډېری نیمگړتیاوی لرو او په خپلو ناکامیو منحیث ولس باید اعتراف وکړو.

د بیا ولیکل:

خبره دا ده چې د تاریخ په اوږدو کي زموږ ټول مشران زموږ د خلکو سره اعتبار له لاسه ورکړي وو. د دې خبرې یواحینې علت دا نه وو چې همپشه به مشران مقصري وو او څکه به نو په وړاندې به یې خلکو بغافت کاوه. امير امان الله خان غوښتل چې دا ملت د پرمختګ په لور رهبري کړي. د دې ملت د سوکالۍ، پرمختګ او ارامې، فکر یې په سر کې

غوره لیکنې

گرخاوه او په همدي موخه بې اقدامات وکړل خو د خارجي کړيو په ملاتې ځينو په اصطلاح مشرانو لکه ګود ملا همدا مجاهد ملت د امير پر ضد راوپاروه او د هغه نظام يې ړنګ کړ. تر هغې راوروسته چې د نظام واکدار بنه وو او که بد نو دا مجاهد ملت ورپسي راپاڅدلی دی. همدا اوس لویه فيصدي خلک همدا اوسنی حکومت کفري ګني او جهاد يې پر ضد فرض ګني. پروني مجاهد نن د حکومت چارواکي دی خو د ځينو نورو په نظر اوس نو دا کافر دی او هغه مجاهد. همدا کار د پروني حکومت پر وراندي روان و. ننني مجاهد به سباد حکومت چارواکي وي او نور مجاهدين صاحبان به يې پر ضد جهاد کوي. ګلبدین وګوره چې تر اوسه پوري بې په همدي کابل کي ګرڅدونکي عادي انسانان د جهاد په نامه ووژل او اوس نو کابل ته راروان دی. جهاد يې بریاليتوب ته ورسپیده ځګه دی ته پکي يو خه ورسپيل. برهان الدين رباني به خلکو ته ويل چې مجاهيدن د دي وطن اصلۍ وارثان دی او هغه چا چې جهاد کړي بايد چوکي ولري. خو د همدي مجاهد صاحب زامن او لورگاني په انګلستان کي رالویيدل. د انګلستان تابعیتونه لري او دلته اوس هم د مجاهد په نامه لوی لوی چوکي د دوى دي. اصلۍ خبره دا ده چې تر خو پوري د دي بې سواده خلکو استعمالول د جهاد په نامه پاي ته ونه رسپري، تر خو چې د دي ملت بچيان د پوهې په وسله نه وي سمبال شوي دا وطن به همداپي وي. داخلي مجاهدين به يې د خارجي ملاتې پر مت همداپي ورانوي. خلک به مو همداپي وروسته پاتې کېږي. هغه ورئ به زموږ خلک د

غوره لیکنی

الوتكو او نوري تکنالوژي په اړه خبرې کوي کله چې د مجاهد په نامه جنګپدونکو ته نه ووايي او ووايي چې موب خپل وطن جوړوو، تعليم کوو او پر منځ ټو. بله لاره نشه خو زه چې دې خلکو ته گورم تر یوې پېړی نور پوري هم د جهاد په نامه غولول کېډاиш شي او د دوی اصلاح حد اقل ۱۰۰ کاله غواړي.

ما ورته بیا په ټخانې کې ولیکل:

وحدت صاحب! درسره موافق یم چې تعليمي سطح باید پورته لاره شي دین او ایدیالوژي د سیاسي اهدافو او ګټيو لپاره وسیله وه او ده. ما پخوانیو پوستونو کې په دې اړه لیکلی دي. یو وخت ما انګلیسي ژبه په پښور کې ويله او کورسونه مو جوړ کړي وو؛ خو مور ته به یې ویل چې دا کفري ژبه مه وايه حال دا چې د هماغه کسانو زامن به انګلیش میدیم مکاتبو ته تلل. په هر حال د مشرانو او د دولت د واکدارانو کمال دا دی چې هم انکشافي پلانونه او د تعليم د سطحي د لوړېدو لپاره لاره هوارة کړي او هم ورته باید د خپل ولس نبض معلوم وي. د امان الله اشتباہ همدا وه چې بنه نظر یې درلوده خو ولس ورته اماده نه و. مشران باید د ولس سره داسې په چل و چلېږي لکه د یو ماشوم سره موب برخورد کوو. د پالیسيو تطبق همېشه د ولس ملاتې غواړي که نه هره پالیسي ډېره ژر ناکامېږي. در سره موافق یم چې د افغانستان د ستونزو حل کلونه نیسي.

تبصره: د دوستانو سره بحث پوره حوصله غواړي او هدف مې د دومره بحث همدا و چې خپلې ستونزې راوی پرو او خپل نظریات باید په معقوله

غوره لیکني

تو ګه مطروحه کړو ترڅو د یو بل سره سم تفاهم وکړي شو او د توپک او وژلو په عوض باید د استدلال او د نظریاتو اور بدلو دود رواج کړو.

په لندن کې د جمهور رئیس غني په وړاندې مظاہري:

۱۲ مۍ ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

همدا ډلي او گروپونه
چې په ټبرو پنځلس کلونو
کې په خپله په فساد کې تر
ستونی غرق دي نن د
جمهور رئیس نه بلکې د
ټول ملت سپکاوی کوي.
همدا اعتراض په خپل وطن

کې فرق نه لري او نه یې چا مخه نیولې ده. که خوک په خپل وطن کې چا ته د اعتراض کولو حق ور نه کړي نو بیا دوی کولی شي چې بهر دا ډول اعتراضونه وکړي. خو دوی د ملت د ګټو پروا نه لري او داسې بنکاري چې د کوم ئای نه همدغه کار ته مؤظف شوي دي. د دوی دا عمل په کلکه د غندلو دی او هر خوک چې د دوی ترشا وي باید افشا او د حکومت د سیاسي قدرت نه لري کړي شي. (ویل کېږي چې د پاکستان ای اس ای د کوتې یو شمېر هزاره گان منظم کړي وو چې د جمهور رئیس غني اعتبار په نړیواله کچه راتیت کړي ځکه د افغانستان او پاکستان

غوره لیکنی

ترمنځ روابط په دې ورخو کې چېر خراب شوي، د صلحجي خبرې په تپه
ودرپدلي وي او پاکستان د طورخم لاره بنده کړي وه)

۱۳ می ۲۰۱۶ م کال ویرجینیا، امریکا

په لندن کې چې پرون بعضې حلقو د جمهور رئیس غني توھین وکړ دا
د افغانستان توھین و خو دا خبره هم سمه نه ده چې موبې ټول یو قوم ته د
گنده خطاب وکړو څکه په هر قوم کې بنه او خراب شته دي. موبې
افغانستان د ټولو پاره غواړو او هرافيغان د افغانستان په داخل کې مساوی
او متناسب حق لري. دا چې خوک څانونه افغانان نه ګنۍ او د ملت سره
خیانت کوي او یا د ملي منافعو پر ضد عمل کوي، دا د هماغه اشخاصو
ستونزه ده نه د افغانانو او نه د یو قوم او یا افغانستان.

زما یوه وره غوښتنه د جمهور رئیس غني نه دا ده چې پخوا مې هم
لیکلی و، چې مشوره او مصلحت بنه کار دی خو په دې ډول نه چې دا
مصلحتونه ملي منافع د پښو لاندې کړي او افغانستان د بې ثباتي سره
مخامنځ کړي. په چوکیو ورکولو خوک خوشالولي نشي او هغه اشخاص
چې اهلیت او تقوا لري او د ولس په منځ کې څای لري، باید په کار
و ګمارل شي ترڅو د ولس او حکومت ترمنځ واتن ورک کړي. که وزیر،
والی او ولسوال او یا نور چارواکي د ولس سره خبرې نه شي کولی او د
ولس په ژبه نه پوهېږي نو یوازې تخنیکي پوهه په درد نه خوري. دوی به
داسې وي لکه چې یو خارجي چېرته لابر شي او خپله پروژه تشریح کړي
خو دوی د ولسونو په زړونو کې څای نه شي نیولی.

غوره لیکنې

جمهور رئيس دا ستاسي خوبنه ده چې خنګه اداره چلوي ځکه ته د پنځو کلونو لپاره انتخاب شوي یې خو خفه په دې یو چې ستا د ناكامي سره افغانستان ناكاميږي او دا څل ناكامي به د افغانستان تعليم یافته طبقي ټه ډېره قيمتي تمامه شي چې خوک به بیا په تعليميافته اشخاصو تر ډېر وخته اعتماد ونه کړي. الله بلا در گردن ملا

زما لور او زوم دواړه د پوهنتون نه فارغ شول:

امي ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

پرون همدا ساعت زما د زوم او ماما زوی نیګیالي یوسفزي د جارج میسن پوهنتون نه په Applied Information Technology کې لیسانس واخیست او نن مې مشري لور هم د همدغه پوهنتون نه محاسبه کې یعنې Accounting په رشته کې لیسانس واخیست. دری خبری ماته مهمي دي:

غوره لیکنې

يو خو دواړو په ډپرو سختو شرایط کې د درې ماشومانو سره زده کړې سرته ورسولي. لور به مې راته همېشه ويلهي جې ته تشویش مه کوه اوستا ارمان چې ټول اولادونه به مې هرو مرو لسانس اخلي، پوره کوم. دویم زه د کابل نه د دوى د فراغت په مراسمو کې د ګډون لپاره امریکې ته راغلم. که نه وي راغلی نو دا به مې دلور سره تبعیض وي ځکه د زامنو فراغت ته راغلی وم. زما په اند دا په مور او پلار فرض دي چې زامنو او لورگانو ته یوشان د تعلیم لاره هوارة کړي. دریمه مسئله مهمه دا ده چې په هر ډول سختو شرایطو او عمر کې که خوک اراده او عزم ولري هم تعلیم کولی شي او هم مصدر د خدمت ګرځدلی شي.

د طلوع ټلوپزیون د تور او سپین په پروګرام کې د حکومت د نظام په اړه

زما بحث:

۱۳ د مۍ ۲۰۱۶ کال، ویرجینیا، امریکا

که خه هم دا مرکه شپږ میاشتې د مخه ثبت شوي وه خو طلوع پرون خپره کړه. زما اصرار دا و چې د نظام يا د حکومت سیستم تغییر د افغانستان مشکل حل کولای نه شي او د دې احتمال زیات دی چې پارلماني سیستم به د جمهوري سیستم نه د افغانستان په موجوده شرایطو کې ډېر متزلزل او د فساد نه ډک وي. د افغانستان ستونزه د مدیریت ده او په هر سیستم کې چې مدیریت سم نه وي هغه نظام د بې ثباتی سره مخامن کېږي. بل دا چې تغییر د سیستم همېشه قیمتی وي او د افغانستان غونډې

غوره لیکنی

غوره هپواد کې نوې نوې تجربې نه شي کېدلې. تاسې کولای شي دا بحث په لاندې ویدیو کې وګوري.

https://www.youtube.com/watch?v=GCC_nit3CI#t=58

د دایکندي د وکيل اسدالله سعادتي مرکه
د طلوع نيوز تلوپزيون سره:
۱۵ مي ۲۰۱۶م، ويرجينيا، امريكا

نن د دایکندي وکيل اسدالله سعادتي د طلوع نيوز د تلوپزيون سره د TUTAP د پروژه په اړه نظر خرگندواهه چې که دا د برق پروژه د دایکندي او باميان له لاري تېره نه شي نو دا ملي خيانت دي. ما په فيسبوک کې وليکل:

همدا اوس مې د دایکندي د وکيل اسدالله سعادتي خبرې واورېدلې ده ويل چې دولت خيانت ملي کرده. افسوس د دغه وکيل په حال چې د دولت او حکومت فرق نه شي کولی. که دولت خيانت ملي کړي وي نو مطلب دا چې ملي شورا، حکومت او قضائي قوي تولو خيانت ملي کړي دی نو که د تولو قواو فيصلو ته خيانت ملي وايي نو دی هم د دغه خيانت ملي برخه دی او باید محکمه شي او که خان نه غواړې چې د خيانت ملي جز وګنې نو باید د پارلمان نه استعفا ورکړي. همدا سې بېهوده بحثونه به ېې له مور سره

غوره لیکني

د انتخاباتو د اصلاحاتو په کمپیسیون کې هم کول چې د دې دا غلطې مشوري د دې باعث شولي چې د پارلمان تاکني شاته ولوپدلي او په حقیقت کې عمداً يې غوښتل چې د دولت اعتبار ته صدمه ورسوي. ستونزه دا ده چې دی د جمهور رئیس د تیم نه دی او د دویم مرستېال خاص مشاور دی. یوه ورځ مې د دې وکیل صاحب نه پونتنه وکړه چې ته دومره د ملي او مليتوب خبرې کوي ایا تا کندھار، مشرقي ولايتونه، لویه پکتیا او حتی کندوز لیدلي دی که نه؟ ده راته په څواب کې وویل چې نه. نو ما ورته وویل چې همدا علت دی چې ته د ملي او سمتی مسایلو فرق نه شې کولی. که کله موږ ملي مسئله یادوو نو باید په ملي مسایلو اجماع یا توافق د نظر د تولو سیمو موجود وي.

د قانون د حاکمیت نشتون د افغانستان د سقوط نخبنه ۵۵:

۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا

د قانون حاکمیت نه تطبیق په یو ملک کې داسې دی لکه چې کوتې خڅېږي او خوک يې غم نه کوي نو بالاخره کوتې کښېني یعنې راغورڅېږي او کور د اوسبدو نه وئي. په تېرو خلور لسيزو کې د افغانستان همدا حال دی خوپه تېرو پنځلس کلونو کې د قانون د پښو لاندې کېدل اوچ ته ورسېدل. د تېرو خو لسيزو لوړګاري همېشه د ځان لپاره حقوق غواړي خو دوی هیڅکله په خپلو وجايو فکر نه دی کري چې دوی د خیل ولس او وطن په وراندې څه وجاib لري. که اوس هم د

غوره لیکني

قانون په تطبیق فکر ونه شي نو د افغانستان اينده راته بنه نه بنکاري. که ملت په دې پوه شو چې دا د قانون ناقصین د دولتي امکاناتو نه کار نه شي اخیستلی نو تاسي باور وکړئ چې همدا تشن په نامه مشرانو ته به خپل ولسونه په خپله سزا ورکړي. اوس ولس څکه خه نه شي کولی چې دوی د حکومت د موقف او مقام نه اول په خپلو ولسونو کې هغه خوک ټکوي چې د دوی لپاره خطر دی.

په پېج دره کې توره شپه:

د مۍ د میاشتې ۱۸۰۱۶م، کال ۲۰۱۶م، ویرجینیا

که خه هم د کونړ په ځینو ولسوالیو کې نا امني وه خو دا اول ځل دی چې د اسلام، وطن او ولس دېنمنانو دا ډوله جنایت وکړ چې درې مکتبونه یې په یوه شپه له منځه یوړل. تر اوسه پوري د کونړ ولايت

تول مکتبونه د زده کونکو د زده کړې لپاره بېرته وو. دا د ولس کار دی چې د دې مکتبونو د ور انولو په عاملینو پسې راپاخي او له منځه یې یوسې څکه د دوی بچې د تعلیم نه محروم شول. ولس او حکومت باید سره

غوره لیکنې

لاسونه ورکړي او پرې نه بردې چې د اسې عمل بیا تکرار شي. دا عادی مسئله نه ده د حکومت او ولس توجه ورته په خاصه توګه په کار ده.

د کونې د روغتون حالت:

۱۹ مئي ۲۰۱۶ م کال، ويرجنیتا

بناغلي جاوید ساپي د کونې دروغتون داسې عکسونه خپاره کړي وو او ويلی يې و چې د کونې دروغتون وضعه دېره خرابه ده نو ده د یوناما او د ملګرو ملتو د نورو ادارو سره اړیکه نیولې ده چې د دغه روغتون سره مرسته وکړي.

ما د ساپي په حواب کې ولیکل:

ساپي صاحب په بخښې سره!

د تپرو پنځلس کلونو پرپمانه پیسو په راتګ سره چې د دې روغتون دا حال دې، د دې نه معلومېږي چې د دغه روغتون او عامه روغتیا د ریاست پوره بې کفایتی بنایي چې دوي ونه شو کړي چې د دغه روغتون لپاره مرستې جذب کړي او یا د څلوا ناچیزو امکاناتو نه د دغه روغتون ماحول بشه کړي. زما په اند د صحی چارو په اداره کې لوړۍ جدي بدلون ته اړتیا شته او دا بیا د هغوی کار دې چې د دغه روغتون لپاره مالي مرستې د دولت د بودجه نه او یا د نورو خیریه مؤسسو د لارې لاس ته راوبري.

طارق خان ساپي ليکلې وو:
 زه چې خومره معلومات
 لرم، د کونړ د روغتیا برخه د
 یوې کورنۍ په انحصار کې ۵۵.
 نه یې خپله خه وکړل او نه یې
 نور پرپښودل.

سنگرمل پښتون ليکلې وو:

په دې روغتون کې دا

خوارلس کاله کېږي چې د یو کور راج دی او د وروسته پاتې والي علت
 یې همدا دی.

قاهر ساپي ليکلې وو:

دا بسکاره خبره ده چې د کونړ د صحت عامې ریاست دا خوارلس
 کاله د یوې کورنۍ له خوا غصب شوي دی که پلار یې تقاعد شي نو زوي
 یې د هغه ځایناستی تاکل کېږي.

که خه هم ماته معلومات نه و چې د صحې چارو ریاست د یوې
 کورنۍ په قبضه کې دی خو د شواهدو نه همداسې معلومېدل چې د
 صحې چارو په مدیریت کې جدي ستونزه د ځکه د دغه روغتون حالت
 داسې خراب دی.

پاکستان همېشه منکر وي چې د طالبانو حمایت کوي:

۲۰ مئي ۲۰۱۶ م کال، ويرجنیا

خدای بخنلي افضل خان لالا د بېنظیر بهتو د صدارت په وخت کې په کال ۱۹۹۲ م کې د پاکستان په پارلمان کې د طالبانو په اړه ويلى وو؛ هغه به خه شي وي چې هم زېړ وي او هم ترييو وي چې نارنج نه وي نو خه به وي. ده ويلى وو چې هيڅوک د پاکستان سره دا خبره نه مني چې گوندي پاکستان د طالبانو حمایت نه کوي. سرتاج عزيز هم تپه ورخ وویل چې طالبان د کابل د حکومت سره خبرو ته تيار نه دي معنی يې دا ده چې پاکستان خبرو ته تيار نه دي.

رياض احمد نعيمي صاحب ليکلي وو:

مياخېل صاحب! سره د دې چې دا خرګند حقیقت دي چې پاکستان د طالبانو پوره حمایت کوي مګر نړيواله تولنه هم په دغه مسئله کې گونګه ده او هيڅکله يې د پاکستان خخه دا پونښته ونکړه چې ولې مو خپل گاونډي د اور لمبو ته نیولی، زما پونښته دا ده چې آیا مور به تر کله چوپ پاتې يو او آیا نړيواله تولنه به یوازې د پاکستان طرف نيسې او مور به تر قیامته په دغه اور کې سوځو؟ مننه

ما د نعيمي صاحب په څواب کې ولیکل:

غوره لیکنې

نړیوال خپل هدف لري او خپل کار کوي او زموږ لپاره به هيڅکله پاکستان ونه ډبوی. موږ ونه کړای شول چې د نړیوالو د حضور او یا عدم حضور نه ګته واخلو.

د مدنۍ ټولني جنګسالاران:

۲۰ می ۲۰۱۶ م کال، د ویرجینیا لودن روغتون

په ۲۰۱۰ م کال کې ما دا لاندې مقاله لیکلې ووه چې او س هم د تطبيق وړ ده؛ نو په دغه مقاله کې ما مدنۍ ټولنو ته د جنګسالارانو لفظ استعمال کړي و خو ډپرو راسره دا نه منله اما او س پته لګېږي چې د مدنۍ ټولني جنګسالاران چې د اصلی جنګسالارانو نبې لاسونه او وسیلې دی د هغوي نه زیات د هپواد د ثبات او صلح راوستلو لپاره خطرناک دي.

په صوتي، تصويري او چاپي رسنيو کې او سني جنګ د مدنۍ ټولني د جنګسالارانو له خوا د افغانستان پر ضد او د افغانستان د خلکو پر ضد روان دی او هم دوی د جنګ اور ته ملن وهي. الله تعالى دی ورحمنبری، هغوي چې ځانونو ته مدنۍ او تعلیم یافته وايې دا یې حال دی نو د غریب او بیسواده ولس نه خو ګیله په کار نه ده.

<https://www.cigionline.org/.../۲.../۴/plan-stabilize-afghanistan>

هدف مو نه دی تاکلی اما مبارزه کوو:

مئي ۲۰۱۶ کال، د ویرجینیا لودن روغتون

د دنيا او گاونديوهپوادونو سياست زما فکر نه دی خراب کړي خو زما
 فکر تعليميافته افغانانو خراب کړي دی. تر اوسيه دوي فکر کوي چې
 سياست عاطفي او احساساتي لو به ده او په يوه غونډه، سيمينار او د جذباتو
 په اظهارولو هرڅه سمېږي. اما موبه لا په دې پوه نه يو چې سياست
 او برده مبارزه غواړي ترڅو خپل هدف ته ورسېږو. افغانانو لاتر اوسيه د
 څلې مبارزی لپاره د کورني او بهرنې سياست اهداف نه دی تاکلي نو
 څنګه به د دوي مبارزه که په هره ساحه کې وي رنګ پيدا کړي او نې
 پايلې به ولري.

د مينجمنت د اصولو په اساس د پروګرام او پروژۍ ترمنځ فرق شته
 دی. که خفه نه شو، موبه لا پروژي عملی کوو خو د پروګرام نه خبر نه
 يو.

شرافت مياخېل لیکلې وو:

همداسي ۵۵. موبه د راتلونکې او برد مهالي مبارزې لپاره هیڅ پروګرام
 نه لرو. کاش چې موبه د لري راتلونکې لپاره کار کړي وي
 لکه د هند وزیراعظم د دېرش کاله او برد صبر نه وروسته وزیراعظمي ته
 ورسېد.

له کلې ووځه؛ خو له نرڅه مه ووځه:

۲۲ مئ ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

په تپرو خلور لسیزو کې چې ما خومره د افغانانو مشران لیدلي دي، دوى همېشه فرصتونه په بحرانونو بدل کړي دي. بهه مشران هغه دي چې بحرانونه په فرصت بدل کړي. موبار ډېر بهه فرصتونه درلودل او لرو یې خو ګټه د فرصتونو نه شو اخیستلى.

که ربستا ووايو، موبار ګلتوري او فرهنگي ستونزې لرو او ترڅو چې څلوا ګلتوري او فرهنگي ستونزو ته مناسب د لارې حل پیدا نه کړو، نو یوه ورڅ به مو د بلې نه بدتره وي. یو سیاسي بحران به مو د بل سیاسي بحران نه لوی وي او د سیندورې قوم په خېر به کله یوې خانګې ته لاس اچوو او کله بلې ته، یو بل ته به په ټیقو سترګو ګورو او په دریاب کې به غرقېبرو.

پښتو کې متل دی چې وايي د کلې نه ووځه خود نرڅه مه ووځه. موبار د دنيا په نرڅ نه پوهېبرو او نه د کلې نه چېرته تللى شو ټکه چې دنيا او س یو لوی کلې دی او موبار د دې کلې په نرڅ نه پوهېبرو. نو په دې اساس د افغانانو نه د مسلمان سره ګوزاره کېږي او نه د کافرو سره.

Peers pressure يا د ملګرو فشار او یوه هیله:

مئي ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

په سوسيالوژي او سايکالوژي علومو کې یوه اصطلاح چې د Peers pressure يا د ملګرو د فشار په نامه یادپري ډبره مهمه د اغېز وسیله ده. د ملګرو فشار د ماشومتوب نه پیل کېږي چې لوړۍ د کوخې د ملګرو سره ناسته ولاړه وي، یيا د مكتب د ملګرو سره او همدا شان د کارو بارو د ملګرو سره ناسته ولاړه وي یعنې په هره مرحله د ژوند کې انسان د ملګرو او همکارانو سره په اړیکه کې وي.

په ننۍ دنيا کې او هم پخوا د ملګرو او دوستانو ناسته ولاړه په یو بل باندې تاثير لري او انسان مثبت یا منفي خواته تشویقوي. په درې ژبه کې هم یومتل دي چې وايي: اگربا ما بنشيیني ما شوي و اگر با دیگ بنشيیني سیاه شوي. نن که مور په مخدره موادو رو بدو څوانانو ته ګورو او یا هغه څوانانو چې د جنګ ډګر یې تود ساتلي او د مختلفو ګروپونو سره یو ځای شوي دي، د نورو مسايلو ترڅنګ د ملګرو منفي اغېز په دوى باندې د دې لامل شوي چې دوى انحرافي کارونو ته تشویق کړي.

سوال دا دی چې ایا مور څنګه کولای شو چې هم د ملګرو سره کښېنو او هم د ملګرو د منفي اغېز نه ځانونه وساتو؟

مور نه شو کولای چې خپل څوانان د ملګرو د ناستې ولاړې نه محروم کړو څکه مور ټول د ملګرو سره ناستې ولاړې ته ارتیا لرو. زما په اند،

غوره لیکنې

مورد باید خپل ځوانان داسې وروزو چې هم د ملګرو سره ناسته ولاړه وکړي او هم دوی دومره باطنې قوت ولري چې د ملګرو د بد اغېز لاندې رانه شي او په عوض د دي، د بنو ځوانانو اغېز باید په خپلو ملګرو اضافه شي. که خه هم دا ستونزمنه کار دی څکه منفي شيانو ته تملیات د مثبتو شيانو په پرتله زيات وي خو ځوانان باید دي ته متوجه کړو چې د دوی مثبت اغېز باید په خپلو ملګرو زيات وي او که مثبت اغېز یې زيات نه وي نو لااقل دوی باید د خپلو ملګرو د منفي اغېز لاندې رانه شي.

دا یوه لویه مسئله ده او مورد تولو ته په کار ده چې خپل اولادونه، ځوانان، کليوال، انډيوالان، د مكتب او کار ملګري مثبتو عادتونو ته ته تشویق کړو. تر خو چې زمور ځوانان او تولنه مثبت فکر پیدا نه کړي تر هغې پوري به مورد یوه مریضه تولنه لرو او د مریضي تولني نه د بنو کارونو طمعه په کار نه ده. که مورد په لویه کچه خه نه شو کولای، په وره کچه دا کار د خپلو نبودي ملګرو، دوستانو او همکارانو سره کولای شو او په دي توګه یوه لویه مبارزه به مورد سرته رسولې وي. هيله ده چې هرڅوک په خپل ماحول کې دي مبارزې ته دوام ورکړي. دا ډول مبارزه پيسو او امکاناتو ته اړتیا نه لري.

پیشو تر هغه وي شېخه چې په غونبه نه وي پېښه:

۲۵ مئ ۲۰۱۶ م کال، و ویرجینیا، امریکا

نن مې یو پوست ولید چې قضاوت یې راته سم نه بشکاري نو ئىكە دا
لاندې پوست لیکم.

په تېرو كېو به قضاوت تاریخ کوي خو زه په حال خبره کوم. په هر گروپ، دله او قوم کې بنه او خراب، صادق او خاین، پاک او رشوت خور شته دی. د پخوانیو رژیمونو ڈېر دولتی مامورین پاک کسان وو اما اوس د هماغو رژیمونو مامورینو ته چې لاره هواره شوې، نه هغه پاکي شته او نه هغه صداقت او که سمه سروې وشي نو همدا کسان په امنیتی ارگانونو کې زیات نفوذ لري او د ټولو نه هم دوي په فساد کې زیات غرق دی. که د دوى ژوند ته په تېرو پنځلس کلونو کې نظر واچول شي، د دوى په ژوند کې دومره فرق راغلی چې هیڅ تصور نه شي کېدلی اما یو شمېر اوس هم در په در دي. قضاوت نشم کولی که دوى ته قدرت په لاس ورشی ایا دوى به هم پاک پاتې شي که نه. همدا شان د مجاهدينو، طالبانو او یا په وروستيو رژیمونو کې هم داسي کسان شته دی چې په هیڅ یې صرفه نه ده کړي اما ڈېر کسان د همدغو ډلو نه ځانونو ته ډوډئ هم نه شي پیدا کولی.

وايي پیشو تر هغه وخته پوري شيخه وي چې په غونبه نه وي ورپېښه.
نو په دې توګه ماته ډله يېز قضاوت سم نه بشکاري او په هر چا قضاوت

غوره لیکنې

باید د هر شخص په شخصي اعمالو وشي نه دا چې موره تول په يو شان د
قضاياوت په مجموعي غشو ولو.

موره په تولنه کې د ګلونو ګلديستې ته اړتیا لرو:

۲۷ مئ ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

دېر دوستان داسې فکر کوي چې تول افغانان دې په يوه لاره لار شي،
تول دې يو قسم فکر وکړي، تول دې د حکومت د هر کار نه بې له دليله
ملاتېر وکړي، د مخالفو نظریو د هر نظر سره باید بې دليله مخالفت وشي،
که د چا د ذوق او سليقې سره خبره برابره نه وي هغه خبره دې بې دليله
وغندل شي، تول دې د رنگرپز په يوه خم کې د رنګ شویو جامو نه
خانونو ته يوشان جامي جوړې کړي، د تولنې تول وګړي دې په يو شان
ژوند ولري، قيافه او وزن د تولو باید يوشان وي، همدا شان د خبرو او
حرکاتو تول کړه وړه باید يوشان وي او داسې نور....

دا تولنې بې خبرې دی خوشون نه لري. موره باید خانونو ته په خپلو
فکرولو کې داسې موخي ونه تاکو چې عملی کېدای نه شي او نه د داسې
تولنې په فکر کې او سو چې تراوسه بې بېلګه په دنيا کې نه شته دي.

لکه خنګه چې په تولنه کې د ډېر و منظمو و دانيو جوړول بنه کار دي
همدا شان د ډېر و منظمو احزابو او تولنو جوړول هم بنه کار دي. د
نظریاتو اختلاف او د متبادل نظریاتو اظهارول هم بنه دي. اما ستونزه دا ده
چې موره مثبت فکر نه کوو، خوک چې راسره مخالف نظر لري، په هغوي

غوره لیکنی

پسي توپک را خلو، هغه وژنو، توهينوو بې او له منچه بې ورو. چېرته چې زه نه او سيرم، هغه ئاي او مکان، مكتب او سرك بايد وران شي، كه زه د کوم شي نه گتىه نشم اخىستلى نو نور دې هم بايد ترى گتىه وانخلي او داسې نور منفي فكرونە.

كە مور پە خپل فكرونو كې مثبت تغيير راولو او د مثبت رقابت لپاره پە ټولنه كې لاره هوارة كپو دا کومه ستونزه نه ده چې مور دې پە ټولنه كې د زياتو نظر ياتو، حركتونو او ټولنو پە درلودلو سره د ستونزو سره مخامنځ شو. لکه خنگه چې هر گل ځانته بيل رنگ او بوي لري همداسې هر نظر او رنگ ځانته بيل خوند لري او د ټولو رنگونو او بويونو نه بنه گلدسته جور يدې شي.

پښتو نړيواله ورڅ:

۲۹ می ۲۰۱۶ کال، دالس هوايي ډګر، واشنگتن ډي سي پښتو ژبه او پښتونولي دوه جلا خېزونه دي نو د پښتو ژبه د نړيوالي ورځي د ملائختي سره دوه وړاندېزونه :

اول دا چې ژبه ژوندي پدیده ده اما زمورد زيات پښتنه ليکوالان داسې فکر نه کوي او غواوري چې پښتو ژبه مرې کپي ځکه د نورو ژبو د لغاتونو د استعمال سره احساساتي ستونزه لري. دا چې مور وايو ژبه ژوندي پدیده ده نو پە نورو پرمختللو ژونديو ژبو کې هره ورڅ نوي لغاتونو هفو ژبو کې داخلېري او پە همدي ډول يو تعداد لغاتونه د

غوره لیکنی

استعمال نه وئي. يا په بل دول د ژبې يو شمېر لغاتونه په مؤقتی يا دايي توگه مري او په عوض کې يې يو شمېر نور لغاتونه محیط زېروي.

دويمه مسئله، پښتونولی هم ژوندي دود دي ځکه ارزښتونه هم د وخت دشرايطو سره تغيير کوي. زياتره پښتنه داسې فکر نه کوي او ارزښتونو ته د مړي په سترګه گوري. موږ ته په کار ده چې بنه، مؤثره او ګټوره ارزښتونه وساتو او غير ضروري او غير مؤثره ارزښتونه چې زموږ د ژوند د وروستوالي سبب گرئي او ټولني ته زيان رسوي، دخل ورخنې ژوند د ارزښتونو نه وکابو.

زما په اند موږ باید پښتو او هم پښتونولی ژوندي وساتو او پري نبردو چې دواړه رانه مړه شي. په همدي اميد د پښتو نړيواله ورڅ دې تاس ټولو ته مبارک وي.

د فيسيوک د مخترع مارک زوګربوګ مصاحبه په فضا کې له هوانوردانو سره:

۲ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

دلچسپه ويډيو ده او دلچسپه بحث دی. د هرچا به ترى جلاجله برداشت وي خو زه هم درسره دا لاندي خو ټکې په مختصره توګه شريکوم.

اول: خنګه دوي په مثبت فکر دغه ځای ته ورسېدل. د اوسلپاره کار نه کوي خو د راتلونکې لپاره کار کوي. دوي زموږ په شان نه دی چې په هري خبرې او فکر ته په منفي سترګه گورو.

غوره لیکنی

دویم: د دنیا په گوت گوت کې خنګه د نورو ساینس دانانو سره اپیکه لري او د یو هدف لپاره کار کوي. دوى د مختلفو ملکونو د ساینس دانانو سره چې مختلفي ژبې لري خنګه افهام او تفهم کوي. دوى زموره په شان نه دي چې یو بل وژنو. دوى هم د یو بل د وژلو دورې تېرکړي دی خوڅه ګټه یې ترې نه ده اخیستې او نه د یو بل سره تفاهم کوي او د بشريت د رفاه لپاره کار کوي. په همدي اپولو کې دری کسه روسان، یو انگليس او دوهه امریکایان سره ژوند کې او د یو بل سره په شريکه کار کوي.

درېیم: دوى د خپل کار سره مینه لري او د تبلیغي حضراتو په شان یې شپږ میاشتې او یو کلن د خدمت نیت کړي دی.

خلورم: د ټولو نه مهمه دا ده چې خنګه دوى د یو لري فضا نه په انټرنېټ او سوشل مېډیا باندې د ځمکې د خلکو سره خبرې کوي. دوى د ځانوونو سره د ایس کريمه پوري خواره هم لري.

پنځم: د فيسبوک دا څوانکي مالک، مارک زوکر برگ چې نن د بیلونونو سرمایه خاوند ډې خومره په ساده لباس کې د دوى سره خبرې کوي. دا فيسبوک همدي څوان اختراع کړي او اوس هم کار کوي او دا نه ګوري چې اوس خو ډېرې پيسې لري نو نور کار په کار نه دي. دوى زموره په شان نه دي چې یو ختیه غنم پیدا کړو نو بیا په تکبر خبرې کوو.

<https://www.facebook.com/zuck/videos/1010286910495181>

The Hospital is everyone's responsibility

د روغتون مسؤولیت د تولو شریک دي: د نورو د بنو تجربو نه باید زده کړو:

٤ جون ٢٠١٦ م کال، کابل

څه موده د مخه د فیسبوک یو دوست د کونړد اسعدآباد د روغتون یو عکس خپور کړي و چې د روغتون حالت اصلا روغتون ته ورته نه و. پاکي او صفايي د روغتون تر چېره حده پيسې نه غواړي او بنه مدیر کولي شي چې روغتون پاک وساتي. په افغانستان کې ستونزه ده چې اکثره دولتي مسولین کوښن کوي چې هغه امکانات چې کومې ادارې ته تخصيص شویدي د هغه نه څه ووهی اما په پرمختللو ملکونو کې په اکثره توګه دوی د دولت د مال نه څه نه و هي او همېشه ولسونه روغتونو او خيريه ادارو سره مرسته کوي. نو اوس تاسي زما دا لاندي معلومات زموږ د کونړ د روغتون د حالت سره مقايise کړي.

تقريباً دوه مياشتي د مخه زما مورجانه په خاص کونړ کې په کور کې راغورخيدلي وه او د ملا هدوکي یې سخت ژوبل شوي و. په جلال آباد او کابل کې مو په ډاکترانو وګرڅوله خو هرچا به ورته بيل بيل سفارشونه او تشخيصيونه کول. راسره افسوس پيدا شو چې مور په ټول ملک کې داسې یوستندرد روغتون نه لرو چې د مریض او د مریضانو د خپلوانو تسل پري وشي. مور مې راته وویلې چې د شناخت او واسطې سره، کله چې د دې د ملا عکسونه یې د جلال آباد په روغتون کې اخيستل نو نرسې ورسره

غوره لیکنی

داسې برخورد کاوه ته به وايي چې همدا د هرڅه متخصصه ده. مورجانې مې نرسې ته ويلی و چې ته خپل کار وکړه اونور تشخيص د ډاکترانو کار دی. نرسې ورته ويلی و چې ته خو ډېره بد ماشه سنه یې او هسې په قهر یې. نرسې دا فکر نه کاوه چې دا خومريضه ده او د سخت درد نه په تکلیف ده نو په دې وخت کې بنه خبره هم مریض ته ډېره مؤثره وي او د مریض تسل پري کېږي.

بالاخره مورجانه مو امریکې ته یوره او هلته مو په روغتون کې بستر کړه. د خدای بخنلي پلار خدمت مو ترڅله حده په خپل وخت کې کړي و خو د مورجانې خدمت راته هم ډېر مهم دی ځکه زموږ د تسل او دعا وسیله همدا ده او خدای پاک دې راته تر ډېره وخته پوري ژوندۍ لري.

دغه روغتون چې زما مورجانه پکې بستر وه، یو محلې روغتون دی چې د واشنگتن سره نبردي د ویرجینيا ایالت د لوډن ولسوالۍ کې موقعیت لري. خو شپې مو هلته تېږي کړي. د روغتون د ودانیو، طبی وسايلو، د پايوازانو لپاره د سهولتونو او د ډاکترانو او نرسانو او نورو مستخدمينو د روبيې نه ډېرسخت متأثره شوم. د مریض ټول خدمت د روغتون پرسونل بې له ويلو کاوه. ټول کارکونکو خپلې دندې په مينه او اخلاص سره سرته رسولي. دلته کارکونکي د بیلا بیلو نژادونو او ملکونو نه و. مشر او رتوپیدي ډاکتر عرب و، اکثره نور ډاکتران او نرسان هندوان، پاکستانيان، ايرانيان، هسپانيان، لري ختيئ ملکونو، اروپايان او امريکايان و. خوک سپين پوستي، خوک تور پوستي او خوک غنم رنګه و. خوک مسلمان،

غوره لیکنی

خوک هندو، خوک عیسوی، خوک یهودی او بعضو لا په هیڅ مذهب عقیده نه درلوده. مریضان هم زاره، واره او د متوسط عمر درلودنکي د بېلاپلۇ ملکونو او نژادونونه و. هیچا د چا نه پونتنه نه کوله چې ته د کوم خای يې، د کوم قوم پوري تراو لري، په کوم مذهب يې، خه دنده لري، سرمایه داره يې که غریب يې، خود تولو مریضانو خدمت دوي بې له کومه توپیره کاوه.

دا چې د مریض خدمت قول دوي کاوه نو سوچ واخیستلم چې خنگه دوي دغه مرحلې ته رسیدلي دي؟ د تکنالوژۍ او طبابت له لحاظه پرمخ تللى دي، انساني برخورد له امله هیڅوک خپلې دندي ته په سپکه ستړګه نه گوري او د زړه له کومي د مریض خدمت په ورین تندی کوي. ټولود روغتون دپاکۍ خاص خیال ساته او د وسایلوا استعمال ته يې خاصه پاملننه کوله. هماګه و چې په روغتون کې مې په ګرځدو پیل وکړ او د بېلاپلۇ ځایونو عکسونه مې واخیستل غواړم چې دا د تاسې درنو دوستانو سره شريک کړم او بیا تاسې قضاوت وکړئ چې ولې موب وروسته پاتې يو.

د روغتون په يوه خنډه کې د دغه روغتون د تأسیس نه راپه دې خوا تاريڅه او هغه وسایل چې دوي په لوړۍ سر استعمالول د موزیم په شکل ساتلي و. دوي هم د نن نه دوه سوه کاله د مخه وروسته پاتې و، ماشومان به يې په کورونو کې تولد کېدل او روغتونونه او داسي مجہز وسایل چې نن يې لري، پخوا دوي نه درلودل. خو دوي کې فکري تغییر

غوره لیکنی

رامنځته شو او خپلو تولینزو ستونزو لپاره دوى په خپله د حل لارې پیدا کړي او داسي تهداب یې کېښود چې اوس که د هر ئاخى نه خوک هلته لارې شي په لاره سم ئې.

دا روغتون په ۱۹۱۲م کال کې د یو ډاکټر له خوا جوړ شوي دی او یوازې په ۱۹۹۱م کال کې د دغه سیمې خلکو ۳۶،۸۷۰ ساعته کار په دغه روغتون کې په داوطلبانه توګه کړي دی. دوى وايې چې روغتون ساتل د ټولو خلکو مسوولیت دی. دوى لیکلې دی چې که خه هم اوس د دوى طبی تکنالوژي ډېرہ پرمخ تللي ده او د طبابت د نوی میتدونو نه کار اخلي خود کار په بنه والي، خدمت او د تولني په حمایت کې هیڅ تغیر نه دی راغلی. په دغه روغتون کې د مریض او پایوازانو د سهولتونو لپاره چې انسان خه فکر کولی شي هغه ټول سهولتونه موجود دي. مریض خو پرېږد، ته به وايې چې په فایف ستار ھوتل کې ژوند کوي خود پایوازانو لپاره ارامه خونه، ټلوپزیون، چای او قهوه او حتی د تلیفونونو د بیلاپلوا چارجرونو سهولتونه موجود دي.

مورجانه مو اوس مخ په بنه کېدو ده او د روغتون یو خوعکسونه د تاسی سره شریکوم.

اوسمور باید د خپلو ځانونو سره قضاوت وکړو چې مور په تېر یوه کال کې خومره داوطلبانه کار کړي دي ترڅو په خپل محیط او ماحول کې خپلې تولنې ته د خدمت مصدر گرځېدلې یو؟ که مور سره دا فکر نه

غوره لیکنی

وې چې ټولنې ته او خپل ځآن ته باید په خپله خدمت وکړو نو مور به هیڅکله د نېټې ورځې خاوندان نه شو.

د صحي کنارابونو او تشابونو انقلاب ته اړتیا ده:

خاندئ مه مهمه خبره ده: فیسبوکې کمپیاين په کار دی چې ولس او حکومت تول ورته متوجه شي
5 جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن سهار مې د CNN ټلوپزیون نیولی و چې د ټلوپزیون د GPS مشهور تحقیقی ژورنالست فرید ذکریا په نړۍ کې د صحي کنارابونو او تشابونو د نشتوالي او یا د نه لاسرسی په اړه یو ډېر دلچسپه رپوټ جوړ کړي و. په نړۍ کې د هرو لسوکسانو له جملې نه خلور کسه صحي تشابونو او کنارابونو ته لاسرسی نه لري او د دې له امله هغه هپوادونو کې چې کافي صحي کنارابونه او تشابونه نشه دغه هپوادونو ته هرکال ۷۵۰ بیلونه ډالره تاوان د مختلفو نارو غیو له امله رسپری. په هند کې ۳۵۰ میلونه کسه او په چین کې Toilet Revolution ته لاسرسې نه لري. نو په دې خاطر د چین حکومت د یا د صحي کنارابونو او تشابونو انقلاب پیل کړي دی او همدا شان د هند صدراعظم نریندا مودي د ر Toilet Before Temples یعنې د درمسال د جوړولو نه د مخه باید صحي تشابونه او کنارابونه جوړ کړو، دشعار لاندې کمپیاين پیل کړي دی.

غوره لیکنی

یوه قصه مې راپه ياد شوله چې په ۱۳۵۳ هجري شمسي کال کې خدای بخنلي پلار مې د لغمان په ولايت کې د ثبت احوال نفوس مدیر و نو زه د روښان په لیسه کې زده کوونکي وم، د لغمان ولايت په مرکز کې په هیڅ یوه اپارتمان کې کنارابونه نه او داستونزه په اوږي کې چې شولي کرل کیدې نو د لغمان ولايت د مرکز شاوخوا تولو ځمکو کې د شولو د کرلو له امله هیڅ وچ کوم پتې نه پیدا کیده چې سړې خپل ضرورت رفع کړي. د لغمان ولايت مرکز چې د حسن خان والي په لوړې او دویمه دوره کې زياته برخه جوره شوې وه نو په همدي وخت کې حسن بیا د لغمان والي و نو پلار مې ورته وویلي چې والي صاحب تاسي په ولايت کې د انسانانو د صادراتو لپاره هیڅ نه دي کړي نو که یو شمېر کنارابونه جور کړئ نو بشه به وي. هماغه و چې حسن خان والي شاروال ته امر وکړ چې د بنار نه بیرون په مختلفو ساحو کې کنارابونه جور کړي ترڅو د خلکو ستونزه حل شي. که خه هم دا صحې کنارابونه نه و خو د خلکو لپاره لوې سهولت جور شو.

واقعیت دا دې چې د صحې کنارابونو او تشنابونو جوړول په کورونو او عامه ځایونو کې د ژوند د مهمو اړتیاو نه دي. دا هم زموږ تولنيزه ستونزه د چې موږ بشه کور جوړو اما یو صحې تشناب او کناراب نه جوړواو دا ستونزه په خاصه توګه د اطراfonو په کورونو کې زياته د او زياتره دا هم وايي چې دا شرم دی چې خوک هغه تشناب ته لار شي چې د کور په منع کې وي. که خه هم د مهاجرتونو له وجهې یو بشه تغییر د

غوره ليکني

خلکو په فکر کې راغلی دی خو د دې ترڅنګ د صحی کنارابونو او
تشنابونو کافي نشتون په بشارونو او کورونو کې زیات دی او دا د ژوند
ضروري اړتیا ده نو که د افغانستان بشاروالان، والیان او ولسوالان او نوري
ذيربطه ادارې دې مسلې ته جدي توجه وکړي چې د صحی کنارابونو او
تشنابونو یو لوی کمپیاين د ولس په ملاتېپیل کړي نو دا به د خلکو په
صحت او ژوند باندې خاصه اغېزه ولري.

څه به ووايو، ايا مسلمان ګاونډې هېواد ته د افغانی مهاجرو په وړاندې
داسي بې رحمه عمل مناسب کار دي؟

۵ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

په اسلامي، بین المللی، مدنې، اخلاقې او ټولو قوانينو کې د پوليسيو له

غوره لیکنې

خوا د اسې عمل د یو افغان مهاجر سره په کلکه د غندلو دی. د افغانستان حکومت، د بھرنیو چارو وزارت او په پاکستان کې د افغانستان سفیر د پاکستان د دغه بې رحمه عمل په وړاندې باید په کلکه احتجاج ملګرو ملتونو ادارې ته وکړي. د ظلم په مقابل کې چوپ پاتې کېدل د دې بیوزله مهاجرينو په وړاندې یوه لویه گناه ده.

ایا د فیسبوک په دوستانو کې چان په کار دی که نه؟

۸ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

بعضې دوستان لیکي چې دوي غواړي د خپل فیسبوک په ملګرو او دوستانو کې چن او للون وکړي او یا په اصطلاح خانه تکاني وکړي څکه چې د دوي پوستونه خوک نه لایک کوي، یا کامنت نه ورکوي او یا بعضې وخت مناسب الفاظ په خپلو لیکنو کې نه استعمالوی.

زما په اند دا سم کار نه دی څکه چې د فیسبوک استعمال ډېر اړخونه لري. د یوې خوا د دوستانو سره سپړي په اړیکه کې اوسي، له بله خوا خپل نظریات، تشویشونه او وړاندیزونه د دوستانو سره شریکوو او په مقابل کې د نورو دوستانو د نظریاتو، وړاندیزونو او تشویشونو نه خبرېږو. ګډای شي چې بعضې دوستان ستاسي د لیکنو او نظریاتو د خرگندولو نه مثبته ګټه واخلي او د دوي د منفي اغېز نه وسائل شي. همدا شان موب د فیسبوک له لاري د ورځني خبرونو نه خبرېږو.

غوره لیکنی

د دې نه سرېبره د فیسبوک له لارې دولتي او غیر دولتي چارواکي او سیاسي زورواکي دولس د افکارو، نظریاتو، ستونزو او تشویشونو نه خبرپری او د فیسبوک د ملګرو په عکس العمل شاید دوي څلوا منفي تگ لارو ته تغییر ورکړي. بله دا چې فیسبوک د زړه د براں د ويستلو یوه بنه وسیله هم ۵۵.

یودوست راته په نبودی وختونو کې وویل چې هغه زما د فیسبوک هره لیکنه ډېر په شوق سره لولي خو لایک کوي یې نه او نه کامنټ لیکي. نو په دی توګه هغه دوستان چې ستاسې په لیکنو لایک نه کوي او یا کامنټ نه ورکوي نو تاسې خفه کېږي مه ځکه هغوي هرو مرو ستاسې لیکنې گوري او لولي یې او ستاسې د احوال او نظریاتو نه خبرپری.

د خیالي امنیتی اړګانوونو پرسونل او خیالي دولتي مصارفات:

د کابلښار د بوشکوښار

۱۰ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

خو کاله د مخه کرزې صاحب د لویه جرګې په خيمه کې د انکشاافي شوراګانو په کلنۍ غونډه کې په واضحه توګه وویل چې رشوت اخلي خو په خپل ملک کې پري کورونه جوروئ او خارج ته پيسې مه وږئ. دې خبرې دوہ اړخونه درلودل. له یوې خوا رشوت اخلي او خیانت کوي او له بلې خوا هم که پيسې بهر ته وږئ نو دا بنه کار نه دی. اما له بله پلوه

غوره لیکنې

کرزي صاحب رشوت اخيستلو او خيانت ته جوازورکې چې خه مو خوبنه وي هغه کوئ د اسلسله اوس هم دوام لري.

د هلمند د خيالي پوليسو مسئله او يا په نورو ادارو کې د خيالي پرسونل مسئله خه نوي خبره نه ده او همدي خيالي پرسونل د دولتي ارگانونو د پرسونل نه د طالبانو او يا نورو جنائي جرمونو د گروپونوسره د مبارزي روحيه له منځه وري ده او هر خوک په راجمع کولو کې دي که نه د طالبانو او جنائي گروپونو قوت د دولت د قوتونو په پرتله ډېرکم دي. دري کاله د مخه ما دغه مقاله ليکلي وه چې د طالبانو قوت کې مبالغه شوي ده او که دوي سم چيلنج شي نو امنيت ډېر ژرنې کېدلې شي.

د خيانت يو واضح ثبوت دا دي چې د کابل په هره کوڅه کې به تاسي د تيلو د بوشكو

دوکانونه گوري، دا د خيانت بنه بېلګه ده. دا عکس چې تاسي گوري، ما د جمهور رئيس د لوړې مرستيال د کور ترڅنګ اخيستي دي او داسې دوکانونه د بnar

غوره لیکنې

په هره کوڅه کې شته دی او په دې تولو دوکاندارانو باندې دولتي نظامي او ملکي پرسونل تيل په غیرقانوني توګه خرڅوي. دا د خيانت لویه نمونه ده چې د کابل بنار په هره کوڅه کې کتلې شي. که دا بوشکې د کابل په بنار کې ورکي شوې نو تاسي پوه شئ چې د رشوت مخه نیول کېږي، بیا به نه د امنیتی اړگانو نو تيل خلاص شي او نه مرمى او هم به د خیالي پرسونل مخه ونیول شي.

Clashes between Afghanistan and Pakistan in Torkham: Let's put the facts in the right context ۱۰ June ۲۰۱۶

President Ghani in the last two years used all means to reach out to Pakistan and seriously wanted to improve relation between Afghanistan and Pakistan. Even he put his own credibility in line and blamed inside Afghanistan that he went too far. But unfortunately, in return, Pakistan have stepped up support of terrorist groups to destabilize Afghanistan and thousands of Afghans lost their life.

When you lose argument, you indulge fighting to distract people attention from the real problems. Afghanistan is victim of terrorism for decades and ten of thousands of innocent Afghans have lost their precious life. If we look to the reality, harboring terrorist leaders were not in the border areas between Afghanistan and Pakistan but they were and are in the bustling cities of Pakistan. It is fact that three top leaders of terrorists groups Bin Laden, Mulla Omar and Mulla Mansoor plus numerous other top world terrorists were captured and killed in Pakistani cities.

Unfortunately during this month of Ramadan, Pakistan government trying to change reality by false argument of border management to provoke unnecessary fighting in Torkham area between Afghanistan and Pakistan in which several people were killed from both sides. If there is a problem in that area, they have to solve these problems through diplomatic channels not through armed fighting. If the argument is Afghanistan is weaker and Pakistani military is stronger and they can achieve their strategic goals by force, it is false hoping because Afghans are in war for decades with regular armies and defeated them badly. Afghans are in war and nothing will lose but Pakistan will lose a lot.

No doubt that people of Pakistan are also victims of wrong policies of their own government. A Peaceful Afghanistan is not threat to Pakistan and it will never be a threat to Pakistan but unstable Afghanistan will be a serious threat to Pakistan and the region. Using terrorists groups by Pakistan as strategic assets not helping any country except only few who benefit from war economy of drug trafficking, illegal mining, ransom and so on. I believe it is in the interest of both countries to cooperate, solve their problems through diplomatic channels and Pakistan should not support terrorist groups and nor use them as strategic assets. It is known fact that Pakistan support and harboring terrorist groups and cannot change facts by diverting attention to unnecessary skirmishes in Torkham area by the name of border management. As long as Pakistan's talk to talk not matching walk to walk, Afghans and world community won't believe Pakistan argument and Pakistan will be isolated from the world community day by day.

غوره لیکنې

دا پورته مقاله د دوستانو خوبه شوي او په زياتو سايتونو کي بيا بيا
خپره کړي وه. همدا شان عبیدالله امرخېل صاحب په پښتو ژبارلې وه نو ما
هم د هغه ژباره کت مت د ډيو په ډيرې مقدمې سره دلته رانقل کړه.

مننه د امرخېل صاحب نه چې زما انګرېزی ژې لیکنه ېې ترجمه کړي
ده. په انګرېزی ژې ما دا لیکنه ځکه کړي وه چې مور افغانان خو ټول
پوهېږو چې پاکستان خه کوي؛ خو باید مور په نړیواله کچه لابې وکړو
او د خپلو حقه حقوقو نه دفاع وکړو. مور هره ورئ قرباني ورکوو اما په
نړیواله کچه مور منظمه او هر اړخیزه دفاع د خپلو حقوقو نه ده کړي
او نه مور خپل حالات په سمه توګه نړیوالوته تشریح کړي دي. د پالیسيو
تغییر یوازې په خو رسمي اعلاميو او د خو متخصصینو په مقالو نه کېږي
بلکې منظم او منسجم کار ته په نړیواله توګه اړتیا ده. افغانان که په هر
ملک کې او سېږي باید سره متخد شي او د هغو ملکونو له حکومتي او
غیر حکومتي تولنو او ادارو سره تماس ونیسي او هغوي په واقعيتونو پوه
کړي. د هېواد په داخل کې خو افغانان هره ورئ قرباني ورکوي خو د
هېواد نه بهر هم افغانانو ته په کار د چې د افغانستان د ګټونه په ډېره بنه
توګه دفاع وکړي. زموږ سفارتونه باید فعال شي. پاکستانيان همدا کار
کوي او د ټولو ناخوالو سره بیا هم په خپلو اعمالو د همدغه لایو له لارې
پرده اچوي. هيله ده چې زموږ متعدده مبارزه چک واچوي او افغانستان د
دایي صلح په لوري قدم کېږدي. د هر افغان هلي څلې په هېواد کې دنه او
د هېواد نه بهر د ستایلو او د قدر ور دي.

غوره ليکني

ژبارونکي: عبيده الله امرخېل (گود او ماته مې ژبارلې خو مفهوم
ورڅخه اخيستل کېري ان شاالله)
د تورخم د شخړې په اړه د شاه محمود مياخېل صاحب د انګریزې
ليکنې ژباره

په تورخم کې د افغانستان او پاکستان ترمنځ نښته: راخئ چې حقایق بیان کړو.
ولسمشر غني د کلک هود سره په دوه ورستيو کلونو کې هر هغه
ممکنه هڅه وکړه ترڅو د افغانستان پاکستان اړیکې بهتر شي، ان دا
چې خپل باور يې په افغانستان کې دننه ترسوالي لاندې راوستلو او په دې
خبره ملامت وګنيل شو چې د افغانستان پاکستان د اړیکو په بنوالي کې له
حده ډېر وراندي تللى دي، خو له بدھ مرغه پاکستان د ډې کار په بدل کې
د ترهګرو ملاتېر لاپسي ډېر کړ ترڅو افغانستان بې ثباته کېږي او په
زرهاو افغانانو خپل ژوند له لاسه ورکړ. کله چې یوڅوک بحث(خبرو)
کې پاتې راشي بیا جګړې ته مخه کوي ترڅو ذهنیتونه له ربنتینو ستونزو
څخه بل لوري ته وارووي. د خو لسيزو راپه ډې خوا افغانستان د ترهګرۍ
قرباني دي او په لسهاو زرو افغانانو خپل خوب ژوند له لاسه ورکړي دي.
که حقایق راویپرو د ترهګرو مشران د افغانستان پاکستان په پوله کې نه
وو ساتل شوي بلکې د ترهګرو مشران د پاکستان په لویوښارونو کې و او
اوسمهم په هم ډې بشارونو کې ساتل کېږي. دا یو حقیقت دي چې د
ترهګرو درې نامتو مشران اسماعیل لادن، ملا عمر، ملا منصور او ګن

غوره لیکنې

شمېر نور ترهگر د پاکستان په بناړونو کې نیول شوي او وژل شوي دي. له بدہ مرغه د دې روزې په میاشت کې د پاکستان حکومت زیار باسي ترڅو حقایق د پولې د مدیریت په نامه په یوه غیرحقیقی بحث او ټینګار بدل کړي ترڅو په تورخم کې د افغانستان او پاکستان ترمنځ ناغونښل شوې جګړې ته لاره هواره کړي چې د دواړو غاړو د ګن شمېر کسانو د مرګ سبب شوه. که د تورخم په سیمه کې ستونزه وي، دا ستونزې بايد دوی د دیپلوماتیکو لارو حل کړي نه د جګړې له لاري. که بحث دا وي چې افغانستان ضعیفه دي او د پاکستان نظامي څواک غښتلی دي او پاکستان به خپلې ستراتیژکې موخي ته د زور له لاري ورسپړي دا غلط سوچ او هیله ده څکه افغانان دا خو لسیزې د منظمو پوچونو سره په جګړه بوخت دي او دې پوچونو ته یې ماته ورکړې ده، افغانان تیار په جګړه بوخت دي او هیڅ خه به له لاسه ورنه کړي خو پاکستان به ډېر خه له لاسه ورکړي.

شک نه شته چې د پاکستان ولس هم د خپل دولت د غلطوا پالیسيو قرباني دي، سولیزه افغانستان پاکستان ته ګواښ نه دي او په راتلونکې کې به هم ګواښ نه وي خو ې بشاته افغانستان به هم پاکستان او هم سیمې ته ګواښ وي. د پاکستان له خوا د ترهگریزو دلو خخه د یوې ستراتیژیکې شتمني په توګه کار اخیستل به هیڅ هېواد ته ګټه ونه کړي یوازې د مخدره توکو قاچاق، غیرقانوني معادن کیندنه او د پیسو په وړاندې د سري تښتونې له جګړیز اقتصاد خخه به کم شمېر خلک ګټه پورته کړي. زه په

غوره لیکنې

دې باوري يم چې دوه اړخیزه همکاري د دواړو هېوادونو په ګټه ده. خپلې ستونزې دې د دېپلوماتیکو لارو حل کړي، پاکستان باید د ترهګرو ډلو ملاتړۍ نه شي او د یوې ستراتیژیکې شتتمې په توګه یې ونه کاروی. دا یو منل شوی حقیقت دی چې پاکستان ترهګرو ډلو ته په خپله خاوره کې څای ورکړي دی. د پاکستان حکومت په تورخم کې د پولې د مدیریت په نامه په پوله کې اخ و ډب ته په پام ورآړولو حقیقت نه شي بدلوی. ترڅو چې د پاکستان خبرې او عمل سره ورته نه شي افغانان او نړيواله ټولنه به د دوی په خبرو باور ونه کړي او ورځ تر بلې به پاکستان د نړيوالي ټولنې شخه منزوی او کونج ته شي.

<http://www.pajhwok.com/en/opinions/torkham-clashes-lets-put-facts-right-context>

<http://www.dawatmedia.com/clashes-between-afghanistan-and-pakistan-in-torkham-by-shahmahmood-miakhel/>

<http://www.afghansabawoon.com/%D9%BE%D9%88-%D8%AA%D9%88%D8%B1%D8%AE%D9%80-%DA%A9%DB%90-%D8%AF-%D8%AF-%D8%AV%D9%81%D8%BA%D8%AV%D9%86%D8%B3%D8%AA%D8%AV%D9%86-%D8%AV%D9%88-%D9%BE%D8%AV%DA%A9%D8%B2%D8%AA%D8%AV%D9%86-%D8%AA%D8%B1%D9%85%D9%86/>

د افغانستان په حالاتو نه لایق پوهېږي او نه نالایقه:

۱۷ جون ۲۰۱۶ کال، کابل

ډاکټر صاحب سید قاهر عاطف راته ويل چې د سليمان لایق نه چا په خپل وخت کې (چې وزیر و) پونښته کړې وه چې لایق صاحب! دا حالات په کومه خواروان دي؟

سليمان لایق ورته ويلي و چې وروره! په حالاتو نه لایق پوهېږي چې کومه خواروان دي او نه پري نالایقه پوهېږي چې کومه خواروان دي.

ستاسي څه فیلنګ دی؟

له مانه پونښته وشهو چې زما فیلنګ خه دی؟

زما فیلنګ دا دی چې په یو چا پور و او پور یې نه ورکاوه او پور ورکونکي یې ډېر ستري کړي و. پوروري ته یې ويلي وو چې نيمائي پيسې به درته پرېبردم خو دا نيمائي نوري پيسې راکړه. پوروري ورته ويلي وو چې ډېره بنه ده د پنجشنبې په ورڅ راشه او دا نيمائي پيسې به درکرم. پور ورکونکي خوشاله شوي و چې نيمائي پيسې خو بود شوي. د بلې پنجشنبې په ورڅ چې پوروري پسې ورغلۍ و نو پوروري ورته بیا پور نه و برابر کړي نو پور ورکونکي ورته ډېر سخت په غصه شوي و. پوروري ورته ويلي وو چې وروره دومره غصه کېړه مه، هغه مخکې

غوره لیکنی

نیما یی پیسی چې دی خنگه خلاصې شوې همدا سې به دی دا نورې پیسې هم خدای خلاصې کړي.

زما فیلنګ دا دی چې دا نظام سقوط نه کوي خو دا وروسته دوه درې کاله وخت د حکومت به هم خدای همدا سې تېر کړي چې خنگه دا دوه کلونه تېر شول. یو خه بنه والی به راشی خو زموږ د توقعاتو په اندازه به نه وي. بنه به دا وي چې لبر خپل توقعات راتیت کړو، یو خه گوزاره وکړو او یو خه هم حکومت باید لبر ځان و خوئوي چې حکومتداري بنه شي نو فکر کوم چې د ټولو به سره گوزاره وشي.

د پلار د ورځې په یاد:

۱۹ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

د انسان د مرګ نه وروسته درې شیان د یو چا په قبر کې په درد

خوري:

۱. صدقه جاریه

۲. نېک عمل

۳. صالح اولاد

زما خدای بخنبلی پلار جان (سید محمود حسرت) چې هم زما استاد و، هم مې انډیوال او لارښود و نو زما په اند دا پورته صفات یې درلو دل. صدقه جاریه، پاکۍ او نېک عمل کې یې شک نه لرم او تر یوه حده اولادونه یې هم نېک عمله دي. هغه دوستانو چې زما پلار جان د نېړدې نه پېژانده،

غوره لیکنې

شاید د دې خبرې تائید له ماسره وکړي چې زما پلار جان نهایت سخني،
صله رحم، صادق، پوه، مدبر او انډیوال شخصیت و. د مشرانو سره مشر، د
عوامو سره عوام او د کشرانو سره کشر و.

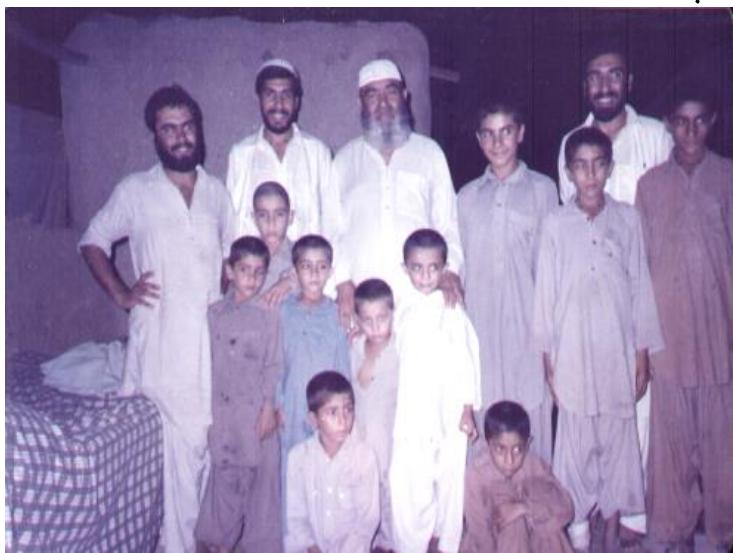
د روژې مبارکې میاشت کې د پلار د ورځې په ياد، خپل پلارجان او د
ټولو هغه دوستانو د پلرونو روح ته چې له مور سره نه دي دعا کوم او
ټولو ته د الله تعالی له درباره برین جنتونه غواړم. د هغو دوستانو چې مور
او پلار ژوندي دي باید د خپلو میندو او پلرونو ډېر قدر او خدمت وکړي
ئکه د مور او پلار تشه هغه وخت انسان ته معلومېږي چې د دوى له
دعا ګانو نه محروم شي.

دا خو عکسونه د خپل پلار هم د دوستانو سره شريکوم. لوړۍ عکس

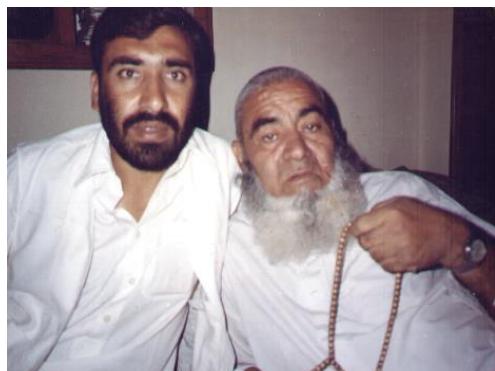
۱۳۵۸ کال چې مهاجر شولو.

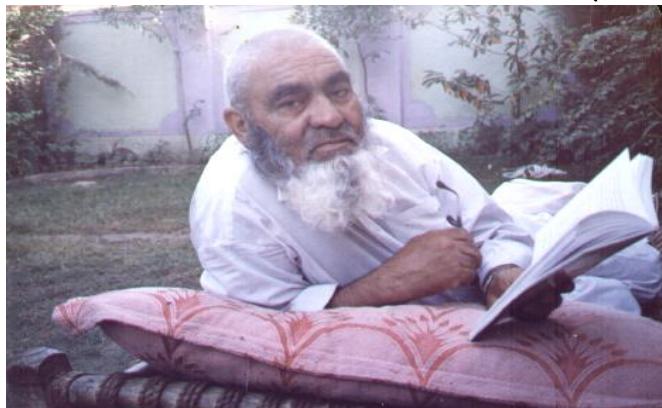
دویم عکس د خپلو یو شمېر زامنو سره د کچه گړي د مهاجرينو په
کمپ کې.

درپیم عکس کې زه او پلار جان مې؛

او په خلورم عکس کې پلار جان مې د مطالعې په حال کې.

د دفاع نوي وزیر صاحب ته!

٢٠ جون ٢٠١٦ م کال، کابل

دا چې جنرال صاحب عبدالله خان د دفاع وزیر شو نو دا لاندې جملې اوس ليکم چې دي خپلو تپرو اشتباګانو ته متوجه شي او د کونړو حقوق تر پښو لاندې نه کړي.

اول: وزیر صاحب ما په تپرو پنځلس کلونو کې د هیڅ یو کونړی په مرې او ژوندي کې نه دی لیدلی. نه پوهېږم چې چا به نه غونښته او یا ده نه غونښتل چې له خپرو کونړو سره مرې ژوندۍ وکړي.

دویم: ما ته د افغانستان ټولې سیمې یو شان بسکاري خود هرې سیمې او خلکو حقوق باید یو شان او په متناسبه توګه خوندي وي. په لس گونو کونړو چې د دفاع په وزارت کې کار کوي ما ته یې ویلې دی چې د دفاع موجوده وزیر صاحب ورسه دا نه چې مرسته نه ده کړي بلکې د هغوي

غوره لیکنی

حقه حقوق بې نه دی ورکړي چې د ده همدي برخورد له امله ډپرو
کونړو خپل ژوند د هپواد په بېلاپېلو سيمو کې د لاسه ورکړي دی.
درېږم: په هر حال خه چې تېر شوي د هغه جبران نه کېږي خو دا دې په
دې پوه شي چې که اوس د کونړو سره د مور میرې سلوک وکړي نو
کونړي به د دې په مقابل کې کلک مقاومت وکړي. هيله د چې د ټېرو
نيمګړتیاو جبران وکړي.

ليکل زما قضاوت ستاسي:

۲۱ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

يو ورور راته ليکلي وو چې تا هم په لویه خوکۍ کار کړي نو تا د
کونړو لپاره خه کړي دي، د نوموري دا پوبسته او نيوکه ډپره په ئای
نيوکه ده. دا بحثونه ځکه په کار دي چې د کونړو په اصطلاح هم د زړه
گوندي زموږ ووځۍ او هم موباید د سالر او منطقی انتقاد د منلو،
اورېدلو او دفاع ګلتور په خپل ځانونو کې پیدا کړو. زه همبشه خوشالېږم
چې ما ته که مشران وي او که کشران زما نيمګړتیاوي په ګوته کړي او
هغه اصلاح کړم. پرون چې ما د ملي دفاع په نوي وزير صاحب کوم انتقاد
وکړ هغه زما شخصي مسئله نه وه او که چاپلوسي مې کولی نو بايد صفت
مې ورته کړي وي ځکه اوس ېې خو رايې واخيسټلي او برحاله وزير د
دفاع دي. شايد که زما ليکنه ېې ليدلې وي د مانه به خفه شوي هم وي او
که خفه نه وي نو لا اقل ګيله خو به ولري.

غوره لیکنې

زه خوارلس کاله د مخه د یوه کال لپاره د کورنيو چارو د وزارت سلاکار او د یوه کال لپاره د کورنيو چارو د وزارت معین وم. دا چې موبد په هغه وخت کې د ملک په سطحه خه کړي دي، زما په کتاب کې؛ د کورنيو چارو وزارت: لاسته راوبرني او خندونه؛ نومېږي او تقریباً خلور سوه صفحې دی، لوستلی شوء چې زیاته برخه یې د روھي په ويپانه کې هم نشر شوې ده. هغه وخت نه امکانات وو، نه د ملي پولیسو درک و، نه د محلی ادارو سیستم سم و او تقریباً ملک الطوایفی وه چې د اوس نه حالات هم ډېر خراب وو.

راغلو مشخص د کونړ په سطحه ما خه کړي یو خو عمدہ مستنده بېلګې صرف د کونړو د معلومات لپاره وړاندې کوم او دا د دې معنی نه لري چې زه د ځان صفايی کوم. یو وخت راته په کونړ کې یو چا وویل چې ته ولې د خپلو کارونو په اړه تبلیغ نه کوي؟ نو ما ورته وویل چې زه چې خه کوم هغه زما وجیبه ده او په چا احسان نه کوم او نه بېرته کومه طمعه لرم او نه وکالت ته کاندید یم چې د خلکو نه د رایو اخیستلو لپاره د ځان لپاره تبلیغ وکړم.

۱. د بېړنې لوېږي جرګې په وخت کې کونړ نا امنه ولايت بنودل شوی څکه په پشد کې خو کسه مشران شهیدان شوي وو نو ملګرو ملتونو غوبنتل چې په کونړ کې تاکنې وشي او غوبنتل یې چې په ننګرهار کې د کونړ خخه خوک دوى په انتصابي شکل باندې وټاکې خو موبد د ملګرو

غوره لیکنې

ملتونو اداره مجبوره کړه چې کونړ ټولو ولسواليو ته لار شي او هلته تاکنې وکړي ترڅو کونږي په خپله خوبنې استازې وتابکي. (تفصيل يې زما په کتاب کې؛ بېرنې لویه جرګه او په مشرقي ولاياتو کې د تاکنو بهير؛ کې لوستلی شي.

۲. کله چې زه د کورنيو چارو وزارت سلاکار شوم نو سید فضل اکبر پاچاصاحب د کونړ والي و؛ نو ما ورته وویل چې په کونړ کې ستونزې زیاتې دي نو ته باید جدي اجرآت وکړي. هغه راته وویل چې قوماندان د امنیه او د ولايت مرستیال زما په خوله کار نه کوي؛ نو ترڅو چې دوی موجود وي زه کار نه شم کولی. ما ورته وویل چې ته راته ووايې چې خوک مقرر کړو. هغه راته وویل چې حاجي صاحب روزي راته د مرستیال په توګه او قوماندان صاحب مطیع الله خان راته د امنیه قوماندان په توګه تعین کړه، نور به کارونه سم شي. درېواړه ژوندي دي او ما همدا کار وکړ.

۳. بیا هم د کونړ حالت سم نه او هرچا کوشش کاوه چې د خپلې خوبنې والي هلته ولپري حکمه د لرگیو مافيا قوي وه؛ نو ما اسدالله وفا چې په پکتیا کې يې نسه کار کړي و، په دې قانع کړ چې کونړ ته د والي په توګه لار شي. فکر کوم چې زما دا انتخاب د کونړ په ګټه و او د کونړ د

غوره لیکنې

ولایت او بنار رونق چې یوڅه جوړ شو په هغه وخت کې د هغه هلې څلې وي. وفا صاحب ژوندی دی او پوبنتنه ترې کولی شي.

۴. هغه وخت PRT هم د کورنيو چارو د وزارت پوري تپلى و او ریاست یې ما کاوه نو د کونېر لپاره مو مستقل PRT منظور کې څکه د جلال آباد نه یې سم کار نه شو کولی. که وروسته په کونېر کې شه شوي د همدي PRT برکت و.

۵. د کونېر شپر ولسواليو د تعميرونو جوړونه مې د ملي تحکیم د ثبات په پروګرام کې ونیوله چې د نورگل، خاص کونېر، خوکۍ، نرنګ، چېږي درې او دانګام ولسوالۍ په کې شاملې وي. د نورگل ولسوالي د جوړونې چبره ما په خپله کېښوده. حاجي صاحب روزي ته پته ده او ژوندی دی.

۶. د غازی آباد ولسوالۍ په جورښت د کونېر او د نورستانو ورونو ستونزه وه، څکه غازی خان د خونک نورستانی و او هغوي غونښتل چې دا ولسوالۍ په نورستان ولايت پوري وټپل شي اما د جغرافيوي موقعيت له امله او هم د مطلق اکثریت د ولس له نقطه نظره دا کار امکان نه درلو ده. دا چې شخړه پري زياته نه شي نو کایینې فيصله وکړه که دوی پري نه جوړپري نو دا ولسوالۍ دي منحل شي خو ما دا کار ونه کې او بېرته مو فيصله وکړه چې د ولسوالۍ منحل کول سم نه دي او دا به د محمد غازی

غوره لیکنې

چوپان د نوم سره جفا وي. دا چې اکثریت پښتانه دی نو ولسوالۍ دې په کونړ ولایت پوري وټپل شي. حتی د غازی خان زوی هم له ما نه خفه شو چې دا ولسوالۍ دې ولې په نورستان پوري ونه تړله؛ نو ما ورته وویل چې د منحل کېدو نه دا بنه ده چې دا ولسوالۍ ستاد پلار په نوم پاتې شي. اوس هم د ما نه مانیجن دي. د کونړ پخوانی والي جلاله خان دې شاهد دي.

۷. د همدغه کال د خپل معینیت بودجه مې چې دمېلمستیاو او نورو مصارفانو لپاره چې تقریباً دوه ويشت لکه افغانی وي، هغه د کونړ ولایت د موجوده تالار جوړولو لپاره ولپرلې او د وفا صاحب په وخت کې د سیدجمال الدین تالار جوړ شو.

۸. د خاص کونړ مکاتب مې د لوړې څل لپاره په ۱۹۹۳ م کال کې فعال کړل او بیا مې وروسته ورته د کورنیو چارو وزارت د تحکیم ثبات د پروګرام نه د منگوال د لپسي تعمیر جوړ کړ چې په کونړ کې نمونه يې لېسه ۵۵.

۹. په لس ګونو کونړي ما په دندو ګمارلي دي او که لست مو په کار وي چې هم درته برابرولي بي شم. دا خه چې ما کړي د قانون په چوکات کې مې کړي دي او د هيچا حق مې نه دي خورلې. زما د معینیت دروازه د

غوره لیکنې

تولو په مخ بېرته وه. البته که کوم کونپري غیرقانوني غوبښته درلوده هغه مې نه ده کړې شاید یو خو کسه خفه هم وي.

۱۰. د تولو نه ماته مهمه دا ده که کار مې لب کړي او یا ډېر خو دا په

جرأت سره ویلی شم او د کورنيو چارو وزارت د منسوبينو نه پوبښته کولی شي چې نه مې یوه روپې رشوت خورلی، نه مې نور کوم خيانت کړي او نه مې د دولت مال خورلی او نه مې غصب د حکمي چېرته کړي دی. حتی د افغانستان په هیڅ یو بشار کې چې تولې بشاروالی زما د معينیت لاندې وي، یوه نمره حکمه د حanax یا د کورنيو د نورو غړو په نومونو نه د اخيستلي. دا زما د ژوند پرنسيپ دی او د تولو هغه دوستانو نه پوبښته کولی شي چې له ما سره یې په تېرو ۳۸ کلونو کې په مختلفو ادارو کې کار کړي دي.

۱۱. په شخصي لحاظ مې چې خه کړي هغه زما د معاش خخه دي او د خدای فضل دی چې همپشه زما معاش زما د ضرورت نه زيات و او کم نه و. که د چا توقع زياته وي شاید خفه شوي به وي چې ولې ورسه ما مرسته نه ده کړې ئکه زه نه تجار یم او نه کوم بل عايد لرم او د خپلې شپږي سره مې پښې غھولې دي.

غوره لیکنی

۱۲. په فرهنگي ساحه کې مې هم تر خپله وسه کار کېږي او د کونړ په نوم يو کتاب مې چاپ ته تیار دی شاید زما په اند د کونړ لپاره خاص فرهنگي ارزښت ولري. اوه جلده نور کتابونه مې هم لیکلې او په خاص کونړ کې مې يو فرهنگي مرکز هم په خپلو شخصي پیسو او حمکه کې جوړ کېږي دي، چې د ولس او څوانانو په خدمت کې دي. په درنښت

ڙبه:

۲۳ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

ڙبه په هدوکي يوه توته غوبنه د چې په اسانۍ سره په خوله کې اوږي را اوږي. ڙبه هم خبرې کوي او هم مزې څکي. ڙبه کله د ترخو مزه څکي، کله د خوبرو، کله ورته مزه پیکه بنکاري او کله ترشنه.

خفه کېږي مه، دا د ڙې فزيکي خواص دي چې فکر سره تراو نه لري. خه چې خولي ته وراجوئ د هماغه خوراک مزه درته ڙبه معلوموي، نو په دې توګه د ڙې د ويلو او مزې څکلو نه ګيله مه کوي څکه چې زموږ ڙبه زموږ د فکر سره تراو نه لري.

که ڙبه همپشه د فکر سره مستقيمه او دايي رابطه وساتي نو ڙبه به يا ګونګه شي او يا به پرې شي څکه چې بيا به ڙبه د فکر تابع وي نه د مزو د

غوره لیکنې

څکلو. کله چې ژبه د فکر تابع شوه نو بیا د ژبه ژبه باندې اعتماد کېدلی شي او په هغه صورت کې به موب مرتعهده، وفاداره، او ثابته ژبه ولرو.

د افغانی تحلیگرانو په یاد:

۲۴ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

زما په اند د اروپا د اتحاديې نه د انګلستان د وتلو په پړپکړه کې به هم د انګربزانو لاس وي:) خه پوه شوئ!
دا خو به د افغانستان په اړه کومه دسيسه نه وي؟
وروه! غم خوده بخور که لاغر نه شوي.
ستا یې د اورپا په اتحاديه کې خه کار دی ته د چا په یاد هم نه یې.
هسې خان درته ډېر مهم سکاري.

دا خینې افغانی تحلیگران د تلوپزیونونو خو داسي دي ته به وايې چې په **بکنګهم**، کرملین او سپینه مانۍ کې ناست دي او د دنيا سیاست د دوى په لاس کې دی. د دوى نه مشورې اخیستل کېږي او د دوى هغوي ته مشورې ورکوي.

يو نیم خو وايې چې امریکا، انګلستان، جرمنی، پاکستان، ایران، روسيه او دا نور باید داسي وکړي او هغسې وکړي ته به وايې چې هرڅه د دوى په قومانده کې دی.

خفه کېږئ مه ستاسي په خولو پیاز هم خوک نه خوري.

داعش تقبيح کول:

۲۵ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

پرون د داعش ډلي د ننگرهار د کوت په ولسوالۍ کې بېگناه ماشومان، بشخي او نرينه شهيدان کړل او د دوى کورونه ېې وسبخل چې د روزې په مبارکې مياشت کې ډېره دردونکې پېښه وه.

د دي داعشيانو قوارې او د ځناور په شان د سر او قيافي ناولي مخونه خو وخشيانو ته ورته بنکاري. خپله ظاهري بنه نه جوړول په مناسبه توګه د دوى په اعمالو او وحشي کرنو تاثير لري. دا چې د دوى ظاهري قوارې د عادي افغانانو سره تو پير لري همداسي د دوى وحشي اعمال هم د عامو افغانانو او مسلمانانو سره تو پير لري.

خاصه کونېری اصطلاح:

۲۵ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

د روزې مياشتې دوري انډۍ نن پوره شو سبا به په سرباري پيل وکړو. دا اصطلاح خو لسيزې وړاندي په کونېر کې استعمالېده. يعني شل روزې نن پوره شوي سبا ته به په اخري لسو پيل وکړو.

د ووستانيو د دولتني چارواکو تغيير او تبديل قه ډپر مه خوشاله کېږي!

۲۶ جون ۲۰۲۶م کال، کابل

د محلی ادارو د چارواکو یوه لویه ستونزه د مسوولیتونو او صلاحیتونو ترمنځ عدم توازن دی. د اشخاصو رول هغه وخت مهم دی چې د مسوولیتونو په تناسب صلاحیتونه هم ورکړل شي. دا چې د یو چارواکي مسوولیت د شانزده بیست ترک نه شي ورلي او صلاحیت یې د رکشا د ډربور په اندازه وي نو سمه نه ده. زما په اند په ډپرو مواردو کې محلی چارواکي مسوول نه دي.

یووولس کاله مخکې کله چې ما د کورنيو چارو د وزارت د معینیت نه استعفا ورکوله نو په خپلو مصاحبو کې مې وویل چې که د موټر انجن خراب وي، ډربوران یې که لس ئله تبديل او راتبديل کړي دا موټر چېرته نه څئي. اوس هماغه خبره بیا تکراروم چې د اشخاصو تغيير او تبديل ته ډپر مه خوشالېږي ترڅو چې د محلی ادارو په مدیریت باندې ااسي فکر ونه شي.

د ملګرو ملتونو د عمومي سرمنشي د پخواني او اوسنې خاص استازې سره

د جون ۲۰۱۶ مه نېټه، کال ۲۰۱۶ م، کابل

تېر مابنام مو په
افغانستان کې د ملګرو
ملتونو د عمومي سرمنشي
له خاص استازې

Nicholas Haysom سره
خداي په اماني وکړه.
بناغلي هيسم په افغانستان
کې خلور کاله تېر کړل

او دی د نړۍ په کچه د مهمو حقوق دانانو له ډلي نه و چې په جنوبې
افريقا کې د پخواني جمهور رئیس نیلسن منډیلا د حقوقی ډلي مشر او د
جنوبې افريقا د ااسي قانون د مسودې د ليکلو د کمپسيون غړي و چې د
جنوبې افريقا ديموکراتيک انتقال ته يې لاره هواره کړه. د هيسم په عوض
Tadamichi Yamamoto چې مخکې د هيسم مرستېال و او پخواني
جاپانی دипلومات دی، د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو د عمومي سرمنشي
د خاص استازې په توګه تاکل شوي دي.

د جنگ عدم موجودیت د سولې معنی نه لري؛ د کامې ولسوالۍ ته جدي پاملونه په کار ده:

د جون ۲۰۱۶ مه نېټه، کابل

د جنگ او سولې په بحثونو کې وايي چې د جنگ عدم موجودیت د سولې معنی نه لري تر خو چې د جنگ عوامل له منځه وړل شوي نه وي. ګډای شي چې حاکمه طبقه په دې توانبدلې وي چې مخالفین وټکوي او هغه له منځه یوسې خو د جنگ عوامل لا شته او دا داسې حالت دی لکه سکروټه چې په خورلن یا ایرو کې پرته وي چې هر وخت د اور اخیستلو امکان یې شته دي.

نو په دې اساس یو کاموال دوست راته وویل چې په کامه کې داعشي او طالبانی ترورست پیریان شته دي خو چا ته خه نه وايي څکه دوى د کامې ولسوالۍ ته خپلې کډې انتقال کړي دي او غواړي چې د مشرقي فعالیتونه د هغه ئای نه رهبري کړي. فکر کوم چې زیاتره د کامې مهم سیاستوال په دې اړه معلومات لري خو دوى هم پرې ستړکې پټوي او حکومت هم فکر کوي چې هغوي جنگ نه کوي نو د دوى ورسره خه کار.

اما د دوى د رهبري ئاله او کورني په کامه کې دي او په همدې توګه دوى داسې لو به روانه کړي چې په کامه کې محلې پولیس هم باید جور نه شي څکه که محلې پولیس جور شي؛ نو بیا د دوى فعالیتونه هم رسوا

غوره لیکنې

کېږي. فکر کوم چې کامې ته جدي توجه په کار ده. زموږ ویل وو نور د حکومت او کامې د معززینو خوبنې چې غوره پړ گروي که نه.

د صحرایي محکمو غندل:

۲۸ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

صحرایي محکمې، په موټرو پسې بندیان کش کول، د سر غوڅونه، د ولس نه عشر تولول، د علنې قانون ماتوونکو په وړاندې چوپتیا او دې ته ورته نور غیرقانوني حرکتونه داسې تهدیدات دي چې نظام د جدي ستونزو سره مخامخوي.

داعشي، د القاعدي اړوند، پاکستانې، منطقوي او طالباني ترورستان نه شي کولي چې دا حکومت د جدي تهدید سره مخامخ کړي خو د پورته ناخوالو او خودسریو په وړاندې چوپتیا او نه مخ نیوی یې نظام د شدید تهدید سره مخامخ کوي. هيله ده چې د حکومت مشرتابه پورته ستونزو ته جدي پاملننه وکړي.

د خولې لپاره حجاب په کار دي:

۲۹ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن مې دا لاندې پوست وليکه:

نن مې یو څای کې مجلس درلوده او د افغانستان په مسایلو مو یو مهم تحلیلی بحث وکړ. د مجلس نه وروسته یو پوست مې دوه څلې وليکه او

غوره لیکنې

بېرته مې پاک کې نو د ئاخان سره مې وویل چې شیخ فریده چوپه خوله دې بېتري ۵۵.

ویره نه وه خو لیکل یې راته د افغانستان په گټه نه معلومدہ.

بعضې وخت موبې تېلو ته په کار دې چې خپل احساسات د ملي مسایلو په اړوند کنټرول کړو او هر خه باید ونه وايو او نه یې ولیکو. د احساساتو کنټرول د دې نه مهم دې چې ګونډې سېرې د احساساتو بیان وکړي ځکه په انګلیسي ژبه کې یو متل دې چې وايی Talking is cheap یعنې خبرې کول ارزانه او اسانه دې خو عمل سخت دی.

نعیم شینواری کاموال راته ولیکل:

بنه نظر دی میاڅبل صاحب تاسې په خپله مهرباني وکړه چې دوه څلې مې پوست ولیکه او بېرته مې پاک کې، ستاسي سیاسي درک او پوهه ډېره لوړه ده خو دلته د ځینو مسایلو پت پاتې کېدل هم د ملي ګټو په زیان دي. حکومت د ملت د مشکلاتو د حل او د یو عادلانه نظام د جوړېدو اراده نه لري نو ملت خو د حکومت د دې ناوره او ئاخان محوره منفي حرکاتو خخه خبرول په کار دې که خنګه؟

ما یې په ځواب کې ولیکل:

کاموال صاحب! ملت اوسم د ډېرو شیانو نه خبر دې خو په دوه دلایلو خه نه شي کولی. اول تر اوسمه موبې ته شخصي ګټې په ملي ګټو اولویت لري او فکر کوو که شخصي ګټه نه وي نو د ملي ګټو موبې ته خه خير نشته دي. حال دا چې که موبې ملي ګټو ته لېه په شخصي ګټو ترجیح

غوره لیکنی

ورکړو نو بیا زموږ شخصی ګټې او هم ملي ګټې به دواړه خوندي وي. یعنې شخصی ګټې زموږ په ملي ګټو پوري تپلي دي. دويه مسئله دا ده چې مورد د خپل کلتور د منفي اغېز لاندې يو او نه شو کولی چې سیاسي حرکت جوړ کړو او په اور ګنیزشن عقیده نه لرو.

کاموال صاحب بیا ولیکل:

میاخېل صاحب! ستاسې نظر د قدر وړ دی خو که ستاسې د خبرو په تایید ملت د هر خه نه خبر وي بیا به ملت د اور ګنیزشن او په چوکات کې راتلو ته هم اماده وي زما او ستا په همدي وروسته پاتې ټولنه کې ملي ګوندونه، سیاسي او حتی د ضرورت په وخت کې وسواں حرکتونه راتوکېدلي دي هغه هم په هغه وختونو کې چې سیاسي درک د اوسم په پرتله ډېر کم او د نشت برابر و اوسم خود الله فضل دی خلک بیداره دي د ملي ګټو او شخصی ګټو په تعريف هم پوهېږي او په یو فورم کې د راتلو وړتیا او امادگي هم لري خو ځینې خبرې داسې وي چې په بنکاره کولو سره یې عامه پوهاوی وشي الته د شخصی ګټو موضوع به د ملت يا د ملت د سیاسي او مخورو او اصيلو بچيو د احساسه ډېره ټيټه او وړه وي.

ما ورته بیا په څواب کې ولیکل:

کاموال صاحب! دا اوږد بحث دی خو پخوانۍ ګوندونه د ملي منافعو په بنیاد نه و جو پشوي بلکې د هغو ادیالوژیو په بنیاد وو، چې د بهر نه یې الهام اخیسته او هغه زموږ لپاره ناکامه تجربه وه. موره ته یوازینې لار اوسم د حکومت فعاله رول دی چې بیا په مرور د زمان سره د ملي احزابو

غوره لیکنی

رشد ته د دوامداره او د خپل وخت تاکنو په لپ کې لاره هواره شي.
سمدلasse مور بله عاجله نسخه نه لرو خو دا چې حکومت خنگه مؤثر
شي دا هم د حکومت په مشرتابه پوري اړه لري. که مسئله داسي مطرح
کړو که خدای ناخواسته په دې نظام فشار دومره زيات شي چې بیا سقوط
وکړي، متبادل به بې خه وي؟ بیا طالب يا داعش. دا هم اپشن نه دی نو په
دې توګه د دې نظام د تقویې نه بله لار نه لرو چې خپله موده پوره کړي.
کاموال صاحب په اخر خل ولیکل:

ستاسي د نظرونو ډپر خه زده کوو مياخپل صاحب تاسي خو وخت هم
نه لرئ خو زما د سوالو او جواب هدف هم همدا وي چې ستاسي خخه
خه زده کړو، خو یوه خبره بله د خوشالۍ ده چې نه ملت پخوانی دی او نه
پخوانی او فرسوده تګلاري او حرکتونه مني د نویو ملي او افغان شموله
حرکتونو په تمه یو.

طارق یوسفزی لیکلی وو:

مياخپل صاحب! د اخرنی جملاتو په جواب کې چې دې خه لیکلی
دي ورسه مخالف یم دا ځکه کله چې د کرزي په حکومت نيوکې زياتې
شوې نو د اړگ لاس پوڅو به ويل چې متبادل شخص او حکومت نشته
دا دروغ ثابت شو او نوي د ملي وحدت حکومت رامنځ ته شو. د دې
حکومت نه توقعات زيات وو مګر داخلي کشمکشونو له امله حکومت
بیا د ملت اعتماد له لاسه ورکړ نو خبره دا شوه چې متبادل شتون لري،
مګر شرط بې دا دی چې د ملت ارادې ته احترام او رجوع وشي نه دا چې

غوره لیکنی

امریکایي راشی او د انتخاباتو با وجود حکومت جوړ کړي. نور به ملت خپل ځان پېژندلې وي چې دا هر خه مصنوعي او لا پخوا تصمیم نیوں شوی دي که هغه حکومتداری، امنیت، صلحه، ځمکنی بشپړتیا او یا دیوکراتیکې پروسې دي.

د طارق یوسفزی په څواب کې ما ولیکل:

طارق صاحب! زما اخري جمله بیا ولوله چې دا حکومت باید خپله دوره پوره کړي بیا چې د تاکنو وخت راغی نو د قانوني پروسې د لارې باید متبادل رامنځته شي. د کرزی متبادل هم د قانوني پروسې په نتېجه کې رامنځته شو. هغه کسان چې وايې د حکومت نه ناخوبه دي باید د دې دورې تر پای پوري صبر وکړي او بیا مبارزه وکړي تر خو د ولس په منځ کې ځای پیدا کړي. د اوس نه خوک نه شي ویلی چې خوک به د دې حکومت متبادل وي.

طارق یوسفزی بیا ولیکل:

میا خپل صاحب! د حکومتونو تاریخ دا سبودلې ده که د حد خخه زیاته بې کفايتی هم رامنځته شي نو حکومت معزول ګرځول کېږي او نوی انتخاب باید را منځته شي. په هر صورت د غني حکومتداری خخه ولس خوبن دی مګر تر څنګ شخص بې دومره وړ نه دي چې ملي بدلون او روحيې ته کار وکړي.

نعم شینواری کاموال صاحب زړه طاقت ونه کړ او بیا یې ولیکل:

غوره لیکنې

میاخپل صاحب! زما په نظر دا حکومت کومه قانوني دوره نه لري یوازې د یو پروتوكول له مخې راغلی و، هغه هم په ځینو مراحلو مشروط چې دوه کاله وروسته به لویه جرګه راغواری او بیا به دې دورې ته مشروعیت وربخنې. د کرزی دوره د دې دورې سره فرق لري، کرزی د انتخاباتو د کمپیونون له خوا بریالي اعلان شو نو ځکه د قانون د مخې یې باید پنځه کاله پوره کړي واي چې البته د دوى کامیابي او ناکامې د تقلب او غلا سره مله وه.

ما ورته بیا ولیکل:

منه کاموال صاحب! په دويه دوره یعنې ۲۰۰۹ م کال کې کرزی کامیاب اعلان نه شو ځکه په اوله دوره کې یې ۵۰ جمع یو ونه ګټل او ډاکټر صاحب عبدالله دویم دور کې ورسره انتخابات ونه کړل. په قانوني لحاظ باید د دویم دور تاکنې شوی وي نو ځکه نیمچه کامیابه و یا په اصطلاح مشروطه کامیابي وه.

عبد زاهد صاحب را ته ولیکل:

سمه ده میا صاحب دا منم چې د افغانستان هر یو باشنده په مساوی ډول حقوق لري خو بعضې کسانو څيلو قوم یا قام ته بنه خدمت کړي او خپل اقربه یې بنه پوستونو ته رسولی او بنې دندې یې ورته ورکړي. ایا تاسو خپل خوار، مجبور ولس او قوم ته خه داسې خه کړي دي چې په لکونو قومیان مو اوس هم مهاجر دي؟ ایا تاسو کله په غير له خپلې دندې

غوره لیکنی

نور داسې د توجه و پ خدمت کړي؟ ایا تاسو د مهاجرو قومیانو لپاره کومه حکمت عملی لرئ او که نه.

داسې بشکارپده چې زاهد صاحب په پاکستان کې او با د ملک نه بهر او سپري او زما په اره سم معلومات نه لري نو ما یې په خواب کې ولیکل:

عابد صاحب! زه خو کوم حکومتي چارواکۍ نه یم. اما کله مې چې په هره دنده او یا هره اداره کې کار کړي یو خو اصول مې ساتلي دي. د ملي منافعو نه مې همېشه دفاع کړي، نه مې خیانت کړي او نه مې د چا سره د فساد د جوال خوله نیولې ۵۵. راغلو مشخص سوال ته؟ زه په دې عقیده یم که حاکمیت د قانون نه وي، حکومتداري بنه کېدای نه شي او چې حکومتداري بنه نه وي نو د هیچا حقوق خوندي نه پاتې کېږي. په دې اړه ما ډېرې لیکنې هم کړي دي.

عابد صاحب بیا ولیکل:

سمه ده میا صاحب! منم مور تول باید ملي ګټو ته ترجیح ورکړو نه شخصي خو نن هر چا د ملت پر ځای قوم ته اولویت ورکړي دي. که تاجک دي که هزاره که ازبک دي که ترکمن د خپل سهم نه خو چنده زیاته ونډه په هره برخه کې لري عامل یې قوم پرسټي ۵۵. زه له تاسو غوندي شخص نه سل کاله کې هم د خیانت طمع نه کوم او نه به یې وکړم تاسو زموږ ويا پې؛ خو قوم راباندې ډېر عزیز دي. الله دي د وطن او خپل قوم لپاره یو بنه امين او خدمتگاره شخص جوړ کړه.

قاضې صاحب لودین لیکلی وو:

غوره لیکنې

محترم میا خیل صاحب! ستاسې هره لیکنې زموږ د پاره هم یو درس دی
نو دا لیکنې دې هم موږ ته یو بنه درس را نبیي الله ج مو تل بربالی لره.

ارشاد حسین اسیر راته لیکلې وو:

میاخېل صاحب: د بیان ازادي خو شته دا چې تاسې موضوع نه روښانه
کوئی موږ به خنگه مبارزه وکړو. موږ خو مشرانو ته ګورو او په همغه
نقش باندې قدم بردو.

ما ارشاد حسین ته چې زما د خورینو له جملې نه دی ولیکل:

ارشاد جانه! په همدي لیکنې کې هم خبره واضح ده چې زموږ ویل او
عمل باید د منطق، دلیل، عقل او د فکر تابع وي نه د احساساتو.

دېرو دوستانو نورو هم لیکنې کړې وي خو ما یې یوازې دوه درې
بحثونه دله رانقل کړل او په اخړه ما د احسان الله درمل په وال دا لاندې
جملې ولیدلې نو هغه مې هم دې دوستانو ته پوست کړې نو څکه مې د
دې بحث نوم هم د خولي لپاره حجاب په کار دی، کېښود:

د ژې او خولي لپاره هم یو حجاب په کار دی، مګر له پرونې دا
حجاب هیچا مراعات نه کړ. فسبوک یې د حجاب پر ننګه پر حمام بدلت
اړولی دی.

د اغېپلې ھوڅه په خپل ځان دي:

جولای ۴ مه نېټه، کال ۲۰۱۶ م، کابل

د ورور، کورني، دوست او د بل هر چا مرسته همبشه محدوده وي. که توقع د دوي د توان نه اوچته وي، نو بيا هغوي هم ځانونه گونبه کوي او په اخرا کې تول بنه او بد تا ته پاتې کېږي. په دې اساس موږ بايد داسې پېښي ته اوړه ورنه کړو چې نه يې په خپله اوچتولی شو او نه راسره د نورو د اوچتولو خه مرسته کېدلې شي.

انسان مخکې له دې چې کوم کار کوي او يا د ژوند کوم ستندېرډ د ځان لپاره تعینوي، بايد ګټه او تاوان او عواقب يې هم بنه وسنجوي او Risk Factor يا د تاوان فکتور بايد د برداشت وړ وي. که د تاوان فکتور د زغم او تاوان وړ نه وي نو بيا انسان د ستونزو سره مخامنځ کېږي.

په پښتو کې هم بنه متل دی چې وايي: اغېپلې په خپل ځان په خپله تش کېږي.

موږ بايد کور جوړ کړو نه ځانونو ته کوتني:

۵ جولای، کال ۲۰۱۶ م، کابل

بعضې کسان د کور جوړولو په عوض ځانونو ته کوتني جوړوي، د خپلو کوتنيو نه ځانونو ته په حکومت کې دننه او بهر موازې گروپونه جوړوي، کرايه شوي کسان پېري چې توصيفونه ورته وکړي که خدای

غوره لیکنې

کول دوی به یوه ورخ د افغانستان ولسمشر شي. زه وايم راخئ چې کور سره جور کړو بیا به د هرچا ځای معلوم وي. که کور جور نه وي، ځانونو ته کوتې جورول خه گټه نه لري.

د منجمنت د علم له نظره موب باید د پروګرامونو په چوکاټ کې پروژې تطبيق کړو نه دا چې پروژې بې له پروګرامه. په تېرو پنځلس کلونو کې ډېرې پروژې تطبيق شوې خو دا چې د پروګرامونو سره يې تراو نه درلوده، د افغانستان ستونزې لا په خپل حال پاتې دي. د پروژو د پلي کولو نه یوازې محدود کسان ګته اخلي او د پروګرامونو د تطبيق نه ټول هېوادوال ګټه اخيستلى شي.

یوه لنډه جمله اوږد تحلیل ته اړتیا لري:

۵ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

ډېر وایي چې مدرسي د ځانګړو ځوانانو په او بدلې شوې دي.

سوال دی چې مدرسونو ته ولې ځوانان جذبېري؟

زما په اند لنډ څواب دا دی چې مدرسونو ته د ځوانانو په جذب کې عقیده وسیله ده نه هدف، ځکه فقر او عقیدوي جذبات د ځوانانو د جذب لپاره وسیله کېږي چې په مدرسونو کې ځانونه شامل کړي. کله چې مدرسونو ته ځوانان داخل شي او یا ورته عقیده وسیله شي نو بیا د تکفيري تروريستي ډلو مربيان د دوی د جذباتو نه ګټه اخلي او عقیده ورته وسیله ګرځوي ترڅو دا ځوانان ځانګړو حملو ته چمتو کړي. د مدرسونو د تنکيوي

غوره لیکنې

خوانانو مربیان په دې پوهېږي چې دوى د خوانانو د مجبوریت او عقیدوي جذباتو نه سؤ استفاده کوي. د پاکو خوانانو د مجبوریت او یا جذباتو نه سؤ استفاده لویه گناه د چې دوى هم د دې خوانانو د قتل سبب گرئي او هم د نورو مسلمانانو او بېگناه کسانو د وژلو لامل کېږي.

د هویت بحران:

د جولای ۷۰۱۶ مه ښته، کابل، کابل

کوشش مه کوي چې ځانونه ډېر زیات مسلمان مسلمان، پښتون پښتون، افغان افغان، مجاهد مجاهد دیموکرات دیموکرات او داسې نور وښیء حکه افراطی حالت موږه، زموږه کورنۍ او هم زموږه تولنه په اوږد مهال کې د ستونزو سره مخامنځ کوي. دا د تپرو خلورو لسیزو زما او زما د کورنۍ د مهاجرت، امریکا، اروپا، استرالیا، عربی هپوادونو او هم په افغانستان کې د او سېدلو پخه تجربه ده. د میانه روی حالت نه دی.

هغه برخه زما د کورنۍ او خپلوانو چې تفریط کړي نن د ستونزو سره مخامنځ دي او هغه چې د میانه روی حالت غوره کړي و د لبرو ستونزو سره مخامنځ دي.

په خاصه توګه هغه افغاني کورنۍ چې د هپواد نه بهر او سېږي زیات کوشش کوي چې اولادونه یې زبردسته مسلمان وي، هم نه افغان او نه پښتون وي او هم نه دیموکرات وي، خو بې له دې چې موږ خپل اولادونه په دې پوهه کړو چې د نه مسلمان، نه افغان، نه پښتون او نه دیموکرات

غوره لیکنی

تعريف خه دی؟ او نمونې بې خه دی. همدا شان ایا دا تول تعريفونه په موبد کې په خپله شته دي او که نه؟ چې موبد خپلو اولادونو ته رول مادل شو.

زما په اند اول خو شاید موبد سم تعريف د نهه مسلمان، نهه افغان، نهه پښتون او نهه دیموکرات خپلو اولادونو ته ونه شو کړای او که ويې کړای شو نو بیا موبد په خپله هغه اوصاف شاید په خپلو ځانونو کې ونه لرو چې خپلو اولادونو ته رول مادل شو. په دې توګه موبده او هم زmobde اوولادونه د هویت د بحران يا Identity Crisis سره مخامنځ کېږي. د هویت بحران، چې موبد خوک او په کومه عقیده يو؟ او خه ټولنیز ارزښتونه باید ولرو؟ ډېږي ستونزې په منځ او اوبرد مهال کې کورنيو او ټولنې لپاره زېږوي.

په افغانستان کې او د هپواهه نه بهر چې نن کومې زیاتې ستونزې موبد گورو، مهمه ستونزه یې د جنګونو او مهاجرتونو له وجھې د هویت بحران دی چې نن سبا ورسه په خاصه توګه زmobde څوانان مخامنځ دي. د هویت بحران ستونزه یوازې تعلیم او یا مادی شتمنې نه شي حل کولای. ترڅو چې موبد په خپلو کورنيو کې دا ستونزه په سمه توګه حل کېږي نه وي، زmobde هر حکومت او هم نپريواله ټولنه به د ستونزو سره مخامنځ وي.

د پورته لیکنی په اړه ډېرو دوستانو ډېر نظرونه ورکړي وو خو غواړم چې یوازې د خو دوستانو نظریات دلته رانقل کړم:

په پاکستان د افغانستان سفیر او خاص استازۍ، ډاکټر حضرت عمر زاخبلووال صاحب راته په ایمیل کې لیکلې و چې زه ستا لیکنې د فیسبوک له

غوره لیکنې

لارې په منظمه توګه لوړ او ستا لیکنې د الفت صاحب د غوره نثرونو ته ورته دي او رښتیا وايم ستا لیکنې د وخت د حالاتو سره ډېږي برابري دي نو که ته دا لیکنې د یو کتاب په شکل چاپ کړي او غوره ویناوې نوم پړي کېږدي نو ډېر به بنه وي.

ما د زاخبلوال صاحب د امیل په ځواب کې ولیکل چې که خه هم دا به ستونزمنه وي چې زما لیکنې دې د الفت صاحب د لیکنو سره پرتله شي خو دا چې تاسې د دولتي چوکۍ نه سربېره یو علمي او اکاديميك شخصيت یاست نو ستاسي تشویق ما ته نوره هم حوصله راکوي چې خپلو لیکنو ته د فیسبوک له لارې دوام ورکړم. زما هڅه په لیکنو کې دا ده چې خنګه مغلق مسایل په ساده ژبه گرانو لوستونکو ته وړاندې کړم. که خه هم ما د فیسبوک د خپلو لکینو دوه ټوکه کتابونه د فیسبوک او درېېمي زاوې په نومونو چاپ کړي دي، نو دا درېېم ټوک به ستاسي د مشوري په اساس د غوره لیکنو په نوم چاپ کړم.

انجینز صاحب سید فریدالله فرید لیکلی وو:

میاڅل صاحب! د سلام او اختر مبارکې په ترڅ کې غواړم چې په دې اړه یو خه ورزیات کړم. د فزیک د حرکت د قانون په بنست د بنې او کین افراطیونو مخه په پای کې یوې خوا ته اوږي. که بنې افراطی، ۱۸۰ درجې په بنې لاس دوره وڅوری او کین افراطی بیا په کینه خوا ۱۸۰ درجې خرڅ وکړي نو د دواړو مخونه به په یو لوري وي. ډېر څل داسې شوي چې د کین افراطی سر د بنې افراطچې له ګربوانه راوځي او یا

غوره لیکنې

پر عکس. سیاسی تجربو بسوولې چې کله کله د دواړو لاسونه په ګډ لستونی کې خپل پلانونه تنظيموي او د نورو په وړاندې خند جوړوي.

په وارسا کې د افغانستان سره د ناتيو هېوادونو د ملاتې دوام په اړه لنډه تبصره:

۹ جولای، کال ۲۰۱۶م، کابل

نړۍ او په خاصه توګه اروپا يې هېوادونه نن سبا د ډېر و داخلي، سيمه بیزو او نېړیوالو ستونزو سره مخامنځ دي او د افغانستان سره د پوځي او یا غیر پوځي مرستو د دوام په اړه د دې هېوادونو د ولس او سیاسيونو ترمنځ ډېر متفاوت او حتی بدینانه نظریات موجود دي. د ډېر هېوادونو ولسونه او سیاسيون په دې فکر دي چې افغانستان جګړه د دوی لپاره لوړې توب نه لري او باید د خپلو مرستو کچه ډېره زیاته راتیټه کړي. د داسې ذهنیت سره چې د نړۍ مهم هېوادونه د افغانستان د جنګ او مرستو د دوام په اړه د Donor Fatigue یا د مرستندويه هېوادونو له خوا د مرستو په ستړیا یا ستومانټیا په ذهنیت اخته دي، دا د افغانستان لپاره لویه لاسته راوړنه ده چې ناتيو هېوادونه او په خاصه توګه د ناتيو د اروپا يې هېوادونو غږي ملکونه دې د افغانستان سره خپل پوځي ماموریت او مرستو ته د یو او برد مهال لپاره دوام ورکړي.

د ناتيو دا نوى تعهد چې د ۲۰۲۰م کال پوري به خپل پوځونه په افغانستان کې ساتي او هم د افغانستان د پوڅ سره به د امریکا د مرستو په شمول خلور میلیارده ډالر هر کال مرسته کوي، یوه لویه لاسته راوړنه ده.

غوره لیکني

د ناتيو هپوادونو پوهې او مالي مرستو دوام د افغانستان شرقی او غربی گاندویو هپوادونو ته او هم مسلحو تروریستي دلو ته ډېر سخت تمامېږي او فکر نه کوم چې دوي او بردې مودې جنګ ته نور تیاري ولري. که تروریستي ډلي غواړي چې جنګ ته دوام ورکړي، په خاصه توګه پاکستان نور دې توان شاید ونه لري چې دنېږي په مقابل کې ودرېږي او د افغانستان د حکومت پر ضد تروریستي دلو ته کمک ورکړي. که فرص کړو چې پاکستان دي کار ته دوام ورکړي، پاکستان به نور هم په انزوا کې واقع شي او نړیوال به نور د دوي د دوه ګونې سیاست په مقابل کې بې تفاوته پاتې نه شي او د دې سره به پاکستان د خپلوا داخلی ستونزو سره هم مخامنځ شي.

په داسې حال کې چې نړیوالې ټولنې د افغانستان سره د خپلوا مرستو د دوام ژمنتیا، که خه هم مشروطې دي، د اوبرد مهال لپاره وښودله نو د افغانستان د حکومت مشرتابه ته هم په کار ده چې د حکومتدارۍ په کړنلارې کې جدي بدلون راولي ترڅو د ملت حمایت ترلاسه کړي. که د ناتيو مرستې مشروطې هم نه وي، یوازې نړیوالې مرستې نه شي کولی چې افغانستان ته د ملت د حمایت نه پرته دایمي سوله او امن راولي. د حکومت لپاره به دا بنه وي چې د حکومت د قدرت انحصار د مافیاېي کړيو نه راوکاري او په خپل ملت اعتماد وکړي.

زما په اند په تېرو پنځلسو کلونو کې د حکومت ستونزه همدا وه چې حکومت یوازې په سل دوه سوه کسو چې په مختلفو مافیاېي کړيو پوري

غوره لیکنې

بې تپاو درلوده، اعتماد کاوه او دوى ته بې سیاسي، اقتصادي او امنيتي قدرت په لاس کې ورکړي و؛ خو په عوض بې ټول ملت ته شا کړي وه. ملت هم د حکومت نه په دې خفه و چې حکومت ولې دا مافیایي کړي هره ورخ نورې چاغوي او ملت پري هره ورخ داري. که حکومت په خپله تګ لاره کې لبو جدي بدلون هم راوسته، فکر کوم چې د افغانستان ملت د دې درک او پوهه لري چې د حکومت نه خپل پوره ملاتې وکړي. دا پورته لیکنه پژواک خبرې آژانس هم نشر کړي ده:

[http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D9%BE%D9%87-%D9%88%D8%AV%D8%B1%D8%B3%D8%AV-%DA%A9%DB%90-%D9%84%D9%87-%D9%87%D9%81%D8%BA%D8%AV%D9%87%D8%B3%D8%AA%D8%AV%D9%86-%D8%B2%D8%B1%D9%87-%D8%AF-%D9%86%D9%87%D9%BC%D9%88-%D8%BA%DA%93%D9%8A%D9%88-%D9%87%DB%90%D9%88%D8%AV%D8%AF%D9%88%D9%87%D9%8A%DA%93-%D8%AF%D9%88%D8%AV%D9%85](http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D9%BE%D9%87-%D9%88%D8%AV%D8%B1%D8%B3%D8%AV-%DA%A9%DB%90-%D9%84%D9%87-%D9%87%D9%81%D8%BA%D8%AV%D9%87%D8%B3%D8%AA%D8%AV%D9%86-%D8%B2%D8%B1%D9%87-%D8%AF-%D9%86%D9%87%D9%BC%D9%88-%D8%BA%DA%93%D9%8A%D9%88-%D9%87%DB%90%D9%88%D8%AV%D8%AF%D9%88%D9%87%D9%8A%D9%85-%D8%AF-%D9%85%D9%84%D8%AV%D8%AA%DA%93-%D8%AF%D9%88%D8%AV%D9%85)

د حکومت توصیف او یا په حکومت نیوکه گناه نه ده:

ستونزه چېرته ده؟ ولې مور په اګاهانه او غیرا اګاهانه توګه د مخالفینو سره مرسته کوو

۹ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

زه په دې خفه نه يم چې ولې خوک د حکومت کړنې ستایي او یا د حکومت په کارونو باندې نیوکې کوي. سیاسي ژوند کې د لوړپورو چارواکو په کړنو او حتی شخصي ژوند باندې انتقاد روا کار دی. په سیاسي علومو کې لوړپورو دولتي چارواکو او سیاسیونو *Public Figure* يا عameh څېرې وايې نو په عامه څېرو باندې نیوکې او یا د هغوي ملاتېر روا دی.

خفه په دې يم چې پوه کسان به وي خو صفت يا ملاتېر د حکومت به پېځایه او بې له دلایلو کوي. دا د حکومت دوستان چې د دکناتوري رژیمونو په شان د حکومت هر نهه او خراب کار ته نهه وايې، دوی فکر کوي چې دا ولس ډېر بې عقله دی او هرڅه چې دوی وايې نو ولس به د دوی سره همنوا وي او یا به د دوی خبرې تاییدوي. دا ډول د حکومت دوستان که غواړي چې د حکومت د مشرانو لپاره نېږي ګړي او یا که دوی د حکومت له خوا د تبلیغاتو لپاره استخدام شوي هم وي او غواړي چې خپل معاش حللا کړي، یا هم حکومت ته ګټه نه شي رسولی بلکې د دوی دا ډول کورکورانه تبلیغات د حکومت په تاوان تمامېږي. نهه

غوره لیکنی

بېلگە يې دا ده چې ځینو په فيسبوک کې دا اوازه خپرە کېږي چې د وارسا په کنفرانس کې ګوندې د کاناډا صدراعظم د جمهور رئیس غني لاسونه بشکل کړل. همدا شان د کمپاين په وخت کې د جمهور رئیس غني یو پلوې په کونپ کې په یوه غونډه کې وویل چې کله جمهور رئیس غني د جمهور رئیس کرزې سره یوځای د امریکا جمهور رئیس او باما سره غونډه درلوده نو ډاکټر اشرف غني ورته د نېړۍ ټول اقتصادي سیاست په لس دقیقو کې تشریح کړ؛ نو جمهور رئیس او باما د ډاکټر غني نه وغوبتيل چې که دی د هغه سره کار وکړي نو بنه به وي؛ خو ډاکټر غني ورته وویل چې نه زه د تاسره کار نه کوم او په افغانستان کې کار کوم. دا داسې خبره وه چې د کوندې د زوی په فلم کې هغه مامور صاحب چې په بشار کې او سېده، هره خبره به يې د کلې څوانانو ته د بشاري ژوند په اړه کوله، نو هغوي به ورته هک پک ناست او مامور صاحب به د کلې ټول کارونه په دې قصو باندې په څوانانو مفته کول. اما او س هغه وخت نه دی او د ولس د معلوماتو کچه ډېرہ لوره ده او دا ډول بې محتوا او بې منطقه خبرې د حکومت لپاره خه ګټه نه لري.

همدا ډول هغه کسان چې د حکومت مخالف دي او په حکومت نیوکې هم بې له دليله او کورکورانه کوي په عوض د دې چې د دوى طرفداران اضافه شي، د دوى نیوکې حکومت ته ګټه رسوي چې بنه بېلگه يې په وارسا کنفرانس کې د جمهور رئیس غني او ډاکټر عبدالله د عکسونو خپرول وو، چې ګوندې ډاکټر عبدالله ولې د جمهور رئیس غني نه مخکې

غوره لیکنې

روان دی حال دا چې دا کومه خبره نه ده. په همدغه عکس کې د امریکا جمهور رئیس او باما د جمهور رئیس غني نه وروسته روان و؛ نو د دې مطلب دا نه دی چې د امریکا جمهور رئیس د جمهور رئیس غني نه لبر مهم دی.

د حکومت په توصیف او یا په حکومت باندې په نیوکو کې کومه ستونزه نشه دی او نه دا کومه گناه ده. دا د هر افغان حق دی چې د حکومت د کړنو ملاتړ وکړي او یا د حکومت په کړنو نبوکې وکړي. زما په اند ستونزه په دې کې د چې د حکومت د ملاتړو او یا منتقدینو، توصیفونه او نیوکې کورکورانه، بې دلایلو او په واقعیتونو ولاړي نه دي. دې سره د توصیف کوونکو او منتقدینو اعتبار یا Credibility په ټولنه کې ډېره راتیپیري او دا دواړو خواو ته تاوان کوي. بې منطقه ملاتړ او مخالفت هم د حکومت اعتبار او هم د اپوزیسون اعتبار له منځه وږي. خومره چې حکومت بې اعتباره کېږي او هم که د متبادل اپوزیسون اعتبار د حکومت نه هم تیټ وي نو په دې توګه لاره د افغانستان دبمنانو او مسلحو تروریستي ډلو ته هوارېږي او په دې توګه موب په اګاهانه او یا غیراګاهانه توګه د مخالفینو سره مرسته کوو.

د وارسا د کنفرانس د نظامي مرستو د ژمنو په اړه زموږ یو تعداد وطنداران خفه دي او وايي چې ولې نړيوالو زموږ امنيتي قواو سره د پوځي مرستو د دوام ژمنه وکړه او دا د دې معنۍ لري چې جنګ به دوام کوي:

۱۰ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

اول خو مور په هرحالت کې پوځي مرستو ته اړتیا لرو که غواړو چې نظام ولرو، قوي پوليس او منظمه اردو د اړتیا په اندازه ولرو چې د افغانستان د تمامي ارضیت نه دفاع وکړي. اوس خو دا مرستې بلا عوض دي او که نه نو دې مرستو ته مور اړتیا لرو او دا به که په قرض ولې نه وي، اخلو.

اوسم نو تاسې په خپل گړپوان کې سرتیټ کړئ چې دا بنې وشو او که نه.

هغه کسان چې د حکومت په مقابل کې جنګېږي، سوال دا د دې چې ایا دا کسان افغانان دي او که نه؟ که افغانان وي نو جنګ دې نه کوي ترڅو چې دا ولسلې او مرستې د هغوي پر ضد استعمال نه شي او که افغانان نه وي نو بیا خو دا اړینه ده چې د هغو کسانو پر ضد دا مرستې باید استعمال شي خوک چې د دې وطن بچي وژني، جوماتونو کې چاودنې کوي، مکتبونه سوځي، سرکونه ورانوي، د خلکو نه سرونه پرې کوي او په هیڅ جنایت صرفه نه کوي.

غوره لیکنې

تشویش مه کوئ د بروکسل په کنفرانس کې به چې د اکتوبر په میاشت کې دایرې، د اقتصادي مرستو ژمنه به هم وشي او دا به هغه هپوادونو او اشخاصو لپاره د خفگان بله ورخ وي خوک چې د افغانستان سره د مرستو په دوام خفه کېږي.

په فیسبوک کې د عامه ذهنیت معلومول یا نظر سنجی:

۱۰ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

زما د فیسبوک نظر سنجی بنایی چې د فیسبوک په سلو کې یو کم اتیا سلنې استعمال کوونکي د عسکونو، افواهاتو، خبرونو، تقيیدي او یو بل ته د توهین کوونکو الفاظو په استعمال ډېر ژر عکس العمل بنېي اما علمي او منطقی لیکنو، کره معلوماتو، مؤثقو تحليلي خبرونو په اورېدلو لې سر خوځوي او یا د لوستلو حوصله نه لري.

نو په دې توګه یا هم د هغه کسانو لپاره فیسبوک بنه وسیله ده چې د منطقی، علمي او مؤثقو معلوماتو په لته کې دي.

زما په اند په سیاسي مبارزه کې او هم د یو چا د نظر نقد هم باید په استدلال ولار وي او د یو بل د توهین نه باید ډډه وشي ترڅو د فیسبوک دا نظر سنجې سرچېه شي.

د جنگ تاوان:

۱۱ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

وايي چې په يو ملک کې يو کال داخلي جنگ تېر شي نو پنځه کاله نيسې چې هغه تباھي چې د داخلي جنگ له امله راپیدا شوې، بېرته جوره شي او هم ويل کېږي چې کور يو خل وګړېږي نو بیا د کور سامان مشکله ده چې د پخوانې په شکل بېرته ئای په ئای شي.

زمور په ملک کې ۳۸ کاله کېږي چې داخلي جنگونه روان دي نو دا په پنځو کې ضرب کړئ چې ۱۹۰ کاله به نيسې چې دا زمور فريکي، تولينز، فرهنگي، اداري، پوهئي، سياسي، اقتصادي، تعليمي او داسې نور سيستمونه بېرته جور شي.

ولۍ غربي نړۍ پر مختللي ۵۵؟

۱۳ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

همدا اوس د انګلستان صدراعظم ډیوید کمرون پس له شپرو کلونو صدارت استعفا ورکړه خود استعفا نه یې د مخه دولتي کور تخلیه کړ او خپل کور یې لا خالي نه و ځکه بل کرايه دار پکې او سپده؛ خو ده د خپل کور ټول سامان بل ئای ته انتقال کړ او بهانه یې نه کوله چې ګوندي د ده کور لا تخلیه نه دی نو بل ئای ته کډه نه شي کولی.

د د دولتي کور په خالي کولو کې چې نوي صدراعظمه ورته ورکده شي، هيش سکتگي رانه وستله او نه يې چنې ووهلي ئىكه اصول معلوم دي او نه يې غونبتل چې د خپل ملک په خير، د راتلونكې صدراعظمي د کارونو په وړاندې یوه لحظه هم مانع واقع شي او یا د سياسي قدرت د انتقال په پروسه کې ځنډ راولي. عکسونه چې په فيسبوک کې خپاره شول نو ډيويد کيمرون په خپله خپل سامان د نورو کسانو سره بل موټر ته انتقالاوه.

د CNN د تلوپزيون د لاري گورم چې ډيويد کمرون همدا اوس بکنگهم قصر ته لارو چې خپله استعفا په رسمي توګه ملکې ته وړاندې کړي. نوي صدراعظمه تپريسامي هم ورپسي د صدارت په موټرو کې لاره چې ملکه د هغې نه په رسمي توګه د حکومت جورولو غونښتنه وکړي. بله مهمه خبره دا د چې دولتي موټر يې سمدستې پرېښوده او په شخصي موټر کې د خپلې کورني سره بکنگهم قصر ته لار. زموږ عادي دولتي

غوره لیکنې

چارواکي نه موټر پرېبردي او نه نور دولتي امتيازات. د سياسي قدرت په انتقال کې هم دومره خنډ راولي چې خبره بالاخره د تېر مامور او نوي مامور د تقرر په سر جنګونو او دښمنيو ته ورسپوري. بنه به مور ترقۍ وکړو.

د پورته لیکنې په اړه په لس گونو دوستانو نظرونه درلودل او د افغانستان په حال یې افسوس کاوه. زه یو خو نظرونه په مشخصه توګه رالنتقالولر چې لوستونکي پرې هم د خپل ځان سره قضاوټ وکړي.
سید معروف همدرد لیکلی وو:

دلندن له جور سیستم سره د افغانانو پرتله کول لویه بې انصافي ده.
ما ورته په ځواب کې ولیکل:

همدرد صاحب! د هغوي سیستم هم جور نه و خو هغوي جورکړ.
اوسم هم غواړي چې نور هم خپل سیستم بنه کړي. بې انصافي دا د چې مور نه غواړو چې خپل وطن په خپله جور کړو او هغوي ته طمعه لرو.
په هر حال ستاسي نظر او لرلید هم په خپل ئای دي.
همدرد بیا ولیکل:

صاحب! زمور د سیستم جورول هم وخت ته اړ تیا لري. د خلوېښتو کلونو وران سیستم جورول ډېر وخت ته او کار ته اړ تیا لري. د لندن اوسيني حالت ته چې افغانان رسی شاید زمور د درېو خخه تر خلورو نور نسلونه، همدا ستونزې وګالي.

ما ورته بیا په ځواب کې ولیکل:

غوره لیکنې

که زموږ په فکر وونو کې تغییر راغۍ، د وخت فاصله را کمپري او که نه وي راغلى، نو د تېرو خلورو لسیزو او خلورو نسلونو په شان به زموږ حالت همداسې په خپل څای اوسي.

همدرب د بیا ولیکل:

د ارتباطاتو او اړیکو د علم له نظره د فکر تغییر ډېر وخت او کار ته اړتیا لري.

ما ورته ولیکل چې:

نو موبه بايد خپلې پښې ونه غخو او کار بايد وکړو. دا بحث ئکه کوم چې موبه لا په دې عقیده نه یو چې زموږ په فکر وونو او عملونو کې تغییر راغلى او تغییر بايد راشي.

ابراهیم افغان لیکلی وو:

جناب میا خپل صاحب!

دلته جلال آباد کې یو رئیس له دندې نه لري شو پر څای یې بل رئیس راغى، نوی رئیس ګردېوال صاحب معرفی کاوه، هغه پخوانی رئیس د دفتر کیلې له خان سره کور ته وړې وه او شمېره یې هم بنده وه بیا یې دوه ورځې وروسته د چا په لاس رالېړلې وه.

محمد رفیع صیاد لیکلی وو:

د هغوي سره دوه شیان دي، احساس او د قانون زور. که د احساس له مخې داسې ونه کړي نو قانون به یې د خولې خوند وربراير کړي او دلته ...

ایا د انټرپېت استعمال شیطانی عمل دی او که نه؟

۱۵ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

فیسبوک له دوستانو سره پر اړیکو درلودلو سربېره د معلوماتو او ایدیاو دراټولولو او د ولس د هیلو خرګندولو او هم د ولس د ستونزو نه د خبرېدلو نهه وسیله ده. ډېر نهه او پوه کادرونه که څوانان دی او که مشران، د مختلفو موضوعاتو په اړه همېشه ډېر نهه نظریات خرګندوي او هم ډېر نهه وړاندیزونه خپلو دوستانو او وطنوالو ته کوي. دولتي چارواکي کولی شي چې پې له فیس او واسطې، د فیسبوک نه د نهه مشاور په توګه گته واخلي په دې شرط چې دولتي چارواکي د فیسبوک او ایمیل اکاونټونو په درلودلو او استعمال پوه شي.

بعضې دولتي چارواکي او د تیتو دینی زده کړو مفتیان چې د انټرپېت په استعمال نه پوهېږي، د انټرپېت استعمال ورته یو نوع شیطانی عمل بنکاري. افسوس دا دی چې د دولت په ټولو ادارو کې اوس هم دasicې کسان شته دي چې د انټرپېت سره اشنايې نه لري او دا ورته یو نوع کفري عمل بنکاري. دې علت دا دی چې دوی پرې نه پوهېږي نو ځکه ورته د انټرپېت استعمال یو شیطانی عمل بنکاري. فکر کوم که دوی د انټرپېت په گته پوه شي نو بیا شاید دوی دasicې د کفر تاپې په خلکو ونه لګوی چې ولې دوی انټرپېت استعمالوی. نهه مثال یې طالبان دی چې په خپل وخت کې د ټلوبزیون درلودل یې په کورونو کې منع کري و خو اوس دوی د

غوره لیکنی

پش تلوپزیونونو د خوند نه برخورداره دي او انترنېت نه د خپلوا تبلیغا تو د
ښې وسلی په توګه گته اخلي. حال دا چې همدا طالبان چې پخوا نه
پوهېدل، انترنېت خو خه کوي چې د تلوپزیون درلودل ورته هم حرام
ښکاره کېدل. یوه قصه مې رایاده شوه:

مجاهدينو هم دا کار کاوه. په ۱۹۸۷م کال کې زما یو ملګري و چې په
۳۰۰۰ کلداري یې یو سونې تور او سین تلوپزیون اخیستي و او د مندا په
کمپ کې اوسبده نو ټوله کورنۍ یې ورته په قهر وه چې اوس به ملاين
درباندي د کفر تاپه ولګوي نو ژر دا تلوپزیون پت کړه او یا یې خرڅ
کړه. په دغه وخت کې ما هم یو خه استقلال حاصل کړي و او د کچه
ګړي د کمپ نه زه یوازې د خپلې کورنۍ سره یونیورستی تاون ته کډه
شوي ووم او د امریکا غږ راديو سره مې کار کاوه نو ما هم د یو تلوپزیون
ګوتی د اخیستلو نیت وکړ. هغه ملګري مې راته وویل چې تلوپزیون مه
اخله او زه یو په کور کې لرم، هغه به درکړم. بیا مې د هغه نه هغه
تلوبزیون په ۲۵۰۰ کلداري راونیوه که خه هم هغه پیسې نه اخیستلې.

عجبیه وخت و، عجبیه ماحول او عجبیه فتواګانې او عجبیه احساساتی
ماحول. موب هم ځان تباہ کړ او هم مو وطن خراب کړ. دا انقلابی ورونه
دې نه خوشالېږي دوى هم عجبیه ماحول او عجبیه احساسات درلودل چې
هم یې ځانونه تباہ کړل او هم یې وطن خراب کړ.

لنډه دا چې راخئ سره ومنو چې موب تولو ډېږي اشتباګانې کړي دي او
اوسم یې هم کوو او که دا نه منو نو بیا به هم نوري اشتباګانې په راتلونکې

غوره لیکنی

کې هم کوو. زه فکر نه کوم چې په زپو تنظيمونو، ډلو او احساساتو دا وطن سره جوړ کړای شو. د موجوده شرایطو سره یو نوی فکر ته اړتیا ده.

ملکیت د هر چا خپل دي:

۱۵ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن د ترکيې ھپواد د پوځ یوې ډلي د ترکيې جمهور رئیس رجب طیب اردوغان پر ضد د ناکامه کودتا هڅه وکړه نو ما په تویتېر کې ولیکل:
ترکیه: د بنه او یا بد نیت لپاره د کودتاګانو لپی د غندلو ده. د حکومت مشران باید د خلکو په رایو انتخاب یا لري شي نه د ټوپک د شپیلې په زور.

دي کې شک نه و چې کودتا د عام ولس له خوا ناکامه شوله ئکه په زرهاو کسان د اردوغان په ملاتېر سړکونو ته راوطل او د ټانکونو مخې ته یې ځانونه واچول او په ټانکونو وروختل اما زموږ یو شمېر احساساتي افغانانو دی د نړۍ د مسلمانانو مشر وګانه او په فیسبوک کې یې لیکنې وکړې چې دی د اسلامي اخوت سمبول دی.

ما بیا په فیسبوک کې ولیکل:

د ترکيې د جمهور رئیس پر ضد ناکامې کودتا خڅه وروسته، رجب طیب اردوغان خپلو پلویانو ته د خپلو خبرو په اخره کې وویل چې دوی د ترکيې د یوه بیرغ لاندې د یو واحد ملک په توګه اوسيدل غواړي. د

غوره لیکنې

ترکيې مشرداونه ويلى چې د اسلامي نېړۍ مشردي او يا غواړي چې اسلامي نېړۍ د یو واحد بېرغ لاندې راولې.

زه حیران دا خپلو څینو کسانو ته یم چې تراوسه نه په اسلام پوه شول او نه په سیاست. خواخوبري د یو چا سره او یاد یو ملک سره جلا خبره ده؛ خو د یو واحد اسلامي حکومت ادعا سره توپیر لري. ترکيې د هغوي ملکیت دی او افغانستان زموږ ملکیت دی. شخصي ملکیت په اسلام کې خوندي دی. مور ته دې خدای خپل ملک آباد لري او نورو ته دې خپل ملکونه. راشه درشه به سره کوو خو وطن او ملکیت د هر چا خپل دی.

داکثریت رول په دیموکراسۍ کې یا :Majoritarian Rule

۱۶ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

چرچل وايي چې دیموکراسۍ د حکومت کولو او حکومتولی تر تولو خراب سیستم دی؛ خو دې نه بهتر تراوسه نشته دی. دا ځکه چې په دموکراتیکو هپوادونو کې، پنځوں سلنې او یاد هغه نه کم کسان په تاکنو کې برخه اخلي خو بیا اکثره مشران د پنځوں سلنې په نیمايې جمهور رئيس یا د حکومت مشر تاکل کېږي. په دې توګه په حقیقت کې د یو هپواد د حکومتونو مشران په ۲۵ سلنې رایو قدرت ته رسپری او د ټول ولس استازیتوب نه شي کولی. اما دې سره، دا مشران ځانونه د ټول ولس نماینده گان ګني او د سل سلنې ولس په استازیتوب حکومت اداره کوي. د

غوره لیکنی

خپل ملک او ولس په اړه تصاميم نیسي او د دوی تصاميمو ته مشروع تصاميم ويل کېږي.

په دیموکراتیکه تولنه کې یو خو اصله نور هم مهم دي، چې هغه باید تاکنې په خپل وخت وشي او تاکنې باید خلکو ته د قبول وړ وي یعنې ولس باید د تاکنو په پروسه اعتماد ولري. همدا شان با اعتباره اپوزیسون باید موجود وي او حاکم گوند او ډله باید د اقلیتونو او ورو ډلو ګتې یا سهم په نظر کې ونيسي. که قوي اپوزیسون نه وي نو یا یوه ډله د ډېر وخت لپاره په قانوني توګه په قدرت کې پاتې کېږي؛ خو دې ډول قدرت ته په سیاسي علومو کې د Majoritarian Rule یا د اکثریت رول وايي. د اکثریت رول بالاخره په یونوغرافی نظام باندې بدلبېري چې مثالونه د هتلر حکومت په جرمني کې، ایران، مکسيکو، جاپان او یا نورو هپوادونو کې شته دي. نو په دې توګه د دیموکراسۍ رینې په داسې هپوادونو کې چې د اکثریت رول په واسطه اداره کېږي، ضعیفه وي. ترکیه هم یو له هغه هپوادونو نه ده چې د اکثریت رول پکې د تپرو پنځلسه کلونو راپه دې خوا حاکم دي. که خه هم ترکیه د اکثریت رول ستونزه لري خو د اکثریت حکومت هم باید د قانوني لارې چې تاکنې دي، د قدرت نه لارې کړای شي نه د کودتاګانو له لارې. که د اکثریت حکومت په کودتاګانو باندې لارې کړای شي، دا د هغه ملک لپاره نوره هم خطروناکه تمامېږي او د یو ملک د بې ثباتی سبب ګرځي.

وایي مطلق قدرت، مطلق فساد رامنځته کوي؛ د ترکيې د حالاتو په اړه لندېه تبصره:

۱۶ جولای ۲۰۱۶م کال، کابل

په سیاسي علومو کې یو ه مهمه اصطلاح ده چې وایي **Absolute power** corrupts absolutely یعنې مطلق قدرت، مطلق فساد رامنځته کوي څکه انسانان او د حکومتونو مشران په خاصه توګه، د قدرت تر تاثیر لاندې راخي او بیا هر غیرقانونې عمل ورته قانوني بشکاري. همدا مطلق العنانه مشران په یو نوع دکټاتورانو باندې بدلبوري چې په اوبردهمال کې خپل ولس او وطن د زیاتوستونزو سره مخامنځ کوي. داسې معلومېري چې په ترکيې کې د ناکامه کودتا نه وروسته، د ترکيې جمهور رئيس رجب طیب اردوغان په دې پلمه چې د ترکيې د سیستم نه میکروبوونه لري کړي، شاید خپل د قدرت پنجې نورې هم قوي کړي. دی لا پس د دیارلس کلونو قدرت وروسته هم دې ته چمتو نه دی چې قدرت پرېږدي. زما په اند ده ته به دا بنه وي چې د دې دورې جمهوري ریاست نه وروسته په عزت سره قدرت پرېږدي څکه د ولس حمایت بالاخره کمېږي. که خوک سیاسي قدرت د خپل حکومت او یا کار په اوج کې پرېږدي نو د هغه کس نوم تل ژوندي وي. که اردوغان همدا اوس اعلان وکړي چې دی نور نه غواړي د دې دورې په پایله کې بیا ځان کاندید کړي، دا به ترکيې ته او هم د د شهرت لپاره بنه وي. بنه بېلګه یې د جنوبې افریقا جمهور رئيس نیلسن مندیلا دی چې د یوې دورې جمهوري ریاست نه وروسته بیا ځان کاندید نه کړ او

غوره لیکنی

سیاسی قدرت بې پرپنسوده چې نوم بې اوس هم په نسه توگه يادېږي.
اردوغان که دا کار ونه کړي او نور هم وغواړي چې خپلې د قدرت
منګولې قوي کړي نو شاید چې د ده د قدرت خودخواهي به په راتلونکې
کې نه ده ته نه وي او نه د ترکیې خلکو ته او هم د سیمې نورو هېوادونو
ته. عاقبت به خير.

اکبر پادشاه او بیربل:

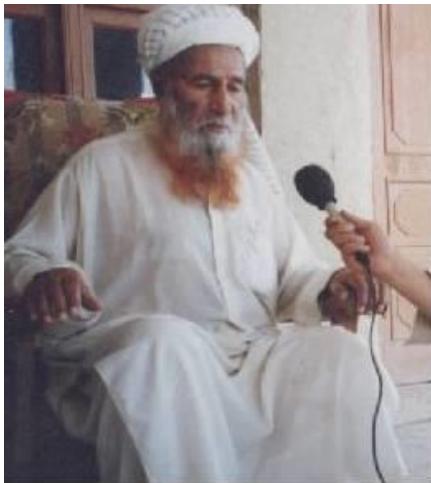
۱۷ جون ۲۰۱۶ م کال، کابل

وايي اکبر پادشاه خپل وزير بيربل ته ويلي وو چې داسي شعر راته
ووايي چې اوله مصرع مې په قهر کړي او دوييي مصرع مې خوشاله کړي.
مصرعي مې يو خو په ياد دي خونه يې ليکم.

کله چې په فييسوک کې د بعضې دوستانو لیکنې گورم نو سخت خفه
شم چې کله به مو سر خلاصېږي او د فييسوک نه مو زړه تور شي خو چې
کله د بعضې دوستانو منطقې، د وخت مطابق او مهمې لیکنې گورم نو زړه
مې بېرته خوشاله شي چې خدايرو مور ډېر نه، با احساسه، اگاه او په
مسایلو پوه وظوال لرو نو انشالله دا وطن به جوړېږي
الله تعالي دې دا د خوشالولو وګړي ډېر کړي او دعا به کوو چې مور
هم د دې دويي گنگوري دوستانو په نقش قدم لار شو.

له مولوی محمد یونس خالص سره مرکه: خبری زما کار دی او ایدیت ستا کار دی
٢٠ جولای ٢٠١٦ م کال، کابل

نن مې د مولوی صاحب خالص دا عکس په فیسبوک کې ولید چې د
مصاحبې په حال کې دی او ژورنالست ورته میکروفون نیولی دی. زما هم
يو قصه راپه ياد شوه غواړم چې د دوستانو سره ېې شريکه کرم:
تقریباً دېرش کاله پخوا زه په پېښور کې د امریکا غږ راډیو خبریال ووم
او د مولوی صاحب خالص سره
مې مرکه درلوه. په هغه وخت
کې ټکنالوژۍ دومره پیشرفته نه
وه او ایدیت د مرکو جنجالي کار
و. نو ما مولوی صاحب خالص ته
وویل چې غواړم چې مشخصې
پوښتني درنه وکړم او که مختصر
خوابونه راکړئ نو نه به وي
حکه زما کار به اسانه شي او هم

به ټوله مرکه ستاسي په خپل اواز خپره شي.

مولوی صاحب خالص رانه زما د تېپ ریکاردر میکروفون واخیسته او
وېي ويل پوهېږم چې ستا لاس ستړې کېږي نو دا میکروفون به زه په خپله
په لاس کې ونیسم. کله چې مولوی صاحب میکروفون په لاس کې ونیوه

غوره لیکنی

نو راته بې وویل چې زه ملا يم او ملا سپری چې او برده مقدمه خپلو خبروته کښېندردي نو په اصل موضوع خبرې نه شي کولی. خبرې زما او ایدېیت ستا خپل کار دی. خدای دې يې وبخښي.

د مولوي صاحب خالص يوه بله خاطره: د مجاهدينو په مؤقت حکومت کې مولوي صاحب خالص د داخله چارو وزیر و او په یونیورستي تاون کې يې دفتر درلود. په يو خبرې کنفرانس کې ما تري پوبنته وکړه چې د کوکنارو کرل په افغانستان کې مخ په زیاتېدو دي نو تاسې د مؤقت حکومت د داخله وزیر په توګه د کوکنارو د کرکيلې د مخنيوي لپاره خه پلان لري؟

ما ته يې وویل چې زه د خه شي وزیر داخله يم، د پاکستان په يو کرائي کور کې ته هم او سپري او زه هم او سپرم. کوم مې پولیس دي او کوم مو حاکمیت دی چې د کوکنارو د کرکيلې مخه ونیسم. مولوي صاحب يو واقعین سپری و.

د ټاکنو د تې لپاره ایا د درد درېیم مسکن فرمان ورکول ضروري دی که نه؟

۲۳ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

د ټاکنو په اړه د حکومت دووه تقنيني فرمانونه رد شوي دي او د پارلمان د اوپري د رخصتيو په وخت کې اجرائيه رياست کوشش کوي، چې

غوره لیکني

جمهور رئيس غني بل تقنيني فرمان د تاکنو په اړه ورکړي؛ نو ځکه ما دا لاندې پوست په فيسبوك کې ولیکه (خینې خینې چې په حکومت کې بله اجنباء نه لري، لا اوس هم د تاکنو د تې د درد نه څورېږي. دوى کوشش کوي چې حکومت دوى ته کوم بل د تاکنو د درد مسكن فرمان ورکړي؛ خو د دوى تبه په دې فرمانونو نه بنه کېږي. که د حکومت دا نسخه بالفرض که عملی هم شي، نو بیا به دا تبه د تاکنو کمپیونونو او ملت ته سرایت وکړي. مخکې له دې چې جمهور رئيس کوم بل د تاکنو د درد مسكن فرمان ورکړي، باید په عواقبو یې بنه فکر وکړي).

зорفالیزم یا اکتیویزم (Activism):

۲۳ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن د هزاره ګانو بعضې ګروپونو په کابل کې د برق د هغې پروژي پر ضد چې د سالنګ د لارې تېربېي مظاهره کوله او دوى غوبنتل چې د برق مزي باید د باميانو له لارې تېر شي. د دوى دا غوبنتنه منطقې نه وه او بلکې د دوى بعضې مشرانو غوبنتل چې د حکومت نه باج واخلي نو ځکه دا لاندې پوست ما ولیکه.

ترهه خه د مخه په دهمنزونګ کې ننني انفجار چې یو شمېر افغانان پکې زخمی او شهیدان شول په کلکه غندم او په هیڅ توګه منطقې دليل ورته نشه دی.

غوره ليکني

دا جدا خبره ده چې ايا د دوى تظاهرات حق په جانبه دي او که نه؟ دا په حکومت او افغان ملت پوري اره لري چې د دوى د غونبستو په وړاندې خله تصميم نيسی.

دا چې خيني ټلوپزيونې چينلونه غواړي خلک نور هم خشونت ته تشویق کړي، بنه کار نه دی. دوى باید خبر خپور کړي نه دا چې خلکو ته ووايې چې هله ژر شئ خبرې وکړئ چې ستاسي احساسات خلکو ته ورسوو او نور هم خلک خشونت او بدامنۍ ته تشویق کړي. دا ژورنالیزم نه دی بلکې دې ته اکتیویزم وايې او اکتیویزم د ژورنالیستیکي اصولو خلاف کار دی. همدا ډول افسوس په دې کوم چې ولې پوه کسان د فیسبوک او ټلوپزيونونو له لاري د مړو او زخميانو عکسونه خپروي. د ناپوهو او خودغرضه عناصرو نه خو ګيله نه ده په کار. دا د انساني او ژورنالیستیکي اصولو خلاف کار دی.

ایا د امنيتي ارګانونو د منسوبينو وينه د نورو نه ګمه ۵۵؟

۲۴ جولای ۲۰۱۶م کال، کابل

زه په دې ډېر خفه کېږم چې خوک زموږ په امنيتي ارګانونو باندي انتقاد کوي. دې کې شک نشهه چې یو خو کسه به یې اهليت ونه لري یا به په فساد کې اخته وي خو په سلو کې ۹۹.۹۹ د امنيتي منسوبينو ژوند هره ورخ په خطر کې دی تر خو زموږ او ستاسي امنيت وساتي او موږ په خپلوبسترو کې ارامه خوب وکړو. دوى په ډېر وکړو کمو امتیازاتو خپل وطن

غوره لیکنی

او خپلو خلکو ته خدمت کوي او د بل هر گروپ او ډلي نه دوى د دي
وطن او خلکو لپاره زياته قرباني ورکړي او ورکوي ېږي. هغه خوک چې د
امنيتي ارګانونو په منسوبينو انتقاد کوي، ايا دوى دي ته حاضر دي چې د
دوى په امتيازاتو د دوى په څای وظيفه اجراءکړي؟ فکر نه کوم چې دوى
دا کار وکړي. هیچا په پرونۍ پښه کې د امنيتي ارګانونو د قربانيو او
مېړاني یادونه ونه کړه چې هم ېږي قرباني ورکړه او هم ېږي یو ځان
وژونکي ووازه او د لس ګونو نورو مظاهره چيانو د ژوند مخنيوی ېږي
وکړ. ايا د امنيتي ارګانونو د منسوبينو وينه د نورو نه خه توپير لري او یا
کمه ده؟ نه هیڅکله نه.

مابين همه کجا اين بیچاره هم کج

(این شعر را از قبله گاه خود شنیده ام که او از ملا غلام نبی چارباغی
سرخرودي شنیده بود)

۲۴ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

يارمن برچهره دارد چهارګل و هرچهار کج
زلف کج و کاکل کج و گفتار و رفتار کج
يا الهي بشكند اين کجا که دارد يار من
صبح کج و پيشين کج و ديگر کج و هرشام کج
پس اين بیچاره هم کج در ما بين کجا امروز

په تصمیم نیولو کې عجله:

۲۴ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

سمدلاسه، آني، فوري او بې سنجشه تصاميم داسې دي لکه خوک چې په ځان کې په زوره خارښ پيدا کوي او يا هغه ځاي ته لاس وروبري چې خارښ نه کوي. په ګرولو بيا وروسته په خپله په تنگ شي چې کاشکې مې د خارښ ځاي ته لاس نه وي وروبري او داسې تصاميم مې نه وي نیولي خو بيا او بهه دورخه تېري وي او نه راګرخي.

ترڅلې وسې د قدرت نه سؤ استفاده یا د ځنګل قانون:

۲۴ جولای، ۲۰۱۶ م کال، کابل

د پرون راهيسي دا چرت وهم چې ايا مور په افغانستان کې د انساني اصولو او اسلوبونو په اساس ژوند کړو او که د ځنګل د قانون په شان هر خوک ترڅله وسه د قدرت نه سؤ استفاده کوي؟

تول ګروپونه او مطرح اکټران مې د ستړګو نه تېر کړل، په اجمالي توګه مې په تصور کې لبر لبر د هر یوه کړو او وړو ته نظر واچوه او بالاخره دې پايلې ته ورسېدم چې مور ټول مقصريو. دا ځکه چې سیاسي تیکه دارانو، ماموريينو، واليانو، وزیرانو او د دولت مشرانو هر یو د خپل واک په تناسب د قدرت نه سؤ استفاده یا غفلت کړي دي. همدا شان ملايانو او استادانو، ملکانو او خانانو، خيرات خورو او بدماشانو،

غوره لیکنی

شاعرانو او لیکوالانو، عوامو او خواصو، مدنی او غیرمدنی فعالانو،
دوکاندارانو او تاجرانو، نرینه او بسخو، مشرانو او کشرانو او داسې
نورو هم د خپل توان په تناسب د خپل قدرت نه سؤ استفاده کړي ده.
تفصیل ته یې حاجت نشته ځکه کتابونه پري لیکل کېدی شي.
نو او س راته ووایع چې زموږ په ټولنه کې خوک ملامته دي؟ ایا موږ
ټول ملامته یو او که یوازې خو کسه؟

يا الله ته په دې بعضې ژورنالستانو ور حمېږي!

۲۵ جولای ۲۰۱۶ م کال، کابل

خو شېبې د مخه مې د محتوا په لحاظ په یو مهم کنفرانس کې چې په
سوله کې د ځوانانو درول په اړه و، خبرې کولې خو د خبرو نه وروسته
یوه ژورنالسته راغله او راته یې وویل چې دا خو د دې کنفرانس په خبرې
ارزښت پوه نه شوه چې خنګه خبر جوړ کړي. ما ورته وویل چې دا خو
ستا ستونزه ده، نو بنه به دا وي چې د ژورنالیزم کورسونه او پوهنځۍ که
دې نه وي ویلی نو هغه تعقیب کړه.

دا یو څل نه دې بلکې خو څلې زه د داسې خبرې سره مخامنځ شوی یم
ځکه چې زموږ د یو شمېر زیاتو چاپې، صوتي او تصویرې رسینو
ژورنالستان یا مسلکي نه دي، یا یې ځانونه نه دې رسولي او یا دوی کومه
خاصه اجنډا په مخ بیاپې که خبر یې د دوی د اجنډا سره موافق نه وي،

غوره لیکنی

هغه يا نه نشروي او يا يې تحریفوی. يا الله ته زموږ په دې بعضې ژورنالستانو ورځمپري.

د خدای بخشندي کشمېرخان د جنازي په مراسمو یوه لنډه تبصره:

۲۵ جولای ۲۰۱۶ م کابل، کابل

په دې بحث نه کوو چې ایا ولې کشمیر خان د افغانستان د حکومت سره مخالف و او يا په تېرو خو لسيزو کې د جهاد په دوران کې او هم د کونړ په سيمه کې او يا د هغه نه د مخه خه کړي دي څکه دا جدا بحث دی او تاریخ به پري په خپله قضاوت وکړي.

د بحث مسئله دا ده چې په تېرو پنځلس کلونو کې سره له دې چې کشمېرخان د حکومت سره مخالف و، د کونړ د شیگل او لاحسين په غرونو کې يې په ارامه توګه ژوند کاوه، د خپل ولس ملاتې ورسره و او هم

غوره لیکنې

بې خپلو کسانو ته ویلېي وو، چې نه بې په عسکري افرادو چې کوي او نه به مكتوبونو ته د زده کوونکو د درس ویلو مخه نيسی. همدا علت دي چې نن په زرهاو کسانو په کونړ کې د ده د جناري په مراسموکې ګډون وکړ. مور او تاسي ولیدل چې د طالبانو مشران هم له منځه لارل خو هغوي ونه شو کولی چې د کشمېر خان د جناري غوندي خپل مری خاورو ته وسپاري ځکه هغوي د خپل ولس په زړونو کې ځای نه درلوده.

زما په اند، هغه ډلي او تېلې او يا اشخاص چې د حکومت سره په نظریاتي لحاظ مخالفت لري او که غواړي چې د افغانستان په راتلونکې کې رول ولوبوی، نو دوي دې هم د کشمېر خان د جناري نه عبرت واخلي. دوي هم باید مكتبونه وران نه کړي، کلي ونه سوځوي، دولتي ودانۍ ورانې نه کړي، پلچکونه باید له منځه یو نه سی او د وطن کادرونه او مشران باید ونه وژني ځکه دا ټول د افغانستان سرمایه ده. هغه ډله او کسان چې د افغانستان سرمایه له منځه وړي نو هغوي نه شي کولی چې په راتلونکې کې د افغانستان په سیاست کې برخه واخلي او يا د ولس په زړونو کې ځای ولري.

د ننگرهار په پوهنتون کې د سولې او کړکېچ د مرکز پرانیسته:

۱۱ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

پرون (جولای ۳۱۳۱) مو د ننگرهار په پوهنتون کې د سولې او کړکېچ په نوم تحقیقاتي مرکز د ننگرهار پوهنتون د مشربابه په مرسته او په خاصه توګه د هخاند مشر او رئیس پوهندوی بېرک میاخېل د هلو څلوا په نټېجه کې پرانیسته. په دغه پرتمنیه غونډه کې د ننگرهار ولايت مرستیال محمد حنیف ګردیوال، د سولې د شورا رئیس حاجی صاحب محمد نذیر، د ولایتي شورا مرستیال درافی صاحب، د ننگرهار پوهنتون د بېلاپلوا پوهنځيو رئیسانو، استادانو او محصلینو برخه درلوده. زه په خپل وار په دغه پرانیست غونډه کې د ټولو ګډونوالو نه مننه کوم چې د پوهنتون د رخصیتو او ګرمیو با وجودې په دغه پرتمنیه غونډه کې ګډون وکړ.

غوره لیکنې

د ننګرهار پوهنتون چې د افغانستان په کچه دویم پوهنتون و، اوس دیارلස پوهنځي لري او تقریباً شل زره محصلین د ننګرهار په پوهنتون کې زده کړي کوي. د سولې او کړکېچ د حل مضمون به په لوړۍ سر کې د شرعیاتو، حقوقو او سیاسي علومو، ژورنالیزم، د ژبو او ادبیاتو او تعلیم او تربیه په پوهنځيو کې بنستیزه کېږي. د افغانستان په لوړو زده کړو کې د سولې او کړکېچ حلولو د مضمون بنستیزه کول او په ننګرهار پوهنتون کې د دغه مرکز پرانستیل به استادانو او محصلینو ته دا لاره هواره کړي چې دا مضمون د افغانستان د لوړو زده کړو په تعلیمي نصاب کې ځای ونسی. د دې نه د مخه د لوړو زده کړو وزارت په گوهر شاد خصوصي پوهنتون کې د سولې د زده کړي مضمون د دوه اختياري کريديتونو په توګه قبول کړي او په بېلاپلو پوهنځيو کې اوس تدریس کېږي. د هرات پوهنتون سره هم د متعدد ایالاتو د سولې د انسټیتوت له خوا دا همکاري روانه ده چې هله هم د سولې مضمون بنستیزه شي.

د نړۍ په نورو هېوادونو کې د سولې مضمون د کودکستان نه پیل کېږي او هیله ده چې زموږ د پوهنې وزارت هم دې مضمون ته جدي پاملننه وکړي چې د سولې مضمون د لوړۍ ټولګې نه پیل شي تر خو زموږ پوهه او علم زموږ د ژوند د کردار او عادتونو برخه وګرځي. زموږ ستونزه دا ده چې موبه پوهه لرو خو پوهه زموږ د ورځني ژوند د کردار او عادتونو برخه نه ده ګرځدلې.

غوره لیکنی

زه د خپل دفتر د همکارانو حمیدالله ناطق او رفیع الله ستانکزی او هم د ننگرهار پوهنتون مرستیال، سروري صاحب او د دغه کمپتې د بېلاپلۇ پوهنخیو د استازانو نه په خاصه توگه مننه کوم چې په چې لىپا وخت کې بې د دې مرکز د پرائیستلو چارې بشپې کې او اميد دى چې په راتلونكې يوه کال کې د ننگرهار پوهنتون د علمي شورا په مرسته د سولې او کې کېچ د حل مضمون نصاب ترتیب او تصویب کې تر خو د بېلاپلۇ پوهنخیو محصلین د دغه مضمون د تدریس نه په راتلونكې کې گته واخلي. (د دوستانو د توجه لپاره د دغه غوندې يو خو عکسونه هم د تاسې سره شریکوم)

د مشرانو د کاغذی عکسونو سره عکس اخیستل:

۴۰۱۶ م ۲۰۱۶ کال، کابل

پېر پخوا امریکا مې نه وه لیدلې، پېښور کې مې د امریکا غې راپیو سره کار کاوه، يوه ورخ مې د امریکا غې راپیو خپل بل همکار، سید فضل اکبر پاچا په دفتر کې د هغه عکس د امریکا د جمهور رئیس رونالد ریگن سره ولید. پاچا صاحب د ما نه مخکې امریکا ته تللی و نو زه هم په تعجب شوم چې ده خنگە د ریگن سره ولید. پونښته مې ترې وکړه چې د ریگن سره مو خه وخت، خنگە او د خه لپاره ولید؟

غوره لیکنی

پاچا صاحب هم راته په ډېره سره سینه او په ارام انداز کې وویل چې هو کله چې دی واشنگتن ته لار، نو بیا لاره هواره شوه او دریگن سره یې وکتل نو دا عکس یې بیا هلته واخیست.

زه هم ساده وم او د هغه دا خبره مې ومنله او ده ناخوان هم راته ونه وویل چې ده دا عکس دریگن د کاغذ نه جور شوي عکس سره چې د سپینې مانې سره نبردي بعضې کسانو د لارې په سر اینبودلی وي، اخیستلی دی. په هغه وخت کې به چې چا دا عکس اخیسته نو پنځه ډالره به ترې عکاس اخیستل اوس شاید قیمت یې زیات شوی وي. زیاتره کسان یې د تخفې په شکل د امریکا د جمهور رئيس د کاغذی عکس سره خپل عکس اخلي ته به وايې چې په ربنتیا یې د جمهور رئيس سره لیدلی دي.

که د کرزی صاحب کاغذی عکس جور شي او د هغه د کور په مخکې کې ولګول شي او هرڅوک چې ورځي او د هغه سره عکس د یو فیس په مقابل کې اخلي، خنګه به وي؟ فکر کوم چې ډېر بنه بزنس به په دې ورځو کې وشي. خو کرزی صاحب سخی سپړی دی او پیسو ته اړتیا نه لري نو د هر چا سره په خپله عکس اخلي او که بې خرڅه شو نو باید دا کانسپیټ په فکر کې وساتي چې د نورو سره په عکس اخیستلو بنه بزنس کولی شي. پام کوئ چې دا چل نورو پخوانیو او موجوده چارواکو او مشرانو ته ونه بشیئ چې بیا به، بې فیسه درسره نه گوري او نه به درسره عکس اخلي.

وایي مېړه ووژنه خو مېړانه يې مه وژنه: (د محمود صیقل په اړه)

د اګست خلورمه نېټه، ۲۰۱۶م کال، کابل

د پرون نه راپه دې خوا په فیسبوک کې په ملګرو ملتونو کې د افغانستان د سفير محمود صیقل په اړه دا اوازه خپره شوې ووه چې گوندي هغه په عمومي اسمبلۍ کې شعر ويلى او نور خه يې نه دي ويلى. ما ته هم دا عجیبه غوندي بسکاره کېدله چې محمود صیقل په انگليسي زېه روانې خبرې کولی شي او په مسایلو هم پوهېږي نو خنګه يې شعر ته لاس اچولی دي.

بالاخره د معلومه شوله چې هغه کلپ چې جوړ شوي هغه جعلي دي. دا چې د محمود صیقل د نظریاتو سره خوک موافق وي او که نه جدا خبره ده خو بېخایه تهمت فکر نه کوم چې بنه کار وي او دا قسم بي بنیاده تبلیغات بنه کار نه دي ځکه دا یوازې د محمود صیقل شخصیت ته صدمه نه رسوی بلکې د افغانستان حیثیت ته هم صدمه رسوی. ما په خپل پوست کې ليکلې وو چې زه هغه پېژنم او که ربستیا دا کار يې کړي وي نو ما ته هم سوال و؟ زه یو څل بیا د ټولو دوستانو نه هيله کوم چې غیرموثق تبلیغات د یو چا شخصیت ته صدمه نه شي رسولی بلکې د هغه محبوبیت او شخصیت ته نور هم رشد ورکوي. هماګه متل دلته صدق کوي چې مېړه ووژنه خو مېړانه يې مه وژنه.

په لوگر کې د پاکستان د هليکوپټر سقوط:

د اګست خلورمه نېته، ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن د لوگر ولایت په ازري ولسوالۍ کې د پاکستان يو هليکوپټر
اضطراري ناسته وکړه او د هليکوپټر اووه کسه عمله طالبانو ونيول نو ما
دا لاندې پوست ولیکه:

لوگر خو د دیورند فرضي کربنې نه لري ولایت دی، خنګه د پاکستان
هليکوپټر، د افغانستان هوایي فضا ته داخل شو او فکر نه کوم چې پیلوټ
به سهوه شوي وي. د پاکستان په قول که دا هليکوپټر د پنجاب د حکومت
دي او روسي ته د ترميم لپاره تللو او د افغانستان د قلمرو نه تېرپدو، نو په
دي صورت کې هم پاکستان باید د افغانستان حکومت ته د مخه خبر
ورکړي واي. په عوض د دي، پاکستان د صافی د سورليو الوتکې ته نن
اجازه نه ده ورکړي چې په اسلام آباد کې کښته شي. د پاکستان زیاتي او
سپین سترګي د حده تېره شوي ۵. د افغانستان بې شمېره وياندویان ولې تر
اوسه پوري غلي دي چې خه نه واي؟

د افغانستان د پیازو صادرات:

د اګست ۴ مه نېته، کال ۲۰۱۶، کابل

وايي دولس زره تنه پیاز سبرکال افغانستان صادر کړي دي او فکر کوم
چې اکثره به پاکستان ته صادر شوي وي ځکه د هغو تجاران هرکال دا

غوره لیکنې

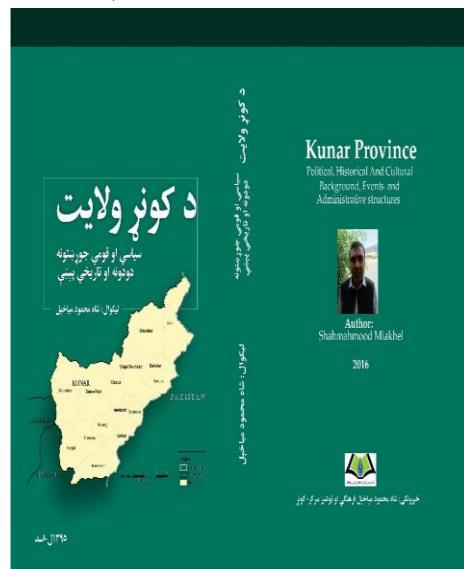
پیاز اخلي، په يخو ستوروونو کې يې ذخیره کوي او چې د پیازو سیزن ختم شي نو بېرته يې په دوه چنده قيمت په مور خرخوي. بل خبر وايي چې افغانستان هرکال دېرش زرهه تنه پیاز د پاکستان نه واردوی. په دې اساس د پیازو تولید د کرنې وزارت لاسته راوونه کې نه شمېرل کېږي او د خبرونو په سرخط کې باید نه وي.

د کونړ ولايت کتاب چاپ ته تیار شو:

د اگست ۶۰ مهه نېټه، ۲۰۱۶ م کال، کابل

د کونړ ولايت: سیاسي او قومي جوړښتونه، دودونه او تاریخي پېښې

په کتابونو د ماليه د زیاتولو سره سره، دا دی د کونړ ولايت په اړه زما کتاب د دوه درې کلونو زیاتو هڅو نه وروسته چاپ ته تیار شو او ان شاالله ډېر ژر به د چاپه راواوځي. دا کتاب ځکه ډېر وخت ونيوه چې زیاتو مرکو، د مؤخذونو پیداکولو

او د موادو لوستلو ته اړتیا درلودله.

غوره لیکنې

د ټولو هغه دوستانو نه چې د دې کتاب په لیکللو او چاپ کې د ما سره مرسته کې، د زړه له کومې مننه کوم. اميد دی چې دا کتاب د افغانستان د نورو ولايتو奴و لپاره هم يو مادل شي. البته د دې خبرې یادونه اړينه بوله چې دا کتاب نور تحقیق او رسیرج ته هم اړتیا لري تر خو موبد د کونړ ولايت په اړه کافي معلومات تر لاسه کړو خو د یوې مقدمې په توګه فکر کوم چې شاید دا کتاب، خاص تاریخي ارزښت ولري. اميد دی چې زموږ نور لیکوالان په خپلو راتلونکو لیکنو کې د دې کتاب هغه تشي ډکې کړي کوم چې په دی کتاب کې نه دی تکمیل شوي او زیاتو تفصیلاتو او خپرنو ته اړتیا لري.

په ننگرهار کې د الشفا تشن په نامه روغتون:

د اګست د میاشتې اتمه نېټه، کال ۲۰۱۶م، کابل

تپه اوښي زما د یو همکار پلار د ننگرهار د الشفا روغتون کې بسترو، زه یې پوبنتې ته ورغلې. دوي د شې ۶۰۰ افغاني د مریض نه یوازې د بستر په نوم اخلي. د جلال آباد په ګرمۍ کې په خونو کې پکو هم سم کار نه کاوه او زموږ د همکار پلار په دهليز کې بسترو، نه نظم و او نه تداوي او که ما قدرت درلودلى نو په هماغه ساعت مې د دې مرده خانې دروازي تپلې. زما همکار پلار هم په حق ورسیده او د دې نه مخکې مرحوم حسام صاحب هم دې تشن په نامه روغتون ته لومړۍ وړل شوي و او ورته یې ویلې وو چې ستا د معدې تکلیف دی او خه د معدې دوا یې ورکړې ووه

غوره لیکنی

حال دا چې په هغه باندې قلبي حمله راغلي وه او هغه یې بايد دلته ساتلى
وی چې بېرته په لاره کې بل روغتون ته د وړلو په حالت کې وفات شو.
کله چې ما پونستنه وکړه چې دا ناروغتون د چا دی، نو دوستانو راته
وویل چې دا د یو پاکستانی ډاکتر دی. د شېپې د یو دوست کره مېلمه وم نو
دا قصه مې ورته وکړه او هغه سمدلاسه دا ډاکتر راوغونسته او زموږ مریض
یې وکوت؛ خو زما ملګري راته وویل چې دا ډاکتر لا تر او سه طب
پوهنتون تکمیل کړي نه دی او دلته په چالاکۍ سره دا روغتون چلوی. دا
جناب چې واقعاً ډېر چالاکه بنکاره کېده، د ننگرهار د لوړپورو او
زوراکو سره خاصې رابطي هم لري نو د چا پلار به پري دا تش په نامه
روغتون وټري. تر کومه حده چې ماته معلومه ده، په ننگرهار کې او هم
د افغانستان په نورو سیمو کې د زیاتو تشن په نامه روغتونو او هم د
ډاکترانو د معاینه خانو همدا حال دی. همدا علت دی چې زموږ د ولس
اعتماد په خپلو ډاکترانو، روغتونو، دواګانو، لابراتوارونو او معاینه خانو
کم او یا په نش سره حساب دی. هره ورخ په زرگونو کسان ایران،
پاکستان، دوبې او هندوستان ته د عادي معایناتو لپاره ځې. په هره ساحه
کې چې خوک د خپل مسلک، خپل وطن او خپلو خلکو سره خیانت کوي
د غندلو دي. قصې چېږي دي خو خلاصه دا چې صحې سکتور ته هم د
امنيتی سکتور په شان جدي توجهه په کار ده ځکه دوی هم د خپل ولس د
ژوند سره لوښې کوي.

د نورو قضاوت:

۹ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

دا مهمه نه ده چې نور ستا په اړه خه قضاوت کوي. مهمه دا ده چې ته د ځان په اړه څنګه قضاوت کوي او ستا وجدان او ضمير تا ته خه وايي. همېشه د نورو قضاوتونه درد او يا تایید یو خه افراطي بنه لري او مبالغه هرو مرو پکې وي. که خوک خپل وجدان ته خجالته نه اوسي همدا کافي ده چې خپلو بنو کارونو ته دوام ورکړي.

د آزادی د ورځې په اړه:

۱۳ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

دا چې خوک د خپلې آزادۍ په مفهوم او قدر پوه نه شي هغوي د خپل ولس او هېواد نه هم دفاع نه شي کولی او په عوض به د خپل ولس په مقابله کې جنګېږي او خپل وطن به ورانوي.

زمور یوشمېر ځوانان چې د پرديو په مدرسو او روزنټونو کې د بېلاپلو مجبوريتونو او مهاجرتونو له امله روژل شوي دي د هغو نه د آزادۍ احساس اخیستل شوي دي. همدا علت دي چې زمور په وطن کې د خلورو لسيزو راپه دي خوا جګړه روانه ده او مور لا تراوسه د سولې، سوکالي، آزادۍ او د سکون ژوند نه برخمن نه یو.

د حکومت سقوط د نظام سقوط دي:

۱۵ اگست، ۲۰۱۶ کال، کابل

دا لاندې لکينه د ډاکټر عبدالله عبدالله د غونبنتو او نظام د ګواښلو په اړه ولیکل شوه.

که خه هم زه شخصاً د اول نه د ملي وحدت په نامه د حکومت د جوړدو سره مخالف وم او په هغه وخت کې زما مقاله چې په فارن پالیسي کې نشر شوې ده، به ثبوت دي. په دغه مقاله کې ما ويلي و چې زر فقیران د یوې لوې خیمي لاندې ژوند کولي شي خو دوه پادشاهان په یوه لوی ملک کې سره ژوند نه شي کولي. د الله تعالی د وحدانيت فلسفه په همدي بنا ولاړه ده چې یو خدای د کائیناتو مالک او تنظيم کوونکي دي او که خدایان دوه وي نو نه به دا دنيا وي او نه به دا شمسي نظام.

په تېرو تقریباً دوه کلونو کې په ثبوت ورسپدله چې د ملي وحدت حکومت لا اوس هم د تاکنو په تبه اخته دي او که وضعیت همداسې دوام وکړي، د افغانستان مزمن سیاسي مرض به د تدریجی زوال سره مخامن وي چې پایله به یې د حکومت او نظام سقوط وي. دا چې په افغانستان کې ملکي او پوځي مؤسسات لا ډېر ضعيفه دي، زما په اند که حکومت سقوط کوي نو نظام هرو مرو سقوط کوي څکه د نظام او حکومت تر منځ فرق نشه دی. که چیني ډلې او اشخاص په دي فکر وي چې دوی د

غوره لیکنی

حکومت مخالف دی خو د نظام مخالف نه دی نو دوی زما په اند تر او سه هم د خپل ملک او نظام نه سم درک نه لري او په خيالي نړۍ کې او سپری. که خدای ناخواسته موجوده حکومت له منځه ئې نو د دې حکومت او نظام بدیل به موجوده اکتران چې په حکومت کې دنه دی او که بهر، نه وي بلکې د حکومت بدیل به یوازې داعش یا طالبانو مسلح اپوزیسون وي. د مسلح اپوزیسون په راتګ سره به بیا دا اکتران چې په حکومت کې دنه دی او که بهر، او هم د افغانستان د ملت هغه لویه برخه چې د نظام د جوړپدو امېدونه د یو سوکاله او پرامنه افغانستان او نه ژوند لپاره غواړي، د ټولو نه زیاته ضربه وګوري. خدای ناخواسته که دا نظام د سقوط سره مخامن کېږي، نو افغانستان به داسې ضربه وګوري چې راتلونکې خو نسلونه به په فقر، بدېختي او جنګونو کې اخته وي او د افغانستان موجوده سیاسیون به د خدای او تاریخ په وړاندې ملامته وي.

دا ډېره اسانه خبره ده چې ولس خوک تحریک کړي او سرکونه ته یې راوکاري او یا سیاسي مشران داسې مسایل مطرح کړي چې د هغو په اساس ملت نور هم د بې اتفاقی په لوري سوق کړي تر خو ملت د یو بل پر ضد سیاسي، نژادی، قومي او سمتی مورچې ونيسي. اما د داسې مسایل مطرح کول او یا ولس سرکونو ته راویستل داسې مرحلې ته رسپری چې بیا وضعیت شاید د دوی د کنټرول نه ووئې. زما لیکنه ټولو خواو ته متوجه ده او هره خبره او یا غوبښته چې سیاسیون کوي باید عواقبو ته یې پام وکړي.

غوره لیکنې

زما گیله د دواړو تیمونو نه ده چې یو تیم ټوله ورڅ په ایمليونو او فیسبوکونو اخته دی او یو بل ته د خپلو فیسبوکی لیکنو، ایمليونو او فعالیتونو معلومات ورکوي او یا په اصطلاح یو بل بريف کوي اما بل تیم په شخصي، قومي او نژادي غونښتو او تشریفاتو اخته دی. اصلې مسایلو ته چې د افغانستان پاره ستراتیژیکي اهمیت لري، هیڅ توجه نه کوي. زما په اند په حکومت کې دننه او هم بهر سیاسي اکټران که غواړي چې افغانستان کې سوله وي او ولس په امن کې ژوند وکړي، په دې حساسه مرحله د تاریخ کې باید لاندې سیاسي مسایلو ته خاصه توجه وشي:

۱) دوى باید ملت ته اطمینان ورکړي چې نظام سقوط نه کوي او دوى په متحده توګه د مسلح اپوزیسونونو په مقابل کې واحد موقف لري.

۲) د افغانستان مسلحې قواوې چې د هېواد په ګوت ګوت کې هره لحظه قرباني ورکوي، دوى باید هغوي ته مورال ورکړي نه چې د هغوي مورال نور هم ضعيفه کړي. د افغانستان مسلحې قواوې او ولس چې په حکومت کې دننه او بهر د سیاسي اکټرانو خبرې، بیانې، ناخواړې، شخصي او سلیقوی غونښتې او یا ناسم مدیریت ګوري، هغوي مايوسه کېږي او دا د هغوي په مورال منفي اغېز لري. د یو حکومت او نظام سره چې د ولس او خپلو پوئې او سیاسي مؤسساتو حمایت نه وي، هیڅکله کامیابدی نه شي.

۳) په دې اساسې وخت کې د افغانستان سیاسيون یو ملي موقف ته اړتیا لري چې د مسلحو اپوزیسونونو او د هغوي د پلویانو په مقابل کې ونيول

غوره لیکنې

شي که نه د هغوي مورال نور هم قوي کېږي او پايلې بې د ټولو په تاوان دي.

۴) په دنيا کې ډېر زيات نور بحرانونه شته دي او افغانستان د نړۍ د مسایلو په سر کې واقع نه دي. همدا شان دنيا هم په افغانستان کې ستري شوې ده نو که دوي هر ورځ منفي خبرونه د افغانستان نه اوري نو فکر نه کوم چې دنيا هم خپلو مرستو ته ترا بدنه دوام ورکړي. دا ډېره بهه خبره ده چې مورب په خپلو پښو ودرېپرو خو متأسفانه تر اوسه زموږ پوهې او ملکي مؤسساتو شتون ټول په بهرنې مرستو ولاړ دي.

۵) که خه هم د افغانستان د درې گونو قواو حقوقی مشروعیت او سه هم له سوال سره مخامنځ دي، خو په حکومت کې دنه او هم د حکومت نه بهر د سیاسي اکټرانو بې مسوولیته بیانیې، خبرې او غونډې د حکومت او نظام مشروعیت نور هم له سوال سره مخامنځ کوي. د هر حکومت او نظام حقوقی او سیاسي مشروعیت چې خومره کېږي اویا د سوال سره مخامنځ کېږي، په هماغه اندازه هغه حکومتونه او نظامونه ضعیفه وي چې بالاخره نظام او حکومتونه په خپله د داخل نه سقوط کوي چې نمونې بې مورب خو څله په افغانستان کې تجربه کړي دي.

زما په اند د افغانستان د حکومت او نظام د ثبات لپاره دا پورته پنځه ټکي د نور ټولو مسایلو نه ډېر زيات اړین دي او د ټولو دنده او مسوولیت دي چې د پورته ټکو د عملی کولو لپاره کار وکړي ځکه که حکومت او نظام نه وي نو بیا هېڅ نشته دي او نه بیا سیاسي اختلاف خه ګټه لري.

غوره لیکني

اختلاف د نظر او يا سیاسي رقابتونو اهداف همپشه بايد په ملي منافعو ولاړ وي او که په ملي منافعو ولاړ نه وي نو بیا زور بالای زور به لکه د ځنګل د قانون په توګه حاکم وي.

پژواک خبرې اثرانس هم دا پورته لیکنه خپره کړي ۵۵:

<http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D8%AF-%D8%AD%DA%A9%D9%88%D9%85%D8%AA-%D8%B3%D9%82%D9%88%D8%BV-%D8%AF-%D9%86%D8%B8%D8%AV%D9%85-%D8%B3%D9%82%D9%88%D8%BV-%D8%AF%DB%AC>

روهي ویپانې هم دا لیکنه خپره کړي ۵۶:

<http://www.rohi.af/fullstory.php?id=48321>

د آزادۍ د ورځي په مراسمو کې د سقاو د زوي حبیب الله کلکاني عکس لڳول:

۲۸ اسد ۱۳۹۵ ل چې ۱۸ اگست ۲۰۱۶ کال سره سمون خوري

نن د افغانستان حکومت د اسد ۲۸ امه، د استقلال د آزادۍ ورخ لمانڅله او په دغه ورخ یې د امان الله خان او د نورو عکسونو سره د سقاو د زوي، حبیب الله کلکاني عکس هم ئېرولي و. د افغانستان د حکومت مشرتابه او په خاصه توګه د دفاع وزیر جنرال عبدالله حبیبی دا یوه لویه تپروتنه کړي وه چې د استقلال ورخ کې د استقلال پر ضد شخص عکس هم ئېرولي و،

غوره لیکنه

نو ما دا لیکنه په فیسبوک کې خپره کړه چې په سلهاو دوستانو پرې
تبصرې هم لیکلې وې:

رسمی مجالس ځانته پروتوكول لري د اشخاصو د ناستې نه نیولې د
ستیج تر ډیزان او عکسونو نصبولو پوري او حتی اندازه او سایزونه د
عکسونو هم باید په نظر کې ونیول شي. نن چې کوم عکسونه په دفاع
وزارت کې لګول شوي وو، دا د آزادی د ورځې د پروتوكول سره یې هیڅ
ټپاو نه درلود. د ارګ مسؤولین باید د ننټي غونډې منتظمینو او هم د
پروتوكول مشر ته سخته سزا ورکړي چې بیا داسې کار تکرار نه شي.

د اگست په ۱۹۱۹مه نېټه مې دا لاندې لیکنه وکړه ځکه د سقاو د زوی
عکس ځپول، د آزادی د ورځې مراسم ډېر پیکه کړه:

پرون چې کوم عکسونه د استقلال د ورځې په رسمی مراسمو کې
ځپول شوي او په غونډه کې هغه برخوالو چې ځانونو ته ملي ملي واي
په سترګو نه ليدل او نه چا پرې اعتراض وکړ. د دې خبرې معنی دا د چې
دوی ټول د مشر نه نیولې تر کشر پوري د سترګو د شبکوري په مرض
اخته شوي دي. د شبکوري مرض یوه مهمه نخبنه دا ده چې د نظر د
کمزوري ترڅنګ، د انسان فکري توازن هم خرابوي. کله چې فکري
توازن خراب شي نو بیا حکومتداري هم د سپري نه خرابېږي.

غوره لیکنې

په همدي ورخ زياترو دوستانو د فيسبوك په صفحو خپل لوی لوی عکسونه خپاره کړي و، چې د امان الله خان عکس یې وړوکۍ په کوم کنج کې خپور کړي و نو بیا ما هم دا لاندې لیکنه خپره کړه:

دا چې د آزادی د ورځې لپاره په فيسبوك کې مو خپل عکسونه غټه ډیزاین کړي او د امان الله عکس مو په کنج کې وړوکۍ ډیزاین کړي دي مطلب خه دي؟ چې ایا تاسي د امان الله خان نه مهم یاست او که خنګه؟ د پروتوکول په لحاظ، خوک چې مهم وي نو د هغه عکس لوی او خوک چې لبر مهم وي نو د هغه عکس په عین ډیزاین کې وړوکۍ وي.

پپولیست سیاست:

۱۸ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

یاره دا د پپولیست سیاست پېرو تحلیگرانو خو زما زړه د ټلوپزیونونو د پروگرامونو د لیدو نه تورکړي دي. ټلوپزیونونه هم نه پوهېږي چې دوي د دوي د تحلیل او تبصره نه خه غواړي.

موږ د دائمي سولې لپاره ډېري اوږدي مبارزي ته اړتیا لرو:

۱۹ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

تېرو خو لسيزو ايديالوژيکو جګرو په افغانستان کې دومره زياتې ټولنيزې ستونزې زېرولي چې زوي پلار ته کافر بسکاري، پلار زوي ته،

غوره لیکنې

ورور ورور ته، خپل خپل ته، گاوندي گاوندي ته او داسي نور. په يو بل بې باوري او بې اعتمادي دومره زياته شوي چې د مينې او همكارى اړيکې يې سره شلوی دي. پخوا به د کور او کلي مشر ته د درنښت په سترګه کتل کېدل خون د کور او کلي د مشرانو په خوله خوک پیاز هم نه خوري. پخوا به اکثره کورنيو غرو په يوه ماحول کې ژوند کاوه چې په عمومي توګه د کورنيو د غرو ترمنځ د اقتصادي، فکري او ټولنيز ژوند واتېن ډېر کم و، خون دا واتېنونه د هري کورني د غرو په منځ کې ډېر زيات شوي دي. اوس موبه اکثره د خپلو کورنيو د نبودې غرو د کرو ورو او طرز فکر نه خبر نه يو چې خه کوي او د چا سره اړيکې لري. دا ډول ستونزې اوس زموږ د ټولني واقعيتونه دي او ترڅو چې زموږ د ټولني جورښت پېرته نارمل حالت ته ونه گرځي، د افغانستان هر حکومت به د بنې حکومتداری، امنیتي او اقتصادي ستونزو سره لاس او گربوان وي. سوله او سکون به لادرکه وي.

موبه پخوا دین، ادب، کورني او ټولنيز مسؤوليتونه په کور، حجر او دېرو کې زده کول خو د تېرو خلور لسيزو د جنګونو او ناخوالو له امله زموږ محلې او محطي روختونه له منځه لارل او په عوض يې زموږ زياتو څوانانو په هپواد کې دنه او يا بهر په مدرسو، وړكتونونو او مرستونو کې تربیه حاصله کړله. دوى ته د خپل وطن تاریخ، د کورني ژوند خویاني او اجتماعي دود او دستور نه دی بنودل شوي او دوى ته هر شه پردي سکاري. د دوى په مغزو کې بېلاپېلې آيدیالوژۍ په خرابه او يا

غوره لیکنی

انحرافي دول ترزيق شوي او د دوى ماغزه Brain Wash يا وينحئل شوي دي. نوى نسل، د وژنو، جنگونو او ورخنيو نا خوالو سره معافيت اخيستي دي. اکثرو ته کورني، ملي او حتى اسلامي ارزښتونه چې د دي بعضاو ډلو د تکفيري ايدیالوژيو د تګ لاري سره برابر نه دي کفر بنکاري او په دي فکر دي چې زموږ تولنه او هم دنيا په غلطه روانه ده او یوازې همدا خو محدودې تکفيري ډلي دي چې په سمه لار، روانې دي.

حوانان همپشه د منفي نظریاتو اود پرديو د اديالوژيکي اغېز لاندې ډېر ژر راخېي. بالخاصه هغه حوانان چې د هویت د بحران يا Identity Crisis سره مخامنځ دي. دا حوانان چې د هپواد نه بهر زېږپدلي دي، دوى نه پوهېږي چې د دوى هویت خه دي او د افغانانو د حوانانو لپاره دا ستونزه د ټولو نه زياته ده. د افغانستان د جنگ موده ډېره او برده شوه او دا خلورم نسل دي چې په جنگ کې اخته دي. د دي حوانانو رینې او هویت په اصل کې افغاني دي خو دوى ته بیا د اسلامي هویت په نامه پېچکاري ووهل شوه او ورته وویل شول چې اسلام سرحد نه لري او دوى ته عقیده د هویت په ئای تلقین شوه. حینې چې په غربې هپوادونو کې او سېږي، والدين ورته همدا وايېي چې باید بنه مسلمان اوسي او هم بنه افغان، خو د کور نه بهر شرایط بیا داسي نه دي. اسلام او افغانیت دوى د یو شعار په توګه پېژني. د دوى نه د یو بنه افغان او یو بنه مسلمان نمونه ورکه ده او نه پوهېږي چې بنه مسلمان او بنه افغان يعني خنګه؟ د دوى په مغزو کې د افغانیت او اسلامیت کلمه سمه نه کښېني او کله چې دوى انتربنېت ته سره

غوره لیکنې

وردننه کوي تر خو بنه افغان او بنه مسلمان پسي لتون وکړي نو بیا په بپلاريو سر شي.

يو دوست راته قصه کوله چې يو ډله څوانان د ماسپینین لمانځه لپاره په کلفورنيا کې جومات ته روان وو، چې د عربانو غوندي اوبرده کمپیسیونه یې اچولي او چلتارونه یې په سر وهلي وو او هم ورسه اوبرده اوبرده ډانګي (لكپي) وي. ده تري پونستنه کړي وه چې په دي ډانګو خه کوي؟ هغوي ورته ويلی وو چې رسول الله (ص) او صحابه کرام چې کله جومات ته تلل نو د ځانونو سره به یې ډانګي جومات ته وړل. دا څوانان په دي نه پوهېدل چې د مکې سيمه غرنۍ سيمه ده او په هغه وخت کې چې برق نه و، د شپي به خوک جومات تله نو د ډانګو وړل د ځانونو سره بنه کار و چې خوک د کومې پرخي او یا گړنګ نه ونه غورځېږي. اما په کلفورنيا کې چې سرکونه هوار دي او د برق روښاني هم شته دي نو د ځانونو سره د ډانګو وړولو خه اړتیا ده. دا ډول حرکات په عوض دې چې د اسلام د ترویج سره مرسته وکړي، د اسلام پر ضد ذهنیت سؤ تبلیغاتو ته لاره هواروی.

ډېر کسان دا وړاندیز کوي هغه څوانان چې د حکومت پر ضد جنګکېږي، باید ونیول شي او یا ووژل شي. فرض کړو چې حکومت په زرهاو کسان ونیول، بندیان یې کړل او یا یې ځینې ځینې اعدام هم کړل، یا هم زموږ ستونزه نه حل کېږي. دا ځکه چې د بندیانو، شهیدانو، زخمیانو، او وژل شویو کسانو د کورنیو پالنه به خوک کوي؟ که د دې

غوره لیکنې

کورنيو سمه پالنه ونه شي نو بيا به هم د يو بندی، زخمی، شهید او يا وژل
شوي کس کورني يوه مریضه کورني وي چې په تولنه به بار وي او د
هغوي اولادونه به بيا هم د جنگ په لاره روان وي. د تکفيري ډلو لپاره د
همداسي مجبوره او عقده يي کورنيو نه د ځوانانو د جلب او جذب بنه او
اسانه لار ده. زما په اند، د حکومت نه به دا توقع بې ځایه وي چې دا
ټولنيزې ستونزې دې ډېر ژر حل کړي ټکه د دایي ثبات لپاره د کور کلي
نه نیولي د ټول هېواد په کچه يوې او بردي مبارزي ته اړتیا ده.

پورته مسایلو ته په پام سره، زموږ تولنه او س يوه مریضه او نیمګرې
ټولنه ده او دا ډېر وخت ته اړتیا لري چې زموږ دا مریضه تولنه بشه شي او
د ځوانانو فکري نظر تغيير و خوري. موږ هر يو ته په کار ده چې په خپله
ساحه کې د خپل توان او امکاناتو په چوکاټ کې په خپل کورنو او کلي
کې جدي مبارزه وکړو ترڅو يو فکري تغيير رامنځته شي او افغانستان
يوې دايي سولي ته ورسپېري.

پژواک خبرې اړانس هم دا پورته مقاله خپره کړي ده:

<http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D9%85%D9%88%DA%96-%DA%AF-%DA%AF%D8%AV%DB%AC%D9%85%D9%8A-%DA%8B%D9%88%D9%84%DB%90-%D9%84%D9%BE%D8%AV%DA%B1%D9%87-%E2%80%AC%E2%80%AC%E2%80%AC%E2%80%AC%E2%80%AC%DA%89%D9%8A%D8%B1%DB%90->

[%D&AV%D&A&%DA%&D&AF%DB%&..-](#)

[%D&A&%D&A&%D&AV%D&B%&D&B%DB%&..-](#)

[%DA%AA%D&A&%DA%&D&AA%DB%AC%D&AV%-](#)

[%D&A&%D&B%&D&..](#)

د تپرو خو لسيزو جهري او د سولي ناکامې هڅي:

۲۰۱۶ م کال، کابل

هر جنگ ځانته علل او معلوم لري او ترڅو چې مورد جنگ په علل پوه نه شو، تر هغې پوري مورد جنگ معلوم ته د حل لاري نه شو پیدا کولی په افغانستان کې اکثره ولس او سیاسيون د جنگ علل یا عوامل په Conspiracy Theories یا د شک او دسيسي په تيوريو کې گوري. د شک تيوريگاني همپشه د افغانستان د ناکامه سیاسيونو او مشرانو له خوا په اگاهانه او غير اگاهانه توګه د ولس په مغزو کې پیچکاري شوي دي. په افغانستان کې د اوښني جنگونو په اړه د شک د تيوريگانو یو خو بېلګې په لاندې دول دي:

۱. ډېري مشران او تحليل ګران په دي عقيده لري چې افغانستان د منطقوي او نړيوالو سياستونو، او Proxy Wars یا نياتي جنگونو قرباني دی. ترڅو چې منطقوي او نړيواله همغري، توافق او یا د دوى د مشترکو

غوره لیکنې

گټيو د ترکز ټکي پیدا شوي نه وي تر هغې پوري به په افغانستان کې جنګ دوام کوي.

۲. نړیوال او په خاصه توګه امریکا غواړي چې په افغانستان کې جنګ تود وساتي ترڅو د خپلو اقتصادي او یا ستراتیژیکي گټيو د اهدافو لپاره په افغانستان کې د خپلو قواو د شتون لپاره دلایل ولري.

۳. افغانستان ډېر زیات طبیعی ذخایر لري نو نړیوال د افغانستان د ذخایرو د لوټولو لپاره دلته راغلي دي د بېلګې په توګه ترڅو د هلمند او بدخشان نه یورانیوم یوسې او یا داسې نور.

۴. منطقوي او نړیوال هپوادونه دلته جنګ یوازې د پښتنو په سيمو کې تود ساتي ترڅو د لر او بر پښتنو د خود اراديت داعیه ووژل شي.

۵. طالب او داعش د غربی هپوادونو او په خاصه توګه د یهودو پروژې دی ترڅو اسلام بدنامه کړي او په دې توګه د مسلمانانو په منځ کې تفرقه واچوي.

که د هرې تیوري په علل او عواملو باندې بحث وشي نو فکر کوم چې کتابونه پرې لیکل کیدای شي. دا زه نه ردوم چې د هرې تیوري ترشا یو خه دلایل او یا حالات داسې مساعد شوي دي چې د ولس باور په دې تیورګانو باندې زیاتوی خو زما په اند دا ټولې تیورګانې ناسمې دي. دا

غوره لیکنې

ئىكە چې د افغانستان سیاسون چې همېشە د ستونزو د حل د اصلی علتونو نه فرار كوي او ياخپله ملامتيا نه مني نو ولس ته همېشە د شک تیورگانې ترمه خە كوي. د شک تیوري همېشە مسايلو ته لنډ، د ولس په ژبه ساده او قانع كونكې ھواب په اسانه توګه ورکوي. د شک په تیوريو گانو باندې د نېرى په پرمختلىي ھپوادونو کې ھم سیاسون باور لري چې نسه مثال يې د امریکا د روان جمهوري ریاست لپاره د جمهوري غوبنتونکو د گوند نوماند، چونالد ترمپ دی او د امریکا يو تعداد زيات ولس د ده د شک په تیوري او پپولیست شعارونو غولیدلی ھم دی ئىكە ده خپل ولس ته د نېريوالو مسايلو حل په ساده شکل وړاندې کړي دی حال دا چې د نېريوالو کړکیچونو حل دومنه ساده نه دی لکه خنگە چې دی شعارونه ورکوي.

رابه شو پورته دوه عمده پوشتنو ته:

زما په اند، د افغانستان د جنگ عمدە عوامىل پخوا او اوس ھم د سیاسي او اقتصادي قدرت انحصار دی. كە لېر لند ھغلنده نظر تېرو څلورو لسيزو ته واچوو، نو د خلق یوکراتيک گوند پر ضد ولس ئىكە راپا خىدە چې دوى سیاسي او اقتصادي قدرت په خپل انحصار کې ونيوه. د دوى نه خبره ئىكە خرابه شوله چې دوى بیا په خپلو منځو کې د قدرت د انحصار په سر سره نه جوړ بدلت او د یو بل پر ضد يې دسيسي پیل کړي. خپل حکومتونه يې په خپله له منځه سره یورل او خپل ملګري يې په خپله سره بندیان او ووژل او بالاخره دوى د سیاسي ضعف او مدیریت له امله ناکامه شول.

غوره لیکني

مجاهدینو ډلو هم د قدرت انحصار غونبته. په شريکه سره يې د کابل کمونيستي رژيمونو ته سقوط ورکړ خو بیا په خپلو منځو کې د قدرت د انحصار لپاره، د یو بل پر ضد دسيسي پيل کړي، یو بل يې سره ووژل او د دوى د لاسه د وطن کادري سرمایې لویه برخې فرار وکړ او د افغانستان فزيکي سرمایه ټوله چور کړي شوه.

طالبانو هم د قدرت انحصار غونبته او نورو ته يې په حکومت کې برخه نه ورکوله او بالاخره سقوط يې وکړ او اوس د قدرت د انحصار لپاره، طالبان خو ډلي دي او بي هدفه جګړه يې د افغانانو په مقابل کې پيل کړي د چې هره ورئ په لس گونو بېگناه ملکي افغانان د دوى د ناروا جنګونو له امله له وژل کېږي.

د بن د قرارداد نه وروسته د حامد کرزۍ په خو دورو کې هم سیاسي او اقتصادي قدرت انحصار د خو محدودو گروپونو او اشخاصو ترمنځ وپشن شوي او اوس هم همدا لپه روانه ده. د ملي وحدت تشن په نامه حکومت د مشرانو ترمنځ چې وهل هم د سیاسي او اقتصادي قدرت د انحصار لپاره دې.

زما په اند ترڅو چې د سیاسي او اقتصادي قدرت د انحصار لپه روانه وي، تر هغې به په افغانستان کې جنګ دوام پیدا کوي او ثبات به نه وي. ولس به د خو محدودو ډلو او تپلو، او یا اشخاصو د قدرت د انحصاری ګټو د ساتلو لپاره قرباني ورکوي. د قدرت انحصار یوازې او یوازې هغه وخت ختميداي شي ترڅو په یو ملک کې د حکومتداري سیاسي او

غوره لیکنی

اقتصادادي ابعادو مدیریت نبه شوي نه وي. البته دغه نوبل يا نبه اهدافو ته په دوه توګه يو ملک رسپدلي شي. اول دا چې د حکومت مشرتابه د ولس د منځ نه د ولس په خونبه راویو کېږي او بیا د دیموکراتیکو اصولو په چوکاټ کې حکومتداري وکړي. په دې توګه حقوقی او سیاسي مشروعیت د یو نظام او حکومت د سوال لاندې نه وي او بالاخره دasic ملکونه يو باشته دیموکراسۍ ته رسپری چې په سیاسي علومو کې ورته Qality Democracy يا با کیفیته دیموکراسۍ وايېي. دويه طریقه یې دا ده چې که مشرتابه په هره وسیله قدرت ونیوه نو بیا داسې پروگرامونه او کړنلارې رامنځته کوي ترڅو د خپل حکومت کولو په دوران کې د قدرت انحصار ته په عملې توګه د پای ټکی کېږدي او راتلونکې کې د سیاسي قدرت مدیریت یو سم او منتخب مشرتابه ته انتقال کړي یعنې د قدرت د انحصار په فکر کې باید نه اوسي. د داسې حکومتونو حقوقی مشروعیت په لوړې سر کې د سوال لاندې وي خود سیاسي مشروعیت له لارې او د خدماتو په عرضه کولو سره ولس د دوى حقوقی مشروعیت ته ډېر پام نه کوي. متسافانه د سیاسي او اقتصادي انحصار لپاره، تر اوسه د افغانستان د ټولو نظامونو او حکومتونو حقوقی او سیاسي مشروعیت همپشه د سوال لاندې دی نو ځکه دوى په دې نه دی توانپدلي چې د یو باشته حکومت او نظام لپاره قوي تهداب کېږدي.

پژواک خبرې اژانس هم دا پورته لیکنه خپره کېږي ده:

<http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D8%AF-%D8%AA%DB%90%-%D8%B1%D9%88-%DA%85%D9%88-%D9%84%D8%B3%D9%8A%D8%B2%D9%88-%D8%AC%DA%AB%DA%92%DB%90-%D8%AV%D9%88-%D8%AF-%D8%B3%D9%88%D9%84%DB%90-%D9%86%D8%AV%DA%A9%D8%AV%D9%85%DB%90-%D9%87%DA%85%DB%91.>

د تاکنو د اصلاحاتو په اړه د افغانستان د کابینې د پريکړي هرګل:

۱۲۳ مـ ۲۰۱۶، کابل

په خبرونو کې راغلي دي چې پرون کابینې د تاکنو په قانون باندي بحث کړي او هغه طرحه چې د تاکنو سیسیتم حوزوي شي منلى دي. که دا فيصله ربنتيا وي نو فکر ګوم چې د کابینې دا پريکړه ډېره مهمه او په ځای پريکړه ده. د تاکنو د تولو اصلاحاتو نه همدا یوازينې پريکړه نهايت زيات اهمیت لري. کاوون کاکړ او ما چې کله د تاکنو د اصلاحاتو د کمپیوون نه بایکاټ وکړي یو علت یې همدا و چې د اصلاحاتو د تاکنو د کمپیوون نورو تولو کمشرانو د تاکنو د اصلاحاتو سیسیتم په داسې ډول غوبښته چې د افغانستان د اساسی قانون سره په تکر کې و، د ولس نمایندګي په سمه توګه نه کېدله، په تخنيکي او عملی لحاظ قابل د تطبيق نه وه،

غوره لیکنی

تقلب ته يې زياته زمينه مساعدوله او هم په اقتصادي لحاظ حکومت او نوماندانو ته قيمته تمامېدله.

زمور د طرحې مهم تکي همدا و که د تاکنو په سیستم کې تغيیر راخي بايد داسې تغيير راشي چې د ااسي قانون سره په تکر کې نه وي، د ولس به نمایندگی وشي او هیڅ قوم او ګروپ بايد د استازیتوب نه محروم نه شي، د تقلب کچه بايد په کې کمه او يا د تقلب مخه نیول اسانه وي، ولس ته بايد عام فهمه وي ترڅو ولس په اسانه خپل د خوبنې نوماند ته رايه ورکړای شي، او په اقتصادي لحاظ هم حکومت او هم کانديدانو ته ارزانه وي. یوازنې طرحة د افغانستان په شرایطو کې چې د افغانستان د ااسي قانون د ۸۳ مادې پر اساس چې د دنیا په ډپرو نورو هپوادونو کې تطبق شوي ده هغه حوزوي سیستم دی چې هر حوزه د تاکنو بايد یو وکيل ولري. په درې ژبه کې ورته تک کرسې، په پښتو کې حوزوي سیستم ینې هره حوزه د تاکنو بايد یو وکيل ولري او په انګلیسي کې ورته Single Member District (SMD) وايې.

د دې خبرې یادونه په کار ده چې زه د افغانستان د پارلمان دواړو جرګو نه مننه کوم چې دوی پخوانۍ طرحې چې د ااسي قانون سره په تکر کې وې دوه څلې رد کړي.

اميده ده چې د افغانستان جمهور رئيس د کابينې د پرېکړې په اساس د تاکنو قانون په اړه فرمان چې حوزوي سیستم تايد کړي، ډېر ژر توشیح کړي.

ملي سرود ته پا خېدل:

۱۴ اگست ۲۰۱۶ م کال، کابل

په يو مجلس کې وم چې تقریباً په دوه سوه کسانو محلصینو، استادانو او مشرانو په منځ کې د پوهنتون يو استاد ملي سرود ته اوچت نه شو. ما فکر وکړ چې دا اشنا چې پوه پښه یې په خوکې ځرونده کړې وه او بله پښه یې اوچته کړې وه او په خوکې په يوه پښته ناست، و خوک دی. نو د خپل خنګ د پوهنتون استاد خخه مې پښته وکړه چې دا اشنا خوک دی؟ نبردې ملګري مې راته وویل چې دا اشنا د طب د پوهنځي استاد دی.

نن يو بل پوست مې په فیسبوک کې ولیده چې د ننګرهار د طب د پوهنځي دوه استادان د خلویستو ورڅو لپاره په تبلیغ تللي دي. د مامورینو د قانون په اساس، قانوني رخصت په کال کې شل ورځې دي او دا چې دوي زیات وخت تېروي نو دوي شاید دوه دروغه او یا خیانت د خپل ځان، د خپلو شاګردانو او د خپل ولس په وړاندې ترسره کړي وي. اول دوي به هرو مرو چاته ویلی وي چې د دوي د حاضري خانې سپینې پرېږدي او یا په جعلی توګه د دوي امضا وکړي. که دوي د اوږي د رخصتيو په په وخت تللي وي نو رخصتي د استادانو لپاره د چکر لپاره نه ده بلکې استادان باید په رخصتيو کې ريسړچ او تحقیق وکړي ترڅو راتلونکې سمسټر لپاره خپلو شاګردانو لپاره نه پروګرامونه د تدریس برابر کړي نه دا چې د کلونو زاره نویونه خپل شاګردانو او محصلینو ته هر کال تقسيم کړي او په

غوره لیکنی

خپل علم او ترتیب د تدریس کې هیخ نوی والې رانولی. دویمه دا چې هغه معاش یا معاش چې دوی اخلي، دوی یې مستحق نه دي.

د پوهنتون کوم استاد چې ملي ارزښتونو ته ارزښت نه ورکوي، نو داسې استادان به خپلو محصلینو ته خنګه د ملي ارزښتونو الګو او نمونه شي. زما په اند د داسې استادانو دنده چې ملي ارزښتونو ته ارزښت نه ورکوي باید سمدلاسه وحندول شي.

سوال دا دی چې تبلیغ ته ئې خو دروغ او چل په خروارونو کوي. هماغه د رنډي مسئله ده چې د دوی ثواب او عذاب سره برابرېږي او تکلیف یې اضافه دي.

په اصطلاح د سیاسي نخبه گانو جفا د افغانانو سره:

د سپتیمبر ۲۰۱۶ مه نېټه، کابل، کابل

زما په اند، د افغانستان په اصطلاح سیاسي نخبه گان د فیل په غوره کې ویده دي. په عوض د دې چې خپل ولس ته د ملي وحدت روحيه ورکړي په عوض یې ملت نور هم په قومي او سمتی ناولو انګيزو کرغیزون کوي چې عواقب یې هم د دوی قومي او شخصي اجنداو ته شاید خطرناکې پایلې ولري او هم د افغانستان مظلوم او بېچاره ملت ته چې په تېرو خلورو لسيزو کې د دوی د شومو اهدافو قرباني شوي دي او وي به. زما په اند، دوی هم د خپلو خلکو او قومونوسره او هم د افغانستان د خلکو سره

غوره لیکنی

نهایت زیاته جفا او خیانت کوي چې جبران به په راتلونکې نبردې وختونو
کې غیر ممکن وي.

من فکر میکنم که به اصطلاح نخبه گان سیاسی افغانستان د گوش فیل
خواب هستند. به عوض اینکه مردم خود روحيه وحدت ملي را بدهد،
برای اهداف نا پسند خود مسایل قومي و سمتی را دامن میزند. عواقب
اینچنین مسایل نه به اينها، نه به اقوام و مردم ايشان که اينها بنام نمایندگی
میکند و نه به افغانستان کدام فایده خواهد داشت و شاید عواقب نهایت
خراب خواهد در پا داشت. مردم افغانستان بخاطراهداف شخصی و شوم
اینها در چهاردهه گذشته قرآنی دا ده و شاید ديگر هم قربانی بدهد. به
فکر من اينها در حقیقت با اقوام خود و ملت افغانستان جفا نا بخشدونی
میکند که شاید جبران ان درا اينده های نزديک غیر ممکن خواهد بود.

زما نوي کتاب د چاپ نه راووته

۲ سپتمبر کال ۲۰۱۶م، کابل

غوره لیکنی

د ستونزو او مصروفیتونو ترخنگ، زمانوی کتاب چې د کونړۍ ولايت: سیاسي او قومي جوړښتونه، دودونه او تاریخي پېښې نومېږي، بالاخره د چاپ نه را وواته. د ټولو هغه دوستانو نه چې د دې کتاب په ایدیت، مرکو او معلوماتو په شريکولو کې یې ما سره مرسته کړې، د زړه له کومي مننه کوم. په خاصه توګه د رحمان الله بهير نه مننه کوم چې د دې کتاب په چاپ او ډیزاین کې راسره مرسته کړې ۵۵.

یوه مسئله چې نهایت زیاته مهمه ده هغه دا ده چې د دې کتاب په لوستلو سره چې د مشت نمونه خروار په توګه معلومات لري، دا جوته کوي چې د کونړ په سيمه باندي د وخت حاکمانو او پخوانيو نظامونو او رژیمونو خومره ظلمونه کړي دي. البتہ د نورو سيمو ولسونه او یا قومونه چې د پخوانيو رژیمونو د ظلمونو نه شکایتونه کوي، دوى ته به دا هم پته ولبېږي چې د کونړ په سيمه کې پخوانيو رژیمونو ظلمونه که د نورو سيمو نه زیات نه و نو کم هم نه دي. پخوانيو رژیمونو یوازې د خپل قدرت د تحکیم لپاره کار کاوه او هغوي ته قومي مسایل هیڅ مطرح نه و بلکې یو قوم یې د بل قوم پر ضد جنګاوه. نو په دې توګه موبد د پخوانيو رژیمونو د مشرانو ظلمونه که تاجک و، که پښتون او یاد بل کوم قوم پوري تراو درلوده د هغه قومونو پوري نه شو ترپلي ځکه هغوي یوازې د خپلو شخصي ګټو او د قدرت د تینګولو لپاره کار کاوه. تاریخ پخیله د پخوانيو رژیمونو د مشرانو په اړه قضاوت کړي او کوي یې او د تاریخ قضاوتونه خوک بدلولى نه شي.

د ۲۰۱۰ م کال د پارلمان پرېکړي ته درناؤی:

٤ سپتember ۲۰۱۶ م کال

په اول د سپتember د حبیب الله کلکانی (بچه سقاو زوی) پلویانو د هغه هدوکې چې معلومات نشهه چې د چا هدوکې دی، د نادرخان د تې د بېخ نه راوویستل او غونښتل یې چې په دولتي مراسمو یې د شهرا ارا په غونډۍ کې خاورو ته وسپاري چې بیا پرې د دوستم پلویانو دزې وکړي دوی ویل چې دا تې د دوی د مشرانو یادګار دی او دلته باید د دوی هدوکې بسخ نه شي چې یو کس په دغه نښتو کې ووژل شو او درې کسه نور زخمیان شول. بیا دوی د کلکانی هدوکې د شې لخوا بسخ د یو تفاهم په پایله کې بسخ کړل. دا د اشرف غني په حکومت کې د ټولو نه سترګه اشتباہ وه ئکه د ده د بسخولو امر او فرمان ډاکټر عبدالله ورکړو او اشرف غني یې مخنيوی ونه کړ. نو په دی خاطر ما په فیسبوک کې دا لاندې تبصره ولیکله:

که یاد مو شي د افغانستان پارلمان په ۲۰۱۰ م کال کې پرېکړه وکړه چې د تېرو کلونو ټول جنګي جنایتونه باید وې�بل شي او په دې تور نور خوک محاکمه نه شي. زما په اندا همدغه پرېکړي په رنا کې پخوانی عالي رتبه دولتي مشران او تشن په نامه پادشاهان چې د دغه پرېکړي نه د مخه مړه شوي او یا ووژل شوي دي، هم شامل دي. نو په دې توګه حبیب الله کلکانی هم په دغه ډله کې شامل دي او د ده په خېر، شاه شجاع بېچاره،

غوره لیکنی

تره کي، حفيظ الله امين، برك کارمل، ډاکټر نجيب الله، ملا عمر، ملا منصور او نور مړه مشران ټول د بخښلو دي. خدائ دې ټول وبخښي اخترت د هر چا خپل دي او هرچا سره به د خپلو اعمالو په انډول الله تعالى حساب کوي. یوې بلې پرېکړې د پارلمان ته هم اړتیا شته چې دا ژوندي فاسد مشران هم وبخښي نو بیا به ان شاالله هرڅه بنه شي او د هيچا سره به د محاكمه او پونېتنې تشویش نه وي.

زړه مو د تېږي نه ګلک شوی دي:

که خوک د انسان زړه ولري، هره ورځ هره حمله او د مرګ ژوبلې خبر زړه دردونکي دي، د هر چا ژوند قيمتي دي او د هري ودانۍ د هري خبستې تخریب زړه ماتونکي دي.

په دعاګانو، غندلو، مشورو او انتقادونو مو زړه وځور خو په مور نه الله تعالى رحم کوي او نه نور انسانان ځکه چې مور په خپل څان په خپله ترحم نه کwoo. خفه کېرو به نه د انسانيت او ترحم روحيه زمود له منځه تللي ده او یو خو شبې اه وافسوس د یوې پېښې نه وروسته وکړو خو بیا پېرته هماغه کاسه او هماغه اش وي او فکر کwoo چې په وطن کې خير خيریت دي.

نور به چوپ کينو ځکه نه مو حکومت د حکومت کولو اهلیت لري او نه د حکومت مسلح او غیر مسلح اپوزیسون د سپړي زامن دي چې د خپل وطن او خلکو غم ورسه وي او نه خاموش اکثریت خه کولي شي.

غوره لیکنی

په دغه منجلاب کې به تول غرق کېبرو خو هغه کسان به د تولو نه زيات تاوان گوري چا چې په تپرو پنځلس کلونو کې د خپل وطن او خلکو سره زياته جفا او خيانات کړي دي. عاقبت به خير.

انجینر سید فریدالله فرید زما د پورته پوست په اړه لیکلی و:

میاخېل صاحب احساسات او د هغې تبلور د مجازي خپرندوې په لارې ډېر د قدر وړ دي. کوم دي هغه غورونه چې یې واوري؟ کوم دي هغه سترګې چې و یې گوري او ويې لولي؟ کوم دي هغه مغز چې د دارنګه لیکنو هدف درک کړي؟ او کوم دي هغه خوک چې د نیکو غوبنتنو په رنا کې قدم کېبردي؟

تاسي د خاموش اکثریت یادونه کړې ده نو زما په اند هغه او س اکثریت نه دي پاتې او د حالاتو او ناخوالو د تاثیر لاندې اکثریت په دباله روانو بدل شوي. راشئ یو وار د خپل شا او خوا کسان وڅېرو نو جوته به شي چې هر یو به په یو شکل نه په یو شکل د کومې سیاسي اندیښنې تر سیوري لاندې راغلې وي او هر خه د دغه اندیښنې له عینکو گوري، غورونه یې یوازې د دغه تفکر شعار اوري، مغز یې پر هغه خه تمرکز کوي چې د هغه سیاسي چاپېریال یې ورته دیکټې کوي او بالاخره هغه خه کوي چې د هغه لارښونکی یې کوي ځکه چې هغه یې د شعور یوه برخه ګرځبدې ده. اګر چې دا پسیمیزم دی چې زه یې قلبا مخالف یم خو یا هم کله کله د درې لاندې شعر ته پناه ورم:

طیب از دیده خون بارید و از بالین من برخاست

گفت تدبیر و علاج این دل خونین نه خواهد شد

د رسمي او غیر رسمي سفرونو او هم د مثبت او منفي تبلیغاتو قر منع توپیرو:

۱۵ سپتامبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

زه خو کرته کندھار ته تللي يم خو همپشه زما سفرونو رسمي بنېه درلوده خو پرون د دوه ورخو لپاره کندھار ته په غیر رسمي توګه د پارلماني چارو کې د دولت وزیر جناب فراهی صاحب او د یو دوست، حاجي عزيزجان په بلنه لارم. د کندھار په اړه دا تبلیغات چې د کندھار ولايت او بنار نامنه دي او هم د عينو مینېي ځمکه د جمهور رئيس کرزي ورور، محمود کرزي په زوره نیولې ده او هلته یې بنارګوتي په کې جور کړي دی، دا تصور زما په ذهن کې و. دا په دې معنۍ چې کندھار ته هیڅ کار نه دی شوی او کندھار د ژوند کولواو سرمایه گذاري لپاره مناسبه سيمه نه ده.

غوره لیکنې

زه د هري منطقې په ستونزو خبرې نه کوم او شايد د همدي سؤ تبلیغاتو کې يو خو سلنې ربستیا هم وي خو په سلو کې نوي سلنې مثبت اړخونه د کندھار نه دي منعکس شوي. دا ئحل چې ما کندھار په شخصي سفر کې ولید، زما تصور بالکل د کندھار په اړه بدل شو او د افغانستان هره سيمه چې آبادېږي، ما لپاره جلاجلا خوند لري. غواړم چې د کندھار د سترګو د ليدلو يو خو خاطرې د تاسې دوستانو سره شريکې کړم نور قضاوت ستاسي:

عینو مينه:

عینو مينه يوازې د افغانستان په سطحه نه بلکې د سيمې په سطحه يوه له مهمو پروژو نه ده چې د کابل په شمول، د افغانستان په هیڅ ولايت کې د دې پروژي په پرتله دومره کار نه دي شوي. تقریباً شپږ زره کورونه په ډېر مدرن، منظم او د نړۍ په سطحه د بشاري پلان د نقشو مطابق جوړه شوې سيمه ده او په ليدو ارزې. د دې سيمې کورونه په خاصو نقشواب منظم ډول جوړ شوي دي چې تر اوسه تقریباً درې سوه کيلومتره سېرکونه پکې پاخه شوي دي او په همدومره اندازه د نورو د سرکونو د پخولو پلان لري. تفریحګاوې، د خورا زیاتو بنډارونو، کورنيو او ځوانانو ته د چکر ځایونه لري چې د افغانستان په بل هیڅ بشار کې دا ډول ځایونه نشهه دي چې هم پاكه او ارامه فضا ولري او هم چاته د گشت او گذار مزاحمت نه وي. د غريبو، متوسطو او زياتو متمولو کسان لپاره پکې جلاجلا ساحې لري چې د غريبو کورنيو لپاره یې يو کور د ځکمې سره په شپږو زرو

غوره لیکنې

ډالرو پلورلي دي خو که په راتلونکي کي د دې غرييو کورنيو اولادونه هم په داسې يوه فضا کې وروزل شي نو د عينو مينې له برکته به د دې کورنيو بچيان په سالمه توګه ټولنې لپاره خدمت وکړي شي. د عينو مينه د تعليم او تربیې او هم د صحت په برخه منظم کلينکونه او د افغان ترک ليسه هم لري.

بله لویه ګټه د عينو مینې دا ده که دا پروژه نه وي نو په سلهاو ميليونو ډالرو سرمایې به د افغانستان نه فرار کړي وي چې د سرمایه د فرار د مخنيوي لپاره دا يوه ډېره مهمه پروژه ده. د عينو مینې پروژه یو فکري تغيير په دغه سيمه کې راوستي چې دا تغيير د بلې هر لاري دلته امكان نه درلوده او ترڅو چې فکري تغيير په يوه سيمه کې رامنځته نه شي نو فزيکي پرمختګ هيڅکله راتلاي نه شي. همدا شان، د عينو مینې پروژې د اوږدو د تحفظ، کاناليزيسون او نورو سهولتونو ته په خاصه توګه توجه کړي ده چې دا هم د نورو ولايتونو لپاره یو بنه مادل کیدي شي. زما په اند په عينو مینه ډېر خه ليکل کيدی شي خو زما وړاندیر د افغانستان ټولو واليانو، ولسوالانو او بناروالانو ته دا دې چې دوى بايد هرو مرو د عينو مینې پروژه وګوري او د دغه سيمې نه بايد مهم او مثبت مادلونه څلوا سيمو ته انتقال کړي.

امنيتي وضعیت د کندھار ډېر بنه شوي دي. مور د ميرويس نیکه مقبرې ته لارو، هم مو د بابا صاحب زيارت او د ارغنداب سيمه ولیده چې په زرهاو کسانو د ميلې لپاره هلتہ راتبول شوي و. د شپې تر دولس بجو

غوره لیکنې

پورې مو په عینو مينه کې پياده تقریباً دولس کیلومتره مزل وکړ چې خورا خوند یې درلود او د امنیتی لحاظه خه تشویش نه و ځکه د موبد سره باډیګارد او مسلح کسان نه و او د عادي کسانو په څېر مو چکر واهه. ويلى شم چې د عینو مېنې بشار (زه ورته بشار گوتى نشم ويلى) د افغانستان په سطحه یو له ژونديو بشارونو خخه دی. که ما دا شخصي سفر نه وي کړي نو د کندھار په اړه به زما تصور همداسې د پخوا په شان و حال دا چې داسې نه ده او دا اړينه ده چې افغانان د یو بل سيمو ته سفرونه وکړي او د خپل وطن مثبت کارونه او فکرونه خپلو سيمو ته انتقال کړي. په خپل ځان او په خپل وطن زموږ باور باید یوازې د خو محدودو ټلوپزیونې شبکو د تبلیغاتو پورې منحصر پاتې نه شي. که په یو ولايت کې یو خه نیمګړتیاوې شته خو ډېر به مثالونه هم شته دی خو متاسفانه د افغانستان صوئي، چاپي او بالاخاصه تصویري رسنۍ یوازې منفي خبرونو ته زياته لمن وهي چې دا کار هم د ژورنالیزم له پلوه او هم د وطن د ملي منافعو له اړخه سم کار نه دی. موبد باید بنو ته به او بدوي ته بدوي وايو او بیلانس او Objectivity باید په خبرونو او تبلیغاتو کې موجود وي. د دې سفر یو خو عسکونه هم د فيسبوک درنو دوستانو سره شريکوم.

د نظام دولونه د افغانستان ستونزه حل کولي نه شي:

۱۷ سپتيمبر کال ۲۰۱۶، بنکاک، تایلیند

د نظام دولونه د
افغانستان ستونزه
حل کولي نه شي
نن د دوه غوندو
او کنفرانسونو لپاره
د تایلیند مرکز،
بنکاک ته راوسپیدم
او سبا ته به
کنفرانس پیل کېږي.
نن لب فرست مې

درلوده، نود بنکاک په بشار کې مې يو خه چکر وواهه. زه درويشت کاله پخوا بنکاک ته راغلی وم او خنګه مې چې د بنکاک هوايي ډګر ولیده چې په سترګو یې يو سر او بل سر نه بشکاري دا راته معلومه شوله چې دوى په تېرو درويشت کلونو کې ډېر زيات پرمختګ کړي دي حال دا چې موبه په تېرو درويشت کلونو کې خپل وطن وران کړي او يو بل مو سره وژلي دي. د سپري زړه ډېر زيات خفه شي چې موبه به کله د جنګونو او د دې بدېختيو نه خلاصېرو.

غوره لیکنې

په تایليندې کې شاهي نظام دی خو د افغانستان لپاره یو نظام هم کار ونه کړ. نه شاهي نظام بنه و، نه جمهوري، نه کمونيستي او سوسیالیستي، نه دیموکراسۍ، نه د مجاهدينو او طالبانو مذهبی او د کتابوري نظامونه. دا خیني لا چې د پارلاني او فدرالي نظامونو چيغې وهی، که هغې نظامونه په افغانستان کې رامنځته شول نو فکر کوم چې د تېرو ټولو نظامونه ارمان به وکړو.

زمور ستونزه د نظامونو په ډول او شکلونو کې نه ده بلکې زمود ستونزه دا ده چې نظامونه خوک چلوی. زمود مشرانو او هم لا مور تر او سه د خپل وطن جورېدو ته متهد نه یو او پړه همپشه په بهرنیانو، په یو او بل اچوو او په خپله کمزوری باندې اعتراف نه کوو. یو خو عکسونه د تاسې دوستانو سره شريکوم. د دې عکسونو شريکول د خودنایي لپاره نه دې بلکې په دې خاطر دی چې د خپل وطن د جورېدو سوچ باید مور ټولو سره پیدا شي او بیا عملا خپل وطن ته کار وکړو.

که مور د خپلو بشري او طبیعي منابعو نه په سمه توګه ګته واخلو او د خپل وطن او خلکو سره صادقه واوسو، ډېر خه کولی شو. په څان اتكا د بریاليتوب اصلې راز دی، خو متاسفانه مور د خپل قوت او منابعو زیاته برخه د یو بل پر ضد استعمالوو او منفي فکرونه مو په مثبت فکرونو باندې زیاته غلبه لري. نو بشه به دا وي چې دا تناسب سرچې کړو او په مشتو کارونو باید زیات فکر وکړو. په شخصي او ټولنیز ژوند کې چې تر

غوره لیکنی

خومره ځانونه د منفى گرایي د طرز تفکر نه وساتو، هماګومره به مور په شخصي او ټولنيز ژوند کې بريالي او سو.

بعضي کسان د خولي له خوا د اسهال په مرض اخته دي:

۲۰ سپتember کال ۲۰۱۶م، بنکاک، ټایلیند

الله تعالي انسانانو ته دوه غورونه او یوه ژبه د دې لپاره ورکړي ده چې لبې خبرې وکړي او ډېر واوري او یا د منطق په اساس، انسانان باید دوه چنده وخت د نورو خبرو اوننظرياتو اورېدلو ته وقف کړي او یوه برخه وخت خپلو خبرو کولو ته ورکړي. زما په اند د دې نه هم انسانان باید زيات وخت اورېدلو ته ورکړي ځکه ژبه د خبرو ترڅنګ نوري دندې هم لري. که داسي نه وي نو الله تعالي به هر انسان ته دوه ژبي او دوه غورونه ورکړي واي او یا دوه ژبي او یو غور ورکړي واي.

هغه کسان چې خبرې ډېرې کوي او اورېدل لپو نو داسي انسانان د خولي له خوا د اسهال په ناروغۍ اخته دي او فکر کوم چې د ژبي فزيوتراپي ته اړتيا لري. دا ډول انسان چې خبرې بې سوچه او فکره ډېرې کوي، د خپل طبیعي جوړښت په خلاف حرکت کوي او په عوض د دې چې کمې او مهمې خبرې وکړي، د زیاتو خبرو په وجه بې معنا او بې مفهومه خبرې کوي چې په دې توګه هم ئان ته او هم ټولنې ته تاوان رسوی.

ډاکټر صاحب فرید بزگر لیکلی و:

غوره لیکلی

میاخپل صاحب دا یو چول روانی تکلیف دی چې د طبات له اړخه
ورته logorrhea وايی او باید تداوی یې وشي.

همایون تره کې صاحب د حافظ صاحب دا شعر راته لیکلی و:

در بساط نکته دانان خود فروشی شرط نیست
یا سخن دانسته گو ای مرد عاقل یا خموش
قاضی صاحب لو دین لیکلی و:

هوکی جناب محترم معین صاحب همداسې ده. الله ج دی موره ته
هدایت وکړي چې خبرې کمی وکړو او عمل زیاد..}} خپله خوله هم قلعه
ده او هم بلا ده }} الهی موژ د خپلې ژې د شرنه وساتې.

حق سعید صاحب لیکلی و:

په همدي مفهوم یو حدیث شریف هم شته (من كان يومن بالله فليقل
خيرا او ليصمت) خوک چې په الله ايمان لري نو یا دې شي خبرې وکړي او
یا دې غلی کيني. سه شه وايې شیخ فریده چوپه خوله دی بهتری ده.

د سولې نړیواله ورځ:

۲۱ سپتember کال ۲۰۱۶م، بنکاک، تایلینډ

نن د سولې نړیواله ورځ ده، نو د موره لپاره په کار ده چې یو خو لحظې
د سولې او سولیز ماحول په اړه باید فکر وکړو چې سوله زموره د ژوند
لپاره خومره زیات اهمیت لري او د سولې لپاره باید خه وکړو. نو په دې

توګه افغانانو ته د بل هر چانه
زيات د سولي په ورخ د سوليز
ژوند لپاره سوچ په کار دی چې
څه باید وکړي. د بهه فکر لپاره بهه
ورخ ولري.

د سولي په ورخ په بنکاک کې
د یو کنفرانس په حاشه کې له
دوستانو سره

د بهي خوا نه: داکتر حضرت عمر زاخېلوا، شاه محمود مياخېل، داکتر انورالحق احدي، احسان ضيا او سيد طيب جواد.

غوره لیکنی

شاید زما او د دې دوستانو ترمنځ په چېرو مواردو کې د نظریاتو، لرلید او طرز فکر په اړه ډېر توپیر سره موجود وي خو دا د دې معنی نه لري چې مور سره یو ځای خوشاله وخت نه شو تپرولی او یا د افغانستان د ګټيو په اړه شریک موقف نه شو نیولی.

همدې ته سوله ییز ژوند وايې چې د نظریاتو د اختلاف ترڅنګ د یو بل سره تفاهم کولی شو او هم خوشاله وخت درلودلی شو. خدای دې وکړي چې موبد ټول د یو بل سره د سوله ییز ژوند ډاره د تفاهم ژبه پیدا کړو تر خو افغانستان کې دایمي سوله ټینګه او ټول سوکاله ژوند ولرو.

وايې که غواړې چې د ټوپک نه زړه بد کړې نو نخښه ورته لري کېږد:

۲۱ سپتember ۲۰۱۶ م کال، بنکاک هوایي ډګر، تایليندې

د زیاتو چیز فهمه افغانانو او په خاصه توګه د ځوانانو غټه ستونزه ده چې یو شخص ته او یا سیاسي مسایلو ته د یوې زاوېې نه ګوري او هر خه ورته تور او یا سپین بشکاري. یو کس ورته یوه ورڅ د سولې سپینه مرغۍ بشکاره شي خو بله ورڅ ورته هماغه شخص د قارغه نه هم تور بشکاري.

حال دا چې انسانان په شخصي ژوند کې او هم د نړۍ سیاست او کاروبار په دا ډول نه دی چې هرڅه به یا ټول بنه وي او یا ټول بد. هر انسان او په خاصه توګه هغه مشران چې په سیاست کې بوخت دي همبشه

غوره لیکنی

اشتباوی کوي. مور باید سیاسي لو بغارو ته د فرشنو په توگه ونه گورو او هغوي ته باید د نورو انسانانو په سترگه و گورو چې هره ورخ هرو مرو اشتباوی به کوي.

قضاؤت باید داسې وي که د چا د بنو کچه زياته وه هغه شخص او يا سیاسي لو بغاری بنه دي او که د بدوم کچه د چا زياته وه هغه شخص او يا سیاسي لو بغاری بد دي. که داسې نه وي نو بیا به زمور د ټولونه او حتی د خپل څان نه هم شاید زړه بد وي ځکه مور هم په خپله هره ورخ زیاتې اشتباوی کوو چې په ځینو یې پوهېبرو او په ځینو یې نه پوهېبرو.

د کونړ ډاډه او انار:

۲۶ سپتember ۲۰۱۶ کال، خاص کونړ، د منګوال کلی د جمعې (۲۳ سپتember) په ورخ خاص کونړ ته د ملګرو سره لاروم، د جوارو سیزن مخ په ختمېدو دی خود دې سره مو بنه ډاډه د برو واچوله او ډېر زیات خوند یې وکړ. یو قسم نوی د جوارو تخم په کونړ کې رايچ شوی دي چې ورته د گوتې جوار وايی يعني د گوتې په ذريعيه په قطار کرل کېږي او ډېر زیات حاصل کوي. د دې جوارو خوند خوب دی چې په انګلیسي کې ورته Sweet Corn وايی. باور وکړئ چې د بنکاک د سفر نه د دې سفر خوند زیات و ځکه وطن تر هر خوبه خوبه وي. زمور د کلې په دی سپین بیری بودا باندې خپل وطن د بل هر چانه ډېر خوبه دی او د

خپلې حجري په دیوال یې د افغانستان بنایسته بیرغ رسم کړي دی. که مینه د خپل وطن ورسه نه واى نو د بیرغ په عوض یې بل شه رسم کولای شول. یو ملګري مې د خپل کورنه راته دا انار وشکول او راته یې ووبل چې دا وحوره چې د کندھار د انارو خوند دی هېر شي. رښتیا خوابه و خود دی انارو نیالګي یې د کندھار نه راوړي و او په کونړ کې یې روزلي دي. دا خومره به خوند کوي چې د یو څای نه بنې میوه دارې ونې د افغانستان بل کنج ته انتقال کړئ. همداسي موباید د نورو سیمو نه بنې تجربې خپلو سیمو ته انتقال کړو او هغه شیان چې زموږ د سیمو د عینی او ذهنی شرایطو سره برابر نه دي باید خپلو سیمو ته انتقال نه کړو.

فرکسونی نهادونه او ستونزې:

٢٦ سپتېمبر ٢٠١٦ م کال، کابل

د پنځشنې (٢٢ سپتېمبر) په ورڅ د دوبې نه کابل ته راتلم چې گورم يو څوان تورن صاحب منصب په یونیفورم کې هم کابل ته راخي او د بني مت سره يې د خپل یونیفورم ترڅنګ، د ډاکټر نجیب الله عکس هم لګولی دی. د الجزيرې یو ژورنالست چې هغه هم کابل ته راتله نو راته يې وویلې چې دې عکس د لګولو د ملي اردو د دریشي سره شه مطلب او مفهوم لري؟ ما هم کوم خاص څواب نه درلوده، نو ورته مې وویل چې دا سم کار نه دی او بله دا چې دا اړینه نه ده چې دا صاحب منصب دی په پوځي یونیفورم کې سفر وکړي. که سفر هم کوي باید داسې عکسونه په خپلو بازوګانو ونه لګوي.

زما په اند د یو ملک د بقا لپاره د ااسي قانون درلودل همپشه اړین او ضروري دي. په ااسي قانون کې د نظام طرز، د افرادو حقوق او وجاib او د دولتي قواو ترمنځ د تعادل مسئله ډېره مهمه ده. که خه هم افغانستان ااسي قانون لري خو په تېرو خو کلونو کې دا ااسي قانون بېچاره د دولتي چارواکو، تنظيمونو، دلو او تپلو او هم د افرادو له خوا په متواتره توګه نقض شوي دي. د ااسي قانون په اساس د افغانستان دولتي ملکي او نظامي نهادونه او سياسي تنظيمونه باید د دلو او تپلو په اساس جور نه شي او په خاصه توګه د افغانستان امنيتي اړګانونه، عدلې او قضائيه قوه باید د

غوره لیکنې

ملي منافعو په بنیاد د ډلو او تپلو پوري تړلي نه وي. دا سم کار نه دی چې د دولتي ادارو افراد په خپلو سینو او بازوګانو، په دولتي موټرو او دفاترو په ودانیو باندې د مختلفو ډلو د مشرانو عکسونه او موازي بيرغونه د ملي بيرغونو ترڅنگ و خروي. د داسې عکسونو او نښانونو په ليدو، د مقابل لوړي حساسیت او عکس العمل راپاروی او د افغانستان دولتي ارګانونه د مليتوب په عوض فرکسونی کېږي او د فرکسونی نهادونه پایله بالاخره بې ثباتي ده.

غوره لیکنی

دی پوست د فیسبوک په صفحو یو او بد بحث راپورته کړ او دا ځکه چې د افغانستان ولس او س هم په ډلو او تپلو و پشل شوی دی او هر چاته د خپلې ډلي مشر پربینته بشکاري حال دا چې هر سیاسي مشر او انسانان په صورت د کل کې همپشه نیمگړتیاوی لري او د خپل قدرت په وخت کې هرو مرو اشتباګانې کوي ځکه سیاسي مشران زموږ او تاسی غوندي خلک دی شاید بعضې یې یو خه زیات استعداد ولري. نو د دې لپاره چې د دې بحث نه عبرت واخلو نو زه د دغه بحث د دوستانو تبصری او زما څوابونه دلته کت مت رانقلوم. دا د لوستونکو پوري اره لري چې د دې تبصره، تحلیل او برداشتونو نه خنګه ګټه اخلي او یا فکر پري کوي.

رویال اسد افغان صاحب لیکلی و:

میا خپل صاحب! دا خو عکس دی اساسی قانون ټول د هغو لخوا د پښو لاندې کېږي چې د جو پولو دعوه یې لري. زه د ټولو عکسونو د لري کولو طرفدار یم خو یو نجیب ته قانون راباصل ناخوانی ده. کابل هوایي ډګر کې د مسعود عکسونه کومه خوشالۍ کې لګډلي؟ مسعود جوړ کړي د مسعود په نوم دی یا؟ ټولو ته قانون باید یو وي.

زما څواب:

افغان صاحب! ستاسي خبره سمه ده او ما د ټولو خبره کړي چې په دولتي و دانيو او یا په یونیفورم د هر چا عکسونه او نښانونه لګول کېږي سه کار نه دی. دی کې استشنا نشيته. دا عکس او په یونیفورم کې د دوبې په هوایي ډګر کې هم سه کار نه و.

غوره لیکنې

افغان صاحب:

زه درسره موافق يم. ما د توپيري چلنډ خبره وکړه چې باید ونه شي او
برابر تطبيق شي. اوس د حکمتیار د جنایتونو او بخښنې غونښتو کيسې
کېږي خو دا نور څانونه سپین بازان ګني چې زه د دې هم مخالف يم.
صرف حکمتیار جنګ کې دخیل نه و دا کابل چې پنځلس شل کاله خوري
دا ټول یې برخه و باید یو شان قانون پرې پلې شي.

زما څواب:

همداسې ده که زما لیکنې او حتی که زما وروستي کتاب و ګورئ نو ما
دې خبرو ته اشاره کړې څکه همپشه تاریخ د هغه چا په ګټه لیکل شوي
څوک چې په قدرت کې پاتې شوی دي او مقابله لوری یې محاکمه کړي
دي نو همدا علت دي چې د تاریخ په اړه مختلف ډوله لیکې شته دي.
افغان صاحب دا خبره تایید کړه.

خواجه صدیقی صاحب چې د ډاکټر نجيب الله سره یې نبودې کار کړۍ
او زما ملګری هم دي، لیکلې یې وو:

په دغه ورځ کې چې د ډاکټر صاحب نجيب الله د شهادت ورځ ده اود
هغه پلویان او طرفداران د هغه سوګواری کوي دغه رقم پوستونه نشرول
مناسب کار نه دي خلاف د اصول د دموکراسۍ هم دي. افغانستان کې
اوسم نیم بنده دموکراسۍ په پخېدو ده هر څوک کولای شي چې په
دموکراتیکه فضا کې د خپل خوبن احزاب او لیدرانو نه ډمانځنه وکړي او د
افغان ولس که نظامیان دي او که ملکبان دي کولای شي چې د خپل خوبنې

غوره لیکني

رهبرانو عکسونه او یادگاري او خاطراتي پوستونه ئان سره و گرخوي.
 خوشبختانه اوس دا حق تولو ته ورکړل شوی دی چې رښتیا هم ډېر بنه
 کار هم دی. هغه پخوانی وچه اردو داري او د سیاست نه لر نظامي
 ساختارونه اوس له مینځه تللى موبه او تاسو گورو چې اوس اکثره نظامي
 جنرالان وظيفو ته په ملکي دریشی کې حې او حتی وزیر د دفاع او وزیر
 د داخله ملکي دریشی کې دفتر او حتی د قطعاتو معایناتو ته حې. دلته په
 بریتانیا کې داسې کوم قیودات نشته چې خوک او یا کوم افسر د کوم رهبر
 او یا د حزب کوم لیدر عکسونه کوم سرباز او یا افسر په پل دفترکې او یا
 ئان سره انتقال کړي. دا قسم تنګ نظرانه او عقدې، حсадې موضع
 ګيری، تنها افغانان یې لري. موبه د یو طرف نه د ئان نه یو شريف انسان او
 بشه حکومت داري ته پابند ګنو او د بل طرفه بیا په داسې وقت کې چې د
 افغانستان اکثریت خلک په غمونو او کړاونو کې ګرفتار دي او د دې ارمان
 کوي چې ولې دائم زموږ نه فرصتونه حې او داسې کم طالع او بدېخت
 ولس ولې یو چې هر وقت یو لیدر او یا رهبر موبه کې پیداشي نو یا هېږي
 ته دسيسه جوړ شي او د بهرنۍ استخاراتو پلاس وشرېل شي او په بې
 رحمنه صورت ووژل شي. امان الله خان غازى باندې همداسي وشه،
 داودخان باندې هم همداسي وشه او بالاخره ډاکټرصاحب نجيب الله
 باندې هم همداسي وشول. او خلکو ولیدل چې د هغه د مصالحه ملي او
 ملل متحد پروګرامونه او بې طرف حکومت جوړونه یو اساسی او فوق
 العاده بشه طرحه وه چې افغانانو باید تېر په هېږي کړي واي او دغه بعدي

غوره لیکنی

او دوه لسیزه جنایتونو نه خو مخنيوی. کېدای شي تاسو باندې به د خپل سیاسي او ایدلوژیکي اختلافونو په بنا چې یو طبعي خبره ده داکترصاحب نجیب خوبن نه وي او یا هغې سره به مخالف واوسئ مگر د اوسيني سیستم او عصر چې گذار د سیستم یکه حزبی او یکه تازی نه د تولو احزابو ازادانه فعالیتونو دور دی ستاسو دا نشريه اکثریت خلکو ته د منلو وړ نه وه او قابل د تقبیح هم دي. ستاسو ټول عمر په امریکا کې تپه شوې د دوی په اردو او نظامي ساختارونو کې داسې کوم ممانعت نشه چې سرباز او یا افسر د خپل خوبنې رهبر عکسونه ورته منع کړي حتی عکسونو، پوسترونو او یا حتی بعضې اعلانات تجاري، د تیلیفونونو، کریمونو، شامپوګانې، لباسونو د دوی په داخل نظامي ګانیزونونو کې شته. دا ټولې خبرې نه قانون ااسي پوري مربوط دي او نه کوم ناقضین د نظامي یونیفورمونو کې راخي. اکثره افغاني سربازان او افسران زموږ اوس په عسکري یونیفورمونو باندې پولند، جرمني او دوبي ته چې د ناتېو قرارګاوې هلته دي سفرونه کوي. هغوي اصلا وظيفه کې وي په عسکري لباسونو باندې سفرکوي. که کوم ممانعت وايی نو بیا به قوماندان او یا امر مربوطه به ورته ويل او یا که خلاف د تعليمات نامه او خدمات داخله واي هم به ورته ګوشزد کېدل. تاسو باید یو بنه قهوه خانې او یا چای خانې ته تللې واي او خپل چایونه او د سفر سترټیا به هم هلته ایستلی واي دا به بنه و نه دا چې دایم د خلکو شخصياتو او بدون د هغې د اجازې نه د هغه عکسونه مو نشر کري واي. دلته اروپا کې دا یو جرم هم دي او که دغه

غوره لیکنی

سپړی پیدا شي چې تا د دې عکس بدون د هغې اجازې نه اخيستي او مطبوعات، اخبار، رسانو او مجلو او فيسبوك کې بدون د دې د اجازې نشر کړي کولای شي چې محکمې ته د کش کړي او مجازات هم شي پرې باندې.

بل دا چې په دغه ماتم ورئح کې دا قسم غرض الود پوست نشرول هم د بخښلو نه دي ته گوره چې امرالله صالح چې د مخالفونو په ګروپ کې هم رائحي او د ملل متحدد سبوتاز تيم کې د مسعود او د پینځم ستون یو غږي هم دی نن د دې پښېماني بنو دلې چې داکتر صاحب نجیب الله قتل یو جنایت کارانه عمل و.

اوسم د پوره آزادۍ عصر دی هر افغان کولای شي چې هر خوک یې خوبن وي د هغه تصویرونه، خان سره، کور کې، دفتر کې او هر چېرته چې پرې نسه نسکاري و گرزوي. اوسم د افغانستان خلکو پوري مربوط دي، مطبوعات هرڅه ازاد دي چې خوک یې خوبښېري، چا ته رايه ورکړي، د چا پلويان واوسي. هغه دیکټاتورانه، تنګ نظرانه، یکه تازې دورې منځ په خلاصېدو دي انشالله اوسم به سیاسي مبارزې به شروع کېږي، هغه دي حزب اسلامي سره هم روغ او جوړه روانه ده، لبر باید خپل ځانونه مدرن کړو، خه چې لیکوو په عمل کې هغه تطبيق کړو او د هر قسم تعصب، بدینې او پخوانیو اشتباها تو نه انتبا او عبرت ترینه واخلو ولې تکرار یې نه کړو.

په درنښت

غوره لیکنی

زما څوتاب:

صدیقی صاحب! په ټول احترام سره مور هر خه تور او سپین گورو.
 زما پوست که یو څل بیا ولولې استشنایی جنبه نه لري. زمور ستونزه همدا
 ده چې تر او سه مور ټول په خپلو اشتباګانو باندې اعتراف نه کوو او چا
 چې په کومه کاسه مړی خورلې، د هماغه کاسي هر خه ورته نه بشکاري.
 دا باید ومنو چې ټولو ډلو ډېږي اشتباوى کړې دي. که ته ما ته دا حق نه
 راکوي چې ولې مې داسې وليکل او سمدست په مرچل کې راسره کینې نو
 دا هم سمه نه ده. ستا نظر ستا د لرلید په اساس به سم وي او زما نظر زما د
 لرلید په اساس سم دي. اما کېدای شي چې هم ستا او هم زما نظرونه د ډېرو
 نورو لپاره د قبول وړ نه وي.

صدیقی صاحب:

مننه ګرانه میاخېل صاحب. د هر چا لرلید ته زه په خپله ډېر زيات
 احترام لرم تاسو ته خو بیا ډېر زيات په دې کوشش کې یم چې هغه خام،
 پري مچور لرلیدونه چې مور سره د یو بل په ضد لرل د هپواد د ملي ګټو په
 بنا سره رانژدي کړو او تفاهم ته د ټولو افغانانو رارسېدل او سراسري امن
 او بیا سره سیاسي مبارزه کول خپل یو غایه او استراتیژیک هدف بولمر او
 بشکاره خبره ده چې مور ټول ډېر، ډېر اشتباھات او ناخواли لرلې او لرو
 یې دا ځکه زمور وطن هم همدا زمور د لاسه زما په شمول دغه بدحال ته
 رسېدلی دي. تاسو ولیدل چې د حزب اسلامي یو لوړپوري شخص په
 مطبوعاتي کنفرانس کې یو ستر علمي کاري وکړل هغه دا چې د ملت شخه

غوره لیکنی

بې معدرت وغونبتل موبىد يواحى كولاي شو چې د عفو په ذريعه چې د خدائ او رسول لاره د خپل زپونو سره لوی کپاو وطن د بربادى خخه وژغورو مينه او ورورولى راولو.

مگر زما ننى گيله که ئىمدا د اعتراض اساسى مفهوم ته وكتل شي دا دى چې نن د داکتر صاحب نجیب الله د شهادت شلم تلين ورخ ده په دغه ورخ كې چې هغه خوا غبر د تفاهم او مصالحى كېرى او تاسو په خپله په خو ورخنى مخكىي پوست كې ليكلى و چې نظرىيات او تفاوتونه به لرو سره او يا به مختلف موضوع گيرگانىي مگر داسې نشي كېدىلى چې سره خبى او اتى او نظرىيات سره شريك نه كپو چې د هغې په بنا يو بنه تفاهم ته سره رسپدای شو. دا خو دقيقە خبره ده چې ستاسو سياسى موضوع گير چې ستاسو مدنى حق دى ستاسو سره دى زه نه وايم چې تاسو ولې د چا سره مخالفت لرئ او خوک مو خوبىپېرى او خوک مو نه خوبىپېرى هغه چې وايې "دلر بايسكل ام" مگر ئىمسياسي حق چې د شهيد داکتر نجیب الله د مصالحه ملي او د ملل متحدون پىنځه فقره بىز پلان د طرفدارانو خخه يم هم همدا و چې هغه بىكاره كرم چې گوره بلې ورخ ته به دې که هر قسم انتقاد مو لرل كپاى به مو واى دا نن ولې؟؟؟ حال دا چې هغه افسر بې چاره چې دېر بنه بىكلى، ملبس او ډېر باسليقه منصبدار دى تاسو يې په پتې عکس واخیستل او چا سره چې هغه مينه لري او پى باندي گران دى مدنى حق يې دى او دا کار خلاف د تعليمات نامه او خدمات داخله هم نه دى ولې موبىد او تاسو پى باندى انتقاد وکپو او مطبوعاتو كې نشر كپو؟؟؟

غوره لیکنی

گوره خبره به نه او برده و م زه په خپله تر اخر ۱۹۹۴ پوري رئيس د فابريکه حربي و م مجاهدينو سره می هم درې کاله کار کړي چا بر طرفه کړي هم نه يم د ورکتوب نه چې ديالرس کلن و م نظامي دريشي او ګيتس می أغوستي او سخت د دسپلين د نظامي ته چې هغه زما په رګونو کې بشخ دی احترام لرم او نظامي خدمات داخله باندي سخت پابند هم يم ما مکمله خپله نظامي عالي تحصيلات کړي او دېپلوم انجینز او ماستر علمي نظامي يم خو د ستایني نه وايم. مګر په ضمن کې د هغه وختونه و چې منصبداري او افسران او سربازانو سره هغه وچه چال چلنډ هم غندم سياست خو لا پرېرده. مګر فابريکې ته چې مجاهدينو ورونه راګل په شخصي لباس به راتلل غير منظم او چوکۍ ګانې ميزونه مات کړل او ټوله فابريکه خما په سترګو کې تالا والا کړل او په خمکه کې کينولو ډېر خه منفي صحنې وي او ليدلي مې دي مګر ضرور ندي چې په هغې پسي او س ورگزو او نشر یې کرم او هره ورڅه افشا کرم لکه چې دا نور لګيا دي د یو بل په ضد چې خه یې کمونستان وايي او په مقابل کې خه ورته په ځواب کې اشرار، جنګ سالار او نور اصطلاحات استفاده کوي. باید چې یو ميانه او متوسط لارو ته چې درجه د بدېيني د یو بل په مقابل کې کم کړي هغه لاره اختيار کړو. تر خو چې وطن د بلا خخه وژغورو. دې وطن ې په چاره ته خه نه و چې مور پې باندي ونکړل ؟؟؟؟؟؟

پورته مې ولوستل چې بعضې چاپلوس او جعلي اسنادونو والا تېکه داران چې په سياست اڳاه ندي او فقط خانښونو باندي انتظار دی چې

غوره لیکنی

کوم ځای ته ورسپری او په نوبت ولار او وطن د دغسمی اشخاصو نه برباد
شول تاسو ته د حوصله مندی غبرونه کوي او لاره د موبـنـه ورکوي.

چې نتېجې ته سره ورسپرـوـ.

روغ او بریالی اوسي گرانه میاخېل صاحب هسي د خپـگـانـ وـرـخـ دـېـ
خـانـ به سـرـهـ دـېـرـ نـهـ خـېـ کـوـوـ.

په درناوی

زما څواب:

صدیقی صاحب ډېره به یې نه چېرو ځکه خبره شخصي کېري که خه
هم تاسي شخصي کړه چې زه دې په دې ګرم کرم چې ولې امریکې ته
تللى یم حال دا چې تاسي په خپله په لندن کې اوسي خو زه تا نه ملامتموم
ځکه موبـرـ قولـ مـجـبـورـیـتوـنـوـ خـوارـهـ کـرـیـ يـوـ.ـ پـهـ هـرـ حالـ دـاـ تصـادـفـیـ وـهـ چـېـ
پـهـ هـمـدـیـ وـرـخـ يـوـ ځـایـ رـاغـلـوـ اوـ کـومـهـ توـطـیـهـ نـهـ وـهـ.ـ مـصـالـحـهـ ولـېـ نـاـکـامـهـ
شـولـهـ ځـکـهـ ډـېـرـ عـوـاـمـلـ يـېـ درـلـوـدـلـ اوـ چـېـ عـمـلـیـ پـلـانـ نـهـ وـ يـواـزـېـ پـهـ خـبرـوـ
چـېـ پـهـ اـخـرـهـ کـېـ حـکـومـتـ دـ ځـنـکـدنـ پـهـ حـالـتـ کـېـ وـ نـوـ دـ مـصـالـحـهـ اـعـلـانـ
وـشـوـ.ـ دـاـکـتـرـ نـجـیـبـ اللـہـ پـسـیـ خـپـلـ تـیـمـ رـاوـچـتـ شـوـ اوـ سـقـوـطـ یـېـ وـرـکـ.ـ دـاـ
بـاـیـدـ وـمـنـوـ چـېـ دـ حـکـومـتـوـنـوـ دـ غـلـطـوـ پـالـیـسوـ پـهـ اـسـاسـ اـفـغانـانـ مـهـاجـرـتـ تـهـ
مـجـبـورـ شـولـ اوـ ماـ خـپـلـ دـوـهـ سـکـهـ وـرـونـهـ اوـ ډـېـرـ خـپـلـوـانـ دـ لـاسـهـ وـرـکـلـ نـوـ
زـهـ بـهـ دـ هـغـوـیـ پـوـبـتـنـهـ دـ چـاـ نـهـ کـومـ.ـ هـرـ کـورـ درـدـېـلـیـ دـیـ اوـ دـ دـیـ عـلـتـ دـ
حـکـومـتـوـنـوـ اوـ سـیـاسـیـ مـشـرـانـوـ نـاـکـامـهـ پـالـیـسوـ وـیـ.ـ زـماـ اـرـزوـ دـا~ دـ چـېـ مـوـبـ
بـاـیـدـ دـ ټـېـرـوـ نـهـ زـدـهـ کـرـوـ اوـ هـرـ خـهـ رـاتـهـ بـاـیـدـ تـورـ اوـ سـپـینـ بـنـکـارـهـ نـهـ شـیـ اوـ

غوره لیکنی

هماغه اشتباوی بیا باید ونه کړو نو اینده به نوره هم خرابه وي. که زموږ نظر دا وي چې کوم مشر سره ما کار کړي او هیڅ اشتباه بې نه ده کړي او هر خوک په خپل موقف ولار وي نو بیا هماغه درک او هماغه خرک.

صدیقی صاحب:

مننه ګرانه او قدرمنه میاخپل صاحب روغ او بریالی او سې

الهام الدين مومند لیکلی وو:

تاسو هم یو غیر قانونی کار کړیدی. د افسر عکس مو د هغه له اجازې پرته اخیستې دا د یو چا په شخصي حریم تېری دی او بیا مو مېډیا ته وروپاندې کړي دی.

زما ځواب:

مومند صاحب! په یونیفورم کې خو ستر نه و چې ما بې پردې عکس اخیستې وي.

الهام الدين مومند:

ایا دا په ځان خبر وه چې تا بې عکس اخیسته؟

زما ځواب:

د دوبیې په هوایي ډګر کې په یونیفورم کې مطلب همدا دی چې ماته گوري او زما ننداره کوي او د هر شي چې ننداره کوي نو د عکس اخیستلو اجازه بې هم لري.

سنگرم پښتون لیکلی وو:

غوره لیکنې

قدمن میاخېل صاحب درسره موافق يم خود دې ورور احساس راته د هغه لنډغرو د احساسه قدمن او د ملي احساس په فکر ولاړ بنکاري. دا سپری عبدالمالک صافی نومېري زموږ د خوکې دی زما استاد هم پاتې شوي دی امريكا ته د درس لپاره تللى و له هغې خایه يې همداسې یونیفورم کېږي. زه يې احساس ته ځانګړې سلام کوم. په درښت.
زما څواب:

سنگرم صاحب سلام! زما خبره د شخص د بهه والي او بد والي پوري نه ده زما خبره د اردو د مليتوب ده که هر خوک په یونیفورم، موټر او مختلف بېرغونه ځپوی بهه کار نه دی ئکه دا ډول عمل حساسیتونه راپاروی. کاشکې مور ټولو یو مشر درلودلی او تقسيم نه وي.

سنگرم:

همداسې ده د ملي احساس ته مو کامل احترام. رب دې داسې ورخ راولي چې دله میشته ټول قومونو ستاسي په خېر په ملي روحيه سمبال ووسو. مننه

عبدالمتين عمران لیکلې وو:

میاخېل صاحب تاسو ډېره بهه او پرخای خبره کېږي او باید همداسې وي. یواحې یوه تبصره لرم او هغه دا چې زما د تحلیل له مخي دا عکس العملی حالت دی او د ځینو ټوپکسالارانو د عکسونو له لیدو په منفي تاثر د غږگون په توګه ځینې خلک د پاکټر نجيب الله عکسونه استعمالوي. د دې خلکو اصلی مطلب د جنګسالارانو او ټوپکسالارانو غندنه وي خو دا

غوره لیکنی

کار بنکاره نه شي کولای. په هر صورت، د اردو یا په توله کې د وسله والو څواکونو د یو غړي په صفت هیڅوک باید دا حق ځانته ورنکړي چې د یو چا عکس پر خپل نظامي لباس ولګوي، که دا عکس د یو توپکسالار وي یا پخوانۍ جمهور رئيس یا بل چا.

واحد فقیری صاحب لیکلی وو:

میاخپل صاحب ستاسو خبره حق ده. خو تاسو به پوهېږئ چې د افغانستان د اردو ملي اړخ ډېر کمزوري دی. او پر مختلفو ډلو باندی وپشن شوی دی. په تاریخ کې، د ډېر پوچ تر ګتني تاوان زیات وي. ځکه دا ډول مسلح قوتونه د سیاسي بي ثباتيو لویه منبع وي. او د عمومي ناکراريو په خورولو کې زیاته ونده لري. اصلاح هغه اردو چې کور، ډودۍ، او کالي بي د پرديو له مالياتو خخه برابرېږي، د ملت په درد نه خوري.

استاد غلام دستګير خاورین لیکلی وو:

که د هېواد یو فوجي د نجیب بل یې د مزاری او بل د ربانی او همداسې هر یو فوجي د خپې ډلي مشر عکسونه پر ځان و ټومبې دا په فوج کې د فوجي دسپلین د نه شتون نخبنه ده. داسې فوج نه بیا تمه نه ده په کار.

حامد ساپې لیکلی وو:

بنه کار یې کړي ولې ته په حکومتي موټرو د مسعود عکسونه نه گوري که نه یوازې دغه څوان په مت دې د یو قهرمان عکس لیدلی او په سو دقیقو کې دی فیسبوک ته اوچت کړي دی.

زما څواب:

غوره لیکنی

سایپی صاحب لطفا پوست ولوله هر خوک چې دا کار کوي سم نه دی. رقابت باید داسې نه وي چې که یو بد کار وکړي نوبل باید ده ګه نه ډېر بد وکړي. دې ته منفي رقابت وايي او منفي رقابت د وطن په خير نه دی.

رحمان الله رحماني ليکلي وو:

ياره نهه ده چې د سقاو زوي عکس یې ندي لګولي نجيب خو خدمتگاره سپري و الله دی وبخښي.

زما څواب:

رحماني صاحب! د سقاو د زوي عکس چې په دفاع وزارت کې د استقلال په ورځ ځرپول شوي و که زما پوست و ګورئ نو د ټولو نه د مخه ما غندلي دي. سوال دا دي که غواړو چې نظام او سیستم ولرو، اتفاق راشي، سوله او امن وي نو د هر چا د مړو د عکسونو ځرپول او بالخاصه د اردو په یونیفورم او یا امنیتي ارګانونو په ودانیو او موږو موږ دې هدف ته نه شي رسولی.

په هر حال همداسي نور مثبت او منفي پوستونه و چې ما یې یو خو ګونې دله رانقل کړي ترڅو زموږ څوانانو ته دا د بحث کولو یوه پلګه شي او د بحث کولو حوصله باید ولري. موږ باید هم خپله خبره وکړو او هم باید د نورو نظریاتو، انتقادونو او پیشنهادونو ته په واز وچلي هر کلی ووایو. ژوندي بحثونه په تولنه کې همپشه د جنګ او جګړي نه بنه وي

غوره لیکنی

او په دې توګه دا دول بحثونه په تولنه کې یو مثبت رقابت رامنځته کولی شي.

د ترازیديو د عکسونو خپرولو په اړه یوه لنډه مشوره:

په عريانه توګه د ترازیدي عکسونو خپرول که له یوه اړخه د ظلمونو د غندلو او بنکاره کولو لپاره نه کار دی خو له بله پلوه د داسې عکسونو په ليدو سره د خلکو بې تفاوتي د روانو پېښو او جنایتونو په اړه زیاتوی او د ولس روحيه په اوږد مهال کې وژني. که د ترازیدونکو پېښو عکسونه په لړه ترازیدیکه بنه څاره شي او خو کربني دوضاحت په اړه ورسره ولیکل شي، نوبه به وي.

جنایت کاران همپشه کوشش کوي چې د ځوانانو په مخکي جنایتونه وکړي، انسانان حلال کړي، خلکو ته زجر او شکنجه ورکړي تر خو دوی نور انسانان په داسې اعمالو روبدی کړي او بالاخره په روحي لحظه دوی ته جنایتونه یو عادي خیز بنکاره شي. زما په اند د زیاتو ترازیدیکو عسکونو په ليدو شاید مور هم د پېښو په اړه بې تفاوته پاتې شو ځکه پېښې نهايټ زیاتې دی او مور نه شو کولای چې د هرې پېښې په اړوند خه وکړاي شو.

په هر حال د سایکالوژي متخصیصین شاید دا مسایل د مانه نه بنه تشریح کړای شي چې د ترازیدونکو عکسونو لیدل په انسانانو او په خاصه توګه په ځوانانو خه اغېز درلودلی شي.

د اتفاق او اتحاد ډولونه:

۲۸ سپتember ۲۰۱۶ م کال، کابل

تپه اوئي ملک طاوس خان د چمياري چې د خاص کونړي یو سپين
بېيری دی، راته په کونړي کې وویل چې د انسانانو اتفاق او اتحاد په درې
ډوله دی:

- ۱) یو ډول اتفاق او اتحاد د مچانو په شان دی چې سره راټولپېري خو نه
خواړه لري او نه ترڅه او بې شمېره راپیداکپېري او مری.
- ۲) بل ډول اتفاق او اتحاد د سرو مچيو په شان دی چې سره راټولپېري او
په دېمن او یا د چا نه چې وېړه لري په هغوي په متفقهه توګه حمله کوي
خو دا چې په خپلو منځو کې مشر او کشر نه لري نو د دوى نه هم خه نه
جوړښې ځکه دوى هم خان ته تاوان رسوي او هم نورو ته.

- ۳) درېیم ډول اتفاق د شهدو د مچيو په شان دی چې د شهدو د مچيو
کالونۍ د یوې ملکې تابعداري کوي، په خپلو منځو کې یې وظایف او
کارونه وېشلي او هرڅوک چې د خپلو کارونو نه خلاف ورزې وکړي او
یا باندې په ګنده خای ناست وي نو موظف کارگران یې دنه نه پرېږدي
چې جراشم خپلې کالونۍ ته راوړي، نو د ملکې او کارگرانو له خوا ورته
سزا ورکول کپېري. دا ډول اتفاق چې نظم ولري هم خانته ګټه رسولي شي
او هم نورو ته. د شهدو مچيو نه موږه هم ګټه اخلو او هم که دوى ته
خپله غذا په خپل وخت ونه رسپړي نو د خپلو شهدو نه استفاده کولی شي.

غوره لیکني

دغه مشر وویل چې ترڅو د افغانانو اتفاق او اتحاد د شهدو د مچيو په شان نه شي نو د افغانانو نه خه نه جوړېږي. اوس د افغانانو اتفاق د مچانو او یا د سرو مچيو په شان دي.

د دې مشر خبره خو د لیکلو وه نو ځکه ما هم ولیکله او فکر مې وکړ چې دا خبرې باید د فیسبوک د دوستانو سره هم شريکې کړم، نو بدہ به نه وي.

د افغانستان حکومت او اسلامي حزب سره د سولې د هوکړې لاسلیک:

۲۰ سپتember ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن په اړګ کې د افغانستان جمهور رئیس محمد اشرف غني د اسلامي حزب د مشر، ګلبالدین حکمتیار سره د سولې تړون امضا کړ. د اسلامي حزب مشر د تړون لاسلیک او خپله وینا د یو ویدوویي کیست له لارې د افغانستان د راډیو او ټلوپزیون له لارې خپور کړ او جمهور رئیس دا تړون د سلام خاني په مانۍ کې په داسې حال دستخط کړ چې د افغانستان پخوانې جمهور رئیس حامد کرزی، د اجرائیه رئیس ډاکټر عبدالله، د سولې د عالي شورا رئیس پیر سید احمد ګیلانی، د اتحاد اسلامي مشر پروفیسر عبدالرب رسول سیاف، د پارلمان رئیسان او ګن شمېر دولتي او غیر دولتي چارواکې او د بین المللی تولنې استازو ګډون درلود او ټول پروګرام په

غوره لیکنی

ژوندې بنه د تلوپزیونو له خپریده. خرنګه چې دا یوه تاریخي ورخ و،
نو ما خپل د فیسبوک په پانه ولیکل:

د اسلامي حزب او حکومت ترمنځ د سولی موافقه د دایمی سولی په
وراندې یو نیک اقدام دی. اميد دې چې نورې ډلي هم په همدې ډول
جرأت وکړي چې د وینو تویولو مخه ونیول شی او د سولی لاره خپله
کړي. خدای دی وکړي چې زموږ د جنګ کلتور په سولیزه توګه په
سیاسي مبارزه باندې بدل شي.

په پورته مراسمو کې پیر صاحب سید احمد گیلانی چې د سولی د شورا
مشر دی خبرې وکړي خو دا چې پیر صاحب ډپر ورو خبرې کوي نو
بعضې دوستان د پیر صاحب په خبرو پوه شوي نه و نو د پیر صاحب د
خبرو په اړه یې لیکلې و چې دوی خو د پیر صاحب په خبرو پوه نه شول
نو ما بیا په فیسبوک کې ولیکل:

د پیر صاحب سید احمد گیلانی د هلو څلوا نه مننه:

څه موډه د مخه چې د خبرو اترو لپری د ناکامي سره مخامنځ وي نو ما
پیر صاحب ولید او راته یې وویل چې نور به مايوسه وي خو دی مايوسه
نه دي او اميد شته چې د سولې خبرې کامیابې شي. نور هم بریالیتوونه د
ښه صحت سره پیر صاحب گیلانی ته د الله د درباره غواړم.

نو په دی اساس، ورونو او خویندو تاسې د پیر صاحب په فصاحت او
بلاغت خه کوئ خو کار یې وګورئ چې کلونه کلونه نورو زور وواهه

غوره لیکنی

چې د سولې په پروسه کې خه پرمختګ راشي او میلونونه ډالر بې هم
صرف کړل خو هیڅ یې ونه شو کړا. اما پیر صاحب په ډپرو لبرو
امکاناتو یو لاسته راوړنه په ډپر لبر وخت کې ولرله. اميد دي چې د خبرو
پرته همداسې نوري لاسته راوني هم په راتلونکي کې ولري.

نن د شهید استاد برهان الدين رباني د تلين په غونډه کې د نا مناسبو او بې
سنجهše الفاظو استعمالوں:

وايي: د زخم پرهاړ جوړپري خود ژبې پرهاړ نه جوړپري
٣٠ سپتember ٢٠١٦ م کال، کابل

په افغانستان کې خو لسيزې جګړې او کورني جنګونه ټې شوي دي، د
الفاظو د استعمال په اړه د مختلفو ډلو او سيمو د خلکو برداشتونه سره
توپير لري. هر انسان ته په کار دي چې د الفاظو په استعمال کې همېشه د
ډپر دقت او احتیاط نه کار واخلي او داسي الفاظ په خپلو خبرو او بيانيو
کې استعمال نه کړي چې د یوې بلی سيمې خلکو زړونه پري خفه شي.
هغه کسان چې د سياسي مشرانو او نخبه گانو ادعاوي لري دوي بايد د
خپلو الفاظو په استعمال کې د بل هرچا نه زيات دقت او احتیاط وکړي.
اما متاسفانه د افغانستان اکثره تشن په نامه مشران او نخبه گان اکثره
وخت په خپلو خبرو او بيانيو کې د الفاظو په استعمال کې د ډپر دقت او
فکر نه کار نه اخلي او داسي الفاظ استعمالوي چې د افغانستان ولس نور

غوره لیکنې

هم سره جلا کوي او د ولس په منځ کې د بى اتفاقى او ره لمن وهى. زما په اند، د خيانت، فساد او بىگناه انسانانو د وزنو ترڅنګ، د هغه تش په نامه سياسى مشرانو او نخبه گانو د ټولو نه لویه جفا به د افغانستان د ولس سره دا وي چې دوي په خپلو خبرو او بیانیو کې داسې الفاظ استعمال کړي چې د ولس په منځ کې نور هم بى اتفاقى، سمتى او قومي تضادونو ته لمن ووهى.

خومره چې قومي، سمتى، مذهبى او زبني تضادونه په يو ملک کې زيات وي په هماغه اندازه به هغه ملک وروسته پاتې هپواد وي او د مصاحبتوں او نا امنیو په ګرداب کې به غرق وي. نو په ذې توګه ټولو ته په کار ده چې د الفاظو په استعمال کې د دقت او فکر نه کار واخلي. هيڅوک باید داسې الفاظ استعمال نه کړي چې د ولس په منځ کې د وحدت، وروګلوی او اتفاق روچه کمزوري کړي. امن او سوکالي په يوه ملک کې يوازې د ولس ترمنځ د اتفاق او اعتماد په فضا کې راتللى شي. وايې: د زخم پرهاړ جوړېږي خو دخوله پرهاړ نه جوړېږي.

د فيسبوک لیکنو زما همېشه د دوستانو سره یو قسم دوستانه بحثونو ته لار هواروله نو بعضې وخت مې په دې کتاب د دغه بحثونو یو خو نموني هم ذکر کړي دي د پورته لیکنې بحث هم جالب دي نو ځکه یو خو نموني غواړم چې دلته را انتقال کرم:

رویال اسد افغان صاحب لیکلی و:

میاڅل صاحب رباني د خه شي شهید شو؟

غوره لیکنی

ما بیا په خواب کې ورته ولیکل:

رویال صاحب! که خه هم په افغانستان کې د شهید کلمه هر خوک
خپلو مړو ته استعمالوي خو اخرت نه خوک نه دی راغلی چې دا واضحه
شي چې خوک شهید دې او خوک نه دی. زه هم دیني عالم او قاضي نه یم
چې دیني فتوا ورکرم خو زما په اند هرخوک چې د عدلی او قضایي
محکمي له پريکړي په غیر د هرچا له خوا ووژل شي هغه ماته شهید دې.
رباني استاد هم په خپل کور کې د خپل ميلمه له خوا چې د ورسه غوبنتل
وګوري شهید کړای شو. هغه سپړي درې گناوه وکړي یو یې خپل خان مړ
کړ، بل دا چې خپل کوربه یې شهید کړ او درېیم دا چې د داسلام او
افغانانو ټول نورمونه د پښو لاندې کړل.

رویال صاحب بیا ولیکل:

مشره! ستا خبره زه منم خو دې دلايلو کې ډاکټير نجيب او نورو سره
توپيري چلنډ کېږي. د هغوي هر سپړي شهید شو زموږ هر سپړي ته دلايل
تراشل کېږي. نه مو عبدالحق شهید وبلل شو نه مو ملا برجان شهید وبلل
شو نه نجيب او همداسي نور. ما هغه بله ورڅه هم له توپيري چلنډ سر
تکولی و. تا هغه وخت ډاکټير نجيب ته شهید نه و لیکلی نن د رباني ته
لیکلی دی.

ما بیا ورته ولیکل:

رویال افغان صاحب! هره لیکنه خپل کانتیکس لري او دهغه لیکنې
کانتیکس جدا و (هغه لیکنه زما پورته په همدي کتاب کې شته دی). خبره

غوره لیکنی

بیا شاید بل شکل و نیسي. ڏپر پخوا د مانه یو دوست پوبنتنه کپری و هچی زما نظر د ڈاکتر نجیب الله په اړه خه دی، نو ما ورته لیکلی و چې د ڈاکتر نجیب الله د قدرت وختونه زه په دریو برخو ويشم. اول دوره کپي چې د خاد رئیس و هغه دوره یې غندم، دويه مرحله چې د خپل حکومت مشر و ماته ناکامه مشر بسکاري ځکه هر مشر چې ارمان ولري او خپل ارمان عملی نه شي کپری ناکامه او ارمانی مشر دی او درپیمه مرحله یې د مظلومت ده او د دې مرحلې سره خواخوری لرم. هر خوک یې له کومې محکمې او ثبوته په بې رحمانه توګه ووژل شي نو په طبیعی توګه د اکثره انسانانو خواخوری د مظلوم سره وي. نو په دی اساس زما د پورته فرموله په اساس دی هم شهید دې.

ضد او نقیض خبری:

۳۰ سپتمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

بعضی کسان داسې دروغ وايې چې وروسته رسوا کپری او بعضی کسان داسې دروغ وايې چې په هماغه شیبه رسوا کپری. دې ورڅو کپي د افغانستان د اکثره سیاسيونو خبری او بیانې دومره ضد او نقیضی دی چې سپری نه پوهېږي چې ایا د دوى د خبرو مبتدا دروغ او بې مفهومه ده او که د خبرو متن او که د خبرو اخر یې ځکه خپله خبری په خپله رو دي. فکر کوم چې د حالاتو په وجنه او یا د سن د زینت له امله د دوى فکري توازن ته خه ضربه رسیدلې ده.

افراط او تفریط

۲ د اکتوبر کال ۲۰۱۶م، کابل

د افراط او تفریط په اړه مې پخوا ډېر خه په پخوانیو لیکنو کې لیکلې دی. مورب عجیبه مخلوق یو، یو کس چې په هر ډول جنایتونو کې لاس لري، په یوه خبره چې هغه هم په حقیقت کې بې مفهومه او بې معنی خبره وي ورته د ملي مشر، قهرمان او داسي نور خطاب کوو. دا نه ګورو چې دې کسانو ملت ته خومره توهین کړي او د ملت چور او چپاول ته یې خنګه لاره هواره کړي ۵۵.

د ننګرهاز د شينوارو سټونزه:

۲۱ اکتوبر ۲۰۱۶م کابل، کابل

د شينوارو یو شمېر او سیدونکې د بې پیلوته الوتکې په ببارې کې شیهدان شول نو مشرانو یې پړه په یو بل اچوله نو ځکه ما دا لاندې خو کربنې ولیکلې:

د ننګرهاز د شينوارو ولس په خاصه توګه په تېرو دووه ګلنو کې د ډېر سختو سټونزو سره مخامنځ شول. په زرهاو کورنۍ یې کوره شولې، په لس ګونو مشران یې شهیدان او زخميان شول، په سل ګونو څوانان یې شهیدان او معیبو به شول او داسي نور..... خو نه د شينوارو مشرانو د دې ټولو

غوره لیکنې

نا خوالو نه عبرت واخیست او نه حکومت ورته کومه د حل لار پیدا کړه.
 کېدای شي چې د شینوارو ستونزې زیات بهرنې اړخونه ولري خو زیاته
 ستونزه د شینوارو د مشرانو خپله ده چې یو بل باندې پره اچوي. تر خو به
 ولس د دې مشرانو په ذات الییني تربګونيو کې سوئي؟ زما په اند هغه
 مشر مشر نه دی چې په خپل ولس یې زړه درد ونه کړي او د شخصي بي
 مفهومه تربګنيو نه تېر نه شي. دا وخت د تربګنيو نه دی بلکې یو بل ته د
 لاس ورکولو وخت چې خپلو سیمو ته امن راولي او ولس په امن کې ژوند
 وکړي. چې ولس نه وي نو په سیمه به خه وکړي، هره سیمه په خپلو
 خلکو بنه نسکاري.

د ننګرهاړ د ولايت آوازې:

۱۳ اکتوبر، ۲۰۱۶ م کال، کابل

پرون د ننګرهاړ والي سليم خان کندوزي د دندې استعفا ورکړه او په
 فيسبوک کې دېرو زیاتو ملګرو او دوستانو زما په اړه غوبښته درلوه چې
 زه دې د ننګرهاړ والي شم. دا چې ما د سلهاو دوستانو حسن نیت ولیده نو
 مجبوره شوم چې دا لاندې خو تکي وليکم په بیا هم پرې په سل گونو
 دوستانو نیک نظرونه ورکړي او هغه نظرونه دلته نه رانقلوم څکه
 توصیف پکې زیات و:

که خه ونه لیکم شاید ځینې دوستان دا فکر وکړي چې د ننګرهاړ د
 ولايت لپاره د فيسبوک کمپیاين زما په خوبشه روان دی څکه زه د فيسبوک

غوره لیکنی

جنکی (Junky) یم او ټولې نوشتې گورم او خه نه وايم. که خه لیکم شاید ځینې دوستان خوشاله او ځینې مایوسه او خفه شي. دوستان شاید زما دا نوشه وله چې دا د دوى خپل حسن نظر دی او ډپري دوستان زه د نبردي نه هم نه پېژنم او نه ما دوى ته وېلي چې دا نوشتې وکړي او نه زما له خوا کوم کمپاين روان دی. زه په خپله موجوده دنده کې تر هر چا زيات خوشاله او اسوده یم خو دا خو تکي اړین بوله چې ويې لیکم:

اول د ننګرهار محترم پخوانی والي، کندوزي صاحب ته دا په کار نه وه چې دبروکسل د کنفرانس دمخته یې دی اوزاو ته لاره هواره کړه او د ملي منافعو په بنیاد یې باید د بروکسل د کنفرانس نه وروسته دا کار کړي وي.

(د بروکسل کنفرانس د اکتوبر په خلورمه او پنځمه و چې نړیوال د افغانستان سره د خپل حمایت د دوام لپاره زمني کوي)

دویم د تولو دوستانو د حسن نظر نه مننه او همدا زما لپاره د ولایت د دندې نه مهمه ده چې ولس زما حمایت کوي. زما په اند د هرچاسره چې د ولس حمایت وي نو بیا د ولایت د دندې اجرا کومه خبره نه ده. د خلکو زور د خدای زور دی خو متاسفانه زموږ مشران د خلکو په زور اتكا نه کوي.

درېیم د یو دوست د مسيح په څواب کې مې لیکلې و، نو غواړم هماغه لیکنه دلته را منتقال کړم:

مننه! ستونزه دا ده چې زه نه د مافيا یې کړيو په حلقة کې یم او نه چاته سوالونه کولی شم او نه د پیسو د پیدا کولو لپاره تاوان کولی شم نو ځکه

غوره لیکنې

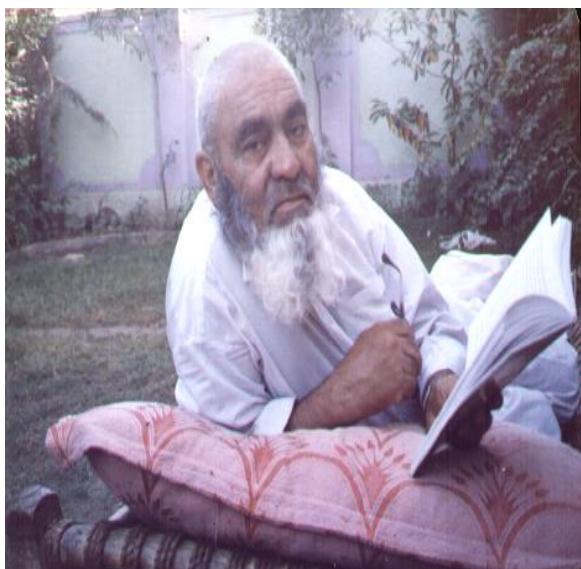
دا ستونزمنه ده چې زه دی د ننگرهار والي شم. که د هر چا په واسطه والي شولي نو بيا مجبوره يې چې د هغه کسانو خيال وساتي. که جمهور رئيس او د دولت مشرتابه د خدمت غږ وکري، نه هم نه کوم او د خدمت کول نه اوبره نه خالي کوم څکه په خپل ولس مې زړه درد کوي او خه چې زما په وس او توان کې وي بايد درېغ يې نه کرم خو منډې هم پسى نشم وهلى او نه خه شخصي مجبوريت لرم. په درنښت

د معلم د ورځي په ياد:

۱۴ اکتوبه، ۲۰۱۶ م کال، کابل

د خپل مرحوم
پلار په ياد د معلم
ورځ دی تولو استادانو
او معلمینو ته مبارک
وي.

زما خدای بخښلي
پلار د خپل وخت يو
تکړه معلم و او د
دارالمعلمین نه په ۱۳۲۶
هجري شمسي کال کې
په لوړۍ درجه فارغ

غوره لیکنې

شوي و. د عدلی او کورنيو چارو په وزارتونو کې د دندو نه يې سربېره د هېواد په بېلاپلوا ولايتونو کې يې د معلم او سرمعلم په توګه دندۍ اجرا کړې وي. د عمر تر اخړه يې د مطالعې سره ډېره مينه درلوده او هر څل به چې ورسره کیناستم نو ما به ترې نوی خبرې زده کولۍ او هره خبره به يې د درس او عبرت خبره وه.

زما د مرحوم پلار په شمول، الله تعالي دې ټول هغه استادان او معلمین وې�نې چې د دې هېواد بچيو ته يې په ډېرو سختو شرایطو کې تدریس او خدمت کړی دی. همدا شان د ټولو هغه استادانو او معلمینو خدمت د ستایلو او تقدیر وړ دی چې اوس هم په ډېرو سختو شرایطو کې د دې هېواد مظلومو ماشومانو او ځوانانو ته یو خه ورزدہ کوي او خدمت کوي.

د کونړ د کتاب مخکته:

د کونړ ولایت: سیاسی او قومي جو پښتونه، دودونه او تاریخي پېښې شاه محمود میا خبل فرهنگي او ټولنیز مرکز، تنر کلی، خاص کونړ ۱۶ میزان ۱۳۹۵ م کال چې د ۲۰۱۶ م کال د اکتوبر د ۶ مې نیټې سره سمون خوري زما په اند د کونړ کتاب یوازې د کونړ سیمې ته نه بلکې د افغانستان د ځینو تاریخي پېښو یو مهمه بېلګه ده او د دې معلومات راتقول او چاپول ما لپاره چېر اړین و. د مصروفیتونو ترڅنګ، د کومې ورځې نه چې ما د دې کتاب د لیکو اراده وکړه نو تقریباً پنځه کاله یې ونیول چې دا کتاب چاپ کرم. د دې لپاره چې دا کتاب تکمیل شي نورو خیرنو او تحقیقاتو ته اړتیا لري چې ترڅو د کونړ ولایت جو پښتونه او پېښې چې د افغانستان د تاریخ مهمي پېښې دی په تفصیل سره ولیکل شي خو دا کتاب د مقدمې په توګه نورو لیکوالانو او محققینو ته زمينه مساعدوي هغه تشې چې په دی کتاب کې موجودي دی تکمیل کري.

غوره لیکنې

د کتاب مخکتنې ته په سل گونو دوستانو، د علم او ادب مينه والو،
ليکوالانو او شاعرانو، دولتي چارواکو او قومي مشرانو د ډپرو لرو
سيمونه د خاص کونړ ولسوالي ته تشريف راوري و نوزه د هر يو نه په
خانګړې توګه مننه کوم. که د دوي سره د خپل وطن مينه نه وي نو د یو
کتاب مخکتنې ته په اوسمى سختو شرایطو کې خوک دومره لري سيمې
ته سفر نه کوي.

د کتاب د مخکتنې ترڅنګ، غواړم چې د افغانستان خلکو ته يو
وراندیز ولرم چې د افغانستان دبمنان همېشه کوبښن کوي چې د
افغانستان ټول حالات مايوس کننده وبايي او داسي وبايي چې په ټول
افغانستان کې جنګ روان دي او دا نظام سقوط کوي. دي کې شک نشته
چې په ډپرو سيمو کې د افغانستان ځینې حلقي د پرديو په ملاتر په ارادي
او غير ارادي توګه کوشش کوي چې افغانستان بي ثباته کړي خو يو
قومي مشر راته په کونړ کې ډپره بنه خبره وکړه چې که د افغانستان د هر
ولايت په یوې ولسوالي کې جنګ وي نو دا داسي بشائي چې د افغانستان
په ۳۴ ولايتونو کې ۳۴ جنګونه روان دي خو د دي ترڅنګ چې د
افغانستان د هر ولايت نوري ولسواليو خلک په امن کې ژوند کوي، د
هغوي يادونه خوک نه کوي. په هرحال مور باید د وطن د دبمنانو د
سايکالوژيکي جګري بشکار نه شو، خپلو کلو او باندبو ته باید سفرونه
وکړو او کوشش وکړو چې د داسي غونڊو لږي په خپلو ولسواليو کې
زياتي کړو.

غوره لیکنې

په ئانگړې ډول زه د دکونې ولايت محترم والي وحیدالله کلیمزي
صاحب، د جمهور رئيس په علمي او فرهنگي چارو کې ستر سلاکار استاد
لعل پاچا ازمون صاحب، د اطلاعاتو او فرهنگ د وزارت مرستېال زردشت
شمس صاحب، د ملي امنيت د شورا ستر سلاکار، استاد نحیب الله منلي
صاحب، د افغانستان د سيمه ييزو مطالعاتو د مرکز رئيس استاد رفیع الله
نيازی صاحب، د علومو اکادمي د نشراتو رئيس خپرندوي عبدالظاهر
شکیب صاحب، د علومو د اکادمي غږي خپرندوال عبدالقيوم مشوانۍ
صاحب، احمدالله ارجیوال صاحب، د مثبت بدلون د تولنې مشر استاد
عبدالبصیر سباوون صاحب، د کونې ولايت د ولايتي شورا مرستېال، د
اطلاعاتو او فرهنگ رئيس جنت ګل فدا صاحب، د امنيتي او غير امنيتي
ارگانونو مشرانو، د کونې ولايت قومي مشرحاجي صاحب فضل اکبر،
د اکتر محمد یونس بارگامي صاحب، استاد نعمت الله کرياب صاحب، او
ګنو نورو ليکوالانو، قومي مشرانو، د رسنيو او د علم او ادب مينه والونه
مننه کوم چې د لرو ځایونو نه یې خاص کونې ته تشریف راوړۍ و او په
دې غونده کې یې د موږ سره ګډون وکړ. زه شخصاً د خاص کونړد امنيتي
ارگانونو او په خاصه توګه د محلی پوليسو او د خاص کونې د ولسوال
مولوی عنایت الله او د امنیه قوماندان ادم خان، د خاص کونې د ځوانانو او
مشرانو نه مننه کوم چې د دې ميلمنو قدرداني یې وکړه او د غونډې ترتیب
او تنظیم یې په غاره نیولي و.

هم مرداري خوري او هم مکوبنه خنبوې:

۱۸ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

پرون د اکتوبر په اومه نېټه په افغانستان باندي د امریکا د پوئي حملې پنځلسمه کلیزه وه او یو شمبر کړي چې د طالبانو اجندا یې په مخ بیوله، په کابل کې غونډه جوړه کړې وه او د تلوپزیون په مخ مې داسې کسان ولیدل چې دوى د پاکستان سره خاصې اړیکې درلودې او هم یې په تېرو پنځلس کلونو کې د افغانستان په حکومت کې ډېرې لوړي دندې درلودې او یا په اصطلاح د افغانستان سیاست یې په مخ بیوه خو دوى هم په حکومت او د امریکا په سیاست نیوکې کولی. Ҳینې لا د دوى په امریکا کې هم اوسيدل نو ما ته عجیبه غونډې بنکاره شوله چې دا کسان خومره ابن الوقته کسان دي چې په انګلیسي ژبه کې ورته Hypocrites وايې نو ما دا لاندې لیکنه د خپل فیسبوک په وال یا صفحه ولیکله:

د ګرم جنګ سره همپشه سور جنګ یا تبلیغاتی جنګ ډېر مهم رول لوبوی چې د جګړې میدان ګرم ساتي او جګړه مارو ته رووحیه ورکوي. د افسوس خبره دا ده چې د افغانستان د حکومت پر ضد د جګړې طراحان او پلي کوونکي په دی خبره کې ډېرپیشقدمه دي چې دوى د دولت په امکاناتو د دولت پر ضد د حکومت د مخالفینو په ګټه تبلیغات کوي.

دا کسان معلومحاله کسان دي چې په رسنیو کې د مخالفینو او تروریستانو په بنکاره ډول استازیتوب کوي او د هغوي د موقف نه ملاتر

غوره لیکنی

کوي. که حکومت نور خه نه شي کولی لبر تر لبره د دې کسانو نه باید د حکومت امکانات واخلي او د حکومت په پیسو دی دوى نور نه چاغوي. دا ډول کسان د چرګانو پشان دي چې هم هغه خه ته چې دوى مرداري وايي هغه خوري او هم خپلې مکوبني خندي. که د لس دولس کسو نه موټري او باډيگارډ واخيستل شي او تنخواګاني پري ودرول شي نو د دوى عقل به په خپله سرته راشي چې دوى خه کوي او خه وايي.

د لونګي ورځ:

۱۸ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن د فیسبوک ډپرو دوستانو لونګي په سر کړي وي او خپل عکسونه یې په فیسبوک کې خپاره کړي او ویلي چې د لونګي د ورځې په ويابر خپل عکسونه یې د دوستانو سره شريکوو. ما ته سوال راپیدا شو چې دا د لونګي ورځ د کومه ئای نه راپیدا شوله نو ما دا لاندې پوست ولیکه: په درنښت سره زه پوه نه شوم چې دا دلونګي ورځ خه وخت د افغانستان حکومت تصویب کړي ده اویا د ملګرو ملتونو اسمبلۍ خه وخت دا فیصله کړي ده چې نن ورځ د د لونګي په سر کولو ورځ وي؟

غوره لیکنی

زما په اند لوونگۍ پنځه ګزه ټوټه، تکه يا کپړه نه د چې د چا په سر
شي نو عزت به یې لوړ شي. شمله هغه وخت د یو افغان لوږیدري چې د
شمنی د اوچتلولو کارونه وکړي.

حسیب شینواری صاحب د خوشال خان دا شعر لیکلی و:

چې دستار تپري هزار دي
د دستار سپري په شمار دي

د ورڅو د تجلیلولو لپري:

۱۰ اکتوبر ۲۰۱۶م کال، کابل

دوستانو زما هیره وه چې نن د خه شي د مانځلو ورڅ خو وه او سبا ته
به د یوبل شي د مانځلو ورڅ وي؟ چې ځانونه ورته اماده کړو. پرون د
لوونگۍ په سر کولو ورڅ وه نو ماليکلي و چې د دې ورځي د تجلیل لپري
خنګه او خه وخت پیل شوله او مطلب تري خه دي؟ زما مخکنې لیکنه
لوستلى شي. د فيسبوک یو ملګري راته لیکلی و چې په فرانسه کې د پیازو
ورڅ هم مانځل کېږي او د ورڅو په مانځلو کې خه تاوان دي؟

وروره! که مور د پیازو او کچالو، د لوونگیو او پکول، د چن او برزو،
د خادر او تغر، د ژونديو او شهیدانو، ديني او مذهبی، د دهقان او معلم، د
ښهو او نرانو، د مور او پلار، د خور او ورور، د نارنج او کونړ سيند، د
نبتر او انارو، د خربوزو او پیستو، د ګل سرخ او نوروز، د غوزانو او
بادامو، د کارګر او منصبدارو، د متخصیصینو او روشنفکرانو، د عوامو او

غوره لیکنې

خواصو او داسې نوري ورځي هر ورڅ ولانځو، نو د افغانستان غونډي پې غریب هپواد ته يې ډېر زيات تاوان دی چې هم پري فكري انرژي او وخت زيات مصرف کېږي او هم د خلکو توجه د وطن اصلي ستونزو نه بلي خوا ته اړوي. که د دې تولو ورڅو مصارف راتول شي نو زما په اند یوه عامه المنفعه بنه پروژه پرې هر کال جو پیدي شي. ایا دا به بنه نه وي چې د دې مصارفو په عوض یوه عام المنفعه پروژه عملی شي؟

ټپه اوئي یو خو فاتحو او ودونو ته لاروم نو د خان سره مې فکر وکړ چې د دولتي ملکي او پوچۍ کسانو نيمائي وخت د همدي وادونو او فاتحو د مراسمو په ادا کولو تپريوري او اکثریت يې ضروري هم نه وي او نمایشي بنه لري. که موږ د دوى وخت او د موټرو د تګ او راتګ مصارف وسنجوو نو شايد مليونونو ډالرو ته هر کال ورسپري. دا چې د لارو د بندولو له امله عام خلکو ته خومره تاوان رسپري هغه جدا محاسبه غواړي. نو په دی توګه زما په اند د زیاتو ورڅو په لمانځلو کې د افغانستان خير نشته دي.

د مثبت بدلون هلي څلې د ستایلو دي:

۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د مثبت بدلون تولني نن په ننګرهار کې غوندې درلوده چې زه هم ورته د دغه ټولنې د مشر استاد عبدالبصیر سباون له خوا بل شوی وم خو ومي نه شو کړای چې د دوى د فراغت په مراسمو کې گډون وکړم. استاد هجرت الله اختيار صاحب لیکلی و:

زمور همدومره له وسه پوره دي، کوو یې. مور بدلون تکل کړي مور یې راولو. مور نبردي دوه زره څوانانو ته د وپريا زده کرو له لاري د مثبت بدلون فکر ورسوه مور له دې لاري پر بدلون باور لرو ځکه مو دا لار نيولي. دا زمور شناخت دي

دا مور یوو مور د خپل عمل له لاري وپېژنۍ.

غوره لیکنی

د مثبت بدلون کارونه واقعاً د قدر وبر دي نو ما دا لاندي خو کربني د اختيار صاحب په څواب کې ولیکلی:
د مثبت بدلون د ټولنې د مشرتابه او ټولو هغه دوستانو او استادانو چې
د څوانانو په تعلیم او تربیه کې په داوطلبانه توګه برخه اخیستې مبارکي
وايم او د دوی هلي څلپي قابل د قدر او تمجید دي. د مثبت بدلون د ټولنې
هلي څلپي د هپواد نورو سیمو لپاره یو بنه مادل دی چې خنګه په لبرو
امکاناتو او داوطلبانه توګه خپل ولس او خلکو ته خدمت کولي شو. الله
تعالی د درباره دوی ته په دنیا او اخترت اجر عظیم غواړم.

لیدرшиپ او مدیریت:

د افغانستان امنیتی وضعیت ورځی تر بلپي خرابیری خو د افغانستان د
حکومت مشرتابه لا تر او سه نه اولویت پېژنۍ او نه ژر تصامیم نیولي شي
او همېشه په تیوريگانو غږښوي نو دا لاندي ظننې مې ولیکه:

خبرې سل

. سرې یې یو

تبصرې پرې سل

از هر چمن ٿمنی

خدای دی ترې گلdestه جوړه کړي

د عاشورا د ورځي دوه حملې:

۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

تېر مابسام په کارتە سخني سيمه کې مسلحو کسانو د شيعه گانو په تکيه خانه ننوتل او هلته يې ۱۸ کسه شیدهان او د پنځسو کسو په شاواخوا کې زخميان کړل. همدا شان نن په مزار بشار کې هم د شيعه گانو په يوه تکيه خانه باندي د حملې په نتېجه کې ۱۴ کسه شیدهان او د شلو کسو په شاواخوا کې زخميان شول. نو ما په فيسبوک دا لاندې خو جملې ولیکلي.

د کارتە سخني حملې د شیدهانو او زخميانو کورنيو ته د الله د درباره صبر جميل غواړم. دا جوته ده چې د افغانانو د دېمنانو او تروستانو ستراتېژي همدا ده چې د ولس په منځ کې ويره واچوي، بیګناه انسانان ووژني، د خلکو نارمل ژوند مختل او وحشت خپور کړي. دی تروستانو ته هېڅ نوع دیني، مذهبې او افغاني ارزښتونه اهمیت نه لري. د افغانانو لپاره په کار ده چې يو بل ته لاس ورکړي او په حکومت فشار راولي چې حکومتداري بنه شي تر خو د ولس او حکومت ترمنځ واتن کم شي.

دهوسا او پر امن افغانستان لپاره همدا یوازینې لار ده.

د قدرت د نفوذ يا Authority، مشروعیت:

۱۳ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د قدرت د نفوذ مشروعیت په يوه ټولنه کې د دریو لارو راتلاې شي:

غوره لیکنې

۱) په روایتی، قبیلوی، روحانی او دینی شکل باندې د کور، کلی، سیمې او د مملکت مشر تاکل کېږي او د خلکو په منځ کې د دوی مشروتوب مشروعیت پیدا کوي. د پېلګه په توګه کورنې، یو قوم او یا یوه سیمه د یو مشر د وفات نه وروسته یو خوک په خپلو منځو کې د مشر په توګه تاکي. یا یو پیر یو خوک خپل جانشين، خلیفه او مؤذن تاکي او د پیر پیروان بیا د هغوي پیروی کوي. یا یو پادشاه خپل ولیعهد تاکي او د هغه د مرگ نه وروسته د یو ملک اوسيدونکي ولیعهد د پادشاه په توګه مني او د هغه پیروی کوي.

۲) دویه کټګوري مشروعیت د ایدیالوژیکې مفکوري په بنسته منل کېږي لکه په ایران کې روحانی مشروتوب د شعبه گانو لپاره یوه منل شوي
مرجع ۵۵.

۳) درېیمه کټګوري مشروعیت ته Structural and Institution Authority یا د سیستم له لارې د قدرت د نفوذ مشروعیت وايی لکه د تاکنو په ذريعه د قدرت نیول مشروعیت پیدا کوي. یا په بعضې مواردو کې د کوتاه له لارې.

که موږ د قدرت د نفوذ د مشروعیت پورته دریو کټګوريو ته وګورو نو په افغانستان کې د قدرت د نفوذ د مشروعیت ستونزه د تولو ھیادونو په پرتله زیاته ده ھکه د تېرو خلورو لسیزو جنگونو او د قدرت د

غوره لیکنې

انحصار له امله، د افغانستان د قدرت د نفوذ مشروعيت د لوړۍ کټګوري له منځه تللى او یا نهايې ضعيفه شوي دي، دویمه کټګوري سیستم په افغانستان کې نشته دي او درپیمه کټګوري د قدرت د نفوذ مشروعيت هم د ستونزو سره مخامنځ دي.

په یوه تولنه کې چې د قدرت د نفوذ مشروعيت د سوال سره مخامنځ وي، هغه تولنه به هرو مرو د بنې حکومتداری، امنیت او اقتصادي ستونزو سره مخامنځ وي. زما په اند د افغانستان حکومت باید د اوس نه د پارلماني او جمهوري ریاست په تاکنو فکر وکړي او تاکنو ته لاره هواره کړي چې خدای نا خواسته زموږ دا ضعيفه حالت د قدرت د مشروعيت نور هم ضعيفه نه شي.

چې گرځې دېر خې به اوري او گوري؛ تبلیغی حضرا تو ته مشوره: ۱۶ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

همېشه سیاحت او گرځبدل د انسان په فکر مثبت او منفي اغېز کوي خو دا د انسان پوري اړه لري چې په خه نیت سفر کوي او هدف یې د سیاحت او گرځبدلو نه خه دي، خه گوري او خه یادوی؟ یو شاعر وايې:

په خالي ويلو خوک نه سپري کېږي

خو سياح د هر بلاد نه شي سپري

خو په دي بعضې کسانو باندي گرځبدل چندان تاثير نه کوي که خه هم د دوى مؤخه او نیت به بنه وي. هدف مې دا نه دي چې تول کسان په

غوره لیکنی

یوه گروپ او یا ډله کې وي هغه دې شیانو ته پام نه ساتي ځکه استشني شته دی. په دې نبردي وختونو کې زه د خوتبلیغی دوستانو سره مخامنځ شوم او خدای شاهد دې چې د دوي په خبرو او اوریدو مې زړه ډېر بد او خفه شو او د ځان سره مې وویل چې الله تعالي دی په موبه، د افغانستان په ولس او هم دوي باندې رحم وکړي. زه دا خو نموني د درنو دوستانو درسره شريکوم نور قضاوت به تاسې په خپله وکړئ چې زموږ په دې ملک کې ديني او غیر ديني افراط خومره اوچ ته رسيدلي دي.

څو ورځي د مخه زما یو ملګري چې هم صنفي مې هم دي او د کابل د پل تخنیک پوهنځي نه خلاص شوي او اوس هم د معلم په صفت دنده اجراکوي، زما کورته راغي چې اوس ډېر کلک تبلیغی شوي دي. د هغه چا سره چې د ده کار و قصه یې او برده ده خو ما ورته د یو کس د تليفون شيمره ورکړه چې د هغه سره اريکه ونيسي. ده راته وویل چې دي نه شي کولی چې په خپل تليفون کې شمپره ثبت کړي نو که زه یې ورته ثبت کرم بشه به وي. ما ورته وختنل چې ته توکه کوي او که ربستیا وايې؟ ده راته وویل چې دي د ځان سره تليفون نه ګرځوي او دا تليفون ډېر خراب شي دی او فساد خپروي نو ځکه دي ورسه اشنا نه دي. اوس یې هم دا تليفون په دي خاطر د کوره ځان سره راوري دي چې کابل ته راتله نو کېداي شي چې په کار یې شي. سوال دا دی چې دي به خنګه خپل شاګردان دي ته اماده کړي چې د نړۍ په اوسمني شرایطو کې د یو ملک ستونزې حل کړي؟

غوره لیکنې

د جلال آباد نبار د بزارې په جومات کې مې د تپري جمعه په ورخ د جمعه لونځ کاوه نو جومات مې ډېر خوبن شو او ډېر سایسته يې جور کړي و خو د خطیب خبرو مې زړه بد کړ. پوښته يې وکړه چې دا ترکي ډرامي چا کتلي دي او که نه؟ خو چا جرأت ونه کړ نو ده وویل چې په ترکي کې د اتاترک نه وروسته اسلام نشته دي او دوی د کفر ډرامې جوبروي او داسي نور. مذهبی اختلافاتو ته يې هم ملن ووهله او بالاخره يې وویلې چې دا تلویزن، فیسبوک او داسي نور شیان باید بند شي ئکه دوی کفر او الحاد ترویجوي او په اخره کې يې خلک تبلیغ ته دعوت کړل چې په جلال آباد کې اجتماع ده او باید ورشی. مولوی صاحب دا نه وویل چې خبره په ټلوبزیون او تکنالوژي کې نه ده خبره په استعمال کې د او باید د تکنالوژي نه مثبته گته واخیستل وشي.

څو ورخي د مخه د محیط زیست یو افغان متخصص سره مخامنځ شوم او راته يې وویل چې دا نهایت ظلم دی چې د بدرفونو او به د باران او سیندونو د او بوا سره خوک یو ځای کوي. خه وخت د مخه زه د کونړ مرکز اسعدآباد ته تللى و م چې هلته په منډه کول چینه کې د تبلیغیانو د مرکز په لس ګونو تشنابونو بدرفونه او هم د نبار د نورو و داینو بدرفونه د کونړ سیند ته ویستل شوي واو همدا شان په جلال آباد کې د تبلیغی مرکز تشنابونه هم د افغان مینې په سیمه کې د سرخرود سیند ته ویستل شوي دي. زما په اند تبلیغی حضاراتو ته په کار ده چې د خپل او هم د محیط د پاکۍ خیال وساتي او د خپلو مرکزنو د بدرفونو چاره باید په جدي توګه

غوره لیکنی

وکړي ترڅو د دوى دا کار نورو ته د عبرت او لارښونې سبب وګرځي.
زما په اند د ځان، کور، کلي، خپلې سيمې او هپواد پاکي هم د دين یوه لویه
برخه ده او دی ته باید جدي توجه وکړي. دا مې هسي اندیښنه وه چې
زمور طبیعی زیرمي لکه سیندونه اوس خومره چتل شوي دي او خومره
تاوان هغه خلکو ته رسوي خوک چې د دي سیندونو او به استعالوی.
خدای دی وکړي چې زما دا لیکنه په تبلیغی حضاراتو باندې بدہ ونه
لوبېږي.

د بیروکراسۍ تال چال:

۱۷ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

که خوک ځانونه بزرگان ونه بشایي، نو په قطعو یا پرو خو ډېر کسان
پوهېږي، کله چې یوکس خپله پره نه بشایې او یا یې میدان ته نه اچوي نو
هغې ته تال چال واې او تال چال یوازې سایکالوژیکي خبره ده تر خو
حریف دې ته مجبور شي چې شکست یا بايلو دل ومني.
په بیروکراسۍ کې تال چال دا دی که چارواکي غواړي چې یو کار
معطله کړي نو هیئت او کمیته ورته تاکي او که غواړي چې یو کار د سره
ونه شي نو بیا د کمپیوټن تاکنه ورته بنه کار دی.

په دې ورځو کې د بیروکراسۍ تال چالونه راته ډېر زیات بنکاري
خدای دی هغه وکړي چې زمور او ستاسي او هم زمور د چارواکو پکې
خیر وی.

د مخابراتو د جعلي شبکو عمدہ غلاوي:

۱۷ د اكتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

مخابراتي شبکي اکثره د مشتريانو نه پيسپي وهي او په تخنيکي لحاظ کال ډراب اوټ Call Drop Out یې شبکاره ستونزه ده چې تيلفونونه زيات قطع کېږي او د دې ترڅنګ نور تخنيکي چلونه هم وهي خود مخابراتو وزارت یې په غم کې نه دی البته خه شرعی عذر به لري.

دا ډبر وخت کېږي چې زما د اريبا د تيلفون یوې شمېري سختې پيسپي نوش جان کولي، نو زموږ د کونړو په اصطلاح راته پته ولپيده چې هرو مرو خه چل شته دی ځکه د مشتريانو د خدمتونو شمېري یې هم کار نه کاوه چې دا ستونزه مې ورسه حل کېږي واي. بالاخره تيلفون مې د اريبا دفتر ته نن ولپره چې ستونزه یې معلومه کېږي. د اريبا د دفتر کارکونکو ورته ويلي و چې دا تيلفون په دقيقه کې د تاسي نه دولس نيمۍ افغاني خوري او دا ځکه چې د دې تيلفون اړیکو کنترول د دوى سره نه دی او کومه بله جعلي شبکه ده چې داسي پنځه زره نړۍ یې د دوى نه غلا کېږي او کنترول یې د هغوي سره دی او مفتی پيسپي وهي. کله چې دوى ته خوک شکایت وکړي نو بيا دوى د هغه مشتريانو تيلفونونه بېرته عادي حالت ته په ۲۴ ساعتونو کې راګرځوي ځکه هغه دستگاه چې کوم زورو اکه ځوان راوري ده، هغه دوى نه شي کنترولي او نه یې په نخبنه کولي شي نو هغوي د دې لاري ډېږي پيسپي لاسته راوري.

غوره لیکنې

دا خبره د دوى سمه د ځکه خو کاله د مخه هم همداسي دستگاوي په کابل او جلال آباد کې و او هغه بیا ونیول شوي. دی ته شهر نا پرسان واپې او هيله د چې د مخباراتو وزارت، امنيت ملي او نور ارگانونه د داسې دستگاو مخه ونیسي ځکه دوى خو لس سلنې تکس د خلکو نه د خدمت په مقابله کي اخلي. خدمت يې په تندر ولګوه، دا ډول دستگاوي امنيتي خطر او ستونزې د حکومت او هم د خلکو لپاره پیداکوي. خدای دي وکري چې د حکومت کوم زړه سوانده چارواکي زما دا پوست وګوري او عاجل اجرات وکري چې داسې جعلی دستگاوي کشف او ضبط کري او فني غلو او د هغوي ملاتې کوونکو ته سخته سزا ورکري.

له فيسبوک او با نورو رسنيو نه زړه مه بدوى:

۱۸ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

اجتماعي رسنى، فيسبوک او داسې نور د معلوماتو سرچينې، داسې دي لکه مندووي يا لکه د پنساري دوکان چې هر خه پکي وي خو تاسي هغه خه تري اخلي کوم شي ته چې ستاسي اړتيا وي او یا ذوق ورسره لري. د هغه شيانو په اړوند چې ستاسي ورته اړتيا نه وي، هغه نه اخلي او نه يې په قصه کې ياست.

زما مشوره دوستانو ته دا ده چې هغه خبرې او معلومات چې د دوستانو په شوق او ذوق برابري نه وي او یا ورته اړتيا نه لري چې ځانونه پري پوه کري، باید خپل ذهنونه يې په ليدو او اوريدو خراب نه کري او نه خپل

غوره لیکنی

اعصاب پری مانیجن کړي او نه ملامتیا په دې رسنیو ورواقچوی. هغه خه ترې اخلي چې تاسې ته ذهنی سکون درکوي او یا مثبته ګئه ترى اخیستلي شي.

زما دا نهه بلديگونه تكميل شول:

۱۹ اکتوبه ۲۰۱۶ م کال، کابل

زما دا نهه بلديگونه تكميل شول او درې نور د تكميليدو په حال ګې دي. دا بلدينګونه نه زړيږي او نه نوره خرڅه د سا تلو ورته په کار ده او نه خوک د سرمایه غلا کولی شي. که د چا مینه ورسره وي، نو ډپر کسان ترې ګئه هم اخیستلي شي. د بنو اولادونو او بنه دوستانو ترڅنګ همدا زما لویه سرمایه ده او همدي ته قناعت وايې

لکه خنګه چې رحمان بابا وايې:

قناعت مې د خرقې لاندې اطلس دی
په ظاهر ګدا پت د درست جهان پادشاه یم

غوره لیکنې

زما په اند قناعت د فقر ژوند ته نه وايې بلکې قناعت دا دی چې خوک چاته احتیاج نه وي او خپله سرمایه او د ژوند مصارفات په خپله خواری او پاکې سره لاس ته راوري نه دا چې خپل ژوند او عايد د خیانت، ظلم، رشوت او ياد نورو د حقوقو په پایمالولو سره تر لاسه کړي.

د ماشومان او لویانو قرمنځ توپیر:

۱۰ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

ښکنځلي، بدې او خرابې خبرې ماشومان هم کولی شي خوښي او پرمختګي خبرې د مشرانو، لویانو، پوهو، مۇدبو او بنو کسانو کار دي.

ناست په سیاسي چوکیو دی خو فکرونه یې د چریکي قوماندانانو دی:

۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

ډېر کلونه وړاندې د مشرقي د شورا د یو شمېرمشرانو سره مې په جلال آباد کې خبرې کولی، نو ما ورته وویل چې پوهېږي چې ستاسي اصلي ستونزه خه ده چې په خپلو منځو کې تفاهم او ياد مشرقي ته خدمت نه شي کولی؟

یو د دې مشرانونه راته وویل چې نه؟ ما ورته وویل چې تاسي په سیاسي چوکیو ناست یاست خو ستاسي فکرونه لا اوس هم د چریکي قواندانانو دی. که غواړئ چې خپلې چوکۍ وساتې او هم ولس ته خدمت وکړئ

غوره لیکنی

باید په خپل فکر وونو کې تغییر راولئ که نه د چریکي قوماندانانو ژوند همپشه لند وي.

دا خبره مې د دې پوري راپه ياد شوله چې ھینو مشرانو چې اوس هم سیاسي چوکى نیولي دي، د دوى فکر وونه اوس هم د چریکي قوماندانانو دي او ترڅو چې د دوى فکر وونه همداسې وي، دوى وطن ته خدمت نه شي کولی.

چې باوري نه ياست، د چا مه بنه واياست ۱ و مه بد:
۲۳ اكتوبر ۲۰۱۶ کال، کابل

دا خو ورځي په فيسبوک کې گورم چې يو شمېر فعالان چې ځانونو ته پوه کسان وايپې په هره بنه او بده خبره يو قسم عکس العمل بشکاره کوي. که دوى ته ځانونه پوه بشکاري نو د دوى عکس العمل هم باید منطقی او په ئای وي او که بیا ځانونو ته د پوهو کسانو خطاب نه کوي نو بیا خو د دوى نه ګیله په کارنه ده.

دا خبره مې ئکه وکړه چې زموږ په وطن کې شخصیت وژنه نهايت زیاته د چې کله کله واقعیتونه او تهمتونه سره سړی جلا کولی نه شي. زما عاجزانه هیله د فيسبوک د دوستانو نه دا ده چې د چا په اړه سل په سلو کې باوري نه ياستي مه د چا توصیف کوي او مه چا پسي بد واياست.

جګړه به وګتې خوجنګ ګټلې نه شي:

۱۴ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

په دې خو ورځو کې ما د افغانستان د جمهور رئيس د لوړۍ مرستیال عکسونه په فیسبوک کې ولیدل چې په نغری یې چای جوش اینې او اور لکړه یې په لاس ده او په خوند سره په اور کې لکړه وهی او د داسې ساده ژوند نه خوند اخلي او یا په بل عکس کې په یوه وران کندر کې په چوکې خوشاله ناست دي او په تليفون غږپږي. خو ورځې د مخه مې د طلوع ټلوبزیون نه ولیدل چې د ننګرهار ولايت د کوت ولسوال حاجي غالب سره یې مرکه درلوده، خبرېال ته وايېي که جمهور رئيس ده ته اجازه ورکړي، دی دې ته حاضر دی چې کندوز ته لار شي او هلتنه جنګ وکړي او بیا وايېي چې دی د جنګ نه خوند اخلي.

غوره لیکنې

دې کې شک نشته
 چې هر ژوندی مخلوق
 د ژوندی ساتلو لپاره
 مناسب محیط ته اړتیا
 لري که نه ژوندی
 مخلوق بې له خپل
 مناسب محیط نه ژوندی
 پاتې کیدې نه شي اوکه

هم وي خوشاله به نه وي، د بېلگې په توګه د ماھيانو لپاره د ژوندی
 ساتلو محیط او به دي او که د او بوي بي راکابرئ نو مري. همدا ډول هر
 انسان په خپل ژوند کې د ژوندې ساتلو او ژوند کولو لپاره د ځان لپاره
 یو چاپېریال جوروی چې په هغه چاپېریال کې نه ژوند کولی شي او د
 هغه چاپېریال نه خوند اخلي. دې انسانانو ته که بل نه چاپېریال هم جور
 کړي، هلتہ به خوشاله نه وي او د هغه چاپېریال نه خوند نه شي اخیستلی
 څکه چې دوی خپل ټول عمر په جلا چاپېریال کې تېر کړي دي. په دې
 بحث نه کوم چې کوم چاپېریال زموږ د فرهنگي، تولنيز او د یني
 ارزښتونو له اړخه نه دی او کوم بد دی. زما هدف په یو خاص چاپېریال
 کې د ژوند کولو او د هغه چاپېریال نه د خوند اخیستلوا په اړه دی.

په دې کې هیڅ شک نشته چې د جمهور رئيس لوړۍ مرستیال د
 جنګ په محیط کې ټول عمر تېر کړي او جنګي حالت نه خوند اخلي او

غوره لیکنې

يا په اطراف کې يې ساده ژوند ورته د جمهوري ریاست د مرستیالی نه خوند ورکوي. زما په اند، د جمهور رئيس لوړۍ مرستیال او هم ولسوال صاحب غالب به د جنګ نه خوند اخلي او يا ساده ژوند شايد د دوی خوبن وي؛ خو د دوی موقفونه دا نه ایجابوي چې دوی د څلوا اصلې دندو پرځای د جنګ ډګر ته ورشي بلکې د دوی وظيفه سازماندهي، عامه اړیکې، د پالیسو وضع کول او د پالیسيو د تطبيق نظارت دی. که زما د تېږي ورځي لیکنه وګوري، دوی په سیاسي چوکيو کار کوي خو د دوی فکرونه لا اوس هم د چریکي يا جبهه يې جنګونو د قواماندانو دي.

په انګلیسي ژبه کې یومتل دی چې وايي Winning the Battle but Losing the War یعنې جګړه به وګتې خو جنګ به باييل. دوی فکر کوي که دوی جګړه وګتې نو دوی به جنګ هم وګتې داسې نه ده. په نظامي لحاظ هم دا سمه نه ده چې دومره مهم شخص دي د جنګ اول خط ته لار شي او هله دې جنګ رهبري کړي. که خدای نا خواسته ده ته کومه صدمه رسپري، دا د دې من مورال نور هم تقویه کوي او د ګټې نه به د دوی تاوان په سایکالوژيکي او تبلیغاتي لحاظ زیات وي. بنه دا ده چې دی څلې اصلې دندې ته متوجه شي او د ټول افغانستان په اړه د جنګ ګټلو په پالیسيو فکر وکړي نه دا چې د یوې وړې جګړې ګټلو په فکر کې وي.

د لیکلولنده مشوره خوانانو ته:

۲۵ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

په فیسبوک کې لیکنی عامه معلومات دی او هر خوک تري گتهه اخیستلی شي خو د لیکلول د قواعدو په اساس هغه خوانان چې د چا لیکنې دوباره خپروي، دا به نبه وي چې د مخکنی لیکوال نوم ياد کړي حکه په دې توګه د لیکلول طرز او قواعدو سره به اشنایي پیدا شي او دا خوانان به په راتلونکې کې ډېر نبه لیکوالان شي. هیچا لیکوالی په یوه خل لیکلول نه ده ياده کړي او خومره چې ډېری لیکنې او لوستل خوک کوي هماګومره د لیکلول طرز د لیکوال نبه کېږي. صرف په کټ او پیست خوک لیکوال کیدې نه شي.

دوی د بل چا زامن دي:

۲۷ اکتوبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

يو سپړی په خپلو زامنو د قوماندان، ډګرمن او جګرن نومونه اینسودلي و. کله به یې د چا سره شخړه درلوده، نو غږ به یې وکړ چې هغه قوماندان، ډګرمن او یا جګرن ته غږ کړي چې دلته راشي او دا سپړی سم کړي. جانب مقابل به هم وارخطا شو چې قوماندان، ډګرمن او جګرن د ده په خوله رائحي نو نبه دا د چې ئان تري وساتي او په تیبنته به شو.

غوره لیکني

زما مشوره د دولت مشرتا به ته دا ده چې په دی کې شک نشته چې قوماندانان، ډګرمنان او جګړنام درسره دي خو اکثره د دوى د بل چا زامن دي ځکه دوى د بیلا بیلو صاحبانو په فرمایش مقرر شوي دي. د اکثرو تعهد څلوا مشرانو ته دی نه د دولت مشرانو ته او که په بله اصطلاح یې ووایو نو د دولت اکثره مشران هم نظام ته وفاداره نه دي بلکې څلوا ډلو او قومي جوربستونو ته وفاداره دي. بنه به دا وي چې د دولت مشرتا به په امنیتي او هم نورو سکتورونو کې داسي د وطن زامن مقرر کړي چې نظام ته وفاداره وي او د صاحبانو د وفاداري نه تېر شي.

شرافت د انسان په علم او ادب دی نه په نسب

۲۷ اکتوببر ۲۰۱۶م کال، دوبی هوايې ډګر

که په دی خبره عقيده ولرو چې انسانان د بابا ادم عليه والسلام اولاده ده نو بیا د نصب په اساس په انسانانو کې تفوق د کوم ځای نه شو او ولې موبد پېړي سره شکوو. د اسلام له نظره تفوق دانسان په تقوی کې دي. سوره الحجرات او د حجته الوداع خطبه لوستل په کار دي

عمنده تقاووت د حکومت او د مسلحو مخالفینو او ترورستانو ترمنځ:

۲۹ اکتوبر ۲۰۱۶ کال، ویرجینیا، امریکا

د حکومت نه د ولس توقعات همپشه زیات وي چې حکومتداري به کړي، امنیت راولي، ولس ته د تعليم او بهه ژوند زمینه مساعده کړي، سوله راولي، اجتماعي عدالت او قانون باید حاکم کړي او داسې نور..

خو په مقابل کې د مسلحو مخالفینو او ترورستانو کار دا دی چې حکومتداري خرابه، سړکونه، پلونه او مکتبونه وران کړي، یېگناه انسانان ووژني او نامنۍ راولي. د بې امنۍ او د جنګي حالت په دوام کې مخدره موادو قاچاق، د طبیعي منابعو چور او چپاول او پردو ته لاره هواره کړي چې د افغانستان په داخلی چارو کې مداخله وکړي.

که حکومت ستونزې لري ځکه چې د د حکومت مقابله خو اړخیزه ده اما د جانب مقابل کار یوازې تخریب دی نو ځکه د دواړو اړخونو مقایسه سره سمه نه ۵۵.

د نقیب احمد خپلواک په یاد د متعدده ایالاتو د سولې انسټیتوت له خوا د نیسان رسامي
وښودل شوه:

۳۱ اکتوبر ۲۰۱۶ کال

ډېر دوستان وايي چې ولې
موږ خپل ژوندي نه نمانځو او
همېشه خپل مرې نمانځو دا ځکه
چې د افغانانو ژوند، همېشه

غوره لیکنی

مبارزه او پهلوانی ده او هغه ولس چې دلوبې په ډګر کې په پهلوانی اخته وي نو دوي ته د دې فرصت په لاس نه ورځي چې د پهلوانی د مبارزي د حلقة نه بهر فکر وکړي او همېشه دوي په دې فکر کې وي چې دا مبارزه خنګه وګتی ترڅو هم ځانته او هم خپل وطن او خلکو ته نېک نوم پرپردي. په دې خاطر موبد د خپلو ژونديو د نمانځلوا فرصت نه له رو.

شهید نقیب احمد خپلواک هم د خپل ژوند په مبارزه کې اخته و، که خه هم د افغانستان په کچه په هېواد کې دنه او هم په امریکا کې دیني او دنیوي زده کړې کړې وي، حافظ د قرآن و، خو دی په دې قانع نه و او کوشش یې کاوه چې د دوکتورا تر کچې خپلې زده کړې تکمیل کړي او په دې لاره کې یې د انگلستان په اکسفورد پوهنتون کې د دویې ماستري لپاره داخله کړې وه. د تعلیم او تدریس په خنګ کې یې په افغانستان کې د دایي سولې راوستلو لپاره د متحده ایالاتو د سولې انسیوت په دفتر کې د حاکمیت د قانون په برخه کې د پروګرام منیجر په توګه کار کاوه. د هم خپل ځان رساوه، هم یې خپله کورنۍ، ورونيه او خویندو لپاره د تعلیم زمنیه مساعدوله او هم یې نور ته تعلیم زده کاوه. خپلواک خپل ژوند ټول په زده کړه او نورو ته د تعلیم د زده کولو په لار کې تېر کړ او بالاخره په دې لار کې د ۳۲ کلونو په عمر د اګست په ۲۴ مه نېټه د افغانستان او بشریت د دېمنانو له خوا په داسې حال کې شهید شو کړي شو، چې د افغانستان بچیانو ته یې د کابل په امریکایی پوهنتون کې د حقوقو په خانګه کې په خپل صنف کې تدریس کاوه.

غوره لیکني

په دې توګه د پورته حالاتو په رڼا کې افغانانو ته همېشه دا ستونزمنه وي چې د داسې دول مبارزي او پهلواني په میدان کې خپل ژوندي سم ونمائځلي شي ځکه افغانان په نورمال حالت کې ژوندنه کوي خو بیا هم شهید نقیب احمد خپلواک د خپلو دوستانو، خپلوانو، همکارانو او هغه ادارو له خوا چې د هلته زده کړي او یا یې کارکړي و، په ډېر بنه شان سره ونمائڅل شو او د ده حق یې تر یوه حده پوري ادا کړ.

د شهید خپلواک د نمانځلو په دې لپ کې د متحده ایالاتو سولې انسټیتوټ هم په خاصو مراسمو کې چې د دغه انسټیتوټ په سل گونو کار کوونکو پکې برخه درلوده، د نقیب احمد خپلواک په نوم د دغه رسم شوي نیسان نمونه د دغه انسټیتوټ د مشري او معاونینو له خوا نن وښودل

غوره لیکنی

شوه او دا چول نبسان به د دغه انسټیوت په دفتر کې وروسته په دائیې توګه وڅوړل شي. د دې خبرې یادونه اپينه بولمر چې هر کال تقریباً نیم میلیون کسان د متحده ایالاتو د سولې انسټیوت کته کوي او دا ټول کسان به د نقیب احمد خپلواک نوم د سولې د قربانیانو په لړ کې گوري او د د په ژوند او خدمت به فکر کوي. روح دې بې نساد وي.

مثبت فکر کول په خپله مؤثریت دی

۲ نومیر ۲۰۱۶ کال، امریکا ویرجینیا

د متحده ایالاتو د سولې انسټیوت په دفتر کې مې پورته ودانۍ ته کتل چې خنګه بې دا بنایسته ودانۍ جوړه کړې ده چې د انسټیوت عکاس زما دا عکس په خاص انداز کې اخیستي او راته بې راواستو. د یادګار لپاره بدنه دی چې د دوستانو سره بې شریک کرم. کله کله که مو یادیدیم نو دی عکس ته ګورئ ځکه په ژوند هم چندان اعتبار نشه دی.

منزل د تولو یو دی خو سفر جدا جدا؛ ډېر به زړه هم نه بايلو ځکه دنيا په اميد خورل کېږي. ترڅو چې ژوندي یو، ژوند به د ژوندو سره کوو او کوشش به کوو چې د خپل ژوند د هرې لحظې او شیبې نه په مؤثره توګه ګټه واخلو. مؤثریت شاید هرچاته جلا تعريف ولري خو زما په اند موثریت همېشه مثبت فکر کول دي هم د ځان په اړه او هم د نورو په اړه.

د دوستانو نه په غیر ژوند هم ستونزمن دي او فکر کوم چې په هغه دنيا کې به هم ستونزمن وي ئىكە حانته به په جنت کې خوک خه وکري چې دوستان درسره نه وي. د تولو دوستانو او هپوادوالو سره په دواړو دنياو کې دنبه، ارامه او سوکاله ژوند په هيله.

ستا په جنت کې دې ژرندي وي:

۲ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ويرجينيا، امريكا

پخوا د ژرندو درلودل په اطراfonو کې خورا مهمه خبره وه، نو زموږ د سيمې يو مشر چې ژرندي يې درلودلې، نو د خپلو ژرندو غم ورسره و چې ايا په هغه دنيا کې به ژرندي په جنت کې وي او که نه؟

غوره لیکنی

یوه ورخ یې زموږ د سیمې یو مهم مولوی نه پونښته و کړه چې مولوی صاحب په جنت کې به ژرندي وي که نه؟ مولوی صاحب چې هم ډېر پوه سپړی و نو ورته یې وویل چې په کتابونو کې دا سې خه د ژرندو په اړه نه دی راغلي خو د با یشتهون کلمه راغلي ده خه چې دې خوبنې وي هغه به الله تعالي درکوي. دا چې ستا ژرندي خوبنې دي او که چېري ته جنت ته لارې او ژرندي دې خوبنې وي نو ستا په جنت کې دې ژرندي هم وي. بعضو کسانو سره چې د څلوا ژرندو غم دي، فکر کوي که د دوی ژرندو ته دانه ونه رسپېري نو هر خه به فلچ وي او دا بعضې چې د اخترت لپاره هم ځان وژني او هم نور، دوی هم د حورو او غلمانو په فکر کې دي او د دوی رضا د الله تعالي رضا نه ده. زما په اند د دوی به دنیا او هم اخترت خراب وي ځکه د دوی هدف یوازې حوري او غلمان دي.

شخصي اجنډاوي او که ملي اجنډاوي:

۶ نومبر ۲۰۱۶ کال، واشنګتن دی سی، امریکا

اکثره لوړ پوري چارواکي او دوستان چې په حکومت کې دننه او یا له حکومت خخه بهر تر ولسمشره پوري زه پېژنم، د افغانستان او د ملي وحدت د حکومت په ستونزو بشه با خبره دي، د ولس له درد او غم نه هم پوره معلومات لري، د نړیوالې تولنې ستونزې هم ورته پوره معلومې دي، د ګاونډیانو شوم نیتونه او له پروګرامونو خخه هم کافي خبرتیا لري، په تیوري او عملی لحاظ هم ډېری یې په کارونو بشه پوهېږي، نو سوال دا دی

غوره لیکنې

چې ولې دوی نه شي کولای چې د افغانستان د ستونزولپاره د حل لارې پیدا کړي؟ ولې د افغانستان مظلوم ملت لا هره ورځ د اور په لمبو کې سوځي؟ او ولې حالات له یوې ورځې نه بلې ورځې ته خبرابیروي؟
کېدای شي چې دا لیکنه د دی دوستانو او حکومت د مشرتابه خوبه نه شي خو که نور خه نه شو کولای باید واقعيتونه ووايو او که دوی دا لیکنه سمه او په غور ولولي او په خپلو کړنو کې یو خه تغيير راولي شايد دا لیکنه د دوی لپاره ګټوره وي او هم شايد د افغانستان ولس لپاره یو خه مؤثره تمامه شي.

تر کومه حده چې زه له دی مشرانو سره پېژنم او د دوی له نبردي کسانو سره مې خبرې کړي، له دوی سره یوازې شخصي اجنداوې مطرح دي، نو څکه دوی په خپلو کارونو کې ناكامه دي. د خپلو شخصي اجنداوو د درلودلو په حالت کې دوی د موجوده حالاتو په دوام يا (Status quo) ساتلو خوشحاله دي. اما د موجوده حالاتو دوام د افغانستان خلکو لپاره او هم د نړیوالې ټولنې لپاره چې له افغانستان سره مرسته کوي د قناعت وړ نه دي. د موجوده حالاتو له دوام سره یوازې د حکومت پر ضد مسلحې تروريستي ډلي، ځيني گاوندي هپوادونه، جنائي او مافيايې کړي خوشحاله دي.

زه په دې ډاډه او باوري یم که له دوی سره شخصي اجنداوې مطرح نه وي نو دوی د دې ظرفيت او کفايت لري چې د افغانستان ستونزو لپاره مناسبې د حل لارې پیداکړي. نه غواړم چې د ډېرو اشخاصو نومونه واخلم

غوره لیکنې

خو یوازې غواړم چې د افغانستان د حکومت د مشرتابه او یو خو لو بغارو د نومونو اخيستل اپین بولمر، څکه د افغانستان موجوده حالات او هم راتلونکي د دوى د کړنو او پاليسيو پوري تړلې دي.

راخئ چې له ولسمشر خخه یې پیل کړو:

ولسمشر له لوړۍ ورځې خخه په دې فکر دی چې خرنګه بیا د جمهوري ریاست لپاره ځان کاندید کړي او د دې کار لپاره باید داسې کسان په شاوخوا راتاو کړي چې د ده دغه اجندا په مخ بوئي، نو په دې توګه ولسمشر نه غواړي چې داسې تیم جوړ کړي چې د ده له شخصي اجندا سره موافق نه وي. د دغه کار لپاره هم ولسمشر کوم مناسب تیم چې یوازې د ده اجندا تعقیب کړي، تراوسه پوري نه دی جوړ کړي. کوم تیم چې د ده په شاوخوا تراوسه پوري خرخي، هغه سوری تیم دی او یا ده ته وفاداره تیم نه دی.

په دې سوری تیم کې چې هرڅومره کاني چوي نو لاندې غورځيري او فکر نه کوم چې د جمهور رئيس دا تیم تکمیل شي څکه د شاوخوا کسان هم خپلې اجنداوې لري. دوى د رسمي کارونو او د موقف ساتلو په درلودو سره د خپلو ځانونو لپاره کار کوي یا په بله معنی له خپلو موقفونو خخه د شخصي اجنداوو لپاره د یوې وسيلي په توګه کار اخلي.

اجraiي ه رئيس هم په همدي فکر دی او غواړي چې له خپل موقف خخه خنګه د خپل شخصي نفوذ ساتلو لپاره گته واطلي او د راتلونکو ټاکنو لپاره ځان برابرکړي. د د تیم هم سوری دی، څکه د دغه پوست

غوره لیکنی

لپاره د ده په خپل تیم کې ډېر رقیبان شته دی. یو مثال یې د مزار والي دی چې غواپی له ولسمشرسره یو خه معامله وکړي ترڅو د ده نفوذ په حکومت کې او هم د حکومت نه بهر زیات شي او په عوض د دې چې په راتلونکی کې بل خوک سپانسر کړي ولې په خپله میدان ته نه رادانګي.

د ملي امنیت سلاکار هم همدا خوبونه لا له پخوا خخه لیدل او غواپی چې خپل معتمدو کسانو لپاره چې د ده اجندا پر منځ بوئي، د حکومت په منځ کې ورته د کار کولو زمينه مساعدوي. په سوشل مېډیا کې هم ده ته لیواله کسان کله کله د ده نوم د راتلونکی جمهوري ریاست د تاکنو لپاره زمزمه کوي. دوه درې نورو وزیرانو نومونه هم د راتلونکی جمهوري ریاست لپاره خوبونه گوري او کله کله یې نومونه په شوشل مېډیا او محافلو کې اوپري را اوپري.

د پخوانی ولسمشر د شاو خوا کسان هم په همدي هيله هلي څلپي کوي چې د حکومت مؤثریت او حیثت راتیت شي، ترڅو د ده د حکومت ارمان د افغانستان ولس وکړي. د حکومت په غیبت خوشحاليري خو ډېر خه په خوله نه وايې او یوازې غواپي چې خارجيان د افغانستان د ټولو نیمګرتیاواو په اړه ملامته کړي، ځکه ده ته یې د دې لاره هواره نه کړه چې لا نور هم په قدرت کې پاتې شي. خپله بېچاره هیڅ ملامتیا نه مني چې گوندې په تېرو پنځلس کلونو کې د دې ټولو بدېختيو او ناکامیو یو اصلی لوړ غاپري و.

غوره لیکنې

له حکومت خخه بهر د یوشمېر نورو کسانو نومونه هم مطرح کېږي او د راتلونکي جمهوري ریاست لپاره خوبونه گوري، هغوي هم د تېرو نيمګړتیاواو اصلي لوړغاري و خو نن ځانونه ملامته نه ګني او فکر کوي چې د دوى لپاره به زمينه بیا مساعده شي چې د قدرت واګي لاسته راوري. له هېواد خخه بهر د بعضې کسانو شوق هم راتلونکي جمهوري ریاست لپاره کېږي. د بېلګې په توګه که ډانالد ترمپ په امریکا کې ناکام شونو د زلمي خلیلزاد شوق هم شته دي او نوم یې په محافلو کې یادېږي. که خوک په کابل کې او سېږي او له دې مشرانو سره لیدنې او کتنې لري نو دوى پوهېږي چې دا پورته تحلیل واقعیت دي او په انکار یې خوک ستړګې نه شي پټولي.

دا چې د حکومت دا پورته مشران د راتلونکو تاکنو په فکر کې دي، نو د حکومت کارونه ځکه له ګډوډي سره مخامنځ دي او مسلحي تروریستي ډلې همدا حالت له خدایه غواړي. حکومت لوړۍ باید امنیت تامین، حکومتداري او اقتصادي حالت بنه کړي ترڅو د راتلونکو تاکنو لپاره لاره هواره شي. که حکومت دا فکر کوي لکه خنګه چې یې د پارلamenti تاکنو پروسه شاته واچوله نو دوى به د جمهوري ریاست د تاکنو پروسه هم شاته واچوي او په قدرت کې به پاتې وي، نو زما په اند دوى د فیل په غور کې ویده دي.

د پورته حالاتو او ګډوډيو په نظر کې نیولو سره د افغانستان راتلونکې، د پنځه اپشنونو او یا له حالاتو سره مخامنځ دي:

غوره لیکني

- ۱- د موجوده حالاتو او حکومت دوام دی
- ۲- د جمهوري ریاست لپاره وختي تاکنې
- ۳- د لوبي جرگې راغونښل او د افغانستان د حکومت په راتلونکي غور کول
- ۴- نظامي کودتا
- ۵- د حکومت او نظام سقوط او داخلی جنګ

په پورته پنځو حالتونو کې د موجوده حکومت او هم ولس ګټه په یوه حالت کې هم نشته. که مور دا پورته پنځه حالتونه لبر تجزيه او تحليل کړو او د پنځم حالت نه پیل وکړو، نو د حکومت او نظام په سقوط کې د هیچا خیر نشته. که نظام او حکومت سقوط کوي، حکومتي غږي، پخوانۍ ولسمشر او په نامه سیاسي اپوزیسون ټول له ولس سره یو ځای غرقيري او د دوى متبادل یوازې مسلح مخالفې ډلي دي او دوى ته هیڅ چانس نشته.

خلورم حالت هیڅ امکان نه لري ترڅو چې خارجي قواوې په افغانستان کې وي د کودتا امکان نشته. که بالفرض کودتا کېږي، نو بیا به دا د خارجيانو په ملاتې وي. ترکومه حده چې زما پرې سر خلاصېږي، دا حالت نه شي راتلای.

درېيم حالت د لوبي جرگې د جوړېدو دي. پخوانۍ ولسمشر دې حالت ته ډېر خوشحالېږي. دا حالت هم امکان نه لري څکه لوېه جرگه باید ولسمشر را وغوارې او زه فکر نه کوم چې او سنې ولسمشر دې دا کار

غوره لیکنی

وکړي. د اساسی قانون په اساس هم د لویې جرګې د جوړپدو امکان نشته او نه نړیواله ټولنه د دې کار حمایت کوي او هر تعییر چې په دې ډول راشی، نظام نور هم بې ثباته کوي. فکر نه کوم چې نړیواله ټولنه هم د لویې جرګې د جوړپدو حمایت وکړي که خه هم د ملي وحدت د حکومت د جوړپدو په تفاهمنامه کې د لویې جرګې د راغونستو یادونه شوې، خو هغه وخت هم په ارامه تېر شو.

دوييم حالت هم امکان نه لري ځکه فکر نه کوم چې موجوده ولسمشر استعفا وکړي ترڅو وختي تاکنو ته لار هواره شي. که ولسمشر استعفا کوي، نو د جمهور ریبی س لوړۍ مرستېال به د نوو تاکنو ترپایلې پوري جمهور ریبی س وي. دا حالت هم د ملک په دنه او یا بهرنیانو ته د تحمل وړ نه دی او نه په تخنیکي لحاظ وختي تاکني امکان لري. په پورته پنځو حالتونو کې یواخنۍ نسه نسبی حالت د دې حکومت دوام او نسه کېدل دي. دا هم هغه وخت امکان لري چې ولسمشر د راتلونکي دور د تاکنو له خوبونو خخه تېر شي او یوازې په اوسيني حالت د نسه کېدو په فکر کې شي. که اقتصادي، امنیتي او سیاسي حالت نسه شو نو هیڅ کمپاین ته د اوس نه حاجت نشته، ځکه دا ولس دومره احسان فراموشه نه دی چې خوک دې ورته خدمت وکړي او هغه هير کړي. که اقتصادي، امنیتي او سیاسي حالت لکه خنګه چې تراوشه منځ په خرایيدو دي او همداسي دوام وکړي نو بیا دا ملت دومره ویده هم نه دی چې ده ته او یا د

غوره لیکنې

د د سوری تیم کوم بل غرې ته رایه ورکړي او یا دوی سم حکومت وکړای شي.

ولسمشر او د د سوری تیم ته یوازې همدا اجنډا په کار د چې خرنګه دا دوه درې کاله خدمت وکړي او د راتلونکې خوبونو له ليدو خخه دي اوس تېر شي. د حکومت تشن په نامه سیاسي اپوزیسون غړو ته په کار د چې د حکومت ملاتېر وکړي، ځکه د حکومت په ثبات کې تاکنې ممکنه دي او دوی بیا کولای شي چې د راتلونکو تاکو لپاره کمپاين وکړي. د حکومت په دوام او د نظام په سیاسي او حقوقی مشروعيت کې د تولو خیر دي. د ولسمشر لپاره په کار د چې په خپل تیم کې جدي تغییر راولي او په ملي اجنډا کار وکړي. تول باید د خپلو شخصي او مقطعي اجنډا وو خخه تېر شي.

دا پورته لیکنې د پژواک خبرې اژانس لوړۍ خپره کړه:

goo.gl/IPQvnv

د امریکا د جمهوري ریاست تاکنې:

۸ د نومبر ۲۰۱۶م، امریکا ویرجینیا ایالت

د امریکا په مختلفو ایالتوونو او بنارونو کې د جمهوري ریاست، سنا، د کانگریس د نایندګانو د جرګې، محلی بناروالیو او نایندګانو خو قسمه تاکنې نن روانې دي او د تاکنو مسوولیت د محلی حکومت دنده ده او هر ایالت د تاکنو ځانګړي قوانین او سیستم لري نو په دی توګه د تاکنو پایله

غوره لیکنی

د سوال لاندې نه راخې او نه خوک د چا ادعا چې ثبوت ونه لري، مدل کېږي. دا خبره چې دونالد ټرمپ به پایلې ونه مني او ګل مرجانې حکومت به جور شي، هوايې خبرې دي. دي کې شک نشه چې د نظریات توپير او کرکه د یوبيل نه زیاته ده خو د دوى سیتم ریښې لا ډېري ګلکې دي.

همدا شان د امریکا د تاکنو په ورخ دا پوست وکړ چې د افغانان هم د

دې تاکنو عبرت واخلي:

موبر باید همېشه د خپلې ټولنې مثبت اړخونه تقویه کړو او د نورو د مثبت کارونو نه باید زده کړه وکړو. خو دا چې د تېرو خلورو لسيزو ستونزو زموږ په ذهنونو منفي تاثير کړې نو هر خه ته موبر د منفي اړخه

گورو. زما په اند موبر باید د مثبت فکر کولو روحيه تقویه کړو او منفي اندېښني شاته وغورخوو. دی عکس ته چې ګوري ډېره مهمه خبره پکې دا ۵ چې هغه کسانو چې نن په امریکا کې وټ ورکاوه هغوي ته یې هغه ستيکر يا نښان چې ما وټ ورکړ، ورکاوه، خو که د وټ اچونکو سره واړه ماشومانوته یې دا بل ډول ستيکر ورکاوه جې پري ليکل شوي و چې راتلونکې وټ ورکونکي. دوی دا کار د ډې لپاره کوي چې له یوه اړخه ماشوم مايوسه نه شي چې والدينو ته یې نښان ورکوي او دوی ته یې نه ورکوي خو له بله اړخه دوی ماشومانو ته د وټ ورکولو د حق تربیه هم په دی توګه ورکوي.

غوره لیکنی

ربنټیا به وايو چې ایا موب هم خپلو ماشومانو ته دا قسم تربیه ورکوو او که په عوض یې خشونت ته تشویقوو؟
د تاکنو وراندي دونالد پرمپ په مناظره کې ويلي و که دی منتخب نه شي نو تاکني به ونه مني او د دې خبرې تبصري په افغانستان کې دا او azi خپري کړي وي چې شاید د افغانستان په شان به د ملي وحدت حکومت جوړشي. په دی خاطر ما د پورته ليکنه ولیکله. دا وراندوينه په خپل ځای سمه وه ځکه د مبصرینو او وراندویونو په خلاف ډانالد پرمپ تاکني وګتلي او د هغه رقيبي ميرمن هيلري کلنټن تاکني وبايلودي خو دې د تاکنو پايللي بې له کوم قيد او شرطه ومنلي او د تاکنو خپل رقيب ته یې مبارکي ورکړه که خه هم د تاکنو په وخت کې د دواړو رقيبانو ترمنځ ډېري ترخي خبرې سره تبادله شوي وي.

د بويالي نوماند کاري برلياليتوب او ناكامي د تاکنو وروسته معلومېږي:

۹ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ويرجينيا، امریكا

تاکنې ګټل اسانه دي ځکه کله نوماند د خپلو خلکو د احساساتو نبض پیدا کړي نو بیا د هغوي د احساساتو نه په استقاده سره تاکني ګتني خود بريالي کاندید کار هغه وخت سخت کېږي چې په تاکنو کې یې ډېري هوايي وعدې خپلو خلکو ته ورکړي وي او بیا هغه تر سره کولای نه شي. د امریكا د منتخب نوي جمهور رئيس کار اوس سخت شو چې خنګه خپلې وعدې پوره کړي که خه هم د کانګرس د دواړو جرگو اکثریت د

غوره ليکني

د د گوند سره دي. د د اصلي کاميابي او ناكامي به د د د کاري تيم د جورپدو او کار کولو نه وروسته پته لګيري.

وايي نا راستي د کور نيستي ۵۵:

۱۱ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ويرجينيا، امریکا

خومره بنه متل لرو:

وايي نا راستي د کور نيستي ۵۵.

که ربتيما ووايو موږ افغانان تبله او مفت خوره اموخته شوي يو نو څکه زموږ چاري نه سمېږي. موږ په څلواخانو اعتماد نه لرو کنه موږ د دنيا د نورو ملکونو نه هیڅ بدتری نه لرو. کله چې تبلي په انسان اغېز وکړي نو بیا ورته پچه هم پیچومي سکاري او سپینې دانسان بیا تبنتیدلې وي، نو په دې توګه تبلي یوهپواد او هم کورنۍ نیستمنه کوي.

د پورته پوست په اړوند عزيز بابکرخيل صاحب دا لاندې بیتونه د حمزه شينواري ليکلي و:

د هستي په لویه لاره ځې وختونه نه ودرېږي
لارویه(ای افغانه) خه ته ناست یې ستاو چا ته انتظار دی
نه فرهاد شوي په عمل کې نه منصور شوي په مانا کې
تا یو ګټ مات کړې نه دې وايي عمر مې په دار شو

احساساتي برخوردونه:

۱۲ جنوري ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

نن سبا د افغانستان سیاسیون په لو شه خوشاله او په لو شه خفه وي يا په بله معنی دوي لکه د ماشومانو په شان دي چې په یوه لحظه کې په ثرا شي خو په بله لحظه کې بیا خوشاله وي. زما په اند د خو کسو په خوشالولو او خفگان باندې امنیت او حکومتولي نه کیدې نه شي او که کېدای شولې نو په تپرو پنځلس کلونو کې دا لوړاري په بیلونونو ډالرو خوشاله نه شول، نو فکر نه کوم چې په راتلونکې کې هم دوي خوشاله وساتل شي. د افغانستان ولس امنیت او نه کومتولي غواړي تر خو د ولس بشري او فزيکي امنیت تامين شي.

د حکومت لپاره په کار ده چې ولس په خپل اعتهاد کې ونسیسي نه دا خو کسه لوړاري چې هیڅ نه مرپږي. حکومت باید د مسایلو سره عاطفي او احساساتي برخورد ونکړي څکه احساساتي برخوردونه همپشه مقطعي او پراګنده وي او اصلي هدف ته خوک نه شي رسولي.

د بعضی ملکونو د خلکو او مشرانو نه دا مرغان هم ھوبنيار دي:

۱۲ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجينيا، امریکا

نن بنایسته هوا په ویرجينيا کې وه او تقریباً اته کلومتره مزل مې وکړ.
په هوا کې مرغان هم تپریدل نو زوی مې راته وویل چې پوهېږئ دا
مرغان ولې د V یا زموږ په اصطلاح د اتو ۸ په شکل الونه کوي؟ ما ورته
wooیل چې نه؟ ده راته وویل چې نوی تحقیق شوی دی چې د دې لپاره
مرغان اوبرده لار ووهي او د یوې سیمې نه بلي سیمې ته مهاجرت وکړي،
نو دوی د V په شکل الونه کوي ترڅو انرژي سپما کړي. د مخکني
مرغانو د وزونو د څوهووا په وروستي مرغانو تاثير کوي او کمه انرژي
مصرف کوي. کله چې سرکښ مرغه ستړي شي، نو ځای نورو مرغانو ته

غوره لیکنی

پریبردي او وروستي مرغان په خپله په منظمه توګه مخکې کېږي او یو بل ته ئاخاي پریبردي او په دی توګه په الوته کې د یو بل سره مرسته کوي.

ما ویل چې دا مرغان خو زمور د خلکو او مشرانو نه ډېر زيات هونبیار دي څکه هغوي خو یو بل ته ئاخاي نه پریبردي بلکې یو بل په خپله موقونو او گتو وژني او چې قدرت ونسی نو بیا خو فکر کوي که دا مخکښن نه وي نو وطن غرقېږي. دوی ترڅو په خپله خوکيو او موقونوسن نه وي ورکړي او یا په زوره لري شوي نه وي ترهعني د خپله موقونو او گتو نه تېرېږي. که د افغانستان مشران او خلک د دنیا د نورو ملکونو د مشرانو په توګه د قدرت د پربندولو نه عبرت نه شي اخیستلي، نو لبر تر لپه خو دی د دې مرغانو نه وشرمېږي.

وزیر صاحبانو د وزارتونو بودجه شاید د بشې بدې ورځي لپاره ساتلي وي د حکومت لپاره هم یو سپیناوی په کار دی:

۱۲ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

دا چې پارلمان نن د بهرينو چارو، د فوايد عامې او د معلومينو، شهداو، کار او اجتماعي امورو د وزارتونو وزیران د بودجه د کمې سلنۍ د مصرف لپاره سلب اعتماد کړل نو زما یوه قصه راپه یاد شوله:
 وايي. یو سېري په کور کې کفن ساتلي و، یو وخت یې پلار مر شوي و خو ده بازار ته مندي وهلي چې د خپل پلار لپاره کفن راوري. یو دوست یې ورته ويلى چې بازار ته ولی مندي وهلي کفن خو په کور کې لري، نو د

غوره ليکني

هغه سان (سان ټوته چې د کفن لپاره استعمالیږي) نه ولې خپل پلار ته کفن نه ورکوي؟ دې سړي ورته ويلی و چې هغه کفن مې بني بدې ورځې لپاره ساتلي دي.

فکر کوم وزیر صاحبانو د وزاتونو بودجه به ځکه نه وي مصرف کړې شاید دا بودجه به یې د کومې بني بدې ورځې لپاره ساتلي وي. د دې خبرې سپیناوی هم په کار دی چې وزیران ملامتیا د تدارکاتو کمپیون په مرکزی کېدو اچوي او د تدارکاتو کمپیون دا ملامتیا په وزارتو اچوي نو بنه به دا وي چې دوى په خپلو منځو کې سپیناوی وکړي. په هر حالت کې دا مهمه ده چې بودجه باید مصرف شي تر خو اقتصادي انکشاف رامنځته او هم افغانانو ته کار پیدا شي.

خدايه! دا زموږ وزیران، معینان، واليان، وکیلان، قاضیان او مشران ولې دومره سېک شول؟ ۱۳ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ويرجينا، کابل

پخوا به د کاتب صاحب، ضابط صاحب، حوالدار صاحب، مامور صاحب، محرر صاحب، مبصر صاحب، معلم صاحب، کمپوڈر صاحب او وکیل صاحب نومونه د خلکو په منځکې په ډېر درنښت سره اخیستل کېدل. حکومت به هم یو رعب او د بدبه درلوده او دیو کوتولالي څواب به ټول کلی نه شو ویلې. اما اوس د خلکو په منځ کې د وزیرانو، معینانو، واليانو او قاضیانو نومونه دومره په سېکه سره اخیستل کېږي چې هیڅ حد

غوره لیکني

نه لري. د صاحب لفظ خو د دوى د نومونو اخيسيلو سره بىخي له منئه تللى دى.

زما پلار دى خدای وېخنى يو وخت معلم او هم مدیر او زه هم يو وخت معين وم، خو باور وکړئ چې دهله نوم په کلي او کور کې او هم د دوستانو په منئ کې او س هم زما د معينت په پرتله په درنه توګه اخيسيلو کېږي.

حال دا چې په دولت کې کارکول جرم نه دى بلکې خدمت او ثواب دى په دې شرط چې په صداقت سره خوک خدمت وکړاي شي. فکر کوم چې پخوا به صداقت، اخلاص او تعهد د خپلو خلکو او وطن په وړاندې زيات و نو څکه د هغوي نومونه په درنښت سره اخيسيلو کېدل.

خدایه ته دا پخوانۍ روحيه زموږ په دولتي ماموريينو کې بیا رازوندي کړې چې په صداقت سره خپلو خلکو او وطن ته خدمت وکړي ترڅو د دوى د نومونو يادونه بیا په درنښت سره د افغانستان د خلکو په منئ کې رواج شي. د دولتي ماموريينو درنښت د وطن درنښت دی او د دوى سپکاوې د وطن سپکاوې دی. تر خو چې دوى سپک وي دا وطن به هم سپک وي.

غوره لیکنې

په واشنگتن کې د افغانستان د سفير ډاکټر صاحب حمدالله محب سره کته
۱۳ د نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

تپه اوئي مې (۸ نومبر) په واشنگتن کې د افغانستان سفير ډاکټر
صاحب حمدالله محب سره وکتل. د افغانستان د روابطو په اړوند مو د
امریکا سره د نوو تاکنو د تاثیراتو په اړه
خبرې اتری وکړي. سفير صاحب محب هلي څلی د ستایلو وړ دي چې
افغانانو ته یې د سفارت دروازه پر منځ پرانستي او د دوى سره د وطن په
ګټه سلامشوری کوي.

غوره لیکنی

د ده په قول شریکې همکاری ته په ټولو ساحو کې اړتیا ده ترڅو د افغانستان جنګي تصور ته تغییر ورکړای شي. په دی اړه سفیر صاحب محب په امریکا کې د تعليمي، دولتي او غیردولتي ادارو سره تماسونه نیولي او هلهه یې لکچرونه ورکړي دي. حتی په امریکا کې د بنوونځیو زده کوونکي اوس د افغانستان د نسلکلي سفارت نه لیدنه او کته کوي او د دوی تصور د پخوا په پرتله یو خه بدل شوي دي، خو لا اوس هم ډېر کار ته اړتیا ده. ډاکټر صاحب محب او د ده همکارانو ته د الله د درباره توفيق غواړم چې نور هم خپلو خلکو او افغانستان لپاره د خدمت مصدر وګرځي.

پارلمان په دوه ورڅو کې پنځه وزیران سلب اعتماد کړل:

۱۴ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

که خفه نه شو د اکثره افغانانو محبت او کرکه دواړه په احساساتو ولاړه ده. کاشکې چې د احساساتو سره لبو عقل هم یوځای وي نو بیا به پريکړو یې بنه پایله درلودای. د الفت صاحب خبره عقل او احساس سره لازم او ملزوم دي. بې احساسه عقل هم په درد نه خوري او بې عقله احساس هم د ولس دوا کېږي نه.

د وزیرانو Knock out یا چې کېدو ته خو خوشالېږي، که په ځای یې د دوی نه بدتر راشي بیا به خه کوي او یا که دوی د سپنتا (پخوانی د بهرنیو چارو وزیر) غونډې سرپرسته پاتې وي نو بیا به خو خبره نوره هم خرابه

غوره لیکنې

وې او د حکومت اعتبار به نور هم خراب شي. زما په اند په دې شرایطو کې چې خومره د حکومت اعتبار راتیپیری، د افغانستان په گته نه ۵۵.

په حکومت کې د ټولونه ستونزمنې دندې کومې دي؟

۱۴ نومبر ۲۰۱۶ م کال، وېرجینیا، امریکا

په هرحالت کې د یو ملک د ویندویانو او سفیرانو دندې ستونزمنې دی چې په هپواد کې دننه او بھر د دولت د کارونو او پالیسیو نه دفاع وکړي. زما په اند په اوستني حالاتو کې د دولت د ویندویانو او سفیرانو دندې تر ټولونورو دندو ډپري ستونزمنې دی چې د حکومت استازیتوب یا تمثیل وکړای شي ځکه د پالیسیو سردرګومي ده او همپشه د ملک د داخل نه بد او جنجالی خبرونه زمزمه کېږي او دوي نه شي کولای چې د خپلو خبرو او یا د دولت د کارونو نه سمه دفاع وکړي شي. که دفاع هم کوي نو خپل زپونو کې نارامه وي چې د دومره دروغو تمثیل ترکله.

زه حیران دی ته یم چې یو شمېر هوښیاران ولې او س خپلې مهمې دندې د سفارتونو او ویندویانو پوستونه ته پریبردي؟ زما خو پری سر خلاص نه شو.

لیکل د خه لپاره؟

۱۶ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

لیکل هم موډ ته اړتیا لري او انسان کله د شطرنج د لوبي په شان زیچ او گیچ شي چې خه ولیکي، د چا لپاره یې ولیکي، ولی یې ولیکي، ایا د لیکلو نه به د لوستونکو انتباه خه وي؟ ایا لیکل به په چا خه مثبت تاثير ولري او کنه؟ په دی تصور کې ایا د هرې لیکنې نه به یو کس هم ګنه واخلي او کنه؟ ایا لیکل هسي د لیکلو لپاره به وي ترڅو خپل لیکل سری پاخه کري او یا د لیکلو بحثونه به یوازې د بحث لپاره وي او که هدف هم ترې متصرور دی؟

زما په اند په هر حالت کې لیکل به دی ترڅو خپلې تجربې، نظریات او د ستونزو لپاره د حل لاري چارې شريکې کرو. که چا ترې ګته وانخستله خپله د لیکلو لیک دود خو به پري پوخ شي چې دا هم یوه لویه ګته ده په دی شرط چې د لیکلو او قلم عقت وسائل شي. که خوک د چا د نظریاتو او یا اعمالو سره مخالف او موافق هم نه وي، نیوکی همپشه باید د قلم او لیکلو د عفت په چوکات کې وي ځکه په زشته او ترڅه لهجه او بدوم خبرو اصلاحات نه شي راتلای بلکې تضادونه او د ټولنې د غړو ترمنځ کرکه، نفرت او نفاق لا زیاتوي. که خوک د دې خبرې سره موافق نه وي نو بیا باید د ځان نه پونښته وکړې چې د نیوکو نه یې هدف خه دی؟ ایا هدف د اصلاحاتو، ثبات او د ورورګلوي فضا جوړول دي او که غواړو

غوره لیکنې

چې زمور تولنه نوره هم سره بې ثباته، تیته او پراگنده شي او زمور ولس لا نور هم په فقر او ذليل حالت کې ژوند وکړي.

که هدف مو اصلاحات، د وطن آبادی او د ولس سوکاله ژوند وي نو بايد مور نیوکې په نرمه او ارامه لهجه وکړو، د لیکلو او قلم عفت بايد وساتو، احساسات بايد کنټرول کړو او د تحمل او برده بارې روحیه بايد په ځانوونو کې تقویه کړو.

د ننګرهار پوهنتون د ادبیاتو د پوهنځی د مشرتابه نه د نعمان دوست صاحب د لیکنې او پرڅای د ګیلې په اړه نعمان دوست صاحب یې د ماستري پروګرام ته نه و نیولی نو لیکلې یې و:
۱۷ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

يو وخت زه په پېښور کې د بلجیم د کمیتې مرستېال وم، د کمپونو د کمشنۍ د مکاتبو معلمینو لپاره مو د پیداګوژۍ اصولو تدریس او یو خه د زده کړو د لوړوالي خلورمیاشتنی پروګرامونه درلودل. په اوله دوره کې چې د افغان کمشنۍ د تعليم او تربیه بخش مور ته خلوبینست استادان د کمپونو د مکاتبو نه معرفی کړل، نیمايې یې مطلق ییسواده و، لیکل او لوستل نه شو کولی خو دوى د کمشنۍ په مکاتبو کې معلمین و. زمور خلور میاشتنی کورسونه چې بايد دوى چېر خه د تدریس د اصولو په اړه زده کړي وې، د اکابر وو په کورس بدل شو ځکه دا معلمین د کمشنۍ له خوا په پیسو او واسطه مقرر شوي و او دوى په څلوا مکاتبو کې د نورو

غوره لیکنی

سیمو استادان نه منل ځکه د کمپ هر مکتب د یو راشني ملک په کنټرول کې و چې د افغان کمشنري سره یې مستقیمي اړیکې درلو دي.

دی تشن په نامه استادانو ته ما وویل چې ستاسې جفا او ظلم د افغان ماشومانو سره د هغه قوماندانانو په پرقله چې سلاوي خرخوي او ظلم کوي خو چنده زیاته د ځکه تاسي د افغانانو یو نسل بیسواده تربیه کوي.

افغانستان ډېري ستونزې لري خو موږ د پېښور او هم د نورو ھېوادونو نه ډېر بد شیان افغانستان ته رانتقال کري دي. یو له دي بدو شیانو نه د افغانستان تعلیمي نظام دي چې ډېري کسان لسانس او ماستري لري خو نه لیکل کولی شي او نه د دوه خرو اور بشي بیلولای شي.

مرغان هم د نېي ھوا نه خوند اخلي:

۱۷ نومبر ۲۰۱۶ م کال، اشبرن، ویرجینیا، امریکا

غوره لیکنی

نن مې مزل کاوه چې دی قازانو او ایلیو هم د بنه موسم نه خوند
اخیست او هیڅ ویره ورسره نه وه چې انسان به دوى ته ضرر ورسوي، خو
په افغانستان کې د بعضې انسانانو نه انسانان ویریبری او لکه د درنده
خناورو نه چې خوک ځان ساتي هماغسي باید ترى ځان وساتي.

افغانانو ته کاذب غرور او درواغجن تاریخ پاتې دی:

۱۷ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

ډپر افغانان چې پوه کسان هم وي واي چې افغانستان او جاپان په یوه
ورڅ ازادي اخیستې ده نو ولې د افغانستان او جاپان ترمنځ دومره زیات
توپير د ترقۍ په لحاظ موجود دي؟

ترکومه حده چې ما کتابونه لوستلي دي او یا معلومات لرم، جاپان
هیڅکله اشغال شوی نه دی او د زرگونو کلونو راهیسي ازاد هېواد دي. په
اوله جهاني جګړه کې جاپان جرمني ته په Qingdao ټاپو کې چې د چین نه
ې په اجاره اخیستې و، ماتې ورکړه. کله چې په لومړي جهاني جګړه کې
ې روسيې ته هم ماتې ورکړه، نو د غربیانو لپاره دا د تعجب خبره وه چې
خنګه یو شرقی هېواد وکړای شول چې روسيه ته ماتې ورکړي؛ بالاخره
جاپان په ۱۹۱۹ م کال کې د لیگ اف د نیشن (The League of the Nation) غړیتوب ې په خپل قوت سره تر لاسه کړ. تر دویسي جهاني
جګړي پوري جاپان دومره پرمنځ تللي بحری او هوایي ځواک درلوده چې
د پرل هاربر (Pearl Harbor) په حمله کې ې د امریکا یې قواو ۱۲ جنګي

غوره لیکنی

کشتی گانی او تقریباً درې سوه الوتکې له منځه یوړی او دا حمله د امریکا لپاره یوه دېره ترڅه پېښه وه چې د دې پېښي نه وروسته امریکا د جاپان په مقابل کې جنګ اعلان کړ او د لوړۍ ټل لپاره امریکایانو په جاپان باندې اتومې سلا استعمال کړ او د همدي حملې له امله جهانی جګړه کې جاپان او جرمني شکست و خور.

د دویمي جهانی جګړې نه وروسته د جاپان اساسی قانون د امریکایانو د نفوذ لاندې ولیکل شو او جاپان د تهاجمي سلاو د جورولو نه لاس واخیست او امریکا د جاپان د امنیت ذمه واري په غاره واخیستله او تقریباً اوس هم د شپیتو زور په شاوخوا کې امریکایي عسکر په جاپان کې د امریکا سره د یوې معاهدې له مخي پراته دي چې د جاپان لپاره دا ډول امنیت ساتل د امریکا له خوا ارزانه تماپېږي او په عوض یې جاپان خپل داخلي انکشاف او ترقی ته توجه وکړه او بالاخره جاپان د نړۍ دویم متمول ترین هېواد شو اما اوس د چین او امریکې نه وروسته د نړۍ درپیمه درجه سرمایه داره هېواد دې.

زه پوه نه شوم چې دا دروغجن تاریخ زموږ غورونو ته خنګه رارسیدلی دی چې افغانستان او جاپان په یوه ورخ ازادی اخیستې ده. په ۱۹۱۹ کال کې چې افغانستان د انگلستان نه ازادی اخیستله، افغانان په خټه هم ماره نه او یوازې چقمنک او دنباله پور یو خو توپکې یې درلوډې. بل دا چې موبه ته همبشه دا ویل شوي دي چې افغانستان هیڅکله چا نه دي نیولی حال دا چې بابر، سلطان محمود غزنوي او نادر افشار خو

غوره لیکنی

افغانان نه و چې د هند پوري یې په دې تولو سيمو په کلونو کلونو پادشاهي کوله. نه پوهېرم چې دا خبره هم چې افغانستان هیڅکله چا نه دی نیولي د کومه ځای نشت کړي دی ځکه دا ډول کاذب تاریخ مور ته کاذب غرور راکړي دی.

کیدی شي دوستانو ته د ما نه نسه معلومات وي او په دی دواړو موضوعګانو په اړه که رنا واچوي نسه به وي چې تر خو زموږ ذهنونه روښانه شي.

پورته لیکنی په فیسبوک کې یو نسه او مستدل بحث رامنځته کړ تر خو مور خپلو ستونزو ته متوجه شو. ما فکر کاوه چې بعضې دوستان به احساساتی توګه نیوکې وکړي خو خبره دا سی نه وه او د دوستانو نظرونه مشبت و.

دنیا په اميد خورل کېږي خو کله د انسان اړمانونه د خاورو سره خاوری شي:

۱۹ نومير ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

د دنیا ژوند په اميد خورل کېږي خو بعضې وخت د انسان اميدونه د خاورو سره خاوری شي. نن مې خه عکسونه لټول چې د استاد نقیب احمد خپلواک د عکس سره مخامنځ شوم. د جنوری په میاشت کې د مور سره و خو نن نشته دی الله تعالی دی وبخښي. د د او د دې د کورنۍ اړمانونه د خاورو سره خاوری شول. په دې عکس کې په دویم قطار کې د نسي خوانه درېیم کس دی. په واشنگتن کې د متحده ایالاتو د سولی انسټیوټ د

غوره لیکنې

آسيا د برخې د همکارانو او د دغه انيستيوت د عمومي مشري سره يو ئاي
دا عکس اخیستل شويدي.

شرع ظاهر مني:

۱۹ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ويرجينيا، امريكا

دېر شيان حقيقت وي خو که په شرع یعنې ظاهر برابر نه وى نوهغه
څوک نه مني ئکه شرع په ظاهر قضاوت کوي. د تصوف پیروان واي
چې شرع يا ظاهر لکه د وجود د پوستکي په شان دی چې د وجود د
داخلی سیتیسم د جوړښت اجزا اوغرې لکه رګونه، وینه، غونبه، هدوکۍ،
پلې او ماغزه یې خوندي ساتلي دي. که د پوستکي يا ظاهر خیال ونه ساتل
شي نو د وجود داخلی اعضاوې وراسته کېږي، بوی کوي او له منئه ئې.
د انسانانو په زړونو هم څوک نه پوهېږي خو موب همپشه د انسانانو په
ظاهري عمل، خبرو، حرکاتو او قيافه باندې قضاوت کوو. قاضي هم په
ظاهري شواهدو او استنباط قضاوت کوي. د بلګي په توګه که دو ه
ملګري په یوه کوتې یا خونه کې وي، یو وغواړي چې خپل ځان ووژني
خو دا بل ملګري یې نه پربوړي چې ځان ووژني، اما د ملګري د کوبښن
سره سره دا ملګري یې په دی وتوانېږي چې ځان په خپله مې کېږي، نو کله
چې د مقتول ملګري د خونې نه راوخي اوخلک یې وګوري چې د د
ملګري په کوتې کې مې پروت دی، که دا ملګري یې هر خومره استدلال
وکړي چې د خپل ملګري نه دی وژلي، اما څوک ورسره دا نه مني او

غوره لیکنی

همدا شخص د خپل ملګری قاتل گنيل کېږي ولو که ده د خپل ملګری په وژنه کې هیڅ لاس نه درلو ده، ځکه شرع ظاهر مني. دا سې شواهدو ته په قضایي اصطلاح کې قرينه قاطعه وايې.

په سياسي مسایلو کې هم خوک د یو مشر په زړه نه پوهېږي او نه خوک د یو مشر په سياسي پوهه قضاوت کولی شي، خو خلک د یو مشر په ظاهری اجراء تو، ټیم او د پاليسیو د تطبیق په اغښې باندې قضاوت کوي. که د یو مشر نیت هر خومره نه وي، اما ونه شي کېږي چې به ټیم جوړ کړي، خپلې پاليسی عملی کړي، او ولس په خپلو کارونو قانع کړي نو نیت او یوازې پوهه چندان ګټه نه لري او دا مشر د ولس په زړونو کې ځای نه شي نیولی.

سياست پوه او سياستمدار او همدا شان اقتصاد پوه او تجار هم سره توپير لري. یو کس به د پوهنتون د اقتصاد نه پروفيسرو وي خو نه تجار کیدې نه شي که دا سې وي نو د اقتصاد تول استادان به میلونران وي. خلک په ظاهر کې د تجار تجارت او پیسو ته ګوري نه د یو استاد باطنې پوهې ته ځکه هغه څه چې استاد پري پوهېږي او تدریس کوي هغه په خپله عملی کولی نه شي. همدا شان یو خوک به د سياسي علومو نه استاد وي خو نه سياستمدار او مدیر به نه وي کنه د سياسي علومو تول استادان به جمهور رئisan وي. که یو شخص نه سياست پوه او هم نه سياستمدار او مدیر وي نو دې ته نورعلي نور وايې. افغانستان کې نورعلي نور ته اړتیا ده او که دا نه وي نوبته سياستمدار او نه مدیر باید هرو مردو وي چې

غوره لیکنې

افغانستان د دې ستونزو نه وکارې، خومتاسفانه افغانستان لا په دې برخه
کې چندان طالع نه لري. نور بیا

فکري انکشاف او فکري رغونه:

د پروت مزري نه گرخنده گيدر بنه دی
٢٠١٦ م کال، ویرجينیا، امریکا

فکري انکشاف یوازې د کتابونو په لوستلو او حفظ کولو نه شي
راتلای. ترڅو چې انسان تر خپله وسه په خپلو سيمو، هپواد کې او د
هپواد نه بهر سفرونه ونه کړي، نه او بد ونه ګوري او بیا د خپل ژوند د
خوبو او ترڅو تجربو نه د خپل ژوند لپاره او هم د ټولنې لپاره ترې گته
وانځلي، په انسان کې فکري تغيير نه شي راتلای. د فکري انکشاف نه پغیر
اقتصادي انکشاف، سوله او ثبات او د خلکو سوکالي په یو هپواد کې
امکان نه لري ځکه چې د فکري انکشاف او فکري رغونې نه پرته د یو
هپواد او سیدونکې د خپل ملک د بشري او طبیعي منابعو نه مثمره او مؤثره
ګته نه شي اخیستلای او همېشه به نورو ته محتاج وي. موږ په پښتو ژبه
کې ډېر بنه متل لرو چې وايې د پروت زمري نه گرخنده گيدر بنه دی.

همدا شان یو شاعر وايې چې:

په خالي ويلو نه سپې کېږي خو سياح د هر بلا نه شي سپې

اول ځان جوړ کړئ بیا خپل کور، کلې او وطن جوړ کړئ:

۲۱ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

کله چې په الوتکه کې کینې نو د الوتکې عمله درته د اعظمداری حالت په اړوند معلومات درکوي او وايی کله چې اکسیجن کم شي نو په اتوماته توګه د اکسیجن د تنفس کولو کڅورې راغورخېږي او هغه باید خپلې پوزې ته واچوی. مهمه خبره دا کوي چې لوړۍ باید د اکسیجن کڅوره خپلې پوزې ته واچوې او د هغه نه وروسته که کوم ماشوم درسره نبودې وي او یا د بل چا سره چې غواړي مرسته وکړي نو مرسته ورسره وکړه. دا خبره ځکه مهمه ده که انسان په خپله سم تنفس ونه شي کړي نو د بل کس سره مرسته نه شي کولي. د اولیه کمکونو په ټریننگ هم دا خبره مهمه ده چې اول باید ماحول د ځان لپاره مصؤن کړه بیا د نورو سره مرسته وکړه.

که موبـر نه شو کولـای چې خپـل ځـان پـه علمـي، اقـتصادي، اـجتماعـي او ڪـلتوري لـحاظ بـانـدي وـرسـو او خـپـل ځـانـونـه پـه خـپـلـه اـصلاحـ کـړـو نـو دـا هـيـڅـکـله مـمـکـنه نـه دـه چـې دـ بل چـا سـره مـرـستـه وـکـړـي شـو. کـه مـوبـر هـمـپـشه مـريـضـ او نـاجـورـه اوـسو نـو پـه هـيـڅـوـکـ صـورـتـ کـې نـه دـ ځـانـ لـپـارـه، نـه دـ خـپـلـ کـورـ اوـ کـليـ لـپـارـه اوـ نـه دـ خـپـلـ وـطنـ لـپـارـه پـه درـدـ لـبـېـروـ پـه عـوضـ بهـ بـېـ مـوبـرـ پـه خـپـلـېـ کـورـنـيـ، وـلسـ اوـ مـلـکـ بـانـديـ بـارـ اوـسوـ. نـېـ خـوـ لاـ پـرـېـرـدـه

غوره لیکنی

چې د دنیاوال زموږ د اکتشافونو نه گته و اخلي لکه خنګه چې موبد د دنیاوالو د انکشاپونو نه د ستني د جوړولو پوري گته اخلو.

موبد باید په خپلو لیکنو کې مرچکي کم کرو:

۲۱ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

په کابل کې په جومات کې د دن ورځې د وحشیانه حملی د تصویرونو په لیدو (د شیعه گانو د امام باقر په جومات کې ۳۰ کسه ملکی کسان شهیدان او ۳۵ نور زخمیان شوي و) او د ځینې کسانو په فیسبوک کې د طالب په نوم د ملا د مخالفت او ياد ملا او طالب د ملاتر په الفاظو مې خوا ډېره بده شوه ځکه دا افراط او تفریط نه د افغانستان خلکو ته گته رسوی او نه اسلام ته.

د یو ملک د فهمیده او پوه کسانو وزن دن ورځې د فیسبوک د لیکنو د معیار نه معلومېږي چې خومره زموږ پښی د ګمراهی په چقلو او پلنديو کې ډوبې دي او همدا علت دی چې زموږ پښی ورځ تر بلې په پلنديو کې سخیري او موبد د ټولې دنیا نه په معنوی او مادي لحاظ وروسته پاتې کېږو.

کوم خوک چې د کوم نوم صفتونه نه لري هغوي بیا د هغه ډلو پوري تړلې نه دي. که یو عالم بنه وي او عمل یې هم بنه نو د قدر وړ دي او که عمل یې بنه نه وي نو داسي دي لکه چې په خره کتابونه بار کړي. دا زما خبره نه ده دادینې خبره ده. همدا شان دا سې ګناهونه دي چې انسان ته په

غوره لیکنی

د نیا او اخترت کې په شخصي لحاظ تاوان رسوي او بل داسې گناهونه دي چې نورو ته تاوان رسوي. زمود د دې بعضې لیکنو تاوان او گته نورو ته رسپری. هغه چې توهین د دین او علما کوي هم بد کار دی او خوک چې په دغه خرابو الفاظو په اظهارولو حمایت کوي هم بنه کار نه دي.

په همدي خاطر مې نن د فیسبوک ځینې دوستانو ته په یوه مغازه کې دا د مرچو عکسونه دتحفه لپاره واخیستل که دوى د ترخو خبرو د لیکلوا شوق لري نو د دې مرچکو نه باید لب وشمیرې څکه بیا د مرچو او د دوى د لیکنو تر منئ به خه فرق نه وي څکه دا مرچکي هم د خلکو زړه بدولي شي او د دوى لیکنې هم. بنه به دا وي چې موبد په خپلو لیکنو کې مرچکي لب کم کړو څکه مرچکي هم خلک په خپله اندازه استعمالوی.

هسي یوه چوب اندازه پوښته:

۲۵ نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا
ایا شاعران په عمومي توګه په بشارونو کې زیات دي که په اطرافونو،
کلو او باندو کې؟

د پورته سروي په اړه د دوستانو دنظرونو په اړه تبصره
د پورته سروي په بنیاد، شاعران عموما په کلو، باندو او اطرافونو کې زیات دي او زیاتره دوستانو ویلي وچې په اطرافونو کې بیکاري زیاته ده، د وخت کمبود نشته، د سوچ او فکر لپاره زمینه او ماحول مساعد دې، او

غوره لیکنی

هم شاعران په عمومي توګه د خپل محیط د ناخوالو او ژوند نه ستومانه
دي نو ځکه په اطرافونو کې شاعران زیات دي. دا چې شعر هم الهامي دي
او هم کسبي نو په اطرافونو کې الهامي شاعران اما په بنارونو کې کسبي
او درباري شاعران ډبردي. رحمان مومند صاحب د سهيل تندر د شعر دا
لاندې بېلګه وړاندې کړي ووه:

نه مې خوبنې نه مې خیال نه مې کوشش وو
ما دا وخت خپیره و خوره شاعر شوم
روبان خادم صاحب لیکلې و:

ما د دې تولو دوستانو نظرونه په دې باب ولوستل، عجیبه راته بسکاره
شهه او هغه دا چې ډپرو کسانو لیکلې و چې په کليو کښي شاعران ډبردي
ځکه هغوي کار نه لري او ورته وزگار دي. د دې کسانو په فکر شاعري
بیکاري او شاعر هم یو وزگار شخص دي. که د شاعر او شعر په باب
ذهنیت داسې وي زموږ تولنه او تعليمیافته ګان ډپرو زده کړي ته ضرورت
لري تر خو شاعر او شعر و پېژني. د مجید قرار په قول شاعران په کليو کې
او متشاران په بنارونو کې زیات دي. همدا شان امان هوسا صاحب په
نظر شعر دیوې خوا په بسکلا زېړونه کې راهې؛ چې بسکلا پېژندنه هغه
وخت پیلیري چې دانسان لوړنې اړتیاوي پوره وي لکه
خواره، او به، خوب، سکس او نور. خو په دو همه مرحله کې شعر هغه
احساسات دي چې انسان دخان او یا تولنې اړتیاوي یا هم ظلمونه په نثر نه

غوره لیکنی

بلکي په نظم لیکي؛ داسې برینسي چې ساده شعر لیکونکي په کليو کې او ژور فکره شاعران په بشارنو کې ډپر وي.

زما نچور د دې سروي نه:

د اوسيني نړۍ د تولو يو شمېر مهمو استانیاو لکه انتر نيت، راډيو، ټلوبزيون، د مطالعي او کار لپاره د کاري زمينې درلودلو ترڅنګ د افغانستان باندو، کلو، او بشارونو ترمنځ په فکري او انکشافي توګه او س هم ډپر زيات توپير واتېن موجود دي او خومره چې دا واتېن په يوه هېواد کې زيات وي، په هماغه کچه په هغه ملک کې بې ثباتي هم زياته وي څکه د کلو او باندو خلک د حکومت د راچې کډو کوبنښ کوي او د بشارونو اداره غواړي چې په کلو او باندو باندي خپل تسلط ټینګ کړي. د تپرو خلورو لسيزو د جنګونو يو مهم عوامل د بشارونو او اطراfonونو ترمنځ په فکري، اقتصادي او تولنيز لحاظ زيات واتېن دي. د دي ستونزې د حلولو لپاره د حکومت، تعليميافته کسانو او ولس ترمنځ يو ګډ کمپاين ته اړتیا ده ترڅو د اطراfonونو، کلو، باندو او بشارونو ترمنځ په فکري، اقتصادي او تولنيز لحاظ واتېن کم کړي. زما په اند یوازې په شعر ويلو خه نه کېږي بلکې شعر نور هم د خلکو احساسات راپاروی او ولس نور هم د ستونزو سره مخامنځ کوي.

په اطراfonونو کې ډپر سهولتونه د بشاري ژوند په پرتله شته دي او د هغو فرصتونونه باید کار واخیستل شي د بېلګي په توګه ټوانان او مشران کولی شي چې په شريکه سره کار وکړي، اشر وکړي د محیطي منابو نه د خپلو

غوره لیکنی

سیمو د رشد لپاره گته ترې واخلي او یوازې د حکومت په طمعه باید کینني. په غربی نړۍ کې زیات کسان چې تقاعد هم شي خوش به رضا يا Volunteer په توګه په مکاتبو، کتابخانو، روغتونونو او نورو ځایونو کې کار کوي او خپل وخت په مؤثره توګه مصروفوي. د طب له اړخه په کور کې ناسته، تشویش او سوچ د ډپرو مرضونو مور ده او ولس باید لاس د زنې کینني. په لاندې لینک کې که تاسي دا ویدیو وګوري نو د یو فکر په پایله کې په اطراف کې د یوې وچې ونې نه خنګه سبایسته د نقاشی مجسمه جوروی او فکر کوم چې د کلی ماشومان، بسخي او نر او هم د نورو سیمو سیلانیان به د دې مجسمې د ننداري نه خوند اخلي او هم د ډول فکر د راتلونکي نسل د فکري انکشاف لپاره مهم دي. د نورخې په معلوماتي نړۍ کې د منابعو درلودلو نه فکري انکشاف زیات مهم دي ترڅو ولس خپله بشري سرمایه په مؤثره توګه استعمال کړي. زموږ د تولنې دا مثل چې تکړه زوی ته مال مه گته او بیغرته زوی ته مال مه پرېږد هه صدق کوي. تکړه نسل په خپله ځانته هر خه جوړولې او پیدا کولی شي اما بیغرته، بې تعليمه او په فکري لحاظ وروسته پاتې نسل د پلار او نیکه ګټلې نوم او سرمایه توله له منځه وږي. موبه باید خپلو ځوانانو ته هه فکر او د هه تعليم زمنیه مساعده کړو او په دې فکر کې ونه او سو چې خپلو اولادونوته یوازې ځمکه، پتی، کور او بلپینګونه وګټيو. اوس دا لینک او تاسي.

<https://www.youtube.com/watch?v=2a\QISYNGHs&sns=em>

د مدیر او رهبر قرمنځ فرق:

نومبر ۲۰۱۶ م کال، ویرجینیا، امریکا

مدیر ته چې ورشې نو هغه درته خان دومره وپروسوي چې گوندي هغه ډېر مهم شخص دی، د هرڅه صلاحیت ورسره دی او باید خبره پې ومنل شي او اوا حترام پې وشي. رهبر ته چې ورشې نو ته باید داسې فکر وکړي چې گوندي ته مهم شخص پې او رهبر ستا لپاره ناست دی او ستا په غم کې دی یعنې تا ته اهمیت درکوي. یا په بله اصطلاح مدیر خانته اهمیت ورکوي او رهبر خلکوته. البته په اوسيني دور کې رهبر باید د رهبري د مشخصاتو ترڅنګ بنه مدیر هم وي.

که دا پورته دوه معیارونه سره مقایسه کړو نو دا راته ووايي چې په افغانستان کې موب مردان ډېر لرو که رهیان؟

کېدای شي چې بعضې دوستان دا ووايي چې موب مردان نه لرو خو دا سمه نه د ځکه هرڅوک چې په خپل شاوخوا کې یو خو کسه بنه او خراب راتولی شي او د هغوي نظارت کولي شي، هغوي مردان دی خو دا چې مدیریت د خه لپاره استعمالوي، بنه مردان دی او که خراب، جلا خبره ۵۵.

بنه رهبران کوشش کوي چې خو نور کسه د رهبري لپاره وروزی ترڅو د ده دورې د ختم او یا مرګ نه وروسته باید د رهبري د خلا تشه رامنځته نه شي.

د محمد ریاض قصه:

۲۸ نومبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د اشنا ټلوبزیون د محمد ریاض په اړه یو راپور خپور کې چې ده دوه
کاله په ملي اردو کې خدمت کړي دي او په پکتیکا کې زخمی کېږي او
دواړه پښی یې قطع کېږي خو دی خپل همت د لاسه نه ورکوي او په
معدوره څان معماري کوي او خپلې کورني ته حلاله روزي گتني. دا څوان
۳۵ ګلن دي او د کونړ ولایت او سیدونکي دی خو د ننګرهار په تنګي
سیمه کې او سپړي او هیچا ته سوال نه کوي. ده لا تراوسه پوري واده نه
دي کړي خو پلار یې هم مریض دي او د کورني لپاره کار کوي او وايي
چې د خپل وطن سره خاصه مینه لري او څان ورته معیوبه نه بشکاري. دا
ویدیو په زرگونو کسانو وکتله نو ما هم د دغه ویدو په ليدو سره دا لاندې
څو جملی ولیکلی او د ده عکسون مې د اشنا ټلوبزیون د راپور نه
واخیستل:

د دغه څوان همت او اوچت مورال ته سلام. د ده بلا دي په هغو
ولبوي چې د عسکرو د معاش او اباتهه نه څانونو لپاره کورونه جوړوي او
هم دي د ده بلا په هغو ولبوي چې خپل وطن ورانوي. د دغه څوان اسلامي
جزبه او خپل وطن سره مينه د هغو کسانو نه بشکاره زیاته د چې څانونه
د اسلام او دین ټیکداران بولي. د ده ویدیو په لاندې لیکنک کې لیدلي شي.

https://www.facebook.com/Kunar.ghazi1/videos/1387752034633047/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_product_type=2&app_id=2392950137&live_video_guests=0

د فيدل کاسترو د ژوند محاسبه يا قضاوت:

۲۹ نومبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

دنومبر په ۲۶ مه نېټه د کیوبا پخوانی دكتاتور فيدل کاسترو د نوي کلونو په عمر مر شو. د فيسبوک بعضې کسانو د هغه په اړه ليکلي و چې د یوازې خو جوړه جامي او یو وړوکی کور درلوډه نو دا ډېر بشه سپړي و. ما په د فيسبوک کې په خپله پانه ولیکل:

د یو مشر اعمال په ځانګړې توګه نه محاسبه کېږي بلکې د هغه د ژوند او کار د تولو اړخونو د بنویانو او خرايو مقایسه کېږي. د فيدل کاسترو په اړه منجمده مقایسه سمه نه د چې خو جوړه کالي ترې پاتې دي او یا یو وړوکی کور او داسي نور یعنې دا فاسد نه و، نو ځکه دا ډېر بشه ډېر و. د قدرت نه سؤ استفاده په خپله فساد دي.

د پنهوس کاله په کیوبا دكتاتوري حکومت کېږي او ډېر خپل مخالفین، رقیبان او حتی خپل نېردې ملګري د حزب یې له منځه وړي دي او په لکھاو کسان د ده د ظلم له امله د خپله وطنه کډه کولو ته مجبوره شوي دي. د کیوبا ته یو ډېر کمزوری اقتصاد پرینښي دي او د کیوبا

غوره لیکنی

راتلونکی هم نامعلومه دی چې خه به کېږي. د قدرت واګې ېي خپلې کورني ته وسپارلي او په پنځوس کلونو کې ېي پنځوس کسه د خپل ځان ناستي لپاره تربیه نه کړل یعنې ده نه د خپل حزب په غرو اعتماد درلوه او نه د کیوبا په خلکو او خپل ورور ېي خپل جانشین وتاکه. زما په اند داسې مشران د یو ملک لپاره چې خپل ځان ورته د بل هرچا نه لوړ او بنه بشکاري، گتېه نه لري.

خاوری به دا وطن جوړشي چې انجیزان ېي په دار څرول کېږي:

۲ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

غوره ليکني

دغه انجیز چې پولیتخنیک د خلورم تولگي محصل، فيض الرحمن رحماني نومیده، د وردګو د چک په ولسوالۍ کې د طالبانو له خوا په دار هژرول شوي دي. فيض الرحمن رحماني په اخري ځل د خپل فيسبوک په پانه ليکلي و:

د دې نه مخکې طالبانو اعلان کړي و چې دوى به عام المنفعه پروژي نه ورانوي او د هغوي حمایت به کوي خو په عمل کې نور خه و نو ما دا پوست ولیکه:

طالبانو اعلان کړي چې دوى به عام المنفعه پروژو ساتي خو هغه انجیزان او کارکونکي چې عام المنفعه پروژي جوري او حفاظت يې کوي هغه به اعداموي. افسوس افسوس د دې وطن په حال چې د جاهلانو له خوا يې تعليميافته او پوه کسان يې په ډېره بيررحمانه توګه له منځه ورل کېږي. دې انجیز به هم د خپل کورنى او خپل وطن لپاره ډېر ارمانونه په زړه کې درلودل، خود وطن د دېمنانو له خوا د ده ټول ارمانونه د خاورو سره خاورې شول.

خاورې به دا وطن جور شي چې يوه لویه برخه ولس يې د جهالت ملاتړ کوي او افسوس په هغه تعليميافته کسانو باندي چې په ارادي او غیر ارادي توګه د داسې جهالت ملاتړي دي. دوى چې د وطن تعليميافته کسان اعداموي، خاورې به سوله ټینګه شي او خارجيان به د افغانستان نه ووځي. همدوی دي چې د خارجيانو راوستلو او خارجيانو د شتون دوام ته يې لاره هواره کړي ده. که دوى د عربانو ګروپونو ته پناه او بیا جنګ

غوره لیکنی

ته يې دوام نه وې ورکړئ، خارجيانو دلته خه بلا غونبتله، خو په جنګ کې او ګډوډيو کې د لوفرانو او د تولو سازمانیافته او یا غیر سازمانیافته جنایي ډلو ساعت همپشه تېر وي او همدوى دی چې د جنګ د دوام لپاره په مختلفو پلمو زمينه مساعدوي.

د طالبانو ځینې طرفدارانو په فیسبوک کې د دې عمل نه دفاع کوله او ویل چې دی یې ځکه اعدام کړی چې ده د طالبانو کوم دوه کسه وژلي دي خو دا خبره سمه نه وه نو یا دا لاندې تبصر ولیکله:

د وردک ولايت په چک ولسوالۍ کې د ځوان انځيز څرولو عمل ته هیڅ توجیه نه شي کیدی. دا چې د طالبانو طرفداران په فیسبوک کې د دې عمل نه ملاتېر کوي نو د دې نه جو تبوي چې طالبان هم د تروريستي ډلو برخه ده. هغه تروريستي ډلي چې مرکز، د محکمه دفتر، د قاضي پوه او پیژندګلوي. ساحه د نفوذ، مشر او نور خه معلوم نه وي، د دوی قاضي او خودسری فیصلې خه مشروعیت او خه معنی لري.

یوازنی توجیه همدا ده چې وحشت دی او افغانان د درنده ځناورو په فارم کې ژوند کوي.

د ځمکي خلکو د خدای په امان:

۴ د دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

يو شمېر ساینسدادان حاضر شویدي چې د دې سیاري (ځمکي) نه مریخ ته د خلکو سره لار شي. مریخ ته تګ يو طرفه دی یعنې بېرته

غوره لیکنې

راتگ نشته او تر اوسه د دوه لکه کسانو نه يوازې سل کسە د دغه ماموریت لپاره انتخاب شویدی چې هلتە که په خیر سره ورسپدل نو د انسانانو کالونی (کلی) به جوړو. دغه کسانوته اوس تربیه او روزنه ورکول کېږي او بالاخره د ۲۰۲۴ م کال نه وروسته به په شپرو جو پو کې ۲۴ کسە لېږي. هغه کسان چې د دې ماموریت لپاره حاضر شویدی وايې چې دوي باید د خپل مرگ نه مخکې داسې کار وکړي چې د راتلونکي بشريت لپاره مؤثره وي او د بشريت په تاريخ کې د دوي نوم په بنه توګه ولیکل شي چې دوي د بشريت لپاره د خدمت لپاره خپل ژوند قرباني کړ. د زیاتو معلوماتو لپاره دا لاندې لینک کتلي شي. د اوسنې تکنالوژۍ په درلودلو سره اوه میاشتې د دوي سفر نیسي او د دوي يوازې هلتە د ۶۸ ورڅو لپاره ژوندي پاتې کېدلې شي.

زما مشوره د افغانستان هغه کسانو ته چې خپل ځانونه په ښونو والوزوي او د نورو ژوند له منځه وړي دا ده که دوي په ربنتیا د ژوند نه تنګ او ستري وي او خپل ځانونه وژني، نو ولې دوي د دغه کفارو په شان د یو بنه کار لپاره ځانونه نه قرباني کوي. دا کافر پوهېږي چې مریخ ته د دوي تګ يو طرفه دې، بېرته نه شي راتلاي، خو بشريت ته د خدمت لپاره قرباني ورکوي. په عوض د دې چې دا ځانمرګي خوشی چتی پتي هم ځانونه او هم نور کسان له منځه یوشې بنه به دا وي چې دوي د دغه کفارو په شان د يو بنه کار لپاره قرباني ورکړي.

[/http://edition.cnn.com/2015/02/17/tech/mars-one-final-100](http://edition.cnn.com/2015/02/17/tech/mars-one-final-100)

غوره لیکنی

د پورته لیکنی په اړوند وکیل صاحب سمیع الله ساپی لیکلی و:
بنیادم د تفاوتونو په (ارزښت کې)!
خینې لګیا دي د بشریت ژغورلو په موخه، ځا نونه
قربانوي؛ نور بیا ځا نته د جنتونو لپاره د بشریت په
تباهی اخته دي.

څوک ځان پلوري چې وطن خرڅ کړي...
څوک د وطن لپاره ځان قربانوي...
څوک د رښتیا په تور په (دار) څرول کېږي...
نور د "د روغنو په وسله" او "سیا سی فساد" په متوا، د
ولسونو له خټونو د راکوزېدوندي...
څوک زرونه خوري، خوله لاسه یې خه ندي پوره...
نورلکه بگېل مرزاں "فُو..." شویدي، د راوبښېدوند
ي...

د چا مرګ د "هندوکش" له غره دروند، او د چا د "بتي" له
بنیکې سېک!

دادئ د خدای د "ارزښتونو" وېش!!!

فکر:

۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د افغانانو شکایتونه او نیوکې زیاتې دی چې ولې موبد د یویشتمنې بېړی سهولتونه لکه بریننا، مکتب، سرک، صحې کلینک، بنه امنیت، بنه اقتصاد او داسې نور نه لرو. خو ورځي د مخه د Ҳمکي نه د مریخ سیاري ته د تګ په اړه د تحقیق او ریسړج کومه لېږي د ساینسدانانو له خواروانه ده، دهغه معلوماتو په اپوند لیکنه کړې وه او هغه معلومات مې د افغانستان د روانو حالاتو سره پرتله کړي و، نو یو کس راته په فیسبوک کې لیکلې و چې الله تعالی دی غرق کړه چې ته د کفارو صفت کوي او ځان دي ګاهګار کړ. د دغه کس فکر به همدا وي.

که موبد ووايو چې دا موټر او یا انتر نیت ډېربنه خیزونه دی چې دنيا یې سره رانېردي کړې ده او په موټر کې د یو ځای نه بل ځای ته په اسانې سره سفر کولې شو او دا کفارو جوبر کړي دی نو په دی کې دگناه او د کفر خه خبره ده. دا کس ما نه پېژنې چې زه خومره په خپل خدای او اسلام عقیده لرم، ایا خومره زه په ديني مسايلو پوهېرم او ترکومه حده مې ديني زده کړې کړي دی، د ما سره یې خبرې او اترې نه دی شوي او نه زما د ژوند نه خبر دی خو دا مفتی صاحب دا ډول فتواګاني ورکوي او هرڅه ورته تور او سپین بنکاري او سمدلاسه د جنت او دوزخ نسخي لکه د اتلسمې بېړی د اروپا د پاپانو په شان خلکو ته ورکوي.

غوره لیکني

دغه دول کسان چې ټوپک یې په لاس کې دی، مور او تاسي یې گورو چې زمور تعليميافته او مشران په بېلاپلوا نومونو وژني او همدا شان د دا ډول فکرونو یو شمېر نور کسان چې په نظام کې دننه دي د تعليميافته او بنو کسانو د کار مانع گرځي. په دا ډول بي علمه فکرونو باندي چې نه په دين پوهېږي او نه په دنیابي علمونو، افغانان به خنګه ارامه شي، سوله به په دی ملک کې خنګه ټینګه شي او افغانستان به خنګه آباد او خود کفا شي؟ نو څکه ما دا لاندې جمله د خپل فيسبوک په وال ولیکله:
 (مور افغانان هم عجیبه مخلوق یو. فکرونه مو داتلسما پېړي دي او سهولتونه د یوېشتمی پېړي غواړو.)

د فيسبوک د مفتیانو د فتوا نه څان ساقل:

۸ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

دوستانو!

د فيسبوک نه مننه مه کوي څکه کفارو جور کړي دي که نه فيسبوکي مفتیان او خلاصه یې ملايان به درباندی د کفر د فتوا ټاپې ولګوي.

افغانستان لپاره د تریاژ پروسه په کار ده:

۱۵ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

داکټر صاحبان د تریاژ (Triage) په کلمه د مانه نسه پوهېږي. کله ټکر، زلزله او داسې نور لوې پیښي وشي، د مریضانو او زخمیانو شمېر زیات

غوره لیکنی

وی، ټولو مریضانو ته ډاکتران او طبی پرسونل همزمان نه شي رسیدلی، نو ډاکتران مریضان سمدلاسه گټګوري کوي او د هغه مریضانو پالنه کوي چې هغوی د مرگ نه ژغورلې شي.

ماشالله پیښی او ستونزې خو په وطن او خلکو کې ډېری دي، خو حکومت او ولس باید جدي ستونزو ته متوجه شي او د هغو ستونزو لپاره د حل معقولې لاري چارې باید ولتبوی. هغه ستونزې چې نظام ته سمدلاسه ضرنه شي رسولی په هغوی باید لبر وخت تېر کړي ځکه هغه پیښی او ستونزې وروسته هم بررسی کېدلې شي. که داسې ونه کړو، نو بیا به ټول او تر گرخو او سرګردانې به مو زیاته وي.

هسي یادونه!

۱۵ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

ما د خپلو چاپ شوو کتابونو تقریباً پنځه ويشت زره نسخې تراوشه دوستانو ته ويشلي دي خو باوروکړي چې یوازې یو کس، بناغلی محمد یعقوب براتزاده، په خپله حاضر شوی او دېر تینګ او غونښتل یې چې زما د کتابونو په چاپ کې برخه واخلي، نو زر ډالره یې راکړي دي. اما دا نورخومره کتابونه چې ما تقسيم کړي او یا چا ته مې ورکړي دي، ډېر و کمو کسانو یې ستاینه کړئ ده. کله مې چې کتاب چا ته ورکړي دي، نو احسان هم د هماغه کس په ما باندې و چې گوندې دی لا زما کتاب لولي.

غوره لیکنې

هدف مې دا نه دی چې خوک دی زما د لیکنو ستاینه وکړي او یا زما د کتابونو د چاپ پیسي دی راکړي څکه د خدای فضل دی چې تر یوه حده دومره وسه او مالی توان لرم چې د خپلوكتابونو د چاپ د عهده نه ووҳم. د ډی خبرې یادونه مې څکه وکړه چې لا تراوشه د کتاب لوستلو او په کتاب د پیسو ورکولو ګلتور زموږ په تولنه کې ډېر ضعیفه دی. زه هم دا ستونزه لرم چې په کتابونو په اسانی سره پیسي نه ورکوم او اکثره زما د انګلیسي ژبې د افغانستان په اړه کتابونه راته زما زامن اخلي څکه هغوي په دی عادت دی چې په کتابونو خرچه وکړي.

بل دا چې هرچا ته څل کار او لیکنې نېښکاري خو تر یوې کمې کچې ما هم تر خپلې وسې د پښتوند ډیک دود د رواجولو او د افغانستان د روان تاریخ یو اندازه محدودی پیښې په خپلوكتابونو کې خوندي کړي دي. ګله چې یو دوست ستا په لیکنو یو شه ولیکي نو بیا انسان هرو مرو خوشالېږي چې یاره زما د لیکنو نه خو یو خو کسو ګټه اخیستې ده. شه موډه د مخه تکړه لیکوال او ژورنالست، استاد محمد داود وفا زما کتابونه غوبنتي او هغه مې ورته لېږلي و. د کتابونو د سرسری مرور نه وروسته یې راته دا لاندې ډیک راولېږه. د وفا صاحب د اجازي پغیر یې دوستانو سره شريکوم خدای دی وکړي چې خفه رانه نه شي.

درانه میاخپل صاحب ته سلامونه او درناوی وړاندې کوم!

هيله ۵۵، چې روغ و جور به یاست. نن ورڅ مې ستاسو له خوا راستول شوي کتابونه له لیکوال او ژورنالېست بازمحمد عابد نه په جلال

غوره لیکنی

آباد کې واخیستل. د ډېر وخت هیله مې پوره شوه، ځکه چې ددغو کتابونو په اړه مې ډېر لوستي او اور بدلي و. که خه هم چې «بېړنۍ لویه جرګه» او «د واقعیتونو په بهير کې» کتابونه مې مخکې لیدلي او کتلي هم وو. وروستي کتاب خو مې له سره ترپایه تول لوستي و؛ خودا پاتې نور رانه پاتې وو. او س دا دی ګیناستم، د وطن معماران، درېیمه زاویه او مخکتاب، د کونړولایت سیاسي او قومي جوړښتونه کتابونه مې مخې ته پراته دي. سرسری مې په منده منده ولوستل، خو ژور به يې هم لوړ او که امکان يې لاره، نو بیا په تفصیل سره خپل نظریات هم یا خپاره کرم او یا به يې تاسو ته ولیکم.

ستاسو د لیکنې ژې صمیمي ده. مشکل لغتونه په کې نه شته او ځانښودنه هم په کې نه بشکاري. څینې لیکوال او خېړونکي په لوی لاس د لیکنې ژبه سوچه کوي او یا په اصطلاح په ناګومان را تو اېږي. زیاتې خبرې لنډې هم کېدی شي، خود ځینو عادت وي، چې لنډې يې نه لیکي. ستاسو خبرې لنډې، صريحي او فصيحي دي. مطلب ترې زر اخیستل کېږي او زما په شان تېيت سواده کسان هم په اسانه پوهوي شي. زه فکر کوم، چې دا یو کمال دي او هر خوک يې نه لري. ممکن ځینو ته به دا کوم کمال نه بشکاري، خو له ډېر وخت راهیسي زموږ په باسواډه پور کې دا تو پیر کتل کېږي، چې د لیک او وینا ژبه يې یوه نه وي، ځکه خو زیات پښتو کتابونه یوازې د لیکوالو ته پاتې دي او تبصره کول او کره کول يې هم دلیکوالو دنده ګنل کېږي، په داسې ترڅ کې چې کتابونه د خلکو مال

غوره لیکنی

وی او معمولا د عامو خلکو او ولسونو لپاره لیکل کېږي. په دې ډول ستاسو لیکلی آثار هم د لیکوالو او خېرونکو لپاره دي او هم د عامو خلکو او ولسونو لپاره.

« دوطن معماران » کتاب یوه نېه او ژوندی هڅه ده، که خه هم زه باوري بېم چې، دا ډول یوه هڅه تاسو په خېله په یوازې ځان هم ترسره کولی شوه، خو دا چې یو بل خېرونکی مو هم له ځان سره راګه کړي، ستاسو پراخه سینه او نېری لید رابسي. په دې کتاب کې معرفي شوي شخصيتونه ټول د دې مستحق دي، چې باید معرفی شوي واي. زه پوهېږم، چې دا ډول ملي شخصيتونه ولې تاسو معرفی ته ټاکلي او دوی خوک وو، چې نن ېې په یادونو او مانځنو ويأرو. یقینا چې دا خلک په یادولو ارزی او ستاسو انتخاب ډېر عالي دي. زموږ زياتره خېرونکي او لیکونکي معمولا لیکوال، شاعران او ادبی خېرونکي زیات معرفی کوي. که خه هم چې دا به ضرورت وي، خو د اجتماعي شخصيتونو او نومیالیو په معرفی کې زموږ پښتو لیکوالو لبره ناغېړي کړي، ستاسو هڅه په دې لپ کې د درناوي وړ ده، هم مو لیکوال او فرهنگي شخصيتونه او هم مو ټولنیز شخصيتونه په دې کتاب کې راتیول کړي، چې اصلی هدف په کې د وطن د لوړو ګټو او ملي تګلارو د خاوندانو یادون او درنښت دی.

د کونړولایت سیاسي او قومي جوړښتونه، دودونه او تاریخي پېښې، که خه هم د دې کتاب عنوان راته لبر او بد بنکاره شو، خو مهمه خېرنه ده. ځکه په دې باب پخوا کومه خېرنه نه ده شوې. کونړي پښتنو خو صرف

غوره لیکنی

جهاد کپری او د خپلې سیمې تاریخ او کولتور پېژندنې ته لاهم نه دي وزگار. نو تاسو له ډپرو بوختیا وو سره لوی کار کپری. هيله ده، ځوان پښتانه محققین په تېره کونړي هغه دا ډول موضوعات بنه پسې وغځوي او لا ډپره څېرنه وکپری. ستاسو د دې لیکنې يوه څانګړنه راته دا بنکاره شوه، بلکې ستاسو زیاتره څېرنې داسې دي، چې په خپله مو ریسرچ کپری، مرکې مو کپری او مشاهدې مو راتولي کپری. له مخکنۍ چاپ شویو اثارو مو لړه استفاده کپری. او سنې زیاتره ځوان څېرونکي کتابخانه ېې ریسرچ کوي. که خه هم چې دا ډول (کتابخانه ېې ریسرچ) هم د ریسرچ یو ډول دی، خو چې ډپر شي، نو بیا خوند نه کوي، په تېره چې له نورو اثارو معقوله استفاده ونه شي. خو ستاسو لیکنې موثقې او جامع دي. په اصل کې دا فيلډ ریسرچ ګنلي شو، دا ډول ریسرچ سخت کار دي. او سنې ځوان څېرونکي په کاله کې ناست وي، له نورو کتابونو څېرنې کوي، چې ډېربنست ېې بدرنګي رامنځته کپری. په دې ډول مشاهداتي او خاطره ېې لیکنو او مرکو د لوستونکو دلچسپي زیاتپري او لوستل ېې خوند کوي.

«درېیمه زاویه» او «مخکتاب» دوه نور کتابونه چې ستاسو فيسبوکي لیکنې او د هغه په اړه د کتونکو نظریات دي، يوه نوې هڅه ده. ځکه چې انلاین څراوی بېل خوند لري او په کتاب کې لوستل بېل. ځینې لا تراوشه په انلاین لیکنو لوستو عادت نه دي. بله دا ده، چې د انلاین په ساتنه دومره باور نه دي په کار. کېدی شي، اکونټونه هک شي او یا پرې کومه بله پېښه وشي، نو چې په کتابونو کې خوندي شي، دا ډپر لوی او غنيمت کار دي.

غوره لیکنې

په دې لې کې د خلکو نظریات په امانتداری راخیستل او نیوکی مئل او زغمل هم ستاسو په شان لویه حوصله غواړي، چې په اوسمی وخت کې د هر زړه تنګي پښتانه کار نه دی. ستاسو په فیسبوکي لیکنو کې ډېر تولیز واقعیتونه او حقیقتونه راغلي، چې اوسمی څوان نسل ته د بنو تجربو د انتقال یوه غوره وسیله یې ګنلى شو. په تېره ستاسو لیکنې ژبه، چې هرکله په کې صمیمیت، ملګرتوب او حوصله مندي بشکاري، زما په فکر د زیاترو لوستونکو خوبنه ده او د منلو وړ یې ده.

میاڅل صاحب، تاسو ته دې خدای نور هم همت درکړي، چې دغه ډول نوي او بکر موضوعات د خپلو لیکنو محتوا تاکې. ما په لنډ ډول دا خو کربنې ولیکلې. که وخت مې وموند، ستاسو په کتابونو به یوه عمومي اوبرده او په اصطلاح هراپخیزه تبصره کوم، په تېره په خپرنيزو لیکنو مو، چې زه ورسه مینه لرم. خدای دې اوبرد عمر درکړي، چې هر چېرته مو په لیکنو او ویناوو کې د وطن مینه په څو او ولولو وي.

درنښت محمد داود وفا جلال آباد

څلور نسله سالمه روژنې ته اړقیا ده:

۱۵ دسمبر کال ۲۰۱۶م، کابل

افغانستان لا د تېرو خلوینښتو کلونوادیالوژیکي، کلتوري او فرهنگي تکرونو په لویه کې تر اوسه هم بشکيل دي، تراوشه لا مور په خپلو دردونو نه پوهېبرو، لا تر اوسه هم مور بیخوده یو او نه پوهېبرو چې کوم

غوره لیکنی

خای مو درد کوي، د چانه گيله وکرو او خنگه خپلو ستونزو ته د کورني
نه نیولی د وطن او دنيا په کچه د حل لاري چاري پیدا کرو.
خلویښت کلنو ناورین زمور ټولنیز جورښتونه دومره خراب کړي دي
چې ډېر او بد سالمر رونیز کمپین ته اړتیا ده. که زمور ټوپیرونه او
احساسات همدا وي چې خنگه نن ورڅي مور په دې ملک کې لرو،
څلور نسله سالمي روزنې ته اړتیا ده ترڅو مور په خود شو او مخکنې
حالت ته بېرته وګرڅو، او یو څل بیا د پرمختګ په لورقدم کېردو.

د ولس او حکومت قومنځ رابطه او فیسبوکي مبارزه:

۱۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

ستونزه دا نه ده چې ولې جرم واقع کېږي، ئکه په بشري ټولنه کې به
هرو مروجرم او جنایت وي. ستونزه دا ده چې ولې د جرمونو پوبتنه نه
کېږي او یا په جرمونو کې خوک لاس لري؟
که د جرمونو پوبتنه او دمظلوم حمایت ونه شي، جرمونه بیا ورڅ
تربلې په خپله زیاتېږي. مثال یې داسي دی لکه په خونه کې چې دېت د
سورې د راخڅيدومخه ونه نیول شي، د خڅوبې په ډېریدو سره چت ټول
راغورڅېږي او په خونه کې ټول ناست کسان ضرر ګوري. همدا شان که
په خونه کې ناست کسان یوازې د خونې د مالک په طمعه ناست وي او
ګوري چې خڅوبې زیاتېږي او مالک یې هم خه غم نه خوري نو ناستو

غوره لیکنې

کسانو ته هم په کار دی چې یا مالک د کور مجبوره کړي چې د خخوبې غم و خوري او یا دوى په خپله بايد خخوبې بند کړي.
د ولس او حکومت ترمنځ رابطه د پورته مثال په شان ده. زما په اند، په اوسيني حالت کې فيسبوک په حکومت باندي د فشار راوستلو او دعame اذهانو درونسانтиا او د ولس دملاتې لپاره، بشه وسیله ده. کېداي شي چې هره فيسبوکي مبارزه رنګ رانه وري خو ډېر کارونه یو خه سر نيسې لکه په فراه کې د ماشوم د اختطاف، د شربت گلې، د کرکت بورد، د ننگرهار د برق، د بروکسل د غوندي نه حمایت، د بعضې چارواکو لري کېدل، د جوزجان او په ننگرهار کې د وروستيو ستونخو په گوته کول او داسي نوري پیښې.

همدي ته مبارزه وايي او فيسبوک د مبارزي لپاره یوه بشه وسیله ده. مايوسي نه ده په کار بلکې د مبارزي همغوري کول مهم دي.

د یو نظام د بقا لپاره حقوقی او سیاسي مشروعیت دواړه مهم دي:

۱۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

حقوقی مشروعیت هغه دی چې خنګه قدرت یو شخص یا گروپ تر لاسه کوي. لکه د تاکنو د لاري، میراثي نظامونه، د اټقلابونو له لاري او یا په زوره د کودتاګانو له لاري. سیاسي مشروعیت دقدرت نیولو نه وروسته د عامو خلکو په نزد د نظام مشروعیت دی چې ایا د خلکو فزيکي امنيت تامين دي او که نه؟ ایا عدالت او پونښته د مظلومو خلکو کېري او که نه؟

غوره لیکنی

ایا حکومت اساسي خدمات خلکو ته برابرولی شي او که نه؟ ایا روها ولس خوشاله دی او که نه؟ او داسې نور.

متاسفانه د افغانستان نظام د حقوقی او سیاسي مشروعيت د دواړو ستونزو سره مخامنځ دی څکه چې د حکومت تهداب په معامله کېښودل شوي او د معامله نه وروسته حکومت ونه شو کړای چې د ولس ستونزو ته د حل سمې لارې چارې پیدا کړي.

امنيت ورخ تربلي خرايبری، حکومتداري ورخ تربلي مخ په خرايدو ده، اقتصادي وضعیت هم ورخ تربلي بدتریبری، ولس ته د خپلو حقوقو او وجایوو لر لوري ورنه کړل شو، نو په دې توګه د ولس فزيکي او بشري امنيت مصؤن نه دي.

که حکومت خپلو کارونو ته جدي توجه او د تېرو دوه کلونو خپلې کړنې سمې ارزیابې نکړي، فکر کوم د افغانستان راتلونکی راته ډېر تې بنکاري.

د فيسبوک د لیکنو په اړه دوه نظرونه:

۱۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

افغانستان د ټولو کور دی او دا فکر باید د موبو سره نه وي چې وطن یوازې په ما ګران دی او دا نور ټول د وطن سره خیانت کوي. هرڅوک تر خپلې وسې مسوولیت لري چې د وطن او خپلو خلکو لپاره کار وکړي. هیڅوک باید په یو بل احسان ونه کړي او نه خوک د یو قوم او ټول ملک

غوره لیکنې

تىكە دار دى او نه دا مندىت يا صلاحىت موبى تە چا راکپى چې د تۈل ملت او ياد د يو قوم او سىمې پە استازىتوب خبىپ و كپرو او ياد بى ادعا و كپرو. د هرچا نظر انفرادى نظر دى، د هىخ يو قوم، سىمې او ياد كىلى استازىتوب نه كوي.

دويمە دا چې دا اپينە نه د چې زموږ د تولو نظرونە سره همىغىرىي او يوشان وي ئىكە د هر چا نظر د هەنە د معلوماتو، تجربە، تحصىل، او انخورگىرنې ياخىداشت پە لرلو سره بە هەر مەن توپىر لرىي، نو دا سەمە نە د چې موبى د خېل نظر مخالف باندى د كفر او اسلام، د خاين او صادق، د بىسواده او باسوادە، د پوه او جاھل، د بىنه او خراب او يادا سې نورى تاپى ولگۇ. كە موبى د يو بل د متفاوتو نظرونو د اورىيدو او لوستۇ تحمل ونە لرۇ نو بىيا خۇ فىكري تغىير ھىشكەلە نە شي راتلای ئىكە د فىسبۇك دوستان خۇ لا اقل لوستۇنكىي او پوه كسان دى.

تقرىر مركزىي كول بىنه كار نە دى:

١٧ د دسمبر ٢٠١٦ م كال، كابل

اوسمى د آزادى راپىيۇ نە خېر اورىيدو چې يو لوى چارواكىي وويل چې زموږ پروسە سختە د چې خۇك پكىي واسطە واجچىي مطلب بى دا و چې د دوى د تقرىر پە پروسە كې خۇك د واسطىي نە كار نە شي اخىستلائى. كە واسط نە وى نو زما پە اند شايد ھەمدى چارواكىي دا مەممە دندە نە درلۇدى. يوه قىصە مې راپە ياد شولە، يوه ورخ زما د يو ھەم صنفى، چەڭرىمن

غوره لیکنی

امین شاه خه کار د لوی درستیز سترجنزال شیرمحمد کریمی صاحب سره و نو ما هغه ته تليفون وکړ او دا مې وروپېره. امين شاه راته وویل چې کریمی صاحب ته مې وویل چې زه غریب سری یم او واسطه نه لرم که د مزار نه مې جلال آباد ته تبدیل کړي نو بنه به وي. لوی درستیز ورته کښته پورته کتلي و او ورته یې ویلی و که واسطه دې نه درلو ده نو ته دلته زما دفتر ته راتللى شوې. امين شاه راته وویل چې سخت یې خجالته کرم.

په هر حال د چارو ادارې ځوانانو ته اعلان کړي چې خپلې سوانح د ایمیل په ذریعه دوی ته ولپوي او دوی به بې له واسطې مقرر شي. زما په اند که تقرر ټول مرکزي شي د ګټې نه به یې تأوان زیات وي ځکه تقرر کې د تحصیل ترڅنگ باید دېر نور فکتورونه په نظر کې ونيول شي. د یو دیپارتمنت، وزارت، ولايت یا ولسوالۍ مشران د خپلو تشکیلاتي اړتیاو په اړه د یو بل کس په پرتله چې لري وي او تصمیم نیسي، ډېربنه پوهېږي. د داسې ځیالي پروسه استخدام خه ګټه نه لري هسې د ځوانانو د تکلیف او د ادارو د خرايدو باعث ګرجي. حکومت ته په کار ده چې د ادارو مشران بنه کسان وټاکي نه دا چې صلاحیتونه دادارو نه خو کسه په مرکز کې قبضه کړي.

افغانستان کې پرزي شته؛ خو انجن تړي جوړولی نه شو:

۱۷ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن مې د کورنيو چارو پخوانې وزیر پروفیسر علی احمد جلالی صاحب سره بنیاد درلو ده نو نیایسته خبره يې وکړه چې په افغانستان کې موږ پرزي لرو خو ماشین تړي جوړولی نه شو. همدا شان اشخاص او پوزیشنونه لرو خو انسټیتوشن یا مؤسیات نه لرو چې داشخاصو رول مؤثره وي.

په هر قیمت چې وي باید د جنګ مخه ونیول شي:

۱۸ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

په افغانانو باندې جبri او تحميلي مهاجرتونو، جنگونو، دربه دري، فقر او لوړي، د نفوسو کثرت، د منابعو کموالي، د ديني او عصرۍ تعليمي ادارو بې کيفته نصاب او زده کړي، په خوانانو باندې د کورنيو کمنځه نفوذ، نړیوال او سيمه يېزو مداخلو، بې امني او داسې نورو داخلې او بهرنې فكتورونو په افغانستان کې د جنگونو د دواو او د ضعيفه حکومتونو د رامنځته کېدو لپاره لاره هواره کړي ده. دا لري به تر هغې پوري دواو لري ترڅو چې په افغانستان کې جنگونه دواو ولري.

په پاکستان، ایران او هم په افغانستان کې اکثرو کورنيو خپل ماشومان ديني مدارسو ته یوازې د دین د زده کولو په مؤخه نه استول بلکې د فقر او مجبوريتونو په اساس به ماشومان مدارسو ته لېږل کېدل څکه هلتنه یو خو

غوره لیکنی

روپی مرسته او مساعدي (خوراکي مواد) په مختلفو نومونو ورکول کيده.
دا کارد دي لامل شو چې اکثره څوانان د خپل وطن د تاريخ او تولنيز
کلتور نه بيگانه او نا خبره پاتې شول او دوى د دين نه سم برداشت ونکړ.
يا په بله اصطلاح دوى برين واش شول يعني ماغره د دوى ومينځل شول او
د تکفيري اډیالوژي د تاثير لاندي راغل.

د عصری بنوونځيو او پوهنتونونو فارغين هم دا پورته ستونزي
درلودي. د دي ترڅنګ د عصری بنوونځيو او پوهنتونونو تعليمي نصاب
بي کيفيته او د مارکيت د ضرورت سره متناسب نه و او نه دي. په موجوده
وخت کې د پنهوس زرو نه زييات څوانان د پوهنتونونو نه هرکال
فارغيري او فکر نه کوم چې په سلو کې لس سلنې دا فارغين په دولتي او يا
خصوصي سکتورونو کې د خپل تعليم په زورخانونو ته کار پيدا کړي، نو
په دي توګه هر کال په لس ګونو زره څوانان یېکاره پاتې کېږي.

طبعي او غير طبيعي منابع ورخ تر بلې کميوري خو په مقابل کې د
نفوسو تعداد بیحده په زیاتیدو دي. کورني او هم دولت د نفوسو د
زیاتیدو د مخنيوي لپاره کوم سم پلان نه لري. کورني یوازې د ماشومانو
تولید کوي او یا ماشومان کوڅو ته خوشی کوي او د خپلو ماشومانو
تعليم او تربیه په فکر کې نه دي او همدا یوه خبره کوي چې الله تعالى
روزې رسان دي. دا نه ګوري چې الله تعالى دوى ته عقل او فکر ورکړي او
باید د فکر او عقل نه هم کار واخلي.

غوره لیکنې

زما په اند، د تولو نه مهمه لار په لو مرپي سرکې د نفوسو د کثرت مخه نیول او بیا په تعليمي نصاب فکر کول دي چې د وطن د اړتیاو په تناسب عیار شي. دا شرط نه دی چې هرڅوک دی د پوهنتون نه فارغ شي بلکې تخنیکي او حرفوي زده کرو ته بايد زیاته توجه وشي ترڅو ځوانان ییکاره پاتې نه شي.

د تولو نه مهمه مسئله حکومت او هم مخالفو ډلو ته دا ده که دوي واقعاً د افغانستان، افغانانو او اسلام په غم کې وي نو دوي بايد د جنگ مخه ونيسي. د وطن لپاره، د اسلام لپاره او د خپلوا خلکو لپاره بايد مخالفې ډلي او حکومت سره توافق ته ژر ورسپېري ترڅو د افغانانو وينه نوره پېچایه تویه نه شي. هرکال په لس ګونو زره افغانان په جنگونو کې له منځه ئې، د دوي کورنى په حکومت او هم په ملت باندي به بار وي او د دې کورنيو اولادونه چې ییکاره او بې تعليمه پاتې کېږي، د راتلونکې نورو جنگونو لپاره به وسیله وي. د جنگ په دوام کې زموږ دردونه زیاتېږي، کمېږي نه.

زما په اند په هیڅ وجهه افغانستان کې د جنگ د دوام لپاره دیني، مذهبې او یا سیاسي دلیل نشته دي. په هره توګه چې کېږي بايد د جنگ د بندیدو غم و خوږل شي. که د جنگ د بندیدو لپاره هره خوا، که هر خومره قیمت ورکړئ بیا هم به دا قیمت، د جنگ د دوام د قیمت نه په مراتبو لب وي. اوس د افغانانو توله انرژي او منابع د یو بل پر ضد په جنگ او د ځان د حفاظت لپاره مصروفېږي او د افغانستان راتلونکې لپاره هیڅ

غوره لیکنې

پلان نه عملی کېږي. د افغانستان ستونزې د معجزي په توګه یو دم نه شي حل کیدي، موجوده او هم راتلونکي دېر حکومتونه به د پورته ستونزو د حلولو په اړه د ډېرو ستونزو سره لاس او ګربوان وي. که چېري جنګ بند شي او د اوس نه سم کار پیل شي بیا هم ډېر وخت ته اړتیا ده چې پورته ستونزو ته دحل لارې چاري پیدا شي. موب خپلو ستونزو او دردنو ته دوا یوازې او یوازې د سولې په موجودیت کې پیدا کولو شو نه د جنگونو په دوام کې. روهي ویپانې او پژواک خبرې اژانس هم دا لیکنه خپره کړې

.۵۵

<http://www.rohi.af/fullstory.php?id=۵۱۷۰۸>

[http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D9%BE%D9%87-%D9%87%D8%B1-%D9%82%DB%AC%D9%85%D8%AA-%DA%86%DB%90-%D9%88%D9%AA-%D8%A8%D8%AF%DB%AC%D8%AF-%D8%AF-%D9%87-%D9%AC%D9%87%DA%AB-%D9%85%D8%AE%D9%87-%D9%88%D9%86%D9%84-%D8%B4%D9%8A](http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D9%BE%D9%87-%D9%87%D8%B1-%D9%82%DB%AC%D9%85%D8%AA-%DA%86%DB%90-%D9%88%D9%AA-%D8%A8%D8%AF%DB%AC%D8%AF-%D8%AF-%D9%87-%D9%AC%D9%87%DA%AB-%D9%85%D8%AE%D9%87-%D9%88%D9%86%DB%AC%D9%88%D9%84-%D8%B4%D9%8A)

د ویلو او لیکلو ژبه باید ساده او عام فهمه کړو نه سخته:

۱۹ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د پښتو او دري ژبو د ویلو، لیکلو او د انگلیسي نه ترجمې نوو لغاتونو استعمال زموږ غونډي د جودان وهلو کسانو کار ډېر سخت کړي دی. د مفهوم نه مو د لغاتونو او جملو استعمال ته همېشه زیات فکر وي.

نن سهار مې د ازادي راډيو اور پدله چې د کرکت ټیم د بريا په هلكه ېپه راپور درلوده، نو نظاق ويلي چې ټیم زیر ۱۹ ساله او یا په پښتو کې د ۱۹ نه لاندې ټیم لو به و ګتله. دا کېت مېت د انگلیسي ژبې ترجمه ده. خو ووایه چې د ۱۹ نه کم عمرو ځوانانو ټیم، لو به و ګتله یا ټیم جوانان که عمر کم از ۱۹ سال داشت بازی را برد. د زیر یا لاندې لغات خه معنی لري دلته. یا په طلوع ټلوپزیون کې بل وايی چې پیام های تنقیح نا شده. او س به خوک په دی جمله پوه شي.

د راډيو او ټلوپزیون ژبه باید ساده وي چې حتی یو نالوستی کس هم ترې سل په سلو کې په لومړي څل مطلب واخلي. د اخبار ژبه باید هم دو مره ساده وي چې یو کس لږ لوستل کولی شي د لوستلو په وخت کې باید په مطلب پوه شي. که خوک غواړي چې خپل ادبی منتر پوخ کړې نو خپلې لیکنې دې ادبی مجلو او ژورنالونو ته ورکړي.

راخی چې نه خبرونه د خپلو سیمو سره شریک کړو:

۲۴ دسمبر ۲۰۱۶ م کال

هره ورځ موبد بد او زړه بوګنونکي خبرونه ډپر اورو چې د بنو خبرونو اېخ یې ډپر کمزوری کړي دی. راخی چې د خپلو سیمو نه خبرونه هم سره شریک کړو. نن د کونړ ولایت د سید جمال افغان پوهنتون د خلورو پوهنځيو نه ۶۶۹ متحصلین فارغ شول. د مراسمو په دغه غونډه کې چې د کونړ ولایت د مرکز چغه سرای سره نبردې د پوهنتون په انګړ کې د متحصلینو او استادانو له خوا جوړه شوې وه، ما هم پکې ګډون وکړ. ډپر د خوبۍ څای و چې په زرگونو دولتي چارواکو، متحصلینو او د متحصلینو د کورنيوغره په دغه شانداره مراسمو کې ګډون کړي و. ملي

غوره لیکنی

بیرغونه رېيدل، امنيتي فضا بنه وه، محصلين ډېر خوشاله و، د خپلو خوليو او چپونو سره يې عکسونه د خپلوانو او دوستانو سره اخیستل.

په دغه غوندې کې ما ته هم موقع راکړل شوه چې یو خو خبرې وکړم.

زما پیغام محصلینو ته دا وچې باید دوي نور هم کوبښن وکړي چې نورې زده کړي وکړي او یوازې په لسانس اکتفا او قناعت ونه کړي ځکه ځوان نسل د نورو ستونزو ترڅنګ د تعليم په ساحه کې د هېواد په کچه او هم د نېړۍ په کچه د زیات رقابت سره مخ دي نو دوي باید لا زیات کوبښن وکړي چې د رقابت له لارې سر لاري اوسي. د دې ترڅنګ مې په مراسمو کې د ګډون کوونکونه وغونښتل چې که جنګ په افغانستان کې بند نه شي، زمور نیمګړتیاوی به په ټولو ساحو کې همداسې زیاتي وي. افغانستان لا اوس هم د آسيا په هېوادونو کې د ټولو نه فقير هېواد دي. هغه پیسي چې په جنګ مصرف کېږي، هغه باید په بیا رغونه، انکشاف، تعليم او تربیه باندې ولګېږي. دوه کاله د مخه د USIP په مالي مرسته، د EPD مؤسسي د یوې سروي په اساس امنيتي او خصوصي سکتور په شمول یوازې په پنځو سکتورونو کې هر کال ۹ میليارده امریکایي ډالره د افغانانو په جنګ باندې مصرف کېږي که دا پیسي د افغانستان په ولسواليو تقسيم شي نو هرې ولسوالي ته ۲۵ میليونه ډالره رسپږي. که مور یوازې د جنګ د تاوان همدا پیسي په هره ولسوالي مصرف کړو نو افغانستان به د مترقي هېوادونو په لړ کې حساب شي. که مور دا پیسي په تېرو خلویښت کلونو د جنګ سره ضرب کړو نو پوهېږو چې مور خومره لوی تاوان د جنګونو د دوام له

غوره لیکنی

امله کړئ دی. د مادی شتمنيو د له منځه وپلو ترڅنګ موبه خپله زیاته بشري سرما يه هم د لاسه ورکړې او یا زموږ بشري سرمایه ته د رشد زمينه نه ده مساعده شوي او په عوض یې د رشد مخه هم نیول شوي ده. زما اخري پیغام دا و کومه فزيکي او بشري سرمایه چې موبه د یو بل په راپرزولو کې مصرف کوو نه به دا وي چې دا سرمایه د خپل ملک په آبادی کې مصرف کړو.

د ټوانانو لپاره د قلم د بنوونیز، ټولنیز او فرهنگي مرکز نه مننه:

۲۳ دسمبر ۱۴۰۱ هـ کال

زه په کامه کې د ټوانانو لپاره د قلم د بنوونیز، ټولنیز او فرهنگي مرکز د مشرتابه او غرو نه په خاصته توګه د انعام الله میا خپل او زاهد الله احمد نه مننه کوم چې زما په وي پار یې د جمعه په ورځ د کامه ولسوالي د قلعه

غوره لیکني

اخند په سيمه کې غوندېه جوړه کړئ وه. همدا شان زه د ټولو هغه دوستانو، همزولو، مشرانو او فرهنگپالو نه مننه کوم چې دی غوندۍ ته ې پ تشریف راوې و او هم ځینو دوستانو زما په اړوند خبرې وکړي که خه هم زه دومره مستحق خان نه ګنیم. په خاصه توګه زه د ننگرهار پوهنتون د رئیس پوهندوی برک میاڅل، ځوان فرهنگي ارشاد رغاند، استاد او حقوقپوه سید خالد سادات، خپرنوال عبدالقيوم مشوانی، د مثبت بدلون د ټولنې مشر استاد عبدالبصیر سباون، لیکوال او شاعر اسدالله ساحل، ځوان ژورنالست نوراغا ځواک، د ننگرهار پوهنتون د ژورنالیزم د فاکولته مرستېال استاد خالد ضیا او استاد غلام فاروق نه مننه کوم چې په غوندېه کې ې پ خبرې وکړي.

دا چې په افغانستان کې مشرقي یا لوی ننگرهار د علم او فرهنگ مرکزبلل کېږي، که مبالغه ونه کرم، د دغه علمي او فرهنگي سیمې مرکزتقل د کامه ولسوالي ده چې په خپله غیر کې ې په قدیمو او معاصرو وختونوکې ډېر نومیالي پوهان، متفکرین او سیاستوال روزلې دي. د تفسیر یسر مؤلف مراد علي صاحب، جهادي شخصیت د سرکانو میاصاحب، صدراعظم محمد موسى شفیق، مولوی غلام نبی صاحب، مولوی محمد ابراهیم کاموی، علامه استاد قیام الدین خادم صاحب، ملي شاعر او لیکوال امان الله سیلاپ صاحب، استاد محمد اصف صمیم او داسې نورپه سل گونو کسان پوهان او ادبیان د کامه د سیمې نه و.

غوره لیکنی

زما پیغام همدا و چې په بنه حکومتداری کې بايد ولس برخه و اخلي او د جنگ مخه بايد ونیول شي. کله چې مور د بني حکومتداری خبره کوو نو په دې برخه کې یوازې حکومت نه دی بلکې د ولس او ټولو غیر دولتي او خصوصي سکتور ونده په بنه حکومتداری کې مهمه ده. بله خبره زما دا وه که په بنه حکومتداری کې او هم په سیاست کې ولس برخه وانخلي نو یو شمېر محدود کسان به برخه اخلي او بیا به هغوي د ولس په سرنوشت لوبي کوي. که ولس په بنه حکومتداری او سیاست کې فعاله ونده وانخلي نو بیا ولس به د خپل سر نوشت په اړه په خپله تصمیم نیسي.

دا چې دا سیمه د علم او فرهنگ مرکز دی نو څکه دوى د نورو سیمو د علمي کډونو او فرهنگیانو ستاینه کوي وايی د زر قدر په زرگروي، نو څکه د علم او فرهنگ قدر په دوى کې شته دي. الله تعالى دی په دوى کې همدا روحیه ژوندی د تل لپاره وساتي. په اخره کې زه د احسان الله کاموال نه مننه کوم چې د قلم بنوونیز مرکز لپاره یې بشکلی ودانی او نور سهولتونه برابر کړي دي.

د پروفیشنستاخو **Perfectionists** قضاوته هم عجیبه ګوندې وي:

۲۵ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

حیني بزدله انسانان د هر کار په کولو او یا لیکنو کې دومره سوچ کوي چې په اخره کې په خپله د هیڅ کار نه وي، خو د بل په کارونو

غوره لیکنې

باندې به د نیوکو مزري وي. داسې کسانو ته د محافظه کاره او يا د مضر احتیاط خاوندان هم ویلو شو.

د مضر احتیاط کسان ټاپو لگولو، انتقادونو او نیوکو لپاره دېر تکړه وي او نور هم دی ته هخوي چې احتیاط کوه، باید هیڅ کار دې نیمګړي نه وي او په کارونو کې باید هیڅ اشتباه ونه کړي. داسې کسانو ته په انګلیسي ژبه کې او يا د سایکالوژیکي د علم له نظره Perfectionists پروفیکشنست وايي چې هیڅ نیمګړي کار ورته د قبول وړ نه وي.

پروفیکشنستان نه په خپله کار کوي او نه د نورو د کارونو ستاینه کوي. زما په اند که کار کوي، نو اشتباه او غلطی به هرو مرو کوي. سوال دا دی چې د اشتباه نه خه یادو، ایا اشتباه قصدی ده که تصادفي؟ او يا نیمګړتیا او اشتباه د ماحول د شرایطو له امله ده، یا د وخت، معلوماتو او امکانانو ته د نه لاس رسی له امله ده؟ او داسې نور په هرحال موباید د نیوکو نه ویره ونه لرو او خپل کارونه باید په صداقت، ایمانداری او بې له ویری پر مخ بوزو. نه د چا د تشویق په هیله او سواو نه د چا د نیوکو باندې خفه شو. که بنه او پرځای نیوکه وه باید خپله اشتباه ومنو او هغه اصلاح کړو او که پرځای او تعمیری نیوکه نه وه نو هغه باید د خپلو مغزو نه دليت Delete کړو او باطل داني ته یې واچوو او عقده باید د چا سره ونه ساتو چې ولې یې زما په لیکنو او کارونو نیوکه کړیده.

د خپل قيمتي وخت او د امکاناتو د مصرف محاسبه همبشه په کار ۵۵:

۲۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

که د کال ۳۶۵ ورخې محاسبه کړو نو د افغانانو د نیمايې نه زیات وخت د ورخو په غندلو او د ورخو په لمانڅلو تپرېږي. همدا شان د افغانانو او دولتي چارواکو نور زیات وخت په ودونو او فاتحو کې په ګډون کولو سره تپرېږي. ويل کېږي چې سېرکال د طالبانو تلفات هم زیات و او د دوى د قوماندانانو او مشرانو هم زیات وخت په جنازو او فاتحو تپر شوي دي. که همدا موحال او احوال وي نو فکر نه کوم چې موبد دي د وطن په آبادۍ فکر وکړای شو.

موږ باید خپل قيمتي وخت او امکانات هسي په شعارونو، غندلو او تايدولو مصرف نه کړو. بهه به دا وي چې د خپل ځان سره محاسبه وکړو چې دا روان کال مو د خپل ځان پاره، د خپلې ګورنۍ پاره، د خپلو خلکو او وطن پاره خه کړي دي. ایا د خپل قيمتي وخت او د خپلو محدودو امکاناتو نه، که شخصي وي یا دولتي، ایا مؤثره ګټه اخيستلي د او که نه؟

که موږ د خپلو درلودلو امکاناتو او وخت نه مؤثره ګټه نه شو اخيستلي، نو یيا موږ هیڅکله نه شو کولای چې د نورو د مرستو او کمکونو نه مؤثره ګټه واخلو نو دا دا توقع باید ولرو. بهه به دا وي چې د

غوره لیکنې

خپل قیمتی وخت او امکاناتو د مصرف محاسبه باید همېشه د موبه سره
وي.

د خپل سیمې یو بل شه خبر:

۲۶ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن سبا په ننگرهار او کونړ کې د چکر ډېر
ښه موسم دي. ګوري چې د کامې د همایون غزنوي اصلی شريخ له وطنی
پیروي سره او د خاص کونړ له سپین جومات سره د زمیندار هوتل یخني
ښوروا، چپلي کباب او د شيدو چای هیر نه کړئ.

سخت کيف کوي چې د کونړ د سيند په غاره دې کت اچولی وي او د
پولوشن يا کثيفي هوانه بچ وي او د سيند شرار اوري. بيا د دوستانو سره په
خپله حجره کې شين چاي په مزه خښې.

فکر کوم چې همدا سکون، د خپلوانو او دوستانو سره لیدنه خاص ارزښت لري چې د دنيا په نورو سيمو کې یې نه شي پیدا کولی. زارهه يادونه تازه کوي خو یو فرق یې دا دی چې پخوا به په جاله او کشتیو کې پوري ونلو، نن سبا په پلونو باندې په موټرو کې تپریبرو او هرڅای د خوراک او خبناک سهولتونه زیات دی. د پخوا په شان جوش کړې هګۍ او کباب کړې چرګان خوک په سفر کې نه گرځوی. همدي ته انکشاف هم وايي. د لارو په هر څای کې دومره ګنه ګونه ده چې ما په خپله لس کاله پخوا یې هیڅ تصور نه شو کولی. د خوراکونو یې د کابل په تناسب په کونړ او ننګرهاړ کې ډېر ارزانه د ځکه په کابل کې دوکانداران ډېر بي انصافه دي او دلته یو خه انصاف او مينه په خلکو او دوکاندارانو کې شته دي. انصاف بهه خیز دي وطن ته آبادي راولي.

نیم بسمل مرغه:

۲۷ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

نن چین، روسيي او پاکستان په مسکو د افغانستان د مسایلو په اړه غونډه ده چې افغانستان يې نه و دعوت کړي. افغانستان کوبنښ کوي چې پاکستان د نړۍ په کچه د انزوا حالت ته بوزي خو بیا پاکستان همدا کوبنښ کوي د افغانستان پر ضد دا ډول پالیسي اختیار کړي.

زمور د وطن نیم بسمل مرغه الوتلي نه شي او نه ترى دا توقع باید ولرو چې د عنقاب د مرغه پشان د هندوکش د غرونو د پاسه پروازونه وکړي.
عجیبه حالاتو سره ګير يو که بهرنۍ سره (کیمیاوی کود) په نیالګو يا بوټو باندې زیاتېږي، بیا هم مو وضعیت خرابېږي، نیالګي وچېږي او د جنګ ډګر ګرځو؛ که سره کمېږي، بیا هم د کمزوری له لاسه به مو د نیالګو پانې ورڅ تربلې ژیږېږي او نیالګي وچېدو ته نړدې کېږي. نه سره لم ر ته د ودریدو طاقت لرو او نه د ډرمي یخ سورې سره ګوزاره کولی شو. د نیم بسمل مرغه په شان، مرګ او ژوند ته شې او ورځې سبا کوو. په داسې حالاتو کې لا زیات کسان سور سالو غواړي او دا نه ګوري چې خه وکړو او خنګه د وطن نیم بسمل مرغه د بقا لپاره سره لاسونه ورکړو.

دا لو به سخته هو نبیاري غواړي چې د وطن نیم بسمل مرغه روغ شي او د عنقاب د مرغه په شان بیا د هندوکش د غرونو د پاسه پروازونه وکړي.

زموده نړۍ یوه وروسته پاتې نړۍ ۵۵:

۲۸ دسمبر ۲۰۱۶ م کال، کابل

د نومبر په دویمه نېټه په واشنگتن کې د USIP په مرکزي دفتر کې د باستان د پوهنتون (Boston University) استاد عادل نجم د Climate Change یا د محیط زیست د تغییر په اړه لیکچر ورکاوه چې دلچسپه او هم بورنوونکي و.

دی وايي که دنيا ته د یوې بلې سيارې نه د یو ملک په توګه نظر واچوو نو زموږه نړۍ (دنيا) لکه د یو وروسته پاتې هېواد په شان بسکاري. دې وروسته پاتې نړۍ اکثریت ولس په فقر او یا د فقر د کربنې نه کښته سطحه کې ژوند کوي، په دې نړۍ کې امنیت نشته او تقسیمه شوې نړۍ ده، د دې نړۍ مدیریت ډېر ضعیفه دی او دا نړۍ د تنزول خواته روانه ده.

غوره لیکنی

د محیط زیست د له منځه وړلو، د منابعو د کمنښت او د نفوسو د زیاتوالي له امله به مهاجرتونه زیاتپری او زیات مهاجرتونه به د زیاتو جګرو لپاره زمینه مساعدوی. هغه هېوادونه او سیمې چې د محیط زیست د بنې کېدو لپاره پلان نه لري، افغانستان هم د دغه هېوادونو په لړ کې دي، د سختو ستونزو سره به مخامنځ وي خو د ډې هېوادونو ستونزې په توله نړۍ تاثیر لري.

د ستونزو د حل لپاره یوه طریقه؛ د مخابراتي شبکو تجربه ۲۹ دسمبر ۲۰۱۶ کال، کابل

تول په دی پوهېپرو چې د افغانستان په دولت او خلکو کې زیاتې ستونزې شته دي، همدا مو غر او همدا مو کربوري زما په اند تول چارواکي بد خلک نه دي او ډېر یې زموږ او ستاسي نه هم بنه احساس لري څکه دوى د ټولو ناخوالو سره حکومتي دندې قبولي کړي دي او په دی پوهېپري چې هره ورځ دوى ولس ملامتوی، خو بیا هم کوبنښ کوي چې خدمت وکړي.

د ستونزو د حل لپاره یې یوه لار دا ده چې یوه ستونزه مشخصه کړو او بیا هماغه ستونزې د حل لپاره کوبنښ وکړو.

زه درسره یوه تجربه شریکوم:

څه موده د مخه زما د اريبا د تليفون د شمېري نه د دقیقي خبرو په سر دولس نيمې افغانۍ کت کبدلي نو ما دا ستونزه په فيسبوک کې وليکله او

غوره لیکنی

هم مې اريبا دفتر ته خبر ورکړ. اريبا دفتر چې نمبر وکاته نو وویلي چې داسي پنهه زره نمبرې د دوى نه غلا شوي دي او چا کومه جعلي دستگاه راوري او پيسې هغوي په خه شکل اخلي.

د اترا مشر عزيزي صاحب ماته مسيح وکړ چې نمبر ماته راواسته چې د دې مسلۍ پونتنه وکړي. ما نمبر واستوه او بالاخره دوى تحقیق وکړ او د ټولو کمپنيو د تليفون داسي شپرويشت زره نمبرې غلا شوي وي او هغه يې بېرته سمې کړي. یوه ستونزه پاتې ده چې هغه جعلي دستگاه يا دستگاوې د امنيتي ادارو په مرسته کشف او ونيسي. همدا مبارزه د فيسبوك یو خه نتېجه ورکړه چې د شپرويشت زره کسانو د جياب وھلو مخه ون يول شوه. زه د عزيزي صاحب نه مننه کوم.

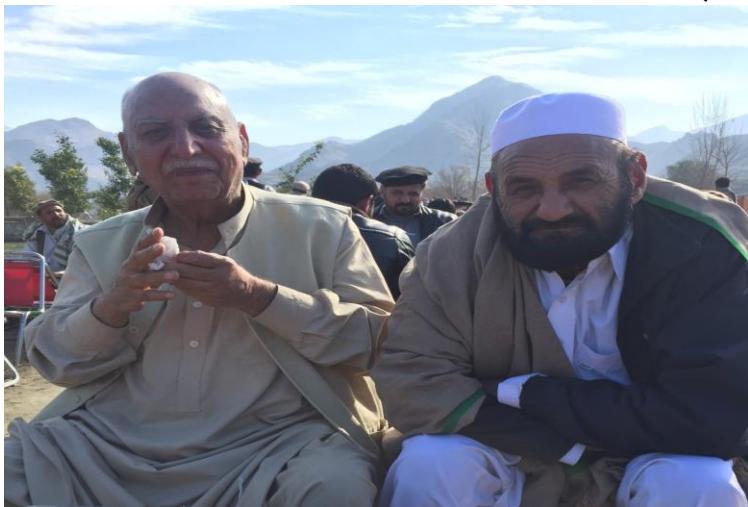
يوې بلې ستونزې ته هم د مخابراتو وزارت جدي توجه په کار ده. هغه بله ورڅ د مخابراتو وزارت د معين نه په آزادۍ راديو کې یو اوريدونکي پونتنه کوي چې د تليفون کمپني د مشتريانو د اجازې پرته بعضې پروګرامونه يا بنډلونه فعالوي او د خلکو نه په داسي ډول غلا کوي. معين صاحب وايي چې دا غلا نه ده اور چارج (Over Charge) يا اضافي پيسې اخيستل دي. زما په اند دا بهه سمه مسلکي غلا ده او هره کمپني چې دا کار کوي باید بهه سمه جريمه شي او د چانه يې چې داسي غلا کړي، باید هغوي ته د یو کال لپاره مفت يا فري د تليفون خدمات ورکړي. خدائ دې وکړي چې د اترا اداره او یا نور چارواکي دې مسلۍ ته هم متوجه شي.

ژوند په هرحالت کې قوله مبارزه ده:

۳۱ دسمبر ۲۰۱۶م کال، کابل

دا چې خوا ته زموږ ډېر قدرمن مشر ډاکټر صاحب سید قاهر عاطف دی چې د جراحی پخوانی متخصص او عاليٰ تحصیلات يې په امریکا کې کړي دي او خو لسيزې يې د افغانستان په اردوکې د طبیب او سر طبیب په توګه دندې اجراکړي دي. ډاکټر صاحب ته دی الله تعالیٰ ډېر عمر ورکړي که خه هم دی اوس د اوه اتیا کلونو دی خود مانه هم تکړه دي او په قصو يې هيڅوک نه مړبوري. پرون (۳۰ دسمبر) د جمعه په ورځ مو په خاص کونړ کې ورسره پنه بندار وکړ.

دا بني لاسته مستري سيف الرحمن نوميري چې پس له ډېرو کلونو مې ولیده او نهايټ زيات خوشاله شوم ځکه زموږ پخوانی وختونه يې تازه کړل. کله چې په لیسه کې ونم نو زموږ بايسکلونه به يې راته جوړول. هغه وخت موږ د خپل کورنه لیسې ته یو ساعت او پنځلس دقیقې په بايسکل تللو. هغه زده کوونکې لا دېرخوشبخته و چې بايسکلونه يې درلودل خو زياتو زده کوونکو به په پښو هره ورځ دوه ساعته له یوې خوا او دوه ساعته له بلي خوا زموږ د کلې نه د خاص کونړ لیسه ته مزل کاوه.

د ډی ټولو ستونزو سره موږ هیڅکله د سبق ویلو نه شکایت نه دی کړي. اما زموږ دا اوسمی خوانانو باندې چې لبره سخته راشی نو بیا په شکایتونو سر شي. فکر کوم چې د ژوند په یوه حالت کې هم شکایت نه دی په کار ځکه ژوند په واقعیت کې په هر حالت کې ټوله مبارزه ده.

د ۲۰۱۶ م کال اخري پوست

پاي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library